

DANSK SØFORSIKRINGS-KONVENTION

AF 2. APRIL 1934

VEDTAGET AF

DANSK DAMPSKIBSREDERIFORENING,
FORENINGEN AF DANSKE SØASSURANDØRER OG
GROSSERER-SOCIETETETS KOMITÉ

UDGIVET AF

NIELS TYBJERG
KGL. DISPACHEUR

MED NOTER OG SAGREGISTER

LEVIN & MUNKSGAARD
EJNAR MUNKSGAARD
KØBENHAVN 1935

Printed in Denmark

—
VALD. PEDERSENS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN

INDHOLD

	Side
Forkortelser og Henvisninger	9
Fortale til Konventionsforslaget	11
Dansk Søforsikrings-Konvention af 2. April 1934	13

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

I Konventionens Omraade (§§ 1—2)	13
II Forsikringsinteresse (§§ 3—8)	14
III Forsikringsværdi (§§ 9—10)	18
IV Underforsikring (§ 11)	20
V Overforsikring (§§ 12—14)	21
VI Dobbeltforsikring (§§ 15—18)	22
VII Tilfælde, hvor Interessen ikke udsættes for Fare (§§ 19—20)	26
VIII Oplysningspligt (§§ 21—30)	27
IX Police (§ 31)	34
X Præmie (§§ 32—38)	35
XI Forsikringstid (§§ 39—41)	39
XII Fareforøgelse (§§ 42—46)	43
XIII Deviation m. m. (§§ 47—48)	46
XIV Sikkerhedsforholdsregler (§ 49)	49
XV Assurandørens Ansvar (§§ 50—74)	50
XVI Særlige Regler om Assurandørens Ansvar for Krigsfare (§§ 75—76)	74
XVII Forsikredes Pligter i Havaritilfælde (§§ 77—80) ...	77
XVIII Beregning og Udbetaling af Erstatningen (§§ 81—92)	81
XIX Forsikring for fremmed Regning (§§ 93—101)	90
XX Assurandørens Insolvens og Ophør af hans Virksomhed (§§ 102—104)	95

	Side
XXI Forældelse (§ 105)	97
XXII Meddelelser mellem Parterne (§ 106)	98
XXIII Betydningen af visse Udtryk (§§ 107—108)	99

ANDEN DEL

DE ENKELTE FORSIKRINGSARTER

XXIV Kaskoforsikring (§§ 109—168)	101
1) Forsikringens Omfang og Varighed (§§ 109—113)	101
2) Begrænsninger i Assurandørens Ansvar (§§ 114—122)	105
3) Skibe, der tilhører samme Ejer (§§ 123—125) ...	111
4) Totaltab af Skibet (§§ 126—136)	112
5) Partiel Skade paa Skibet (§§ 137—159)	121
6) Erstatning til Trediemand for Skade ved Sammenstød (§§ 160—162)	139
7) Særlige Regler om Havari grosse m. m. (§§ 163—165)	143
8) Særlige Regler om Krigsfare (§§ 166—168) ...	145
XXV Forsikring af Kaskointerese (§§ 169—171)	146
XXVI Forsikring af Skib under Bygning (§§ 172—175) ...	148
XXVII Vareforsikring (§§ 176—201)	150
XXVIII Forsikring af Ladningsinteresse (§§ 202—203)	171
XXIX Forsikring af Fragt (§§ 204—221)	173
1) Reders Rejsefragt (§§ 204—218)	173
2) Reders Tidsfragt (§§ 219—221)	180
XXX Forsikring af Fragtinteresse (§§ 222—223)	181
XXXI Forsikring af Reders Udredning (§§ 224—231) ...	183
XXXII Forsikring af Fangst og Fangstudrustning (§§ 232—238)	186
XXXIII Forsikring af Præmie for Forsikring paa Tid (§ 239)	188
XXXIV Forsikring af Havaripenge, af Krav for Leveringer til Skib og af andre Fordringer, for hvilke Skib, Fragt eller Ladning tjener til Dækning (§§ 240—244) ...	189
XXXV Klausuler (§§ 245—256)	191
1) Kaskoforsikring (§§ 245—248)	191
2) Forsikring af Kaskointerese (§§ 249—251)	194
3) Forsikring af Varer og af Ladningsinteresse (§§ 252—255)	195
4) Forsikring af Fragt (§ 256)	199

	Side
<i>TILLÆG</i>	
P o l i c e r	200
Kaskopolicer	
Damp- og Dieselmotorskibe	200
Skibe med og uden Motor („Sejlskibspolicen“)	207
Kaskointeresse-Police	214
Varepolice	217
Fragt- og/eller Fragtinteresse-Police	223
Police for Havaripenge, Forskud m. m.	226
 K l a u s u l e r	 227
Vareforsikring	227
Kaskoforsikring mod Krigsfare	232
 Sagregister	 234

FORKORTELSER OG HENVISNINGER

- A.S. = Samling af Domme, Kendelser og Responsa vedrørende Forsikringsforhold, udgivet af Assurandør-Societetet i København.
- A.S.R. = Assurandør-Societetets Responsum. — Numrene henviser til Assurandør-Societetets Responsa Nr. 1—400, udgivne af Assurandør-Societetet.
- C. = Conventionen af 2. April 1850 for Det Kongelig Octrojerede Sø-Assurance-Kompagni.
- D.L. = Danske Lov.
- F. = Lov om Forsikringsaftaler Nr. 129 af 15. April 1929.
- G.S.R. = Grosserer-Societetets Responsum.
- H.B. = Allgemeine Deutsche Seeversicherungs-Bedingungen, 1919 („Hamburger Bedingungen“).
- H.D. = Højesteretsdom.
- M.I.A. = Marine Insurance Act, 1906.
- N.D. = Nordiske Domme i Sjøfartsanliggender.
- N.Pl. = Norsk Sjøforsikringsplan av 1930.
- S.H.D. = Sø- og Handelsrets Dom.
- S.H.T. = Sø- og Handelsrets-Tidende.
- Søl. = Søløv af 1. April 1892 med senere Ændringer, bekendtgjort ved Bkg. Nr. 108 af 13. April 1929.
(Sølovens Bestemmelser om Søforsikring, §§ 230—266, er ophævet ved Forsikringsaftalelovens § 133.)
- U. = Ugeskrift for Retsvæsen.
- V.L.D. = Vestre Landsrets Dom.
- Ø.L.D. = Østre Landsrets Dom.

I Henvisningerne til Domssamlingerne betyder det første Tal Samlingens Aargang (for Assurandør-Societetets Domssamling Bindets Nummer), det sidste Tal Siden.

Kaskopolicerne :

- Dampskibspolicen = Kaskopolicen for Damp- og Dieselmotorskibe, vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.
- Sejlskibspolicen = Kaskopolicen for Skibe med og uden Motor (Formular af 1935, der benyttes af de fleste Søassurandører).
- Kaskointeresse-Policen = Kaskointeresse-Policen for Damp- og Dieselmotorskibe vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.
- Varepolicen = Varepolicen vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.
- Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen = Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen for Damp- og Dieselmotorskibe vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.
- Havaripenge-Policen = Police for Havaripenge, Forskud m. m. vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.

Forslaget til Dansk Søforsikrings-Konvention, der afgaves i Februar 1934 og uforandret blev vedtaget af Dansk Dampskibsrederiforening, Foreningen af danske Søassurandører og Grosserer-Societetets Komité, indledes med følgende Fortale:

„Paa Foranledning af Foreningen af danske Søassurandører opfordrede Assurandør-Societetet i Efteraaret 1929 de interesserede Organisationer og Dispachørerne til at deltage i en Revision af Konventionen af 2. April 1850 ved at vælge Medlemmer til en Kommission, hvis Opgave skulde være at fremsætte Forslag til ny Konvention.

Til at tiltræde Kommissionen valgtes derefter:

Af Assurandør-Societetet:

Professor, Dr. jur. Kristian Sindballe,

„ Dansk Dampskibsrederiforening:

Skibsreder H. Gether og Højesteretssagfører Jakob E. Gelting,

„ Dispachørerne:

Dispachør L. N. Hvidt,

„ Foreningen af danske Søassurandører:

Direktør Chr. Hvidt og Direktør Max Nielsen,

„ Grosserer-Societetets Komité:

Grosserer William Malling.

I Kommissionens første Møde, der afholdtes den 17. December 1929, valgtes Professor Sindballe til Formand, og det vedtoges at anmode Dispachørerne om at fremkomme med et Forslag til en ny Konvention som Grundlag for Kommissionens Forhandlinger.

Et saadant Forslag tilvejebragtes ved, at Dispachør Tybjerg udarbejdede et første Udkast, der blev behandlet af samtlige Dispachører, nemlig L. N. Hvidt, Kay Skovgaard-Petersen, Sven

Stage og Niels Tybjerg, i Forbindelse med Professor Sindballe. Det saaledes fremkomne Forslag er derefter gennemgaaet paa Møder i Kommissionen, i hvilke Dispachør Tybjerg har deltaget.

Som Sekretær for Kommissionen har Direktør M. Steenholt fungeret.

Den nye Konvention vil kunne træde i Stedet for de Bestemmelser i Lov om Forsikringsaftaler Nr. 129 af 15. April 1930, der er anvendelige paa Søforsikring, idet der for hele det Omraade, disse omfatter, er givet Regler i det foreliggende Forslag. Hvor Lovens Bestemmelser er ufravigelige, er Konventionsforslaget affattet i Overensstemmelse dermed. Er derfor en Forsikring i sin Helhed tegnet paa den nye Konventions Betingelser, vil man i Konventionen kunne finde alle de fornødne Regler, hvorimod det, hvis der i Forsikringsaftalen er vedtaget Afvigelse fra Konventionens Regler, kan være nødvendigt i Loven at søge Oplysning om, hvorvidt saadan Vedtagelse er gyldig. — Det bemærkes dog, at Lovens § 23 ikke er optaget i Konventionen“.

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

I. KONVENTIONENS OMRAADE

§ 1.

Bestemmelserne i denne Konvention gælder Søforsikring.

Bestemmelser i Lov om Forsikringsaftaler Nr. 129 af 15. April 1930, der kan fraviges ved Aftale, kommer kun til Anvendelse, for saa vidt de er optaget i Konventionen¹.

(F. § 3; H.B. § 126.)

¹ Konventionen giver Regler for hele det Omraade, der omfattes af Forsikringsaftalelovens paa Søforsikring anvendelige Regler, jfr. Konventionsforslagets Fortale, ovfr. S. 12. Lovens ikke tvingende Regler er for Størstedelen optaget i Konventionen, i mange Tilfælde dog i ændret Skikkelse. De tvingende Regler er indarbejdet i Konventionen (dog er Lovens § 23 ikke optaget, se Konventionens § 92 Note 1), men det er ikke i Konventionen angivet, at de paagældende Regler ikke kan fraviges ved Aftale. Er der i Forsikringsaftalen vedtaget Afvigelse fra Konventionen, kan det derfor være nødvendigt i Loven at søge Oplysning om, hvorvidt saadan Vedtagelse er gyldig. — At en Regel i Forsikringsaftaleloven er tvingende (ufravigelig, præceptiv), vil i de fleste Tilfælde betyde, at Aftale, der gaar ud paa at stille den Forsikrede *ringere* end Reglen hjemler, er ugyldig. Lovens § 39 gaar dog i den modsatte Retning, idet den bestemmer, at Assurandøren, selvom andet er aftalt, ikke er forpligtet til at udrede større Erstatning end, hvad der kræves til den lidte Skades Dækning.

Forsikringsaftalelovens Regler om Brandforsikring (§ 79 ff) og Ansvarsforsikring (§ 91 ff) kan ikke finde Anvendelse paa Søforsikring, skønt denne omfatter Brandfare og visse Tilfælde af Ansvar overfor Trediemand.

§ 2.

Søforsikring foreligger, naar en Interesse, der knytter sig til Skib¹ eller Gods², forsikres mod Fare paa Søen eller paa Indsø, Flod, Kanal eller anden Vandvej.

Omfatter en Forsikring mod Fare under Søtransport tillige Fare under dermed forbunden anden Transport eller under Ophold i Land i Forbindelse med Transporten, anses den i sin Helhed som Søforsikring³.

Som Søforsikring anses ogsaa Forsikring af en Interesse, der knytter sig til Skib, som er oplagt, befinder sig paa Bedding, i Dok eller af anden Grund ligger stille, til Gods, der befinder sig i saadant Skib, eller til Skib, der er under Bygning eller Stabelafløbning⁴.

(F. § 59; N.Pl. § 1; H.B. § 125; M.I.A. ss. 1, 2, 3.)

¹ „Skib“ omfatter ethvert Fartøj, uden Hensyn til Størrelsen. Ogsaa Muddermaskiner, flydende Kraner etc. falder ind derunder. —

Skib under fremmed Flag kan forsikres i dansk Forsikringselskab, A.S.R. Nr. 153 4/9 22.

² „Gods“ omfatter foruden Varer ogsaa andre rørlige Ting.

³ Konventionens Regler kommer altsaa til Anvendelse paa Land- og Lufttransport i Forbindelse med Søtransport og paa Ophold i Land i Forbindelse med saadan Transport, medmindre det af den enkelte Regels Indhold fremgaar, at den kun sigter til Søtransport. Af Regler, der særlig angaar Oplagring, Landtransport og Lufttransport, findes i Konventionen kun § 252, 2. Stk. Varepolicens Regler derom findes i dens § 5 (ndfr. S. 219).

⁴ Om Skib under Bygning (herunder Stabelafløbning) findes særlige Regler i Kap. XXVI. — Ogsaa i andre Tilfælde, der falder udenfor Definitionen i 1. Stk., tegnes undertiden Forsikring efter Søforsikringsreglerne, jfr. saaledes S.H.D. 5/3 19 (S.H.T. 19. 79) om Søforsikring af et Havnearbejde.

II. FORSIKRINGSINTERESSE

§ 3.

Genstand for Søforsikring er enhver lovlig¹ Interesse, der knytter sig til Skib eller Gods og lader sig ansætte i Penge.

Forsikres kan navnlig: Skib, Fragt, Passagerpenge, Skibs Udredning, Varer, forventet Handelsfordel paa Varer, Værdiforsendelser, Søfolks Ejendele, Fangst og Fangstudrustning, Havari-
penge, Krav for Leveringer til Skib, andre Fordringer, for hvilke

Skib, Fragt eller Ladning tjener til Dækning, og det Ansvar, en Assurandør overtager ved Søforsikring².

(F. § 35; Søl. § 230; C. §§ 34, 35, 49; N.Pl. § 2; H.B. § 1; M.I.A. ss. 4—13, 41.)

¹ Jfr. § 5. Er en Transports Formaal i Strid med Loven, maa Interesse, der knytter sig dertil, i Almindelighed betragtes som ulovlig. Saaledes vil en Forsikring af Varer, som ved Transporten skal indsmugles, være ugyldig. Det samme gælder Forsikring af Krigsfornødenheder til Danmarks Fjender.

Ogsaa Overtrædelse af fremmed Lov vil kunne medføre, at Interessen maa betragtes som ulovlig, medmindre den fremmede Lov er af en saadan Art, at den ikke naturligt kan forlanges respekteret af andre Landes Borgere.

Om Ophør af Kaskoforsikring, fordi Skibet benyttes til ulovligt Formaal, se § 117, der finder tilsvarende Anvendelse paa andre Forsikringer knyttet til Skib.

Om Forsikring af Opium og Droger, der falder ind under den internationale Opiumskonvention af 1912 (nu Konvention af 19. Februar 1925, jfr. Bkg. Nr. 174 af 8. Maj 1930) se Varepolicens § 11 (ndfr. S. 221).

² Genforsikring af en Søforsikringsrisiko betragtes altsaa ogsaa som Søforsikring (jfr. herved S.H.D. 13/9 17 (S.H.T. 17. 274), hvorefter Sager angaaende Genforsikringer hører under Sø- og Handelsretten, for saa vidt den Risiko, der er genforsikret, er en Sø- eller Søkrigsrisiko). Konventionen indeholder dog ingen særlige Regler om Genforsikring.

§ 4.

Forsikring kan tegnes for egen eller fremmed Regning eller uden Angivelse af, for hvis Regning den tegnes („for vedkommen- des Regning“ eller lignende).

Forsikring for fremmed Regning foreligger, naar Forsikrings- tageren i eget Navn har forsikret Trediemands Interesse¹.

Er den Forsikrede angivet i Forsikringsaftalen, omfatter For- sikringen, naar ikke andet er aftalt, kun hans Interesse². Ved For- sikring af Varer gælder dog Bestemmelsen i § 176 og ved Forsik- ring af Ladningsinteresse Bestemmelsen i § 202, jfr. § 176.

(F. §§ 35, 54; Søl. § 231; C. § 112; N.Pl. § 6; H.B. § 52.)

¹ Se Kap. XIX.

Tegning af Forsikring ved Fuldmægtig i Fuldmagtsgiverens Navn er

ikke Forsikring for fremmed Regning, idet Fuldmagtsgiveren og ikke Fuldmægtigen er Forsikringstager.

Ifølge A.S.R. Nr. 218 17/10 24 foreligger ingen Kutyme, hvorefter den korresponderende Reder for et Partrederi (Skipperen) i Modstrid med Sølovens § 11 paa egen Haand kan forsikre Skibet.

- ² Konventionen har saaledes ikke fulgt Bestemmelsen i Forsikringsaftalelovens § 54. — Som Regel vil den Forsikredes Navn være nævnt i Policen, og i saa Fald omfatter Forsikringen kun hans Interesse. En Reders Kaskoforsikring omfatter saaledes ikke en Panthavers Interesse, med mindre det særligt er aftalt, jfr. § 248. — Er den Forsikrede ikke angivet, maa det udledes af Aftalen og Omstændighederne, hvilken eller hvilke Interesser Forsikringen tilsigter at dække. (Om Varc- og Ladningsinteresseforsikring se dog § 176).

Jfr. S.H.D. 18/5 26 (N.D. 26. 490) (Forsikring tegnet af Lejer af Pram omfattede ikke Ejercens Interesse).

Om Overdragelse af den forsikrede Interesse jfr. § 31 Note 2.

§ 5.

Angaar Forsikringsaftalen ikke nogen lovlig Interesse¹, er den ikke bindende for Assurandøren².

Er Forsikringen ikke tegnet i god Tro, eller har Forsikringstageren efter senere at være kommet til Kundskab om, at der ikke er nogen lovlig Interesse, undladt uden unødigt Ophold at underrette Assurandøren herom, har denne Krav paa den aftalte Præmie³.

(Søl. §§ 236, 266; C. §§ 111, 156, 161; N.Pl. § 3;
H.B. §§ 2, 3; M.I.A. ss. 41, 84.)

¹ enten fordi en Interesse som den, der tilsigtes forsikret, overhovedet ikke eksisterer for nogen (hvis f. Eks. den Genstand, der skulde forsikres, er gaaet tabt, jfr. dog om Forsikring „lost or not lost“ § 28), eller fordi den, der skulde være den Forsikrede, ikke har den paagældende Interesse, (S.H.D. 2/7 20 (S.H.T. 20. 237), jfr. H.D. 19/11 20 (N.D. 20. 441)) eller endelig, fordi Interessen ikke er lovlig, jfr. § 3 Note 1.

² Selvom Assurandøren ved Forsikringens Tegning er bekendt med Forholdet, vil Forsikringen, naar ingen Interesse foreligger, ifølge den tvungende Regel i Forsikringsaftalelovens § 39 være uforbindende for ham. Det samme vil efter almindelige Retsregler gælde, hvis en foreliggende Interesse ikke er lovlig.

³ Se for Forsikring for fremmed Regning tillige § 93.

Har Assurandøren ikke Krav paa Præmien, tilkommer der ham Ristornogebyr efter § 38.

Reglen forudsætter, at Assurandøren ved Forsikringens Tegning var uvidende om, at lovlig Interesse manglede. Har han vidst det, har han hverken Krav paa Præmie eller paa Ristornogebyr.

§ 6.

Bortfalder den Interesse, Forsikringsaftalen angaar¹, forinden Assurandørens Ansvar begynder, finder Bestemmelserne i § 5 tilsvarende Anvendelse².

Det samme gælder, hvis Aftalen angaar en fremtidig Interesse, og denne ikke kommer til Eksistens³.

(C. §§ 154, 156, 161 ; N.Pl. § 3 ; H.B. § 4 ; M.I.A. s. 84.)

¹ Interessens Overgang fra en Person (A.) til en anden (B.) er efter Konventionens Terminologi ikke Bortfald af Interesse, men hvis den af A. tegnede Forsikring ikke omfatter B.'s Interesse, maa Reglerne i §§ 6 og 7 finde analogisk Anvendelse paa A.'s Forsikring. Om Ejerskifte med Hensyn til Skib ved Kaskoforsikring se § 113, der finder tilsvarende Anvendelse ved andre Forsikringer knyttet til Skib.

² Jfr. ogsaa §§ 19—20.

³ Som Eksempel kan nævnes, at en Køber har forsikret et Parti Varer, som gaar til Grunde, medens Sælgeren endnu bærer Faren for det.

§ 7.

Bortfalder den forsikrede Interesse, efter at Assurandørens Ansvar er begyndt, ophører Forsikringen¹.

Er Forsikringen tegnet paa Tid, og skyldes Interessens Bortfald en Begivenhed, der ikke omfattes af Forsikringen, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, som skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret².

I andre Tilfælde har Assurandøren uanset Interessens Bortfald Krav paa den aftalte Præmie³.

(H.B. § 4 ; M.I.A. s. 84.)

¹ Jfr. § 6 Note 1.

² Ved Fastsættelsen af dette Præmiebeløb maa der tages Hensyn ikke alene

til Forholdet mellem den Tid, Forsikringen kommer til at vare, og den aftalte Forsikringstid, men ogsaa til, om Assurandøren vilde have beregnet sig en forholdsvis højere Præmie for en kortere Forsikring, og til, om Præmien vilde have været forskellig for de forskellige Dele af Forsikrings-tiden, fordi Risikoen varierer i Løbet af denne.

Af den Del af den aftalte Præmie, som Assurandøren ikke faar Ret til, tilkommer der ham Ristornogebyr efter § 38.

³ altsaa ved Rejseforsikring, og naar ved Tidsforsikring Interessens Bortfald skyldes en Begivenhed, der omfattes af Forsikringen, f. Eks. Totaltab af forsikret Skib, jfr. S.H.D. 6/12 22 (A.S. III. 493).

§ 8.

Bevisbyrden for Interessens Tilstedeværelse og Omfang paa-hviler den Forsikrede¹.

(C. §§ 60, 205; N.Pl. § 45.)

¹ Jfr. dog om takserede Policer og om Interessensforsikring § 10 med Note 2.

III. FORSIKRINGSVÆRDI.

§ 9.

En Interessens Forsikringsværdi¹ er, for saa vidt ikke andet følger af denne Konventions Bestemmelser for de enkelte Forsikringsarter², dens fulde Værdi i Penge³ paa det Tidspunkt, da Assurandørens Ansvar begynder.

(F. §§ 37, 75; Søl. § 233; C. §§ 37, 53;
N.Pl. §§ 16, 57; H.B. §§ 6, 70; M.I.A. s. 16.)

¹ *Forsikringsværdien* er det fastsatte Maal for den Forsikredes Tab ved, at den forsikrede Genstand (Interesse) gaar helt tabt. Naar Forsikringsværdien, hvilket er Hovedreglen i Søforsikring, bestemmes som Værdien ved Ansvarrets Begyndelse, vil den, hvis Interessens Værdi har forandret sig i Tiden mellem Ansvarrets Begyndelse og Forsikringsbegivenhedens Indtræden, ikke være Udtryk for den Forsikredes virkelige Tab, men den bliver alligevel at benytte i Forholdet mellem Assurandøren og den Forsikrede. Ved Sammenligning mellem Forsikringsværdien og Forsikringssummen afgøres det, om Interessen er fuldt forsikret, eller om der foreligger Under-

eller Overforsikring med de deraf følgende Virkninger, se § 11 og §§ 12—14. — *Forsikringssummen* er et i Policen angivet Beløb, der dels (med visse Undtagelser, se § 61) betegner den øverste Grænse for Assurandørens Erstatning for et enkelt Havari, dels tjener som Grundlag for Præmieberegningen.

- ² Særlige Regler om Forsikringsværdien findes i § 172 (Skib under Bygning), § 178 (Varer), § 204 (Rejsefragt), § 219 (Tidsfragt), § 233 (Fangst) og § 240 (Fordringer).
- ³ σ : dens økonomiske Værdi for den Forsikrede. Denne Værdi kan være større end Salgsværdien.

§ 10.

Er en forsikret Interesse ved Overenskomst¹ mellem Parterne ansat til en bestemt Værdi (takseret Police)², er Ansættelsen bindende for Assurandøren, medmindre han beviser, at den ansatte Værdi overstiger³, hvad der med Rimelighed kan anses som Forsikringsværdien⁴.

For den Forsikrede er Ansættelsen altid bindende⁵.

(F. §§ 39, 75; Søl. § 238; C. § 55; N.Pl. §§ 17, 57;
H.B. § 6; M.I.A. s. 27.)

- ¹ Overenskomsten finder som Regel Udtryk i Policen ved Benyttelse af Ordene „takseret til Kr. ....“ eller „til Takst Kr.....“ (S.H.D. 23/6 16, S.H.T. 16. 252), men det kan undertiden, selvom saadanne Udtryk ikke er benyttede, antages at have været Parternes Mening, at Policen skal være takseret, jfr. Note 2 om Interesseforsikring.
- ² Kaskopolicer er i Praxis altid takserede, Varepolicer er det sjældent. Fragtpolicer, der ikke tillige omfatter Fragtinteresse, takseres vistnok aldrig her i Landet, idet Forsikringsværdien (Fragtens Beløb) let lader sig oplyse med Bestemthed. — I Kaskoforsikring aftales undertiden en særlig, lavere Takst for Totaltabstilfælde (Dobbelt Takst Klausul).
Ved Interesseforsikring er der i Praxis Tilbøjelighed til at betragte Forsikringssummen som Takst, selvom det ikke udtrykkeligt er sagt i Policen, at den er takseret, se om Ladningsinteresse H.D. 20/1 98 (U. 98. 235), jfr. S.H.D. 7/11 94 (U. 95. 139) og om Kaskointeresse A.S.R. Nr. 154 5/9 22.
- ³ Assurandøren kan ikke gøre gældende, at den ansatte Værdi er for lav, og at der derfor foreligger Underforsikring, saaledes at Bestemmelsen i § 11, 2. Stk., 1. Pkt., kommer til Anvendelse.
- ⁴ Dette maa forstaaes saaledes, at Bevis for en mindre væsentlig Afvigelse fra Forsikringsværdien ikke vil være nok til at omstøde Taksten.

Jfr. S.H.D. 3/5 16 (S.H.T. 16. 186), S.H.D. 23/6 16 (S.H.T. 16. 261), A.S.R. Nr. 154 5/9 22.

- ⁵ Den Forsikrede kan altsaa ikke gøre gældende, at den ansatte Værdi er for høj, saaledes at Overforsikring foreligger, og forlange Præmienedsættelse efter § 14, 2. Stk., sidste Pkt. Han kan heller ikke i Totaltabstilfælde gøre gældende, at den ansatte Værdi er for lav, og at han derfor ifølge Reglerne om Underforsikring i § 11, 2. Stk., har Ret til Andel af, hvad der er i Behold af erstattede Genstande. (Om Erstatning fra Trediemand se § 71 Note 3).

IV. UNDERFORSIKRING

§ 11.

Er Forsikringssummen mindre end Forsikringsværdien, foreligger Underforsikring¹.

Assurandøren svarer i saa Fald kun efter Forholdet mellem Forsikringssum og Forsikringsværdi for, hvad han ellers skulde erstatte². Medfører Udbetaling af Erstatning, at Assurandøren indtræder i den Forsikredes Ret til Godtgørelse i Havari grosse, til Erstatning fra Trediemand eller til, hvad der er i Behold af erstattede Genstande, finder saadan Indtræden kun Sted efter nævnte Forhold³.

(F. §§ 40, 73; Søl. § 237; C. §§ 34, 176, 199; N.PI. § 19; H.B. § 8; M.I.A. ss. 67 (2), 81.)

¹ Naar det har været Parternes Hensigt, at Forsikringssummen skal være mindre end Forsikringsværdien, betegner man i Almindelighed Forholdet som delvis Forsikring (i Modsætning til fuld Forsikring), men Konventionens Regler om Underforsikring kommer ogsaa til Anvendelse paa saadanne Tilfælde. Undertiden udtrykkes Forholdet saaledes, at den Forsikrede løber en vis Selvrisko, men dette Udtryk benyttes dog navnlig for at betegne Aftale, der direkte bestemmer, at den Forsikrede skal bære en vis Brøkdæl af alle eller visse Skader, jfr. saaledes § 247. Assurandøren kan gøre sit Ansvar betinget af, at den Forsikrede selv bærer Risikoen for en Del af den forsikrede Interesse, se Forsikringsaftalelovens § 43, sidste Stk. Hvor en Forsikring er delt mellem flere Assurandører (Co-Assurance), foreligger for hver enkelt Assurandørs Forsikring Underforsikring, selvom man ikke i Almindelighed betegner Forholdet saaledes. — Co-Assurandører hæfter kun i Forhold til deres egen Andel, ikke solidarisk. Dette gælder ogsaa, naar de har paategnet samme Police med Opgivelse af deres Andel, A.S.R. Nr. 87 31/8 21. — Det er ved Co-Assurance almindeligt, at en af Assurandørerne er Hovedassurandør (ledende Assurandør), og Policerne indeholder

da en Bestemmelse om, at de andre Co-Assurandører følger Hovedassurandøren, jfr. A.S.R. Nr. 122 3/2 22, A.S.R. Nr. 129 16/3 22, S.H.D. 13/9 22 (A.S. III. 468). Se ogsaa Ø.L.D. 29/4 22 (A.S. II. 333) og A.S.R. Nr. 170 5/1 23.

Er Forsikringssummen lig med eller større end Forsikringsværdien (jfr. § 9), foreligger ikke Underforsikring, selvom den forsikrede Interesses Værdi i Løbet af Forsikringstiden er steget til, eller f. Eks. i en Havari grosse Dispache ansættes til, et større Beløb end Forsikringssummen.

² For saa vidt Erstatningen bestaar i Udbetaling af Forsikringssummen (Totaltab, se § 84) eller ansættes i Forhold til denne (partiel Skade paa Varer, se § 194), følger den her givne Regel allerede af Beregningsmaaden for Erstatningen, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal om særlig Nedsættelse paa Grund af Underforsikringen. — Iøvrigt finder Nedsættelse Sted af alle Erstatningsyndelser fra Assurandøren, altsaa ogsaa af Havari grosse Bidrag, Redningsomkostninger, Procesomkostninger og Besigtelsesomkostninger. Dog kan Assurandøren i Almindelighed ikke forlange, at den Forsikrede skal deltage i Udgifter til Assurandørens egne Repræsentanter eller Besigtelsesmænd. I Dispacheomkostninger skal den Forsikrede heller ikke deltage, idet de fastsættes efter Forsikringssummen eller Assuranceerstatningen. Undtagelser fra Reglen om Nedsættelse findes i § 127, sidste Stk., (Assurandørens Bjergning af Skib), § 129, sidste Stk. (Assurandørens Flytning af kondemneret Skib), § 192, 3. Stk. (Assurandørens Bjergning af Varer), § 204, 2. og 3. Stk. (Forsikring af forudbetalt Fragt og Passagerpenge). Der er intet til Hinder for at vedtage, at der, uanset at Forsikringssummen er mindre end Forsikringsværdien, ikke skal finde nogen Nedsættelse af Erstatningsyndelsen Sted, saalænge Forsikringssummen ikke overskrides. Dette betegnes som Forsikring „paa første Risiko“ („au premier risque“), jfr. S.H.D. 5/3 19 (S.H.T. 19. 79).

³ ∩ : Assurandøren indtræder kun efter nævnte Forhold i det, han vilde indtræde i, hvis Underforsikring ikke forelaa. For saa vidt angaar Erstatning fra Trediemand og Havari grosse Godtgørelse følger dette iøvrigt ogsaa af Indtrædelsesreglerne i §§ 71, 133 og 197, hvorefter Assurandøren kun indtræder i det Omfang, i hvilket han har betalt Erstatning.

V. OVERFORSIKRING

§ 12.

Er Forsikringssummen større end Forsikringsværdien, foreligger Overforsikring¹.

¹ At Forsikringssummen i Løbet af Forsikringstiden paa Grund af Kursændring bliver større end Forsikringsværdien, medfører ikke, at Overforsikring foreligger, jfr. herved A. S. R. Nr. 39 2/12 20.

§ 13.

Er Overforsikring tegnet i svingagtig Hensigt¹, er Aftalen ikke bindende for Assurandøren. Denne har desuagtet Krav paa den aftalte Præmie.

(Søl. §§ 234, 236; C. §§ 50, 117, 161; N.Pl. § 20; H.B. § 9.)

¹ Se for Forsikring for fremmed Regning tillige § 94, 1. Stk.

§ 14.

Er Overforsikring tegnet uden svingagtig Hensigt, er Aftalen bindende for Assurandøren, men kun for et Beløb, svarende til Forsikringsværdien, der saaledes anses som Forsikringssum¹.

I Tilfælde, svarende til de i § 5, 2. Stk. omtalte, har Assurandøren Krav paa hele den aftalte Præmie². I andre Tilfælde har han kun Ret til saa stor en Del af den aftalte Præmie, som svarer til Forsikringsværdien³.

(F. § 39; Søl. §§ 235, 236, 266; C. §§ 50, 156; N.P. § 20; H.B. § 9; M.I.A. s. 84.)

¹ Omkostninger, der ikke er af en saadan Art, at de erstattes udover Forsikringssummen (se § 61), f. Eks. Reparationsomkostninger, erstattes altsaa i Tilfælde af Overforsikring kun op til Forsikringsværdien, ikke op til den aftalte Forsikringssum. —

Reglen er tvingende, for saa vidt som Assurandøren ifølge Forsikringsaftalelovens § 39, 1. Stk., selvom andet er aftalt, ikke er forpligtet til at udrede større Erstatning end, hvad der kræves til den lidte Skades Dækning. — Forsikringsaftalelovens Regel finder iøvrigt ikke alene Anvendelse paa Overforsikring, men ogsaa paa andre Vedtagelser, der vilde medføre, at den Forsikrede fik erstattet mere end den lidte Skade. Parterne maa dog have en vis Frihed til at aftale, hvorledes Skaden skal ansættes. F. Eks. maa det ved Kaskoforsikring gyldigt kunne aftales, at der ikke skal gøres Aldersafdrag efter § 154.

² Se for Forsikring for fremmed Regning tillige § 94, 2. Stk.

³ Af Resten tilkommer der ham Ristornogebyr ifølge § 38.

VI. DOBBELTFORSIKRING

§ 15.

Dobbeltforsikring foreligger, naar samme Interesse er forsikret hos flere Assurandører, og Summen af de Beløb, de enkelte As-

surandører i Tilfælde af Skade skulde betale, hvis hver enkelts Ansvar bestemtes, som om han var Eneassurandør, kan komme til at overstige det højeste Beløb, som den Forsikrede kunde kræve hos nogen af Assurandørerne, hvis Interessen var fuldt forsikret paa de aftalte Vilkaar hos ham alene¹.

(N.Pl. § 22; H.B. § 10; M.I.A. s. 32.)

¹ Maalestokken ved Afgørelsen af, om Dobbeltforsikring foreligger, er altsaa den Erstatning, som den Forsikrede har Krav paa efter den af Forsikringerne, der i det givne Tilfælde fører til det gunstigste Resultat for ham (eller vilde gøre det, hvis det var en fuld Forsikring). Er Summen af Erstatningsbeløbene fra samtlige Forsikringer større end denne Erstatning, foreligger Dobbeltforsikring.

I Almindelighed vil ved Dobbeltforsikring Forsikringssummerne tilsammen overstige Forsikringsværdien, men Dobbeltforsikring kan dog ogsaa foreligge, uden at dette er Tilfældet, f. Eks. naar der er tegnet en Vareforsikring, der dækker Havari grosse Bidrag fuldtud, og en Intereseforsikring, der dækker en Andel af saadant Bidrag. Der er da Dobbeltforsikring, for saa vidt angaar den Del af Havari grosse Bidraget, der ogsaa dækkes af Intereseforsikringen.

Er der tegnet to fulde Forsikringer, der begge er takserede, vil der foreligge Dobbeltforsikring baade i Henseende til partiel Skade og til Totaltab. Dette maa gælde, selvom de to Takster tilsammen ikke overstiger Interessens virkelige Forsikringsværdi. Er kun den ene Forsikring takseret, foreligger Dobbeltforsikring, for saa vidt angaar Udgifter, medens det for saa vidt angaar Totaltab (og partiel Skade, hvor denne — som ved Vareforsikring — fastsættes som en Brøkdel af Forsikringssummen) vil afhænge af Forsikringsværdiens Størrelse, om Dobbeltforsikring foreligger. Er saaledes et Parti Varer forsikret for 10.000 Kr. til Takst 10.000 Kr. hos een Assurandør og for 5.000 Kr. uden Takst hos en anden, er der Dobbeltforsikring i alle Henseender, hvis Forsikringsværdien kun er 10.000 Kr. Er Forsikringsværdien 15.000 Kr., er der Dobbeltforsikring for saa vidt angaar Udgifter (f. Eks. Redningsomkostninger), der jo skulde betales fuldtud paa den takserede Forsikring og med 5.000/15.000 paa den utakserede, men derimod ikke med Hensyn til Totaltab, idet den samlede Erstatning, 10.000 Kr. + 5.000 Kr., ikke overstiger de 15.000 Kr., der kunde kræves paa den utakserede Forsikring, hvis denne var en fuld Forsikring.

§ 16.

Er Dobbeltforsikring tegnet i svigagtig Hensigt¹, er samtlige Aftaler uforbindende for Assurandørerne. Disse har desuagtet Krav paa de aftalte Præmier.

(Søl. §§ 234, 236; C. §§ 52, 117, 161; N.Pl. § 22₃; H.B. § 10.)

¹ Se for Forsikring for fremmed Regning tillige § 94, 1. Stk.

§ 17.

Er Dobbeltforsikring tegnet uden svigagtig Hensigt, hæfter overfor den Forsikrede enhver af Assurandørerne, som om han var Eneassurandør¹. Dog kan den Erstatning, der ialt skal udredes, ikke overstige det højeste Beløb, som den Forsikrede kunde kræve hos nogen af Assurandørerne, hvis Interessen var fuldt forsikret paa de aftalte Vilkaar hos ham alene². Enhver af Assurandørerne har Krav paa den aftalte Præmie³.

Imellem Assurandørerne indbyrdes fordeles Ansvaret i Forhold til de Beløb, for hvilke de hæfter overfor den Forsikrede⁴.

For saa vidt en Assurandør ikke kan udrede sin Andel, fordeles det manglende Beløb mellem de øvrige i det nævnte Forhold. Den enkelte Assurandør er dog aldrig pligtig at udrede mere end det Beløb, for hvilket han hæfter overfor den Forsikrede.

Er en Assurandør ifølge Vilkaarene for den af ham tegnede Forsikring ikke pligtig at deltage i Fordeling efter Bestemmelserne i 2. og 3. Stk., kan han ikke kræve sit Ansvar fordelt efter de nævnte Bestemmelser⁵.

(F. §§ 41, 42; Søl. §§ 235, 236, 266; C. § 52; N.Pl. § 22;
H.B. § 10; M.I.A. ss. 32, 80.)

¹ Den Forsikrede kan altsaa kræve Erstatning hos hvilken af Assurandørerne han vil, men naar han har faaet hvad der efter 2. Pkt. tilkommer ham, kan han ikke gøre yderligere Krav gældende.

² Jfr. § 15. Er der f. Eks. tegnet to fulde Forsikringer med Fradragsfranchiser af henholdsvis 10 og 3 pCt., bestemmes den Erstatning, der ialt skal udredes, som Erstatningen efter den for den Forsikrede gunstigste Forsikring, altsaa den, efter hvilken Franchisen kun er 3 pCt., men Dobbeltforsikringen medfører ikke, at den Forsikrede faar hele Skaden erstattet uden Fradrag af Franchise.

³ Jfr. dog § 18.

⁴ ∴ de Beløb, for hvilke Assurandørerne hæfter i det foreliggende Skades-tilfælde.

⁵ Bestemmelserne i § 17 er til Dels tvingende, idet Forsikringsaftalelovens § 43, 1. og 2. Stk., indeholder følgende Regel:

„Er der i Forsikringsaftalen truffet Forbehold om, at Selskabet helt eller delvis skal være fri for Ansvar, hvis samme Interesse er eller bliver forsikret i andet Selskab, har den sikrede dog Ret til Erstatning for Skade, som han ikke faar godtgjort ifølge en anden Forsikring. Har flere Selskaber tegnet Forsikring paa samme Interesse, og har de alle betinget deres Ansvar af, at der ikke andetsteds er tegnet Forsikring paa samme Interesse, hæfter alle Selskaberne desuagtet i Forhold til det Beløb, med hvilket hvert af dem vilde have svaret, hvis det alene havde tegnet Forsikringen. Kan et af Selskaberne ikke udrede sin Andel, fordeles det manglende Beløb i tilsvarende Forhold paa de andre Selskaber.

Er ifølge Aftalen ikke blot Ansvaret, men ogsaa Retten til Præmien afhængig af, at Forsikring ikke tegnes andetsteds, finder Bestemmelserne i 1ste Stykke ikke Anvendelse.“

§ 18.

Angaar de forskellige Forsikringer i deres Helhed samme Interesse og samme Farer og Skader¹, og er Dobbeltforsikringen tegnet i god Tro, kan Forsikringstageren, naar han, efter at være kommet til Kundskab om, at Dobbeltforsikring foreligger, uden unødigt Ophold fremsætter Begæring derom, kræve enhver af Forsikringssummerne nedsat efter Forholdet mellem Forsikringsværdien og det samlede Beløb af Forsikringssummerne. Den aftalte Præmie nedsættes i saa Fald efter Forholdet mellem den nye og den oprindelige Forsikringssum².

Forsikringstagerens Begæring maa dog ved Rejseforsikring fremsættes, inden Assurandørens Ansvar er begyndt, ved Tidsforsikring, inden Ansvaret er ophørt. Fremsættes ved Tidsforsikring Begæringen efter Ansvarets Begyndelse, gælder Nedsættelsen af Forsikringssum og Præmie alene den tilbageværende Del af Forsikringstiden³.

(C. § 156; N.Pl. § 22₂; H.B. § 11, M.I.A. s. 84 (3) (f).)

¹ Er Forsikringerne kun paa visse Omraader Dobbeltforsikring, f. Eks. alene m. H. t. Havari grosse Bidrag, jfr. § 15 Note 1, kan den Forsikrede ikke anvende Reglerne i denne Paragraf. Er Forsikringerne kun delvis sammenfaldende i Tid, maa formentlig en Tidsforsikring kunne forlanges nedsat

efter denne Paragraf, for saa vidt angaar den Tid, i hvilken den falder sammen med en anden Forsikring, en Rejseforsikring derimod kun, hvis hele Rejsen er dækket under en anden Forsikring.

² Se dog for Forsikring for fremmed Regning tillige § 94, 2. Stk. —

Af den Del af Præmien Assurandøren herefter ikke faar, tilkommer der ham Ristornogebyr efter § 38.

³ Den Forsikrede har kun Krav paa Ristorno i Anledning af Dobbeltforsikring under de Betingelser, der er opstillet i denne Paragraf. I det i Praksis almindeligste Tilfælde af Dobbeltforsikring, det, at en Køber tegner Forsikring for de købte Varer uden at vide, at hans udenlandske Sælger ogsaa har tegnet Forsikring, vil Forholdet ofte blive ordnet saaledes, at Køberens Forsikring hæves helt, og Præmien derfor ristornes, men nogen Ret til at forlange dette af sin Assurandør har Køberen ikke.

VII. TILFÆLDE, HVOR INTERESSEN IKKE UDSÆTTES FOR FARE

§ 19.

Opgives Rejse, for hvilken Forsikring er tegnet¹, eller udsættes den forsikrede Interesse af anden Grund ikke for nogen Fare, der omfattes af Forsikringen², har Assurandøren ikke Ret til Præmie³.

(Søl. § 265; C. § 154; N.Pl. § 4; M.I.A. s. 84 (3) (b).)

¹ inden Assurandørens Ansvar er begyndt.

² Jfr. S.H.D. 2/7 20 (S.H.T. 20. 237).

Om Ristorno af en Del af Præmien ved Forsikring af Kasko, Kasko-interesse og Fragt og/eller Fragtinteresse, fordi Faren formindskes derved, at Skibet oplægges, se Policernes „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“, (Kaskopolicerne IV, ndfr. S. 205 og 212, Kaskointeresse-Policen I, ndfr. S. 215, og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen IV, ndfr. S. 225).

³ Af den ikke erlagte Præmie har Assurandøren Ret til Ristornogebyr efter § 38.

§ 20.

Udsættes kun en Del af den forsikrede Interesse for nogen af Forsikringen omfattet Fare¹, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for den paagældende Del af Interessen².

(C. § 155; M.I.A. s. 84 (3) (b).)

¹ F. Eks. hvis kun en Del af et forsikret Parti Varer bliver afsendt.

² Af Resten af Præmien har Assurandøren Ret til Ristornogebyr efter § 38.

VIII. OPLYSNINGSPLIGT

§ 21.

Ved Forsikringens Tegning¹ skal Forsikringstageren² give fuldstændige og rigtige Oplysninger om alle ham bekendte Omstændigheder, der kan være af Betydning³ for Bedømmelsen af det Ansvar, Assurandøren skal overtage⁴.

Er det Forsikringstageren bekendt, at den forsikrede Interesse eller en dermed forbunden Interesse er eller vil blive forsikret andetsteds, skal han særligt oplyse dette⁵.

(Søl. § 241; C. § 114; N.Pl. §§ 7, 23; H.B. §§ 19, 21;
M.I.A. s. 18.)

¹ Konventionen paalægger ikke udtrykkeligt Forsikringstageren eller den Forsikrede nogen Pligt til at give Assurandøren Underretning, hvis han efter Forsikringens Tegning kommer til Kundskab om, at en given Oplysning er urigtig, eller at en Oplysning ikke er givet (jfr. derimod om Fareforøgelse § 43), men det maa dog siges at stemme med god Forsikrings-skik, at saadan Underretning gives, hvor det drejer sig om Omstændigheder, som det ogsaa paa det senere Tidspunkt kan have Betydning for Assurandøren at faa Oplysning om. I grove Undladelsestilfælde kan Assurandøren maaske paaberaabe sig § 22, 2. Pkt.

² Den, der tegner Forsikring i Forsikringstagerens Navn, har samme Oplysningspligt, se § 30. Om Forsikredes Oplysningspligt ved Forsikring for fremmed Regning se § 95.

³ 3: som en fornuftig Forsikringstager maa kunne indse kan være af Betydning. En Omstændighed er af Betydning, naar den har Indflydelse paa, om og hvorledes Assurandøren vil tegne Forsikringen, eller paa, hvorledes han vil ordne sig med Hensyn til Genforsikring.

Skal Assurandørens Ansvar begynde før Forsikringens Tegning, skal det opgives, se § 28. Tegnes Forsikring for fremmed Regning uden den Forsikredes Vidende, skal det oplyses, se § 96. At en Forsikring er en Genforsikring, skal opgives, H.D. 9/6 22 (A.S. I. 358). Jfr. endvidere A.S.R. Nr. 144 9/6 22 og A.S.R. Nr. 383 25/1 34.

⁴ Reglerne om Virkningen af, at Forsikringstageren tilsidesætter sin Oplysningspligt, findes i §§ 22—25 og kan sammenfattes saaledes:

- a) Er Forsikringstagerens Forhold *svigagtigt*, er Assurandøren fri (§ 22).
 b) Har Forsikringstageren handlet med *Forsæt* (uden dog at have nogen svigagtig Hensigt) *eller uagtsomt*, er Assurandøren fri, hvis han ikke vilde have overtaget Forsikringen, dersom det rette Forhold havde været oplyst; vilde han have overtaget den paa andre Vilkaar eller genforsikret i videre Omfang, hæfter han ved Forsikring af Varer eller Ladningsinteresse efter Proratareglen, ved anden Forsikring efter Kausalitetsreglen (§ 24). — Drejer det sig alene om Undladelse af at give en Oplysning, ikke om en positiv Given urigtig Oplysning, gælder disse Regler dog kun, hvis Forsikringstageren har handlet med grov Uagtsomhed; foreligger kun simpel Uagtsomhed er Assurandøren bunden ved Aftalen (§ 25).
 c) Har Forsikringstageren været i *god Tro*, er Assurandøren bunden ved Aftalen, men kan, hvis der positivt er givet urigtig Oplysning (derimod ikke ved Undladelse af at give en Oplysning) opsige Forsikringen med en Uges Varsel (§ 23).

I Forsikringsaftalelovens § 10, 3. Stk., bestemmes, at hvis Assurandøren i Policen har beskrevet et faktisk Forhold uden at have indhentet Oplysninger desangaaende fra Forsikringstageren eller andre og har forbeholdt sig at være helt eller delvis fri for Ansvar, hvis det maatte vise sig, at Beskrivelsen var urigtig, kan det dog ikke medføre strengere Virkning, end hvis Oplysning om det paagældende Forhold var givet af Forsikringstageren.

- ⁵ Jfr. § 82, 2. Stk., om en tilsvarende Oplysningspligt, naar Erstatning forlanges udbetalt. — Ifølge Forsikringsaftalelovens § 43, sidste Stk., kan Assurandøren gøre sit Ansvar betinget af, at den Forsikrede ikke andetsteds tegner Interesseforsikring.

§ 22.

Har Forsikringstageren ved Forsikringens Tegning svigagtigt givet urigtig Oplysning om eller fortiet en Omstændighed af Betydning, er Aftalen ikke bindende for Assurandøren¹. Det samme gælder, hvis Forsikringstagerens Forhold iøvrigt har været af en saadan Art, at det vilde stride mod almindelig Hæderlighed at gøre Aftalen gældende².

(F. § 4; Søl. §§ 242, 243, 244; C. §§ 114, 117; N.Pl. § 8; H.B. § 20; M.I.A. ss. 17, 18, 20.)

¹ Jfr. S.H.D. 16/12 16 (S.H.T. 16. 444) og S.H.D. 16/5 17 (N.D. 17. 231) (Krigsforsikring for Varer).

² Sml. § 21 Note 1.

Assurandøren har, uanset at han ikke er bundet ved Aftalen, Ret til Præmien, se § 29.

§ 23.

Maa det antages, at Forsikringstageren ved Forsikringens Tegning hverken vidste eller burde vide, at en af ham given Oplysning af Betydning var urigtig¹, er Forsikringen bindende for Assurandøren, men kan af denne opsiges med en Uges Varsel².

(F. § 5 ; Søl. §§ 243, 244, 266 ; N.Pl. § 92 ; H.B. § 20 ;
M.I.A. s. 20.)

¹ Ret til Opsigelse haves ikke, fordi Forsikringstageren i god Tro har *undladt* at give en Oplysning af Betydning, jfr. § 25 og Forsikringsaftalelovens § 7. Om Ret til Opsigelse, hvis den urigtige Oplysning ikke er givet i god Tro, se § 24 Note 8.

² Om Præmien se § 29, 2. Stk. — Bestemmelsen er ifølge Forsikringsaftalelovens § 10 tvingende.

§ 24.

Har Forsikringstageren, uden at Forholdet omfattes af §§ 22¹ eller 23², ved Forsikringens Tegning givet urigtig Oplysning om nogen Omstændighed af Betydning³, er Forsikringen ikke bindende for Assurandøren, hvis det maa antages, at han ikke vilde have overtaget Forsikringen, om det rette Forhold havde været oplyst⁴.

Maa det antages, at Assurandøren vilde have overtaget Forsikringen, men paa andre Vilkaar, eller at han ved Genforsikring i videre Omfang vilde have begrænset sit Ansvar for egen Regning, hæfter han ved Forsikring af andet end Varer eller Ladningsinteresse i det Omfang, i hvilket det godtgøres⁵, at den paa-gældende Omstændighed har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse⁶.

Maa det ved Forsikring af Varer eller Ladningsinteresse antages, at Assurandøren vilde have overtaget Forsikringen, men paa andre Vilkaar, hæfter han i det Omfang, i hvilket han mod den aftalte Præmie vilde have forpligtet sig⁷, og maa det antages, at han ved Genforsikring i videre Omfang vilde have begrænset sit Ansvar for egen Regning, nedsættes Erstatningen i samme Forhold⁸.

(F. § 6; Søl. §§ 243, 244; C. § 114; N.Pl. § 9₁;
H.B. § 20; M.I.A. s. 20.)

¹ Tilfælde af Svig.

² Tilfælde af god Tro.

³ Undladelse af at give Oplysning omhandles i § 25. —

Jfr. S.H.D. 14/11 19 (S.H.T. 19. 429) (Krigsforsikring af Varer),
S.H.D. 24/11 22 (S.H.T. 22. 400) (Urigtige Oplysninger om Emballage).

⁴ Assurandøren maa tilvejebringe de nødvendige Oplysninger til Antagelig-
gørelse af, at han ikke vilde have overtaget Forsikringen. (Det samme gæl-
der de ifølge 2. og 3. Stk. nødvendige Oplysninger om, hvorledes Assuran-
døren vilde have forholdt sig).

Assurandøren har, uanset at han ikke er bundet ved Aftalen, Ret til
Præmien, se § 29.

⁵ af den Forsikrede.

⁶ Denne Regel om Assurandørens Hæftelse betegnes almindeligt som Kausali-
tetsreglen.

Ved Indflydelse maa forstaaes en skadelig Indflydelse af en saadan Art,
at en Assurandør kan tænkes paa Forhaand at regne med Muligheden af
den, ikke enhver tilfældig Medvirken. Er det ved en Aarsforsikring af et
Skib opgivet, at dette er et Sejlskib med Motor, medens Motoren i Virke-
ligheden er ubrugelig eller fjernet, maa Manglen af Motoren siges at have
haft Indflydelse, hvis Skibet under en Storm strander, men kunde have
klaret Land ved Hjælp af Motoren, men derimod ikke blot fordi Skibet,
hvis det havde kunnet bruge Motoren, ikke vilde have mødt Stormen, fordi
det i saa Fald vilde være kommet tidligere frem til Bestemmelsesstedet.
Grænsen kan være vanskelig at drage, men efter Reglens Formulering maa
Tvivltilfælde formentlig afgøres til Fordel for Assurandøren. —

Det kan forekomme, at den Omstændighed, om hvilken der er givet
urigtig Oplysning, ikke har haft nogen Indflydelse paa Forsikringsbegiven-
hedens Indtræden, men alene paa Skadens Størrelse. I saa Fald kan den
Forsikrede kræve Erstatning for en saa stor Del af Skaden, som han kan
gødtgøre vilde være indtraadt, selvom det paagældende Forhold havde været
som af ham oplyst.

⁷ i Henseende til Forsikringssum og øvrige Forsikringsbetingelser.

⁸ Denne Regel om Assurandørens Hæftelse betegnes almindeligt som Pro-
ratareglen. —

Dersom Assurandøren baade vilde have betinget sig højere Præmie og
genforsikret i videre Omfang, bør der ikke uden videre finde en dobbelt
Nedsættelse Sted, idet det ogsaa bør tages i Betragtning, at Assurandøren
vilde have afgivet en Del af Præmien til Reassurandøren (jfr. herved
A. S. R. Nr. 43 6/1 21). Erstatningen kan dog ikke overstige, hvad der
svarer til det Ansvar, Assurandøren vilde have beholdt for egen Regning. —

Det maa vistnok antages, at Assurandøren i Stedet for at gøre sine Ret-

tigheder efter § 24 gældende, kan opsige Aftalen med en Uges Varsel i Overensstemmelse med § 23, idet han maa kunne lade være med at hævde, at Forsikringstageren ikke har været i god Tro, og alene henholde sig til, at Oplysningen har været urigtig. —

§ 24 er ikke tvingende i Modsætning til den tilsvarende Regel om Fareforøgelse, se § 42 Note 10.

§ 25.

Har Forsikringstageren ved Forsikringens Tegning undladt at give Oplysning om en Omstændighed af Betydning, og kan dette tilregnes ham som grov Uagtsomhed, finder Bestemmelserne i § 24 tilsvarende Anvendelse¹.

(F. § 7; Søl. §§ 242, 244; C. § 114; N.Pl. § 9₁; H.B. § 20; M.I.A. s. 18.)

¹ Reglen maa ogsaa gælde, naar Undladelsen er forsætlig, men ikke svigagtig, f. Eks. naar Forsikringstageren af forretningsmæssige Grunde, men ikke for at besvige Assurandøren, har holdt en vis Omstændighed skjult. Skyldes Undladelsen simpel Uagtsomhed, eller er Forsikringstageren i god Tro, har Undladelsen ingen Indflydelse paa Selskabets Ansvar. —

Bestemmelsen er ifølge Forsikringsaftalelovens § 10 tvingende.

§ 26.

Vil Assurandøren paaberaabe sig, at et af de i §§ 23—25 nævnte Forhold foreligger, skal han, efter at have faaet Kundskab derom, uden unødigt Ophold¹ meddele Forsikringstageren, i hvilket Omfang han vil gøre nogen af de Rettigheder gældende, disse Paragrafer hjemler.

(F. § 8; N.Pl. § 10.)

¹ Har Assurandøren ikke givet Meddelelse uden unødigt Ophold, kan han altsaa ikke gøre de paagældende Rettigheder gældende. —

Bestemmelsen er ifølge Forsikringsaftalelovens § 10 tvingende.

§ 27.

Assurandøren kan ikke paaberaabe sig, at der er givet urigtige eller ufuldstændige Oplysninger, hvis han¹ ved Forsikringens Teg-

ning var eller burde være vidende om det rette Forhold, eller den Omstændighed, hvorom han er forblevet uvidende, var uden Betydning for ham eller senere er ophørt at have Betydning².

(F. § 9; N.Pl. § 10; H.B. § 20.)

¹ Der kan ikke opstilles nogen almindelig Regel om, hvorvidt Assurandørens Agents Viden kan ligestilles med Assurandørens Viden; Spørgsmaalet maa afgøres efter Forholdene i det enkelte Tilfælde.

² F. Eks. fordi et Forhold, hvorom der er givet urigtig Oplysning, senere ændres, saaledes at det kommer i Overensstemmelse med den givne Oplysning. Dog kan Assurandøren selv efter Ændringen ikke være afskaaret fra at paaberaabe sig den urigtige Oplysning, for saa vidt angaar Havarier, der er indtraadt før Ændringen. —

Bestemmelsen i § 27 er ifølge Forsikringsaftalelovens § 10 tvingende.

§ 28.

Skal Assurandørens Ansvar begynde paa et Tidspunkt, der vides eller kan antages at ligge forud for Forsikringens Tegning¹, maa dette udtrykkeligt opgives².

Har Forsikringstageren³ ved Tegning af en saadan Forsikring vidst eller burdet vide, at en Forsikringsbegivenhed allerede var indtruffet, er Aftalen ikke bindende for Assurandøren⁴. Det samme gælder, hvis Forsikringstageren vidste eller burde vide, at der var Sandsynlighed for, at en Forsikringsbegivenhed var indtruffet eller vilde indtræffe, og han ikke har givet Assurandøren behørig Oplysning herom⁵.

(C. §§ 145, 147; H.B. § 5; M.I.A., First Schedule, Rule 1.)

¹ Saakaldt Forsikring „paa gode og onde Tidender“ („lost or not lost“).

² Virkningerne af, at det ikke opgives, eller at urigtig Opgivelse sker, maa bestemmes efter Reglerne i §§ 22—25. — Jfr. S.H.D. 12/2 21 (A.S. III. 403), S.H.D. 24/11 22 (S.H.T. 22. 400) og A.S.R. Nr. 319 23/8 30. —

Hvis Assurandøren ikke ønsker at paatage sig Ansvar forud for Forsikringens Tegning, benyttes en saakaldt Datoklausul, der ved Vareforsikring kan have følgende Formulering:

„Uanset Bestemmelsen i Konventionens § 181 begynder Assurandørens Ansvar først den ..... Kl. ...., og i Skadestilfælde paahviler det den Forsikrede at bevise, at Forsikringsbegivenheden er indtraadt efter dette Tidspunkt“.

³ Se for Forsikring for fremmed Regning tillige § 97.

⁴ Medmindre Assurandøren ogsaa har været bekendt med Forsikringsbegivenheden. —

Reglen kan maaske ikke anvendes, hvor det drejer sig om en ubetydelig Begivenhed, i Anledning af hvilken der ikke kræves Erstatning, saaledes at svingagtig Hensigt maa anses for udelukket.

⁵ Assurandøren har, uanset at han ikke er bundet ved Aftalen, Ret til Præmien, se § 29.

§ 29.

Er Forsikringen i Henhold til §§ 22, 24, 1. Stk., 25 eller 28 uforbindende for Assurandøren, har denne desuagtet Krav paa den aftalte Præmie.

Opsiger Assurandøren Forsikringen til Ophør i Henhold til § 23, har han Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret¹.

(F. § 16; C. § 156; N.Pl. §§ 8, 9; M.I.A. s. 84.)

¹ Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk.

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr, jfr. § 38.

§ 30.

Oplysningspligten paahviler ogsaa den, der tegner Forsikring i Forsikringstagerens Navn¹. Undlader han at oplyse en Omstændighed af Betydning eller giver han urigtig Oplysning om en saadan Omstændighed, finder Bestemmelserne i §§ 22—29 tilsvarende Anvendelse².

(F. § 10; Søl. § 241; C. § 114, sidste Stk.; H.B. § 22; M.I.A. ss. 19, 20.)

¹ Den, der tegner Forsikring paa en andens Vegne, men i *eget* Navn (Forsikring for fremmed Regning, jfr. § 4) er Forsikringstager, saaledes at Reg-

lerne om Oplysningspligten og Virkningerne af dens Til sidesættelse finder direkte Anvendelse paa ham.

For at kunne siges at tegne Forsikring i Forsikringstagerens Navn maa den paagældende have en vis Bemyndigelse til at tage Beslutning paa Forsikringstagerens Vegne, altsaa optræde som Fuldmægtig. Reglen i § 30 vil saaledes finde Anvendelse paa saadanne af Forsikringstagerens Folk, der med nogen Selvstændighed beskæftiger sig med hans Forsikringer, derimod ikke paa Folk, der kun har underordnet Arbejde i Forbindelse dermed. Endvidere finder Reglen i § 30 Anvendelse paa Mægler, Agent eller Speditør, der tegner Forsikring i Forsikringstagerens Navn. —

Jfr. S.H.D. 29/12 22 (N.D. 22. 525).

- ² Ifølge Forsikringsaftalelovens § 10, 2. Stk., kan det, dersom Assurandøren har forbeholdt sig at være fri for Ansvar, hvis en Oplysning, som gives af en anden end Forsikringstageren, viser sig at være urigtig, ikke medføre strengere Virkninger, end hvis Oplysningen var givet af Forsikringstageren.

IX. POLICE

§ 31.

Naar Aftalen er sluttet¹, kan Forsikringstageren kræve Police² udstedt³, og naar Præmien eller, hvis Betaling i Rater er aftalt, første Præmierate er betalt, kan Policen kræves udleveret⁴.

Bestemmelserne i Policen gaar forud for denne Konventions Bestemmelser. Skrevne, paastemplede og ved Slip paaførte Bestemmelser i Policen gaar forud for dennes trykte Tekst.

Vil Forsikringstageren rejse Indsigelse mod Policens Indhold, maa han gøre det uden unødigt Ophold. Undlader han dette, anses Policen som godkendt.

(Søl. §§ 232, 247; C. §§ 109, 110, 149; N.Pl. § 12;
H.B. §§ 14, 15; M.I.A. ss. 22—26, 52.)

¹ Jfr. § 39 Note 3 og S.H.D. 29/12 22 (N.D. 22. 525) (Spm. om, hvornaar Aftale er sluttet).

² For de enkelte Forsikringer i Henhold til en Generalpolice (jfr. § 200) udsteder Assurandøren ofte Assurancecertifikater til Brug ved Varernes Salg. Saadant Certifikat træder i Policens Sted, men det samme gælder ikke en „Cover Note“, der efter dansk Praksis er et rent foreløbigt Dokument, bestemt til senere Ombytning med Police, A.S.R. Nr. 288 13/9 28. —

En foreløbig Police er bindende for begge Parter, G.S.R. 1/6 06 (S.H.T. 07. 199). —

Overdrages Policen til Trediemand som Udtryk for, at Rettighederne efter Policen skal overgaa til ham, vil han formentlig kunne gøre disse Rettigheder gældende mod Assurandøren, for saa vidt angaar Havarier, der allerede er indtraadt, da Overdragelsen sker. Hvad angaar senere Havarier, faar Erhververen i hvert Tilfælde ingen Ret mod Assurandøren, hvis ikke tillige den forsikrede Interesse overdrages. Og selvom Erhververen har faaet den forsikrede Interesse overdraget, vil han dog ved Forsikring af *andet end* Varer og Ladningsinteresse i Almindelighed ikke opnaa nogen Ret mod Assurandøren, medmindre denne er indgaaet derpaa, jfr. § 4, 3. Stk. Forsikring af Skib og af Kaskointeresse ophører ved Skibets Overgang til ny Ejer, se § 113 og § 169, jfr. § 113. Om Pantsætning af Skib jfr. § 248 Note 1. Derimod vil ved Forsikring af Varer og Ladningsinteresse Erhververen, naar han tillige har faaet Interessen overdraget, kunne gøre Rettighederne efter Policen gældende mod Assurandøren, idet Forsikringen ogsaa omfatter dens Interesse, til hvem Ret til Varerne overføres, se § 176 og § 202, jfr. § 176.

Erhververen af en Police kan som Hovedregel ikke faa større Ret mod Assurandøren end Overdrageren havde, idet Assurandøren overfor Erhververen kan gøre de samme Indsigelser gældende, som han kunde gøre gældende overfor Overdrageren. Dog maa det vel antages, at Assurandøren, naar han véd eller maa regne med, at Policen vil blive overdraget, altsaa navnlig ved Forsikring af Varer og Ladningsinteresse, maa sørge for, at særlige Vedtagelser mellem ham og Forsikringstageren om, hvad Forsikringen skal dække, optages eller nævnes i Policen, idet han ellers overfor Erhververen maa hæfte efter Policens Tekst og de Betingelser, hvortil den henviser. Særlig hvor Assurandøren udsteder Assurancecertifikat, maa det paahvile ham at paase, at Certifikatet stemmer med de aftalte Forsikringsbetingelser.

Om Betydningen af Policens Ihændehevelse i Henseende til Legitimation se §§ 91 og 199.

- ³ Det kan have Betydning for Forsikringstageren, at Police er udstedt, selvom han endnu ikke kan kræve den udleveret. F. Eks. vil han kunne forlange den fremlagt under en Proces mod Assurandøren.
- ⁴ Undertiden benyttes Policen som Kvittering for første Præmierate m. m., undertiden udstedes selvstændig Kvittering, A.S.R. Nr. 287 13/9 28.

X. PRÆMIE

§ 32.

Forsikringstageren¹ hæfter for Præmiens Betaling.

Har Forsikringstageren Krav paa Erstatning hos Assurandøren, og foreligger Erstatnings- eller Forskudsberegning², kan Forsikringstageren, selvom Erstatnings- eller Forskudsbeløbet endnu

ikke kan kræves betalt³, bringe dette i Modregning overfor Assurandørens Krav paa Præmie. Af Beløb, der modregnes, forinden de kan kræves betalt, beregnes der Assurandørens Rente 6 pCt. p. a. fra Modregningens Dato.

(C. § 151; N.Pl. §§ 13, 52₂; H.B. § 16.)

¹ Den Forsikrede hæfter, hvis han er en anden end Forsikringstageren (Forsikring for fremmed Regning), kun for Præmien, dersom han har paataget sig det overfor Assurandøren.

² Jfr. §§ 83 og 89.

³ Erstatnings- eller Forskudsbeløb kan først kræves betalt 14 Dage efter, at Erstatnings- eller Forskudsberegning foreligger, jfr. § 90.

§ 33.

Ved Rejseforsikring forfalder Præmien ved Aftalens Afslutning¹.

Ved nytegnede Forsikring² paa Tid forfalder Præmien eller, hvis Betaling i Rater er aftalt, første Præmierate ved Aftalens Afslutning, dog tidligst en Uge før Assurandørens Ansvar begynder. Ved Fornyelse af en saadan Forsikring er Forfaldsdagen den nye Perodes første Dag.

Er der aftalt Betaling i Rater, svarende til hver sin Del af Forsikringstiden, forfalder enhver senere Rate paa den tilsvarende Perodes første Dag.

Er der for Tilfælde af særlig Rejse eller Ladning aftalt Til lægspræmie, forfalder denne paa den Dag, da det særlige Ansvar begynder³.

(F. § 12; Søl. § 247; C. § 152; N.Pl. § 13; H.B. § 16.)

¹ Denne, som de øvrige Regler i Paragraffen, gælder naturligvis kun, hvis ikke andet udtrykkeligt eller stiltiende er vedtaget.

² ɔ: en Forsikring, der ikke fortsætter en tidligere Forsikring.

³ Det Præmietillæg, som Assurandøren har Krav paa ved Forlængelse af Forsikring efter Reglerne i §§ 41, 111, 136 og 174, kan først forfalde, naar Forsikringen er udløbet, idet dets Størrelse, der afhænger af Forlængelsens Længde, først da kan fastsættes.

§ 34.

Betales Præmien for en nytegnede Forsikring¹ eller, hvis Betaling i Rater er aftalt, første Præmierate² ikke ved Paakrav, der

tidligst maa foretages paa Forfaldsdagen, ophører Assurandørens Ansvar³. Det samme gælder, hvis en Fornyelsespræmie, en senere Præmierate eller en Tillægspræmie⁴ ikke betales inden en Uge efter Paakrav, der tidligst maa foretages en Uge før Forfaldsdagen.

Saa længe Aftalen ikke er ophørt efter §§ 35 eller 36, kan Forsikringstageren ved at betale skyldig Præmie bringe Assurandørens Ansvar til paany at løbe fra det Tidspunkt, da Betalingen sker⁵.

(F. § 14; N.Pl. § 14; H.B. § 17.)

¹ saavel Rejseforsikring som Forsikring paa Tid.

² for en nytegnat Forsikring. Første Præmierate for en *fornyet* Forsikring hører under Stykkets 2. Pkt.

³ Det er kun Ansaret, der ophører, ikke hele Aftalen (se om Aftalens Ophør §§ 35 og 36). Betydningen heraf er dels den, at Forsikringstageren har Mulighed for at bringe Ansaret til at løbe paany, jfr. 2. Stk., dels at Assurandørens Ret til Præmie bliver bestaaende, jfr. § 37, hvorefter det kun er Aftalens, ikke Ansarets Ophør, der faar Indflydelse paa Retten til Præmien.

⁴ Jfr. § 33, sidste Stk. Det maa vistnok være hele Assurandørens Ansvar der ophører, hvis Tillægspræmien ikke betales en Uge efter Paakrav, ikke blot det særlige Ansvar, for hvilket Tillægspræmien er betinget.

⁵ Bestemmelserne i § 34 er ifølge Forsikringsaftalelovens § 17 tvingende.

§ 35.

Betales Præmien for en nytegnat Forsikring¹ eller, hvis Betaling i Rater er aftalt, første Præmierate² ikke i rette Tid³, kan Assurandøren opsigte Forsikringen med den Virkning, at Aftalen helt ophører, saafremt Præmien ikke betales inden 3 Dage. Det samme gælder, hvis en Fornyelsespræmie, en senere Præmierate eller en Tillægspræmie ikke betales inden en Uge efter, at Assurandøren har rettet Paakrav derom til Forsikringstageren. Saadant Paakrav maa dog tidligst finde Sted en Uge før Forfaldsdagen⁴.

(F. § 13; C. § 153; N.Pl. § 14; H.B. § 17.)

¹⁻² Jfr. § 34 Note 1—2.

³ Her er det altsaa ikke, som efter Reglerne i 2. Pkt. og efter Bestemmelserne

i §§ 34 og 36, nødvendigt for Indtrædelsen af Virkningerne af manglende Præmiebetaling, at Assurandøren har krævet Forsikringstageren for Præmien.

⁴ Bestemmelserne i § 35 er ifølge Forsikringsaftalelovens § 17 tvingende.

§ 36.

Er 3 Maaneder forløbet efter sket Paakrav, uden at Præmien er betalt, ophører Aftalen uden Opsigelse, medmindre Assurandøren har paabegyndt Retsforfølgning for at indtale Præmien. Fra saadan Retsforfølgnings¹ Begyndelse genindtræder Assurandørens Ansvar. Opgiver Assurandøren Retsforfølgningen, eller fører den ikke til Fyldestgørelse, bortfalder Assurandørens Ansvar paa ny, og den i første Punktum nævnte Frist betragtes som ikke afbrudt².

(F. § 15; N.Pl. § 14.)

¹ ∩: en Retsforfølgning, der er paabegyndt inden 3-Maaneders-Fristens Udløb. En senere Retsforfølgning medfører ikke, at Ansvarret genindtræder.

² Bestemmelserne i § 36 er ifølge Forsikringsaftalelovens § 17 tvingende.

§ 37.

Opsiges en Forsikringsaftale i Henhold til § 35 til Ophør forinden Udløbet af den Tid, for hvilken den er afsluttet, eller ophører den i Henhold til § 36, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret¹.

(F. § 16; C. §§ 153, 2. Stk., 156; N.Pl. § 15.)

¹ Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ifølge § 38, hvis han opsiger Aftalen, ikke Ret til Ristornogebyr af den Del af Præmien, der ikke skal erlægges. Det kan vistnok heller ikke antages, at han har Ret til Ristornogebyr, hvis han lader Aftalen ophøre uden Opsigelse efter § 36.

§ 38.

Bortfalder Assurandørens Krav paa den aftalte Præmie helt eller delvis¹, uden at dette skyldes hans eget Forhold eller Opsigelse

af Aftalen fra hans Side², tilkommer der ham i Ristornogebyr 10 pCt. af det Præmiebeløb, der tilbagebetales eller ikke erlægges, dog højst 500 Kr.

(Søl. §§ 265, 266; C. § 163; N.Pl. § 15; H.B. § 18.)

¹ Om Forfaldstiden for Tilbagebetaling af erlagt Præmie (Ristorno) indeholder Kaskopolicerne følgende Bestemmelse under „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ (Dampskibspolicen IV c, Sejlskibspolicen IV e):

„Al Ristorno er først forfalden til Betaling efter Policens Udløb resp. Ophævelse“.

Denne Bestemmelse gælder ogsaa for Kaskointeresse-Policen (II) og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen (IV).

² Jfr. for Konventionens Vedkommende de Tilfælde, der omhandles i §§ 5, 6, 7, 14, 18, 19, 20, 113 og 168.

XI. FORSIKRINGSTID

§ 39.

Er Forsikringsaftale sluttet, uden at det er bestemt, naar Assurandørens Ansvar skal begynde¹, og følger ikke andet af denne Konventions Bestemmelser for de enkelte Forsikringsarter², begynder Ansvaret paa det Tidspunkt, da Assurandøren eller Forsikringstageren afsender antagende Svar paa den anden Parts Tilbud³.

Er ikke andet oplyst om Tidspunktet for Afsendelsen af antagende Svar, anses det afsendt Kl. 6 Eftermiddag.

(F. § 11.)

¹ At Assurandørens Ansvar begynder paa et vist Tidspunkt, vil sige, at han maa erstatte Skade foraarsaget ved ulykkelig Hændelse, der efter dette Tidspunkt rammer den forsikrede Interesse. Selvom der inden Ansvarets Begyndelse har været en truende Fare for den ulykkelige Hændelses Indtræden, hæfter dog Assurandøren (bortset fra, hvad der kan følge af Reglerne om urigtige eller ufuldstændige Oplysninger, om Usødygtighed el. lign.), naar selve Hændelsen først rammer Interessen efter Ansvarets Begyndelse. Saaledes hæfter Assurandøren, naar et forsikret Skib efter Ansvarets Begyndelse er blevet antændt ved en Havnebrand opstaaet før dette Tidspunkt. Men er Skibet blevet antændt før Ansvarets Begyndelse, hæfter Assurandøren ikke, ej heller for den Skade ved Branden, der sker efter, at Ansvaret er begyndt.

Noget tilsvarende maa gælde med Hensyn til Ophøret af Assurandørens Ansvar. Har den ulykkelige Hændelse først ramt den forsikrede Interesse efter Ansvarets Ophør, hæfter Assurandøren ikke, selvom der før Ophøret har været en truende Fare tilstede, jfr. herved S.H.D. 7/12 31 (S.H.T. 31. 344) (Selvantændelse var medforsikret; Kullene varmede før, men Brand opstod først efter Ansvarets Ophør — Assurandøren fri). Men har Hændelsen ramt Interessen før Ophøret, hæfter Assurandøren ogsaa for efter Ophøret sket Skade som Følge af Hændelsen. Her maa dog gøres en vis Begrænsning. Hvis den senere Skade fremtræder som en ny ulykkelig Hændelse, maa Assurandøren være fri for at erstatte den. Har f. Eks. et Skib i Forsikringstiden haft en Grundstødning, der har medført en ikke opdaget Maskinskade, og Skibet efter Forsikringstidens Udløb lider et Havari som Følge af Maskinskaden, maa Assurandøren vel erstatte selve Maskinskaden, men derimod ikke den øvrige Skade ved det senere Havari.

Naar Opofrelse er sket, eller Omkostninger er afholdt, for at undgaa Skade paa den forsikrede Genstand, maa det afgørende i Principet være, om den Skade, der søges undgaaet, vilde være faldet ind under Assurandørens Ansvar, jfr. den oven citerede S.H.D. 7/12 31.

Drejer det sig om Nødhavnsomkostninger, maa formentlig Nødhavnsøgningen eller Nødhavnsopholdet i sin Helhed falde under Assurandørens Ansvar, hvis den Begivenhed, der har givet Anledning dertil, er sket indenfor Forsikringstiden.

Bevisbyrden for, at den ulykkelige Hændelse har ramt den forsikrede Interesse indenfor Forsikringstiden, paahviler den Forsikrede, jfr. § 81 Note 1 og S.H.D. 2/4 12 (S.H.T. 12. 145) (To Assurandører begge frifundne, da det ikke med blot nogenlunde Sikkerhed kunde afgøres, i hvis Forsikringstid Skaden var opstaaet).

- ² Næmlig i § 110 (Rejseforsikring af Kasko), § 169, jfr. § 110, (Rejseforsikring af Kaskointeresse), § 174 (Skib under Bygning), § 181 (Varer), § 202, jfr. § 181, (Ladningsinteresse), § 205 (Rejseforsikring af Rejsefragt), § 222, jfr. § 110, (Rejseforsikring af Fragtinteresse), § 225 (jfr. tildels § 110) (Rejseforsikring af Reders Udredning), § 234 (Fangst og Fangstudredning) og § 242 (Havaripenge etc.).
- ³ Forudsætningen for Anvendelsen af Bestemmelsen i § 39 om Ansvarets Begyndelse er, at en bindende Forsikringsaftale er kommet eller kommer i Stand, men § 39 afgør ikke, hvornaar dette er Tilfældet. Dette Spørgsmaal maa afgøres efter Reglerne i Lov om Aftaler Nr. 242 af 8. Maj 1917, se dennes §§ 1—9. Af disse Regler følger bl. a., jfr. Lovens § 7, at Tilbud eller Svar, som tilbagekaldes, er bortfaldet, saafremt Tilbagekaldelsen kommer frem til den anden Part forinden eller samtidig med, at Tilbudet eller Svaret kommer til hans Kundskab. Hvis altsaa Assurandøren har afsendt antagende Svar paa Forsikringstagerens Tilbud, men tilbagekalder dette Svar saa betids, at Tilbagekaldelsen kommer frem til

Forsikringstageren forinden eller samtidig med, at Svaret kommer til dennes Kundskab, vil Svaret være bortfaldet. Da Aftalen saaledes ikke er kommet i Stand, vil Assurandøren ikke faa noget Ansvar.

§ 40.

Tidspunktet for Begyndelse eller Ophør af Assurandørens Ansvar ved Forsikring paa Tid bestemmes efter Dato og Klokkeslet paa det Sted, hvor Skibet befinder sig¹.

Er et bestemt Klokkeslet for Begyndelse eller Ophør af Assurandørens Ansvar ikke aftalt, løber Ansvaret fra Begyndelsen af den Dag, fra hvilken Forsikringen skal gælde, til Udløbet af den Dag, paa hvilken den skal ophøre. En Dag regnes fra Midnat til Midnat.

(C. § 94; N.Pl. § 25₁; H.B. § 39.)

¹ Ophørstidspunktet kan saaledes blive at bestemme efter et andet Steds Tid end Begyndelsestidspunktet, og dette medfører, at den virkelige Forsikringstid kan blive indtil 24 Timer længere eller kortere, end hvis begge Tidspunkter regnedes efter samme Steds Tid. Saadan Forlængelse eller Forkortelse medfører ikke Tillæg til eller Afdrag i den aftalte Præmie.

§ 41.

Vilde en Forsikring¹ ifølge Aftalen eller ifølge denne Konventions Bestemmelser ophøre, medens Skibet er paa Søen² eller i Nødhavn, vedvarer den under den tilbageværende Del af Rejsen til første Havn eller Plads, som Skibet er bestemt til at anløbe³, og under Ophold dér⁴, dog ikke udover Midnat efter Stedets Tid paa den Dag, Skibet ankommer dertil⁵.

Dette gælder dog ikke, hvis Ophørsgrunden er Opsigelse fra Forsikringstagerens eller den Forsikredes Side⁶, manglende Præmiebetaling⁷, Opsigelse fra Assurandørens Side, der efter denne Konventions Bestemmelser ikke kræver Varsel⁸, Interessens Bortfald⁹, Skibets Benyttelse til ulovligt Formaal¹⁰ eller Rederiets Overtagelse af nybygget Skib¹¹, og kommer Skibets Hjemland i Krig, gælder de særlige Bestemmelser herom¹².

Forlænges aftalt Forsikringstid¹³ som Følge af Bestemmelserne i denne Paragraf, kan Assurandøren kræve Præmietillæg i Forhold til Forlængelsen¹⁴.

(F. § 76, C. §§ 82, 106; N.Pl. § 25₂; H.B. § 68.)

¹ Reglen gælder baade Rejse- og Tidsforsikring, men vil naturligvis især komme til Anvendelse paa Tidsforsikring, da Rejseforsikring normalt ikke vil ophøre, før Skibet er kommet til sit Bestemmelsessted. —

Reglen gælder ikke for de Tilfælde, hvor alene Assurandørens Ansvar, ikke hele Forsikringen, ophører.

² Herunder maa ogsaa falde det Tilfælde, at Skibet, da Forsikringen vilde ophøre, er strandet, men derpaa bringes flot.

³ Hvis Rejsen hertil ikke fuldføres, maa Havn eller Plads, hvor Rejsen ender, anses som Bestemmelsessted, jfr. herved § 110, 3. Stk., og § 181, sidste Stk.

⁴ Hvis Skibet igen afsejler, eller Varerne videresendes, inden Midnat, ophører Forsikringen altsaa ved Afsejlingen eller Videresendelsen.

⁵ Jfr. endvidere for Kaskoforsikring §§ 111 og 136 (der finder tilsvarende Anvendelse paa Forsikring af Kaskointeresse (§§ 169 og 170), Skib under Bygning (§ 175) og Fragtinteresse (§§ 222 og 223)). Forlængelse efter § 41 kan supplere Forlængelse efter § 136, ligesom Forlængelse efter §§ 111 og 136 kan supplere Forlængelse efter § 41. Om Forholdet mellem § 41 og § 111, se § 111 Note 3.

⁶ I Konventionen findes ikke andre Bestemmelser om Opsigelse fra Forsikringstagerens eller den Forsikredes Side end §§ 102 og 103 (Assurandørens Insolvens og Ophør af hans Virksomhed).

⁷ Jfr. §§ 35 og 36. Se dog for Kaskoforsikring § 112 (der finder tilsvarende Anvendelse paa Forsikring af Kaskointeresse (§ 169), Skib under Bygning (§ 175), Fragt (§§ 207, 220), Fragtinteresse (§ 222), Udredning (§ 225) og Fangst og Fangstudrustning (§ 235)).

⁸ Jfr. § 69 (og § 98 Nr. 5) (Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed), § 92 (Svig ved Erstatningsopgørelse) og § 200 (og § 202, jfr. § 200) (Forsømmelse med Hensyn til Meddelelse om Forsendelse ved Generalpolice).

⁹ Jfr. § 7. —

Er Ophørsgrunden den, at Skibet skifter Ejer (§ 113), vedvarer Forsikringen efter Reglerne i 1. Stk.

¹⁰ Jfr. § 117.

¹¹ Jfr. § 174.

¹² Jfr. § 168.

¹³ Bestemmelsen i sidste Stk. vedrører altsaa kun Tidsforsikring.

¹⁴ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelse („Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ III) :

Dampskibspolicen :

„Ved Prolongationer beregnes pro rata Aarspræmie pr. Dag, dog saaledes, at Prolongationspræmien, hvis der er beregnet Tillæg for oversøisk Fart, og det drejer sig om en Rejse indenfor europæiske Farvande, beregnes, uden at det for oversøisk Fart erlagte Tillæg tages i Betragtning“.

Sejlskibspolicen :

„Ved Prolongation beregnes pro rata Aarspræmie pr. Dag“.

Kaskointeresse-Policen (II) og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen (IV) henviser til Kaskopolicens Bestemmelse om Prolongation.

XII. FAREFORØGELSE

§ 42.

Bliver med den Forsikredes¹ Villie en i Policen bestemt angivet² Fareomstændighed saaledes ændret, at Assurandørens Risiko forøges udover, hvad der ved Aftalens Afslutning kan antages at være taget i Betragtning³, er Assurandøren fra da af⁴ fri for Ansvar⁵, hvis det maa antages, at han ikke vilde have overtaget Forsikringen⁶, saafremt de ved Ændringen hidførte Forhold havde foreligget, da Aftalen blev sluttet⁷.

Maa det antages, at Assurandøren vilde have overtaget Forsikringen, men paa andre Vilkaar, eller at han ved Genforsikring i videre Omfang vilde have begrænset sit Ansvar for egen Regning, hæfter han ved Forsikring af andet end Varer eller Ladningsinteresse i det Omfang, i hvilket det godtgøres, at Fareforøgelsen har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse⁸.

Maa det ved Forsikring af Varer eller Ladningsinteresse antages, at Assurandøren vilde have overtaget Forsikringen, men paa andre Vilkaar, hæfter han⁹ i det Omfang, i hvilket han mod den aftalte Præmie vilde have forpligtet sig, og maa det antages, at han ved Genforsikring i videre Omfang vilde have begrænset sit Ansvar for egen Regning, nedsættes Erstatningen i samme Forhold¹⁰.

(F. § 45; Søl. §§ 254—255; C. § 108; N.Pl. § 27;
H.B. §§ 23, 24; M.I.A. ss. 33—35.)

¹ Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den Forsikredes Folks Forhold kan

sidestilles med den Forsikredes Forhold, maa formentlig afgøres i Lighed med det tilsvarende Spørgsmaal ved Reglerne om Foraarsagelse af en Forsikringsbegivenhed, se § 67 Note 1.

Om Fareforøgelse med Forsikringstagerens Villie ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 1.

- ² Det er altsaa ikke nok, at Fareomstændigheden har været nævnt under Forhandlingerne ved Aftalens Indgaaelse, hvis den ikke er blevet angivet i Policen. Det maa dog være tilstrækkeligt, at Fareomstændigheden er angivet i en skriftlig Aftale, der kan betragtes som et Tillæg til Policen.
- ³ af begge Parter, ikke alene af Assurandøren. —
- Om Assurandørens Ret til Forhøjelse af Præmien for en Kaskoforsikring mod Krigsfare i visse Tilfælde af Forøgelse af Risikoen, som ikke falder ind under § 42, se Klausul Nr. 130 (7) ndfr. S. 233.
- ⁴ fra det Øjeblik, da Ændringen sker. Assurandøren vedbliver at være ansvarlig for Forsikringsbegivenheder, der er indtruffet før Ændringen.
- ⁵ Assurandørens Ret til Præmie bliver bestaaende, idet kun Ansvarret, ikke hele Aftalen ophører.
- ⁶ Jfr. § 24 Note 4.
- ⁷ „saafremt han havde vidst, at Ændringen vilde ske“ vilde have været et rigtigere Udtryk. Konventionen har fulgt Formuleringen i Forsikringsaftalelovens § 45. —

Jfr. S.H.D. 18/9 28 (N.D. 28. 362).

- ⁸ Kausalitetsreglen, jfr. § 24, 2. Stk., med Note 6.
- ⁹ fra det Øjeblik, da Ændringen sker, jfr. Note 4.
- ¹⁰ Proratareglen, jfr. § 24, 3. Stk., med Note 7—8. —

Jfr. Voldgiftskendelse 12/12 21 (A.S. IV. 46). —

I Modsætning til § 24 er § 42 tvingende, idet ifølge Forsikringsaftalelovens § 50 Aftale om, at Fareforøgelse skal have Retsvirkning i andre Tilfælde eller i videre Omfang end i Lovens §§ 45—49 (svarende til Konventionens §§ 42—46) bestemt, ikke kan paaberaabes af Assurandøren. Dog kan det vedtages, at Proratareglen skal anvendes i Stedet for Kausalitetsreglen og omvendt.

§ 43.

Undlader den Forsikrede¹, efter at være kommet til Kundskab om en ikke med hans Villie sket Fareforøgelse², uden gyldig Grund at underrette Assurandøren derom, anses Ændringen som hidført med hans Villie³.

(F. § 46; C. § 108; N.Pl. § 28; H.B. § 26.)

¹ Om Forsikringstagerens Undladelse ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 2.

² ∩: en Ændring af en i Policen bestemt angivet Fareomstændighed, saaledes at Assurandørens Risiko forøges udover, hvad der ved Aftalens Afslutning kan antages at være taget i Betragtning, jfr. § 42.

³ saaledes at Reglerne i § 42 kommer til Anvendelse. —

Bestemmelsen i § 43 er tvingende, jfr. § 42 Note 10.

§ 44.

Uanset om en Fareforøgelse¹ er hidført med eller uden den Forsikredes Villie, er Assurandøren berettiget til at opsigte Forsikringen med en Uges Varsel. Finder saadan Opsigelse Sted, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret².

(F. § 47; N.Pl. § 27.)

¹ Jfr. § 43 Note 2.

² Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38. —

Bestemmelsen er tvingende, jfr. § 42 Note 10.

§ 45.

Vil Assurandøren paaberaabe sig, at Fareforøgelse er indtraadt, skal han, efter at have faaet Kundskab derom, uden unødigt Ophold give den Forsikrede Meddelelse om, i hvilket Omfang han vil gøre nogen af de Rettigheder gældende, som §§ 42—44 hjemler¹.

(F. § 48; N.Pl. § 29.)

¹ Jfr. § 26 med Note 1. —

Bestemmelsen er tvingende, jfr. § 42 Note 10.

§ 46.

Assurandøren kan ikke paaberaabe sig en Fareforøgelse, naar denne er bortfaldet eller er ophørt at have nogen Betydning for ham¹.

Det samme gælder, naar Fareforøgelsen skyldes en Handling eller Undladelse, der har til Formaal at afværge eller begrænse Skade paa Person eller Ejendom under saadanne Omstændigheder, at den maa anses forsvarlig².

(F. § 49; N.Pl. § 30.)

¹ Sml. § 27 med Note 2.

² Jfr. § 68. —

Assurandøren kan naturligvis heller ikke paaberaabe sig en Fareforøgelse, der skyldes en af Forsikringen omfattet Begivenhed. Kun hvis den Forsikrede har Mulighed for senere at fjerne saadan Fareforøgelse, men forsømmer dette, vil Fareforøgelserne kunne komme til Anvendelse. — Bestemmelsen er tvingende, jfr. § 42 Note 10.

XIII. DEVIATION m. m.

§ 47.

Angaar Forsikringen en Rejse, og sker der under Rejsen¹ Afvigelse fra den Vej, der er angivet ved Aftalen eller iøvrigt maa anses som den rette², ophører Assurandørens Ansvar³, medmindre Afvigelsen foretages uden den Forsikredes⁴ Samtykke⁵. Selv i saa Fald ophører ved Forsikring af Reders Interesse Assurandørens Ansvar, naar Afvigelsen foretages forsætligt af Skibets Fører, og Rederen ikke har givet denne behørig Forskrift om at følge den angivne Vej⁶.

Assurandørens Ansvar ophører dog ikke, hvis Afvigelsen er nødvendig paa Grund af en af Forsikringen omfattet Begivenhed eller foretages til Afværgelse eller Begrænsning af Skade paa Person⁷ eller Ejendom⁸ under saadanne Omstændigheder, at den maa anses forsvarlig⁹, men hvis den rette Vej ikke genoptages, saa snart det er muligt, er Assurandøren fri for Ansvar for Skade, som derefter indtræffer.

Er Assurandørens Ansvar ophørt i Medfør af Bestemmelserne i 1. og 2. Stk., er han dog ansvarlig for Skade, der indtræffer, efter at den rette Vej er genoptaget, for saa vidt Afvigelsen¹⁰ har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse¹¹.

Er Forsikringen tegnet paa Tid, finder Bestemmelserne i 1.—3. Stk. tilsvarende Anvendelse, naar Skibet kommer udenfor den Fart eller det Farvand, som Forsikringen omfatter¹².

(F. § 68; Søl. § 255; C. §§ 99, 100, 104; N.Pl. §§ 27—30; H.B. §§ 23, 24; M.I.A. ss. 43—47, 49.)

¹ Hvis Rejsen begynder et andet Sted end aftalt, maa Reglerne i § 47 finde analogisk Anvendelse. Dog kan en Forandring af Afgangsstedet gøre Rejsen saa væsensforskellig fra den Rejse, der er angivet i Forsikringsaftalen, at Forsikringen overhovedet ikke dækker den, sml. Note 3.

² Jfr. S.H.D. 1/12 15 (S.H.T. 15. 499). —

Anløb af Havne i anden Rækkefølge end den, der er angivet ved Forsikringsaftalen eller iøvrigt maa anses som den rette, maa betragtes som Deviation. —

Rederen, der har tegnet Forsikring for en Rejse, kan ikke overfor sin Assurandør paaberaabe sig Bestemmelser i Certeparti eller Konnossement, hvorefter Skibet i Forhold til Ladningen har Ret til at deviere.

³ Ansvarret ophører i det Øjeblik, en Afgangsbegynder, men ikke før, alt-saa ikke allerede ved Beslutningen derom. Herved maa dog bemærkes, at en Beslutning om Forandring af Bestemmelsesstedet kan gøre Rejsen saa væsensforskellig fra den Rejse, Forsikringsaftalen angaar, at Forsikringen overhovedet ikke mere dækker den. —

Ophører Ansvarret, vedbliver Assurandørens Ret til Præmien dog at bestaa, idet ikke hele Aftalen bortfalder.

⁴ Om Deviation med Forsikringstagerens Samtykke ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 3.

⁵ Jfr. S.H.D. 27/10 16 (N.D. 16. 404), S.H.D. 30/5 17 (N.D. 17. 298), S.H.D. 1/8 17 (S.H.T. 17. 228), S.H.D. 12/2 18 (S.H.T. 18. 38).

Vareassurandøren kan ikke, blot fordi den Forsikrede har accepteret en sædvanlig Bestemmelse i Certeparti eller Konnossement om Skibets Ret til at deviere, gøre gældende, at en Deviation er sket med den Forsikredes Samtykke.

⁶ Bestemmelsen vil dels indskærpe Rederiets Pligt til at give Føreren behørig Instruktion om Ruten (eller Fartomraadet, jfr. sidste Stk.), dels ramme Tilfælde, hvor Afgangsbegynderen i Virkeligheden er sket med Rederens Villie, men hvor dette ikke kan bevises.

⁷ Jfr. om Pligten til at yde Hjælp til nødstedte paa Søen § 5 i Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse Nr. 146 af 29. Marts 1920 med senere Ændringer, bekendtgjort ved Bkg. Nr. 176 af 15. April 1930, og Bkg. Nr. 310 af 16. December 1932 §§ 9—14.

⁸ F. Eks. Bjergning af Skib.

⁹ Det kan efter Reglens Formulering være noget tvivlsomt, hvorvidt Assurandørens Ansvar ophører, hvis forsvarlig Afgangsbegynder sker for at afværge eller

begrænse Skade vedrørende den forsikrede Genstand, som ikke omfattes af Forsikringen. Hvis en Forsikring undtager Krigsfare, og Skibet under en Afvigelse, sket for at afværge eller begrænse Krigsskade, lider et Havari, som er uden Forbindelse med Krigsforholdene, og som derfor ikke vilde omfattes af en Krigsforsikring, jfr. § 75 Note 2, maa det vistnok antages, at Havariet omfattes af Søforsikringen, d. v. s., at Søassurandørens Ansvar ikke er ophørt ved Afvigelsen.

¹⁰ „Afvigelsen“ maa i Forhold til Bestemmelserne i 2. Stk. forstaaes som „den Omstændighed, at rette Vej ikke er genoptaget, saa snart det var gør ligt“.

¹¹ Jfr. § 24 Note 6 og S.H.D. 8/11 20 (S.H.T. 20. 402).

¹² Jfr. S.H.D. 14/9 22 (A.S. III. 472), S.H.D. 13/10 22 (S.H.T. 22. 316), A.S.R. Nr. 50—51 31/1 21, A.S.R. Nr. 146 24/6 22. —

Bestemmelserne finder ikke Anvendelse, fordi der indenfor Fartomraadet sker en Deviation fra den sædvanlige Vej for Rejsen. —

Om Fartomraadet ifølge Kaskopolicerne („Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ I) se ndfr. S. 203 og 210. Kaskointeresse-Policen og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen henviser med Hensyn til Fartomraadet til Kaskopolicen.

Har Skibet været udenfor Fartomraadet under saadanne Forhold, at Assurandørens Ansvar er ophørt, hæfter Assurandøren, efter at Skibet igen er kommet indenfor Fartomraadet, kun efter Reglen i 3. Stk. Dette maa gælde for hele Resten af Forsikringstiden, men jo længere Tid, der er gaaet efter Afvigelsen, des mindre Sandsynlighed er der for, at den kan have Indflydelse paa senere Havarier. Det kan dog f. Eks. tænkes, at Skibet under Afvigelsen har faaet en Skade, der ikke er opdaget, og som længe efter giver Anledning til et Havari.

Assurandøren har Bevisbyrden for, at Deviation har fundet Sted, jfr. herved § 81 Note 1. Er dette Bevis ført, maa den Forsikrede bevise, at Skaden er sket før Deviationen (jfr. H.D. 12/11 19 (N.D. 19. 495)), eller at Betingelserne for, at Assurandøren trods Deviationen skal hæfte, foreligger.

Sejlskibspolicen indeholder følgende Bestemmelser om Virkningen af Overskridelse af Fartomraadet (I.C.):

„Hvis Skibet kommer uden for det tilladte Fartomraade, finder Reglerne i Konventionens § 47 Anvendelse, dog at Bestemmelsen i 1. Stk., 2. Punktum, ændres derhen, at Assurandørernes Ansvar, naar Overskridelsen foretages forsætlig af Skibets Fører, ophører, selv om Rederen har givet Føreren behørig Forskrift om at overholde Fartomraadet.

Er Assurandørernes Ansvar ophørt efter disse Regler, paahviler det den Forsikrede, naar han vil kræve indtraadt Skade erstattet, at føre fyldestgørende Bevis for, enten at Skaden er sket før Ansvaret ophørte, eller at den er sket, efter at Skibet igen er kommet inden for tilladt Omraade, og i saa Fald, at Overskridelsen har været uden Indflydelse paa Skadens Indtræden og Størrelse“.

§ 48.

Forsikring for en Rejse er Assurandøren berettiget til at opsiges med en Uges Varsel, hvis Rejsens Begyndelse utilbørligt udsættes, eller dens Udførelse utilbørligt forhales, medmindre dette sker uden den Forsikredes Samtykke¹.

Finder saadan Opsigelse Sted, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret².

(C. §§101, 104; H.B. §§ 23, 24; M.I.A. ss. 42, 48, 49.)

¹ Om Virkningen af, at Udsættelse eller Forhaling sker med Forsikrings-tagerens Samtykke, ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 3.

² Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38.

XIV. SIKKERHEDSFORHOLDSREGLER

§ 49.

Er der i Forsikringsaftalen¹ givet Paalæg om Forholdsregler, der skal tjene til at forebygge Forsikringsbegivenhedens Indtræden eller begrænse Skadens Omfang², og har den Forsikrede eller nogen anden, hvem det paahviler at paase Overholdelsen³, gjort sig skyldig i Forsømmelse i saa Henseende⁴, er Assurandøren kun i det Omfang ansvarlig for indtruffen Skade, i hvilket det godtgøres, at Forsømmelsen har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse⁵.

Vidner Undladelsen af at overholde Paalæget om en Forsømmelighed, der lader befrygte, at Paalæget ogsaa i Fremtiden vil blive overtraadt, eller er der iøvrigt Grund til at befrygte, at ny Overtrædelse vil finde Sted, kan Assurandøren opsiges Aftalen med en Uges Varsel. Finder saadan Opsigelse Sted, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret⁶.

(F. § 51; C. §§ 72, 120; N.Pl. § 31.)

¹ Jfr. for Kaskoforsikring (og anden til Skib knyttet Forsikring) om Sikkerhedsforskrifter givne af offentlige Myndigheder § 116.

- ² Jfr. S.H.D. 12/6 19 (S.H.T. 19. 216) (Maksimum for tung Last), S.H.D. 20/4 21 (S.H.T. 21. 148) (Styremandskab paa Lægtene, der slæbes i Række).

Dampskibspolicen indeholder følgende Bestemmelse om Reserveskrue (§ 2):

„Skibet skal være forsynet med Reserveskrue. Er dette ikke Tilfældet, erstatter Assurandørerne ikke derved foranledigede Merudgifter, medmindre Reserveskruen efter Skrueskiftning som Følge af Havari endnu ikke har kunnet tilvejebringes“.

Se endvidere Kaskopolicernes Bestemmelser om Sikkerhedsforholdsregler med Hensyn til visse Ladninger under „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ II (ndfr. S. 204 og 211) samt Sejlskibspolicens Bestemmelser om Sikkerhedsforholdsregler vedrørende Motoren, §§ 13 og 14, og om Reservegods, § 15 (ndfr. S. 210). De førstnævnte Bestemmelser gælder ogsaa for Kaskointeresse-Policen og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen.

- ³ Det maa formentlig være forudsat, at den paagældende har en vis overordnet tilsynsførende Stilling. Hvad Skibets Besætning angaar, kan Fører, Styrmand og Maskinmestre, men derimod ikke f. Eks. en Vagtsmand, falde ind under Ordene.

Om Forsikringstagerens Forsømmelse ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 4.

- ⁴ Falder Forholdet tillige ind under en anden Bestemmelse i Konventionen, f. Eks. Reglerne om urigtige Oplysninger (§ 21 ff), Fareforøgelse (§ 42 ff), Deviation (§ 47), Usødygtighed (§ 114), mangelfuld Indpakning (§ 184), kan Assurandøren paaberaabe sig den af Bestemmelserne, der i det foreliggende Tilfælde giver det for ham gunstigste Resultat.

- ⁵ Jfr. § 24 Note 6.

Assurandøren har Bevisbyrden for, at Paalæget er tilsidesat, jfr. herved § 81 Note 1. Er dette bevist, maa den Forsikrede godtgøre, at Forsømmelsen har været uden Indflydelse.

- ⁶ Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38. —

Bestemmelsen i § 49 er ifølge Forsikringsaftalelovens § 51 tvingende.

XV. ASSURANDØRENS ANSVAR

§ 50.

For saa vidt ikke andet følger af Bestemmelser i denne Konvention eller i Forsikringsaftalen, erstatter Assurandøren al Skade, der foraarsages ved, at en ulykkelig Hændelse rammer den forsikrede Interesse¹.

(F. § 60; Sol. § 248; C. §§ 64, 192; N.Pl. §§ 4, 34
H.B. § 28; M.I.A. s. 55.)

- ¹ Hovedreglen er altsaa, at Forsikringen omfatter enhver Fare, der kan realiseres i en den forsikrede Interesse rammende ulykkelig Hændelse, og enhver Følge af en saadan Hændelse, for saa vidt Følgen bestaar i økonomisk Skade for den Forsikrede, jfr. § 107, 1. Stk. Assurandørens Erstatningspligt er altsaa ikke indskrænket til Skade, hvis Erstatning udtrykkeligt omtales i Konventionens eller Policens Erstatningsregler. Reglen er, at al Skade erstattes, medmindre der er Hjemmel for Undtagelse, jfr. ndfr.

Der kan næppe gives nogen nøjagtig Bestemmelse af Begrebet „ulykkelig Hændelse“, men som vejledende kan følgende anføres:

Som en ulykkelig Hændelse vil man kun betegne en Begivenhed, hvis dens Indtræden ikke ved Forsikringens Tegning kan forudses som sikker eller dog som normal. Almindeligt Rejsesvind paa Varer eller almindelig Foringelse af Skib ved dettes Brug er ikke ulykkelige Hændelser, jfr. §§ 185, 1. Stk., og 122. Begivenheden maa endvidere have givet eller truet med at give Anledning til fysisk Skade eller til, at den forsikrede Genstand unddrages den Forsikrede. Prisers Fald eller Omkostningers Stigen er saaledes ikke ulykkelige Hændelser. Foranstaltninger fra offentlige Myndigheders Side vil undertiden kunne betegnes som ulykkelige Hændelser i Forhold til den forsikrede Interesse, undertiden ikke. Tilbageholdelse, Beslaglæggelse, Konfiskation eller Rekvisition af Skib eller Varer kan være ulykkelige Hændelser, jfr. S.H.D. 5/11 19 (A.S. III. 355) og H.D. 14/5 20 (N.D. 20. 320), hvorimod Paalæggelse af Afgift eller Udstedelse af Forordninger, der vanskeliggør eller fordyrer Transporten ikke er ulykkelige Hændelser, jfr. H.D. 10/6 18 (N.D. 18. 384) og S.H.D. 15/2 19 (S.H.T. 19. 52). Ind- og Udførselsforbud kan formentlig heller ikke betragtes som ulykkelige Hændelser. S.H.D. 12/2 19 (N.D. 19. 76), stf. v. H.D. 19/3 20 (N.D. 20. 504), jfr. dog Noten i U. 20. 383, cit. i A.S.I. 255, (Nødhavnssøgen paa Grund af Kollision, Udførselsforbud fra Nødhavnen paa Grund af Krigsforhold, Søassurandøren fri, Krigsassurandøren tildels erstatningspligtig) kan ikke med Bestemthed siges at indeholde en Afgørelse i modsat Retning, idet her Kollisionen kan betragtes som den ulykkelige Hændelse. Selvom denne ikke i sig selv omfattedes af Krigsforsikringen, er det dog under Hensyn til, at Krigsforsikringen og Søforsikringen skal supplere hinanden, naturligt at lade Krigsassurandøren bære de Følger af Kollisionen, der skyldtes Krigsforholdene, jfr. § 75 Note 2. Saaledes forstaaet bliver Dommen kun et Eksempel paa, at Assurandøren efter Omstændighederne kan komme til at hæfte for Virkningerne af Forhold, der ikke i sig selv er ulykkelige Hændelser, nemlig hvis den forsikrede Genstand ved en saadan Hændelse er kommet ind under deres Herredømme. En Kreditors Retsfølgning mod den forsikrede Genstand er ikke en ulykkelig Hændelse, men hvis Retsfølgningen finder Sted i Anledning af et Krav, der er opstaaet ved en ulykkelig Hændelse, f. Eks. en Kollision, kan Assurandøren komme til at hæfte, jfr. § 66.

Af Definitionen af Søforsikring i § 2 følger (bortset fra de særlige

Udvidelser til Landtransport etc. i § 2, 2. Stk.), at den kun omfatter saadanne ulykkelige Hændelser, som er en Realisation af Fare, for hvilken den forsikrede Genstand er udsat ved Søtransport eller Færden eller Op- hold paa Søen (eller paa Floder etc.).

Bevisbyrden for, at Skaden skyldes en ulykkelig Hændelse paahviler den Forsikrede, jfr. § 81 Note 1 og S.H.D. 28/4 17 (A.S. III. 234).

For at omfattes af Forsikringen maa den ulykkelige Hændelse indtræde indenfor Forsikringstiden, se herom § 39 Note 1.

Undtagelserne fra Assurandørens Erstatningspligt er dels udtrykkelig udtalt i Konventionen, se f. Eks. § 63 (Tidstab etc.), § 67 (Forsikredes egen Skyld), § 114 (Usødygtighed), § 155 (Maskinskade af anden Aarsag end Stranding etc.), dels følger de indirekte af Konventionens Bestemmelser, f. Eks. af Bestemmelser om Erstatningens Beregning, der medfører, at Skade af den Art, de paagældende Bestemmelser angaar, ikke erstattes med større Beløb end Beregningen fører til. Endvidere findes Undtagelser i Policen — saaledes undtages som Regel Krigsfare — og endelig kan Undtagelser have Hjemmel i Praksis.

Naar der blandt flere Aarsager til en Skade findes een, der er undtaget fra Assurandørens Ansvar, maa Afgørelsen af, om Assurandøren skal erstatte Skaden, bero paa Forstaaelsen af den paagældende Undtagelsesregel. Er der en saadan Forbindelse mellem den undtagne Aarsag og Skaden, at den naturligt omfattes af Undtagelsesreglens Ord og Hensigt, er Assurandøren fri, ellers ikke. Hvis et overlastet Skib kolliderer og derefter synker, fordi det er overlastet, maa Kaskoassurandøren være fri efter Reglen om Usødygtighed (jfr. § 114). Hvis derimod et overlastet Skib af Myndighederne beordres til Kaj for at losse den overskydende Last og herved tilfældigt kolliderer med Kajen, maa Assurandøren hæfte for den derved opstaaede Skade.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Skade falder ind under den almindelige Søforsikring eller under Krigsforsikring, se § 75 Note 1.

Er Skade bevirket af en Aarsag, Assurandøren hæfter for, bliver han ikke fri for Ansvar, fordi det maa antages, at Skaden, hvis denne Aarsag ikke havde virket, alligevel senere vilde være indtruffet som Følge af en anden Aarsag, han ikke hæfter for.

§ 51.

Er en Havari grosse Handling foretaget for at redde Skib og Ladning fra en af Forsikringen omfattet Fare¹, tilsvare Assurandøren det Bidrag til Havariet, der efter en paa behørigt Sted² og paa lovlig Maade³ opgjort Dispache falder paa den forsikrede Interesse⁴.

Er der i Befragtningsaftalen fastsat Regler om Opgørelse af Havari grosse, der afviger fra de i Lov foreskrevne, anses en i

Overensstemmelse dermed udfærdiget Dispache som lovlig opgjort, saafremt Reglerne er almindelig anerkendt i international Forretningsbrug⁵.

Er behørig Dispache ikke opgjort⁶, tilsvare Assurandøren indenfor det Beløb, Skaden andrager⁷, hvad det maa antages, at han vilde have haft at tilsvare⁸, hvis saadan Dispache var opgjort⁹.

Medfører Sikkerhedsstillers Insolvens, Værdiforringelse af stillet Depositum¹⁰ eller anden Omstændighed¹¹, at Havari grosse Bidrag ikke eller ikke fuldtud erholdes hos anden Deltager i Havariet, og skyldes dette ikke Fejl eller Forsømmelse hos den Forsikrede eller nogen, der paa hans Vegne skal foretage det fornødne¹², tilsvare Assurandøren det manglende Bidrag¹³, for saa vidt dette angaar Skade paa den forsikrede Genstand¹⁴.

Ved Kaskoforsikring gælder Bestemmelserne i § 163.

(F. §§ 64, 65; Søl. §§ 250, 251; C. §§ 83, 202;
N.Pl. § 35,_{1,2}; H.B. §§ 29, 30; M.I.A. ss. 66, 73.)

¹ Assurandøren hæfter for Havari grosse Bidrag, hvis han vilde hæfte for det Tab, der søges undgaaet ved Havari grosse Handlingen. Er dette Tilfældet, udelukker det ikke Assurandørens Hæftelse for Havari grosse Bidrag, at Skade, der beregnes som Havari grosse, er af en saadan Art, at den efter andre Regler i Konventionen vilde være undtaget fra Erstatning.

² ∩: det Sted, hvor Dispachen efter Loven (eller Befragtningsaftalen, jfr. Note 5) skal opgøres. Efter de fleste Landes Lov skal Dispachen opgøres dér, hvor Skib og Ladning skilles. I engelsk Ret antages dog, at Rederen frit kan vælge Opgørelsesstedet.

³ ∩: i Overensstemmelse med de Regler, der ifølge Loven (eller Befragtningsaftalen, jfr. Note 5) skal anvendes, jfr. S.H.D. 16/7 02 (N.D. 02. 225). Kan der paavises Fejl i Opgørelsen, kan Assurandøren om nødvendigt forlange, at den Forsikrede medvirker til at faa Dispachen rettet, eventuelt ved at bringe den for Domstolene. Undertiden vil Fejlen dog kunne rettes i Forholdet mellem Assurandøren og den Forsikrede, uden at det af den Grund er nødvendigt at faa Havari grosse Dispachen ændret overfor de øvrige Deltagere i Havariet. Bestaar Fejlen saaledes i, at der er tillagt den Forsikrede Havari grosse Godtgørelse, der ikke tilkommer ham, eller for stor Godtgørelse, maa Assurandøren, dersom de nødvendige Oplysninger til Beregningen kan tilvejebringes, ogsaa uden formel Ændring af Dispachen kunne forlange sin Erstatning til den Forsikrede for Havari grosse Bidrag nedsat til det Beløb, der vilde have været at udrede, hvis Dispachen havde været rigtigt opgjort.

⁴ Bortset fra Kaskoforsikring (se Henvisningen til § 163 i sidste Stk.) tilsvare Assurandøren altsaa (hvis der ikke foreligger Underforsikring) hele Bidraget, uanset om Bidragsværdien er fastsat efter en højere Værdi end Forsikringsværdien.

Ved Udtrykket „Bidrag“ forstaas hele det i Dispachen opførte Bidrag, altsaa ogsaa den Forsikredes Bidrag til (∩: Andel i) egen Havari grosse Skade, ikke alene hans Bidrag til andre Interessenters Havari grosse Skade.

⁵ Jfr. § 64. —

York-Antwerpen Reglerne af 1924 er saadanne almindelig anerkendte Regler. En Vedtagelse i Befragtningsaftalen om Opgørelse af Havari grosse paa Rederiets Hjemsted maa formentlig siges at være saa almindelig, at Assurandøren maa respektere den.

Jfr. S.H.D. 16/7 02 (N.D. 02. 225).

⁶ F. Eks. fordi det ikke vil kunne betale sig, eller fordi Bidrag fra andre Deltagere alligevel ikke vilde kunne erholdes, eller fordi Rederen har undladt at sørge for, at Opgørelsen fandt Sted.

⁷ ∩: indenfor Beløbet af den Skade, som i Havari grosse Dispachen vilde være beregnet til Erstatning for den Forsikrede.

⁸ Nemlig det Bidrag, der vilde falde paa den forsikrede Interesse, og — for saa vidt angaar Skade paa den forsikrede Genstand — andre Deltageres Bidrag, der ikke vilde have kunnet erholdes, jfr. 4. Stk.

⁹ At Dispache ikke er opgjort, medfører altsaa ikke, at Assurandøren bliver helt fri for at betale Havari grosse, selv ikke, hvis det skyldes den Forsikredes Forsømmelse, at Opgørelsen ikke har fundet Sted, men det paa hviler den Forsikrede at godtgøre, hvormeget Assurandøren vilde have haft at tilsvare i Henhold til en Havari grosse Dispache.

¹⁰ f. Eks. ved Kursfald.

¹¹ f. Eks. at Varer, paa hvilke der hviler Havari grosse Bidrag, gaar til Grunde efter Udlosningen, men inden de mod Havariindestaaelse er udleveret til Modtageren. I Overensstemmelse med hidtidig Praxis maa det antages, at Assurandøren ikke hæfter for Tab ved, at anden Deltagers Bidrag paa Grund af Fald i Kursen paa den Møntsort, hvori det er fastsat, ikke udbringer tilstrækkeligt: naar den anden Deltager har betalt, hvad der er paalagt ham i Dispachen, maa hans Bidrag siges at være erholdt fuldtud.

¹² F. Eks. en Mægler eller Agent.

¹³ De i 1. Stk. nævnte Betingelser for Assurandørens Ansvar gælder naturligvis ogsaa her.

¹⁴ Herunder foruden Beskadigelse af Genstanden ogsaa helt eller delvis Tab af denne, se § 107, 2. Stk. Skade paa Skib finder som oftest Udtryk i Reparationsomkostninger; til disse maa medregnes Udgifter til Dokning, Forhaling til og fra Dok og andre accessoriske Udgifter, der er beregnet

som Havari grosse som vedrørende Reparation af Havari grosse Skade. Til Skade paa Varer maa regnes ogsaa Rekonditioneringsomkostninger og maaske Bevaringsomkostninger, navnlig hvor disse afholdes for at undgaa Forøgelse af Skaden paa allerede beskadigede Varer. Omkostninger ved Besigtelse af Havari grosse Skade bør medregnes til Skade paa den forsikrede Genstand. Ved Fragtforsikring maa Fragttab betragtes som Skade paa den forsikrede Genstand.

Andre Deltageres uerholdelige Bidrag til Tab, der ikke bestaar i Skade paa den forsikrede Genstand, f. Eks. til en af den Forsikrede udlagt Bjergetløn, erstatter Assurandøren ikke. Det samme gælder uerholdelige Bidrag til Skade paa anden Deltagers Ejendom, jfr. § 52 Note 6. Det er almindeligt, at Rederier hos en Protection Club er dækket for Tab ved, at saadanne Bidrag ikke kan erholdes hos Ladningen.

§ 52.

Medfører Skibets Usødygtighed, uberettiget Deviation, Fejl eller Forsømmelse af Skibets Fører eller Mandskab, Fejl eller Forsømmelse af Aflader eller andet Forhold, der kan ligestilles med de nævnte¹, at en Handling, der, hvis det paagældende Forhold ikke forelaa, vilde give Ret til Fordeling i Havari grosse, ikke giver saadan Ret, eller at Bidrag til Havari grosse ikke kan kræves hos anden Deltager i Havariet², tilsvare Assurandøren, hvis Handlingen er foretaget for at redde Skib og Ladning fra en af Forsikringen omfattet Fare³, indenfor det Beløb, Skaden andrager⁴, det Bidrag til Havariet, der ved Opgørelse efter Reglerne for Havari grosse⁵ henføres paa den forsikrede Interesse, samt, for saa vidt angaar Skade paa den forsikrede Genstand⁶, Bidrag, der henføres paa anden Deltager i Havariet.

Dette gælder dog ikke, hvis Forsikringen ifølge anden Bestemmelse i denne Konvention⁷ eller i Forsikringsaftalen ikke omfatter Skade, der skyldes det paagældende Forhold.

(N.Pl. § 35.)

¹ Jfr. sidste Stk. med Note 7.

² Ifølge nogle Landes Ret, f. Eks. hollandsk Ret (Wetboek van Koophandel Art. 700), anses Havari grosse overhovedet ikke at foreligge, hvis Havariet skyldes Skibets Usødygtighed eller Skippers eller Mandskabs Fejl eller

Forsømmelse, jfr. Bergen Sjørets Dom 14/3 13 (N.D. 13. 113). Efter skandinavisk Ret (Sølovens § 191) udelukkes Havarifordeling ikke derved, at den Fare, som gør Opførelsen nødvendig, kan tilregnes nogen, men den skyldige kan ikke fordre Erstatning for den Skade, han selv lider ved Havariet, jfr. S.H.D. 10/1 23 (S.H.T. 23. 11). Samme Regel gælder i engelsk, amerikansk og tysk Ret. Regel D i York-Antwerpen Reglerne af 1924, giver, saaledes som den er affattet, ogsaa den Deltager, der er Skyld i Havariet, Ret til Bidrag, men da dette ifølge Reglens 2. Led ikke skal præjudicere de Retsmidler, der maatte tilkomme de øvrige Deltagere i Anledning af saadan Skyld, vil den skyldige Deltager som oftest ikke i Virkeligheden kunne opnaa noget Bidrag, idet han vil blive mødt med et tilsvarende Modkrav, og Tilfældet maa da falde ind under § 52. — I engelsk og tysk Ret (men ikke i hollandsk Ret) anses en Negligence Klausul at give Rederen Ret til at fordre Havari grosse Bidrag, selvom Havariet skyldes Skipper eller Mandskab. I Skandinavien er dette ogsaa den almindelige Anskuelse, men Spørgsmaalet synes ikke at være afgjort af Domstolene (i S.H.D. 24/1 98 (S.H.T. 98. 67) var Klausulen ikke den almindelige Negligence Klausul). — I amerikansk Ret anses hverken Harter Acten eller en Negligence Klausul at give Rederen Ret til Bidrag, naar Havariet skyldes Skipper eller Mandskab. For at opnaa saadan Ret, maa Rederen i Fragtkontrakten have optaget den saakaldte Jason Klausul. Hvor Jason Klausulen ikke er blevet optaget, tegnes undertiden af Rederen Forsikring mod deraf opstaaende Tab.

³ Jfr. § 51 Note 1.

⁴ Jfr. § 51 Note 7.

⁵ Hvis Havari grosse Dispache ikke foreligger, maa en Opgørelse efter Reglerne for Havari grosse altsaa foretages som et Led i Beregningen af den Erstatning, Assurandøren skal yde. En saadan Opgørelse vil undertiden blive ret skønmæssig, idet det kan være vanskeligt at faa de fornødne nøjagtige Oplysninger.

⁶ Jfr. § 51 Note 14. Skade paa *anden Deltagers* Ejendom vil kun ramme den Forsikrede, hvis han som Følge af den begaaede Fejl eller af anden Grund er pligtig at erstatte Skaden. Det Bidrag til saadan Skade, der ved Opgørelsen henføres paa andre Deltagere i Havariet, hæfter Assurandøren ikke for, jfr. H.D. 12/11 29 (N.D. 29. 298). — Det aftales undertiden i Kaskoforsikring, at Assurandøren, naar der ikke i Certeparti eller Konnossementer er blevet optaget en Klausul om Skibets Ret i Forhold til Ladningen til at deviere, skal erstatte saadanne Bidrag til Havari grosse, som Ladningen grundet paa en af Rederiet beordret Deviation maatte kunne nægte at udrede, fordi Deviationsklausulen ikke er optaget (jfr. ogsaa § 65 Note 1). Er saadan Aftale truffet, hæfter altsaa Assurandøren i det omhandlede Tilfælde ogsaa for Ladningens Bidrag til andet end Skade paa Skibet.

⁷ Jfr. saaledes Bestemmelserne om Usødygtighed (§ 114), Deviation (§ 47), urigtige Oplysninger om forsikrede Varers Beskaffenhed (§ 21 ff) etc.

Det maa imidlertid herved erindres, at f. Eks. Betingelserne for, at Kasko-assurandøren kan paaberaabe sig Usødygtighed eller Deviation, ikke er de samme som Betingelserne for, at Ladningen overfor Skibet kan paaberaabe sig saadant Forhold, saaledes at det ofte kan forekomme, at Kasko-assurandøren hæfter for Havariet, medens Ladningen bliver fri for at bidrage.

§ 53.

Foranlediger en af Forsikringen omfattet Fare, at en Handling foretages, der giver Ret til Fordeling efter Sølovens § 218, 2. Stk.¹, eller lignende Lovbestemmelse, eller som vilde give saadan Ret, hvis ikke særlige Omstændigheder som nævnt i § 52 forelaa, finder Bestemmelserne i §§ 51 og 52 tilsvarende Anvendelse.

¹ der bestemmer, at Omkostninger, der ikke er Havari grosse, men som er anvendt under eet for Skib og Ladning eller for flere Dele af Ladningen, skal fordeles i billigt Forhold over de Værdier, til hvis Fordel de er anvendt, idet de for Fordeling af Havari grosse gældende Regler saavidt muligt kommer til Anvendelse.

§ 54.

Hvad der i denne Konvention bestemmes om Havari grosse, finder tilsvarende Anvendelse i Tilfælde af Fordeling som nævnt i §§ 52 og 53.

§ 55.

Hvor ikke andet er bestemt i denne Konvention¹, kan Skade, der beregnes som Havari grosse, kun kræves erstattet efter Bestemmelserne i §§ 51—53².

(H.B. § 31 ; M.I.A. s. 66.)

¹ Efter Konventionen kan Havari grosse Skade forlanges erstattet efter Reglerne om partikulært Havari ved *Totaltab af Skib* i Kaskoforsikring (§ 133), Forsikring af Kaskointeresse (§ 170, jfr. § 133, 1. Stk.) og Forsikring af Skib under Bygning (§ 175, jfr. § 133) og ved *Skade paa Varer* i Vareforsikring (§ 197) og Forsikring af Ladningsinteresse (§ 202, jfr. § 197, 1. Stk.).

² hvorefter Assurandøren erstatter den forsikrede Interesses Bidrag til Havari grosse samt, for saa vidt angaar Skade paa den forsikrede Genstand, uerholdelige Bidrag fra andre Interessenter. Udenfor de i Note 1 nævnte Tilfælde kan Havari grosse Skade altsaa ikke forlanges erstattet efter Reglerne om partikulært Havari.

§ 56.

Er udenfor de i §§ 51—53 omhandlede Tilfælde¹ Omkostninger afholdt eller andre Opofrelser² gjort³ med det Formaal⁴ at redde den forsikrede Interesse fra en af Forsikringen omfattet truende Fare eller at begrænse Skade⁵, der omfattes af Forsikringen⁶, erstattes de af Assurandøren, for saa vidt de maa anses for forsvarlige⁷.

Har Formaalet været at redde ogsaa andet end den forsikrede Interesse⁸, erstatter Assurandøren kun, hvad der ved Fordeling over Værdierne i Opofrelsens Øjeblik falder paa denne Interesse. Dette gælder dog ikke, for saa vidt Opofrelsen bestaar i Skade paa den forsikrede Genstand⁹.

Ved Kaskoforsikring gælder Bestemmelserne i § 165¹⁰.

(F. § 53; Søl. § 252; C. § 192; N.Pl. § 36; H.B. § 32; M.I.A. ss. 65; 73 (2), 78.)

¹ § 56 finder altsaa Anvendelse paa Opofrelser, der ikke beregnes som Havari grosse eller falder ind under §§ 52 og 53.

Under § 56 maa ogsaa falde det Tilfælde, at Havari grosse Fordeling ikke kan finde Sted, fordi de bidragende Værdier er gaaet helt tabt. Er de bidragende Værdier ikke tilstrækkelige til at dække Havari grosse Opofrelsen (hvor altsaa Havari grosse Procenten er over 100), maa Reglerne i § 56 finde Anvendelse for det overskydende. I disse Tilfælde finder Fordelingsreglen i 2. Stk. Anvendelse.

² Bestaar Opofrelsen i Skade paa den forsikrede Genstand, bør Erstatningen fastsættes efter Konventionens og Policens Regler om Erstatningsberegning, saaledes at man f. Eks. for Kaskoforsikring anvender Reglerne i § 154 om Aldersafdrag og for Vareforsikring Reglen i § 194 om partiel Skades Ansættelse. Franchisebestemmelser og Bestemmelser, der undtager visse Skader fra Erstatning, kan derimod ikke udendvidere anvendes, naar Skaden skyldes en Opofrelse, men det maa dog ved Afgørelsen af, om og i hvilket Omfang Erstatning skal ydes, tages i Betragtning, hvad der er Hensigten med den paagældende Bestemmelse. Hvor dennes Hensigt er

f. Eks. paa Forhaand at udelukke Erstatning for ordinært Svind eller for Skade ved almindelig Brug, maa det i særlig Grad paases, at man ikke ved at give Erstatning for en paastaet Opofrelse i Virkeligheden godtgør saadan Skade, der ikke bør betales af Assurandøren. — Bestemmelserne for Kaskoforsikring i §§ 155 og 156 om, at Skade paa Maskineri og paa løst Inventar kun erstattes, naar den er en Følge af Stranding, Ild eller Kollision etc., og Bestemmelsen i § 157, hvorefter der ved Skade paa fast Inventar gøres visse Fradrag, naar Skaden ikke er en Følge af de nævnte Aarsager, er saaledes ikke direkte anvendelige (sml. herved § 165, sidste Stk.), men der maa kræves et stærkt Bevis for, at Skaden virkelig skyldes en Opofrelse for at undgaa større Skade og ikke blot en Brug af de paagældende Genstande, der ikke gaar udover det almindelige. Det maa endvidere erindres, at hvis den Skade, der søges undgaaet ved Opofrelsen, vilde falde ind under en Undtagelsesbestemmelse, hæfter Assurandøren heller ikke for Opofrelsen.

Er det Trediemands Ejendom, der er ofret, saaledes at den Forsikrede efter Nødretsgrundsætningen maa betale Erstatning derfor, svarer Assurandøren til Erstatningen, jfr. § 65, (dog med den Indskrænkning, der følger af § 61 Nr. 2). Er Skade paa Trediemands Ejendom forvoldt for at undgaa Sammenstød eller begrænse Skaden derved, og medfører dette Erstatningspligt efter Nødretsgrundsætningen, gælder ikke uden videre de forskellige Begrænsninger af Assurandørens Erstatningspligt, der følger af Reglerne i §§ 160—162, saaledes ikke den af § 162 følgende Regel, at det forsikrede Skib skal have stødt mod anden Genstand. (H.D. 26/11 26 (N.D. 26. 399), der frifandt Kaskoassurandørerne i et Tilfælde, hvor det forsikrede Skib havde foraarsaget en Kollision mellem to andre Skibe uden at støde mod disse, kan formentlig ikke anføres herimod (jfr. derimod Sø- og Handelsretsdommen, fra hvis Begrundelse Højesteret imidlertid synes at tage Afstand), idet Hovedgrunden til, at Erstatningspligt i det deromhandlede Tilfælde af den belgiske Domstol var blevet paalagt det forsikrede Skib, sikkert var den, at det var Skyld i den Situation, der medførte Kollisionen. Nødretsgrundsætningen alene kunde vel næppe have ført til Erstatningspligt for Skibet.).

³ enten af den Forsikrede eller hans Folk eller af en Trediemand under saadanne Omstændigheder, at den Forsikrede hæfter for dem (negotiorum gestio).

⁴ Det er saaledes ikke nødvendigt, at Opofrelsen har ført til det tilstræbte Resultat.

⁵ Jfr. § 78 om Forsikredes Pligt til at afværge eller begrænse Skaden. —

Idet det kræves, at Faren skal være truende eller Skade allerede indtraadt, udelukkes fra Erstatning Omkostninger ved saadanne Foranstaltninger som sædvanligt træffes for paa Forhaand at sikre mod Skade, f. Eks. et Skibs Forsyning med Ishud, Antagelse af ekstra Bugserhjælp i Storm, Leje af Presenninger i Regnvejr.

⁶ Jfr. S.H.D. 7/12 31 (S.H.T. 31. 344).

Hvis Assurandøren af en eller anden Grund ikke vilde hæfte for den Skade, der søges undgaaet eller begrænset, hæfter han heller ikke for Opofrelsen.

⁷ Afgørelsen af, om Opofrelsen har været forsvarlig, maa træffes paa Grundlag af Forholdene, som de tog sig ud, da Opofrelsen besluttedes.

⁸ Jfr. som Eksempler herpaa de i Note 1, 2. Stk., nævnte Tilfælde. Se ogsaa H.D. 13/11 30 (A.S. IX. 151).

⁹ Om hvad der forstaas ved Skade paa den forsikrede Genstand se § 51 Note 14.

¹⁰ der giver særlige Regler for Skib i Ballast om Skade, der vilde have været Havari grosse, hvis Skibet havde haft Ladning inde. Iøvrigt gælder Reglerne i § 56 naturligvis ogsaa for Kaskoforsikring.

§ 57.

Assurandøren erstatter nødvendige Omkostninger til Sikring eller Gennemførelse af Krav mod Trediemand paa Erstatning for en af Forsikringen omfattet Skade¹.

(F. § 53; N.Pl. §§ 36, 48; H.B. §§ 45, 46.)

¹ Jfr. § 78 om den Forsikredes Pligt til at træffe Foranstaltninger til Sikring eller Gennemførelse af saadant Krav. —

Gør den Forsikrede samtidig Krav gældende mod Trediemand for Skade, som ikke omfattes af Forsikringen, f. Eks. i en Kollisionssag Krav paa Erstatning for Tidstab, maa Omkostninger, der afholdes under eet for begge Krav, deles mellem Assurandøren og den Forsikrede, jfr. § 74, 2. Stk. (Kaskoassurandørerne varetager ofte tillige Rederiets Interesser under en Kollisionssag, jfr. A.S.R. Nr. 170 5/1 23). I Reglen bør Fordelingen ske over de henholdsvis af Assurandøren og den Forsikrede fremsatte Fordringer, men undertiden kan dog en Fordeling over de opnaaede Erstatningsbeløb eller paa andet Grundlag være retfærdigere.

§ 58.

Assurandøren erstatter nødvendige Omkostninger i Anledning af Forsvar mod Krav fra Trediemands Side, der omfattes af Forsikringen¹.

(F. § 53; N.Pl. §§ 36, 78₃.)

¹ Jfr. § 78 om den Forsikredes Pligt til i saadanne Tilfælde at varetage Assurandørens Interesser. —

Som Eksempler kan nævnes Krav paa Erstatning for Sammenstødsskade, Krav paa Bjergeløn, Værfts Krav for Reparation af forsikret Skib.

Omfattes Trediemands Krav kun tildels af Forsikringen, maa Omkostningerne deles mellem Assurandøren og den Forsikrede, jfr. § 74, 2. Stk. Om Omkostninger vedrørende Krav paa Erstatning for Sammenstødsskade se § 160.

§ 59.

Assurandøren erstatter Omkostninger, herunder Renter, som den Forsikrede med Rimelighed har afholdt¹ for at tilvejebringe² Penge til Dækning af Havariudgifter, der omfattes af Forsikringen, eller for at stille Sikkerhed overfor Trediemand for Krav, der omfattes af Forsikringen.

(C. § 194; N.Pl. § 41; H.B. § 75₄.)

¹ Jfr. § 79 om Forsikredes Pligt til at give Assurandøren Lejlighed til at afgøre, om han vil tilvejebringe Pengene eller stille Sikkerheden, § 89 om Forskud og § 198 om Sikkerhedsstillelse for Havari grosse Bidrag ved Vareforsikring.

² Naar den Forsikrede selv lægger Pengene ud, erstatter Assurandøren ham Renter efter § 88.

§ 60.

Assurandøren erstatter nødvendige Omkostninger til Afgørelse af, om¹ en ulykkelig Hændelse har medført Skade, der omfattes af Forsikringen, til Fastsættelse af saadan Skade og til Beregning af Erstatningen².

(Søl. § 252; N.Pl. § 36; H.B. § 32₃.)

¹ Omkostningerne erstattes altsaa, selvom det viser sig, at der ikke er nogen af Forsikringen omfattet Skade, men Forudsætningen maa dog være, at der har været rimelig Grund til at antage, at saadan Skade kunde foreligge.

² Under § 60 falder navnlig Omkostninger ved Besigtelse af Skade, jfr. § 137 (Skib), § 187 (Varer) og § 230 (Udredning), og Omkostninger ved Opgørelse af Dispache, jfr. § 83.

Udgifterne til den Forsikredes Repræsentants Virksomhed ved Besigtigelser, Reparationer og Søforklaringer erstattes kun, hvis det er aftalt, eller hvis han har varetaget ogsaa Assurandørens Interesser i Tilfælde, hvor denne ikke har været repræsenteret.

Om Klassifikationsselskabernes Besigtelsesgebyrer indeholder Kaskopolicerne følgende Bestemmelser:

Dampskibspolice (§ 6):

„Assurandørerne erstatter Gebyrer for Klassifikationsselskabernes Besigtelse i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen, men ikke andre Klassifikationsgebyrer“.

Sejlskibspolice (§ 7):

„Assurandørerne erstatter ikke Gebyrer for Klassifikationsselskabernes Besigtelse i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen“.

Anlægger den Forsikrede Sag mod Assurandøren for at faa hans Ansvar bestemt, er Dommens Afgørelse med Hensyn til Sagsomkostningerne bindende, og den Forsikrede kan ikke under Paaberaabelse af § 60 forlange erstattet Sagsomkostninger, som ikke er tilkendt ham ved Dommen.

§ 61.

For intet enkelt Havari svarer Assurandøren mere end Forsikringssummen i Erstatning¹. Selv om Forsikringssummen derved overskrides, betales dog²:

- 1) Havari grosse Bidrag, for saa vidt dette ikke overstiger det Beløb, der ved Fordeling over Værdierne i Opofrelsens Øjeblik falder paa den forsikrede Interesse³.
- 2) De i § 56 omhandlede Omkostninger og Opofrelser⁴, dog at Erstatning til Trediemand, som den Forsikrede maa udrede som Følge af en gjort Opofrelse, i intet Tilfælde godtgøres⁵ med mere end det Beløb, som med Rimelighed kunde sættes ind paa at redde den forsikrede Interesse⁶.
- 3) De i §§ 57—60 omhandlede Omkostninger.
- 4) Rente ifølge § 88⁷.

(F. § 53; Søl. § 253; C. § 203; N.Pl. § 39; H.B. § 37;
M.I.A. s. 78.)

¹ Ved Afgørelsen af, om Erstatningen vilde overskride Forsikringssummen, fradrages, hvad Assurandøren maatte have oppebaaret af Provenu, Erstatning fra Trediemand eller Havari grosse Godtgørelse.

² Ogsaa af Reassurandøren, se A.S.R. Nr. 158 26/9 22. —

De Omkostninger, der omhandles i Nr. 1—4, erstattes altsaa for sig og maa holdes udenfor, naar det skal afgøres, om Erstatningen vilde overskride Forsikringssummen og derfor skal begrænses til denne.

Omkostninger ved Fjernelse af Vrag eller Bortskaffelse af ødelagt Lading erstattes ikke udover Forsikringssummen.

For Vareforsikring jfr. Reglen i § 190.

- ³ Det er nemlig kun dette Beløb, der kan betragtes som afholdt til Redning af den forsikrede Genstand (jfr. Reglen i § 56, 2. Stk., 1. Pkt.). Har Forholdet mellem Værdierne i Tiden mellem Opofrelsens Øjeblik og Rejsens Slutning forandret sig paa en saadan Maade, at den forsikrede Interesses Havari grosse Bidrag bliver større end det nævnte Beløb, er det altsaa kun dette, der erstattes for sig uanset Forsikringssummens Overskridelse, medens den overskydende Del af Bidraget falder ind under Hovedreglen i Paragraffens 1. Pkt.

Varepolicen indeholder endvidere i sin § 8 følgende Bestemmelse:

„Havari grosse erstattes efter de i Konventionen givne Regler, dog at der til Bestemmelsen i Konv. § 61, Nr. 1, føjes, at ved Erstatning for Havari grosse Bidrag er Overskridelse af Forsikringssummen Assurandørerne uvedkommende i det Omfang, hvori den skyldes, at Varernes Bidragsværdi er beregnet paa Grundlag af en Værdi i god Stand, der er højere end Forsikringsværdien“.

Jfr. herved § 203 Note 1.

- ⁴ Nogle af de i Konventionens Bestemmelser for de enkelte Forsikringsarter omhandlede Omkostninger kan efter Omstændighederne tillige falde ind under § 56 og skal i saa Fald erstattes udenfor Forsikringssummen, se for Vareforsikring § 186 Note 2 (Fremsendelse til Bestemmelsesstedet) og § 201 Note 2 (Forholdsregler i Krigstilfælde) og for Fragtforsikring § 215 Note 1 (Fremsendelse til Bestemmelsesstedet) og § 216 Note 1 (Losning af beskadiget Last paa Bestemmelsesstedet). —

Bjergeløn maa principielt erstattes udover Forsikringssummen, selvom Grunden til Overskridelsen er den, at den forsikrede Interesses Værdi, da Bjergning sker, er større end Forsikringsværdien, og Bjergelønnen er fastsat efter denne større Værdi, se dog for Kaskoforsikring Reglen i § 165, 1. Stk., sidste Pkt., jfr. § 163, og for Vareforsikring følgende Bestemmelse i Varepolicens § 7:

„Til Bestemmelsen i Konv. § 61, Nr. 2, føjes, at ved Erstatning af Bjergeløn for Varer, der ikke beregnes som Havari grosse, er Overskridelse af Forsikringssummen Assurandørerne uvedkommende i det Omfang, hvori den skyldes, at Bjergelønnen er fastsat paa Grundlag af en Værdi i god Stand, der er højere end Forsikringsværdien“.

Jfr. herved § 203 Note 1.

- ⁵ ∩: i intet Tilfælde godtgøres *udover Forsikringssummen* med mere end det Beløb etc.
- ⁶ Dette Beløb vil, hvor det drejer sig om en enkelt Opofrelsehandling, ikke kunne overstige Værdien af den forsikrede Genstand, og maa iøvrigt fastsættes under Hensyntagen til Størrelsen af den Skade, der kunde befrygtes, Udsigterne for et gunstigt Resultat af Handlingen og Muligheden for andre Redningsmaader. Begrænsningen beskytter Assurandøren mod uoverskuelige Forpligtelser i Tilfælde, hvor Opofrelsen medfører svære økonomiske Følger, f. Eks. Driftstab, jfr. herved H.D. 24/6 31 (N.D. 31. 161

og A.S. X. 370 med dér citerede Noter fra U. 31. 723) (Beskadiget Stærkstrømskabel).

⁷ At Rente efter § 90, sidste Stk., § 135 og § 192, sidste Stk., maa betales udover Forsikringssummen, er en Selvfølge.

§ 62.

Indtræffer Havari flere Gange¹ i Løbet af Forsikringstiden, erstatter Assurandøren Skaden, selv om Erstatningsbeløbene tilsammen overstiger Forsikringssummen².

(F. § 74; Søl. § 253; C. § 200; N.Pl. § 39; H.B. § 37;
M.I.A. s. 77.)

¹ Havarierne kan godt staa i Forbindelse med hinanden, uden at de derfor maa betragtes som et enkelt Havari, f. Eks. naar et Skib, der har lidt Skade ved et Havari, bliver repareret, men senere synker, fordi Reparationen ikke holder.

² Jfr. dog for Vareforsikring Reglen i § 190 om, at Assurandøren ved at udbetale Forsikringssummen kan fri sig for fremtidigt Ansvar.

§ 63.

For Tidstab, Konjunkturtab, Tab af Marked eller lignende Tab og for Forøgelse af sædvanlige Omkostninger som Følge af Forsinkelse¹ svarer Assurandøren kun, for saa vidt det særligt er bestemt².

(F. § 36; C. § 193; N.Pl. § 34; H.B. § 28; M.I.A. s. 55 (2) (b).)

¹ Jfr. om saadanne Tab H.D. 23/5 17 (N.D. 17. 289), H.D. 10/6 18 (N.D. 18. 384), H.D. 19/3 20 (N.D. 20. 504), H.D. 14/5 20 (N.D. 20. 320) og S.H.D. 4/4 17 (S.H.T. 17. 110), der alle angaar Spørgsmaal om Erstatning for Konjunkturtab etc. ved Krigsforsikring, samt S.H.D. 16/12 16 (S.H.T. 16. 447) (Renter af Rembours, der løb, medens Varerne tilbageholdtes i England) og S.H.D. 12/3 19 (S.H.T. 19. 113) (Overliggedagspenge under Visitation i Halifax). Se endvidere Klausulerne om Krigsforsikring af Varer Nr. 112 og 113 (c) (ndfr. S. 230). Om Kurstab, jfr. § 51 Note 10 og 11, § 71 Note 3, § 87 med Noter og § 198 Note 3.

² Saadanne Bestemmelser findes i Konventionens § 143 (Hyre og Kostpenge, Kulforbrug etc. under Indhentning af Tilbud), § 149 (Kulforbrug etc.

under Reparation) og § 166 (Afsavn af Skib under midlertidig Unddragelse i Krig). Naar Tab som de i § 63 nævnte godtgøres i Havari grosse, f. Eks. Hyre og Kostpenge i Nødhavn, maa Assurandøren erstatte Havari grosse Bidrag dertil, jfr. § 51 Note 1.

§ 64.

Skade som Følge af, at den Forsikrede har afsluttet Fragt-kontrakt eller anden Kontrakt paa usædvanlige Betingelser, erstattes ikke¹.

(C. § 121; N.Pl. § 98.)

¹ Jfr. § 51, 2. Stk., med Note 5 om Vedtagelser vedrørende Havari grosse Opgørelse og § 198 Note 1 om kontant Depositum for Havari grosse Bidrag.

Jfr. endvidere § 71, sidste Stk., om Fraskrivelse af Ret til Erstatning fra Trediemand, og for Kaskoforsikring § 161 om Vedtagelser vedrørende Erstatningspligt for Sammenstød i Aftale med Bugsererselskab, Værft eller lignende.

§ 65.

Assurandøren svarer ikke for Erstatning, som den Forsikrede maa udrede til Trediemand¹, medmindre det maatte følge af Bestemmelserne i §§ 51—56², eller den Forsikredes Erstatningspligt hidrører fra Skade ved Sammenstød, der omfattes af Bestemmelserne i § 160.

(Søl. § 249 Nr. 1; N.Pl. § 37; H. B. §§ 28, 78.)

¹ Jfr. som Eksempel paa Erstatning, for hvilken Assurandøren ikke svarer, H.D. 16/10 24 (N.D. 24. 453) (Skade paa andet Skib ved Brand i Benzin flydt ud under Losning).

Det er almindeligt, at Rederier hos en Protection Club er dækket for saadant Erstatningsansvar til Trediemand for Fejl eller Forsømmelse hos Skibets Fører eller Mandskab etc., som ikke dækkes af Kaskoassurandøren. Undertiden aftales det, at Kaskoassurandøren, naar der ikke i Certeparti eller Konnossementer er blevet optaget en Klausul om Skibets Ret i Forhold til Ladningen til at deviere, skal dække Rederiet for saadant Erstatningskrav for Skade paa Ladningen indtruffet under en af Rederiet beor-

dret Deviation, som ikke vilde kunne fremsættes, hvis Deviationsklausul havde været optaget (jfr. ogsaa § 52 Note 6).

² nemlig hvor Trediemands Ejendom er ofret for at redde den forsikrede Genstand, saaledes at der efter Nødretsgrundsætningen maa ydes Trediemand Erstatning, jfr. § 56 Note 2 og § 61 Nr. 2.

§ 66.

Assurandøren erstatter ikke Skade som Følge af, at den Forsikredes¹ Kreditorer iværksætter Arrest eller anden Retsforfølgning, medmindre dette finder Sted i Anledning af et Krav, der omfattes af Forsikringen², og det ikke kan lægges den Forsikrede til Last, at Retsforfølgningen ikke er afværget³.

(Søl. § 249 Nr. 1; C. § 67; N.Pl. § 34₁; H.B. § 36.)

¹ Hvis *Rederens* Kreditorer iværksætter Retsforfølgning mod Skibet, saaledes at Transporten afbrydes, maa *Assurandøren af Ladningen* formentlig hæfte efter §§ 186 og 192 Nr. 3, hvis det er en ulykkelig Hændelse, f. Eks. en Kollision, der har givet Anledning til Retsforfølgningen, men næppe ellers.

² F. Eks. ved Kaskoforsikring Krav paa Erstatning for Sammenstødsskade efter § 160 eller Værfts Krav paa Betaling for en Havarireparation og ved Vareforsikring Krav for Lagerleje under Havari.

³ Som et Forhold, der kan lægges ham til Last, maa ogsaa regnes det, at han paa Grund af sine økonomiske Forhold har vanskeligere ved at skaffe Penge, end det kan ventes af en Forsikret i hans Stilling. —

Skal Erstatning for Skade som Følge af Retsforfølgning ydes, gælder dog Konventionens øvrige Indskrænkninger i Assurandørens Erstatningspligt, f. Eks. § 63 om Tidstab, Konjunkturtab etc.

§ 67.

Har den Forsikrede¹ ved Handling eller Undladelse forsætligt foraarsaget² Forsikringsbegivenheden, har han ikke noget Krav mod Assurandøren³.

Har han foraarsaget Forsikringsbegivenheden ved Handling eller Undladelse, der kan tilregnes ham som grov Uagtsomhed⁴, afgøres det⁵ under Hensyn til Skyldgraden og Omstændighederne iøvrigt, om Erstatning skal ydes og i bekræftende Fald med hvilket Beløb.

(F. §§ 18, 20; Søl. § 248; C. § 67; N.Pl. §§ 33 og 5;
H.B. § 33; M.I.A. s. 55 (2).)

¹ Konventionen indeholder ikke nogen almindelig Bestemmelse om Virkningen af, at Forsikringsbegivenheden er foraarsaget af nogen, der er ansat i den Forsikredes Tjeneste eller handler paa hans Vegne. Ifølge § 70 har det, forsaavidt Undtagelse ikke er gjort, ingen Indflydelse paa Assurandørens Ansvar, at Forsikringsbegivenheden er foraarsaget af Skibets Fører eller Mandskab eller af andre Personer i Skibets Tjeneste. Heraf maa kunne sluttes modsætningsvis, at det *kan* have Indflydelse paa Assurandørens Ansvar, at Forsikringsbegivenheden er foraarsaget af andre Personer i den Forsikredes Tjeneste end de i § 70 nævnte. Om en saadan Persons Foraarsagelse af Forsikringsbegivenheden skal virke præjudicerende for den Forsikredes Ret, maa komme an paa, om hans Handling naturligt maa ligestilles med en Handling af den Forsikrede selv. Det maa den i hvert Fald, naar den har Karakter af en Disposition paa den Forsikredes Vegne, eller den bestaar i Fejl i Udførelsen af en saadan Disposition. Hvis f. Eks. en ledende Funktionær i et Rederi for at opnaa en gunstig Fragt for Rederiet giver et Skib Ordre til at forcere Adgangen til en isspærret Havn under saadanne Omstændigheder, at det maa anses uforsvarligt, og sikkert, at Skibet vil lide Skade, maa Assurandøren være fri for at erstatte denne Skade. Har Rederiets Skibsinspektør udvist grov Forsømmelighed ved Udførelsen af sit Tilsyn, maa Assurandøren kunne paaberaabe sig § 67, 2. Stk., men derimod ikke, hvis Skibsinspektøren f. Eks. ved grov Uagtsomhed ved Tobaksrygning foraarsager Brand i Skibet. For Skade foraarsaget af rent underordnede Funktionærer maa Assurandøren vistnok altid hæfte.

Er den Forsikrede et Selskab, maa Handlinger af de Personer (Direktør, Bestyrelse), der kan disponere paa Selskabets Vegne, betragtes som Handlinger af den Forsikrede selv, for saa vidt de bestaar i saadanne Dispositioner. Antog man ikke dette, vilde Konventionens Regler om Forsikredes egen Skyld sjældent faa praktisk Betydning, idet i Søforsikringsforhold de Forsikrede i Reglen er Selskaber. Jfr. herved H.D. 22/3 16 (A.S. I. 103) (Brandforsikring).

Om Forsikringstagerens Foraarsagelse af Forsikringsbegivenheden ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 5.

² Jfr. herved S.H.D. 17/2 26 (N.D. 26. 501).

³ paa Erstatning for Skade ved den paagældende Forsikringsbegivenhed. Derimod mister den Forsikrede ikke tillige sit Krav paa Erstatning for Skade ved tidligere eller senere Forsikringsbegivenheder, som han ikke har foraarsaget.

⁴ Jfr. som Eksempler H.D. 28/1 25 (A.S. V. 2.), S.H.D. 6/5 31 (S.H.T. 31. 138).

Foreligger kun simpel Uagtsomhed, beholder den Forsikrede sit Krav mod Selskabet ubeskaaret.

⁵ af Domstolene, hvis den Forsikrede ikke vil bøje sig for Assurandørens eller Dispatchørens Afgørelse. —

Bevisbyrden for, at den Forsikrede har foraarsaget Skaden forsætligt

eller ved grov Uagtsomhed, paahviler Assurandøren, jfr. herved § 81 Note 1.

Forsikringsaftaleloven indeholder i § 20 følgende Bestemmelse :

„Det kan ikke med Retsvirkning aftales, at Selskabet skal være fri for Ansvar, hvis Forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov. Denne Bestemmelse er ikke til Hinder for, at det aftales, dels at Selskabet skal være fri for Ansvar for Forsikringsbegivenheder, som den sikrede har foraarsaget under selvforskyldt Beruselse, dels at Selskabet kan afkorte indtil 5 pCt. i Erstatningen, hvis Forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov“.

§ 68.

Bestemmelserne i § 67 finder ikke Anvendelse, naar den Handling eller Undladelse, hvorved Forsikringsbegivenheden er foraarsaget, har haft til Formaal at afværge eller begrænse Skade paa Person eller Ejendom under saadanne Omstændigheder, at den maa anses forsvarlig¹.

Det samme gælder, naar den Forsikrede var under 14 Aar eller paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand har manglet Evnen til at handle fornuftmæssigt.

Har den Forsikrede ved Misbrug af Beruselsesmidler eller paa lignende Maade forbigaaende hensat sig i en Sindstilstand som ovenfor nævnt, har han dog ikke noget Krav mod Assurandøren².

(F. §§ 19, 20; N.Pl. § 33.)

¹ Medfører Handlingen, at den Forsikrede faar et Erstatningskrav mod Trediemand, til hvis Fordel Handlingen er foretaget, indtræder Assurandøren i Kravet efter Reglen i § 71, 2. Stk.

² Jfr. Forsikringsaftalelovens § 20, citeret i Note 5 til § 67.

§ 69.

Har den Forsikrede ved Handling eller Undladelse forsætligt eller groft uagtsomt foraarsaget en Forsikringsbegivenhed, kan Assurandøren opsigte Forsikringen uden Varsel¹, medmindre Tilfældet falder ind under Bestemmelsen i § 68, 1. Stk. Finder saa-

dan Opsigelse Sted, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret².

(N.Pl. § 33.)

¹ Opsigelse maa dog ske inden rimelig Tid efter, at Assurandøren er kommet til Kundskab om Forholdet, idet han ellers maa antages at have frafaldet sin Ret til Opsigelse.

² Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38.

§ 70.

For saa vidt Undtagelse ikke er gjort¹, har det ingen Indflydelse paa Assurandørens Ansvar², at Forsikringsbegivenheden er forsætligt eller uagtsomt foraarsaget ved Handling eller Undladelse af Skibets Fører³ eller Mandskab⁴ eller af andre Personer i Skibets Tjeneste⁵.

(Søl. § 248; C. §§ 65, 208; N.Pl. § 5; H.B. § 33_a;
M.I.A. s. 55 (2) (a).)

¹ Jfr. herved § 47 (Deviation), § 49 (Overtrædelse af Sikkerhedsforskrifter i Policen), § 76 (Overtrædelse af offentlige Forskrifter i Anledning af Krig), § 114 (Usødygtighed), § 118 (Toldsvig etc.), § 167 (Blokadebrud).

² Assurandørens Ansvar udelukkes eller indskrænkes ikke, men paa den anden Side udvides det heller ikke, saaledes at Assurandøren kommer til at hæfte for Skade, han ellers ikke vilde hæfte for.

³ Er den Forsikrede selv Fører af Skibet (jfr. H.D. 28/1 25 (A.S. V. 2), S.H.D. 6/5 31 (S.H.T. 31. 138)), kan han ikke paaberaabe sig § 70, naar han forsætligt eller uagtsomt har foraarsaget Skaden, men Forholdet maa bedømmes efter § 67.

⁴ S.H.D. 10/1 23 (S.H.T. 23. 11).

⁵ Saasom Lods, Baadmænd, Stevedorer, Lossearbejdere. —

Om Personer, der er i den Forsikredes Tjeneste uden at være i Skibets Tjeneste, se § 67 Note 1. —

Har den Forsikrede selv Medskyld i den paagældende Handling eller Undladelse, f. Eks. hvor den er sket efter hans Ordre eller skyldes mangelfuld Instruktion fra hans Side, maa det afgøres efter § 67, om han har Ret til Erstatning. Er Handlingen eller Undladelsen sket i den Forsikredes Interesse, f. Eks. hvor Føreren af et forsikret Skib for at spare Tid paa uforsvarlig Maade lader dette forcere en Barre i Stedet for at afvente Høj-

vande, vil der efter Omstændighederne kunne være en Formodning for den Forsikredes Medskyld, og han maa da tilvejebringe Oplysninger, der afkræfter denne Formodning.

§ 71.

Det har ingen Indflydelse paa Assurandørens Ansvar, at Skaden kan kræves erstattet hos Trediemand¹.

Assurandøren indtræder² i det Omfang, i hvilket han har betalt Erstatning for en Skade³, i den Forsikredes Krav mod Trediemand paa Erstatning for Skaden⁴.

Har den Forsikrede ved Aftale⁵ fraskrevet sig Ret til Erstatning, bortfalder Assurandørens Ansvar i det Omfang, i hvilket hans Regres herved udelukkes⁶. Dette gælder dog ikke, hvis saadan Aftale maa anses for sædvanlig⁷.

(F. § 25; Søl. § 239; C. § 208; N.Pl. §§ 48, 76₇;
H.B. §§ 45, 87; M.I.A. s. 79.)

¹ Derimod faar det Indflydelse, at Erstatning *indgaar* fra Trediemand. Modtager den Forsikrede Erstatningen fra Trediemand (hvormed maa ligestilles, at han disponerer over den, eller at den benyttes til Modregning), nedsættes Assurandørens Ansvar i tilsvarende Omfang, og modtager Assurandøren Erstatningen, har det den Virkning, at det modtagne maa fradrages ved Afgørelsen af, om Forsikringssummen som Maksimum for Erstatningen er naaet, jfr. § 61 Note 1.

Ved Afgørelse af, om en Minimumsfranchise (f. Eks. Franchisen efter § 254) er naaet, kan Erstatning fra Trediemand ikke fradrages. Om Fradagsfranchise se Note 3.

² Assurandøren indtræder ipso jure i Kravet, uden at nogen Overdragelseserklæring („Letter of Subrogation“) fra den Forsikrede er nødvendig. Assurandøren maa dog kunne forlange, at den Forsikrede til Brug som Bevis overfor Trediemand afgiver en Erklæring, der konstaterer Kravets Overgang til Assurandøren, jfr. § 82, 1. Stk.

³ Overstiger Trediemands Erstatning for Skaden det Beløb, Assurandøren har betalt for denne, maa det overskydende som Hovedregel tilkomme den Forsikrede, jfr. herved V.L.D. 9/2 20 (A.S. III. 41). For saa vidt Overskudet skyldes Kursstigning indtraadt efter, at Assurandøren har betalt, og vilde medføre, at den Forsikrede tjente paa Havariet, maa Assurandøren dog formentlig have Ret dertil. Assurandøren har endvidere Ret til de af Trediemand for Tiden efter Assurandørens Betaling til den Forsikrede ydede Renter af den Erstatning, Assurandøren indtræder i. Til Renterne for Tiden før Betalingen har Assurandøren kun Ret i det Omfang, han selv har svaret Renter til den Forsikrede.

Er Skaden i Forhold til Trediemand ansat til et højere Beløb end det, Assurandøren har betalt til den Forsikrede, opstaar et særligt Spørgsmaal, hvis der ikke opnaas fuld Erstatning fra Trediemand, f. Eks. paa Grund af Insolvens, Kursfald, den Forsikredes Medskyld i Skaden eller Rederansvarets Begrænsning. Som Hovedregel bør formentlig det fra Trediemand indgaaede Beløb deles forholdsmæssigt mellem Assurandøren og den Forsikrede. I Praksis er der ingen Tvivl herom, naar i Tilfælde af Skade paa Skib Erstatningen fra Trediemand er bestemt efter den fulde Reparationspris, medens der i Assurandørens Erstatning til den Forsikrede er sket Afdrag, f. Eks. efter Konventionens § 154. Ogsaa hvor der i Assurandørens Erstatning er sket Fradrag i Henhold til en Franchisebestemmelse, maa Fordeling af det indgaaede Beløb finde Sted, medmindre andet følger af den paagældende Bestemmelses Formulering. Er ved et Totaltab af Skib Skibets Værdi i Forhold til Trediemand ansat til et højere Beløb end Kaskotaksten, maa formentlig det Beløb, der er indgaaet fra Trediemand, fordeles mellem Assurandøren og den Forsikrede, hvis Forholdet er det, at Ansættelsen af Skibets Værdi har været bestemmende for det indgaaede Beløbs Størrelse, f. Eks. naar Trediemand i et Tilfælde, hvor det forsikrede Skib har Medskyld, er dømt til at erstatte Halvdelen af Skaden, jfr. herved Ø.L.D. 19/5 24 (A.S. II. 450). Har det derimod f. Eks. paa Grund af Reglerne om Rederansvarets Begrænsning ikke faaet nogen Indflydelse paa Størrelsen af det Beløb, Trediemand har betalt, at Skibets Værdi er større end Kaskotaksten, maa Assurandøren vistnok have Ret til hele Beløbet. Hvor Erstatningen fra Trediemand er fastsat ved mindelig Overenskomst, vil det undertiden være vanskeligt at afgøre hvilke Faktorer, der har haft Indflydelse paa dens Størrelse. Vil i saadanne Tilfælde den Forsikrede kræve Del i Erstatningen, maa det paahvile ham at føre Bevis for, at Skibets Værdi er større end Kaskotaksten, og at dette har været bestemmende for Størrelsen af Erstatningen fra Trediemand.

- ⁴ Bestemmelsen i 2. Stk. svarer til Forsikringsaftalelovens § 25, 1. Stk., 1. Pkt. Ifølge 2. Pkt., der ikke er medtaget i Konventionen, fordi det ikke angaar Forholdet mellem Assurandøren og den Forsikrede, kan Trediemands Erstatningspligt nedsættes eller efter Omstændighederne helt bortfalde, hvis han har forvoldt Skaden ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov, eller hans Ansvar udelukkende hviler paa Reglen i D.L. 3—19—2. Dette sidste kan ikke anvendes analogisk paa Reders Ansvar efter Sølovens § 8, S.H.D. 19/5 33 (S.H.T. 33. 161).

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 25, sidste Stk., kan Assurandøren ikke forbeholde sig Ret til at indtræde i den Forsikredes Krav mod Trediemand i videre Udstrækning end ved § 25 hjemlet. —

Allerede ved at yde den Forsikrede Forskud paa Erstatning, jfr. § 89, maa Assurandøren formentlig indtræde i Krav mod Trediemand i det Omfang, Forskudet vedrører Skade, som Trediemand hæfter for.

Om Interesseassurandørens Ret til Indtræden i Erstatningskrav for

Skade paa den forsikrede Genstand, se § 170, 4. Stk. (Kaskointeresse) og § 202, 4. Stk. (Ladningsinteresse).

Om den Forsikredes Pligt til at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Sikring og Gennemførelse af Kravet mod Trediemand, se § 78, 1. Stk.

⁵ f. Eks. i Fragtkontrakt, Bugseringskontrakt, Kontrakt med Skibsværft.

⁶ Jfr. S.H.D. 28/4 17 (A.S. III. 234). Se ogsaa S.H.D. 3/3 31 (S.H.T. 31. 72), der dog kun vedrører Forholdet mellem Assurandør og Trediemand, ikke Forholdet til den Forsikrede. —

Undertiden betinges det af en Transportør — for at omgaa Lovregler, der forbyder Ansvarsfraskrivelse — at han, hvis han erstatter en Skade paa transporterede Varer, skal indtræde i Varejerens Ret mod Assurandøren af Varerne („Benefit of Insurance“). En saadan Aftale vil ofte være ugyldig, men selvom den ikke er det, maa Assurandøren i Henhold til denne Bestemmelse i Konventionen kunne afvise Krav fra Transportøren. Ex tuto er der i Varepoliceen optaget følgende saakaldte Bailee Klausul (§ 10):

„Forsikringen er uvirksom i det Omfang, Transportører og/eller Depositarer er ansvarlige, selv om disse har betinget sig, at de skal nyde Fordelen af Forsikringen; har Assurandørerne uanset saadant Ansvar foretaget Udbetaling, betragtes denne som et rentefrit Laan, der skal tilbagebetales med det igennem Regres opnaaede Beløb“.

⁷ Det maa være nok, at Aftalen er sædvanlig i den paagældende Fart eller i den paagældende Havn.

§ 72.

Udbetaler Assurandøren¹ Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab², indtræder han³ fuldtud⁴ i den Forsikredes Ret til det, der maatte være i Behold af den forsikrede Genstand⁵, og kan fordre, at den Forsikrede udleverer alle ham tilgængelige Dokumenter og Bevisligheder af Betydning i saadan Anledning og er ham behjælpelig ved Salg af, hvad der er i Behold.

(F. § 73; Søl. § 257; C. §§ 168, 177, 178; N.Pl. §§ 47, 73; H.B. §§ 71, 91; M.I.A. s. 63, 79.)

¹ Interesseassurandøren indtræder ikke i Ret til det, der maatte være i Behold af den Genstand, til hvilken Interessen er knyttet, jfr. § 170, sidste Stk. (Kaskointeresse) og § 202, sidste Stk. (Ladningsinteresse).

² Jfr. § 84.

³ En formel Abandonerklæring fra den Forsikrede er ikke nødvendig for Indtrædelsen.

Det maa vistnok antages, at Risikoen for det, der er i Behold af den forsikrede Genstand, er Assurandørens allerede fra det Tidspunkt, da der er sket et Havari, som straks eller efter Udløbet af en vis Frist giver den Forsikrede Ret til Erstatning for eller som for Totaltab. Assurandøren kan altsaa ikke i Henhold til § 84, 2. Stk., i Erstatningen gøre Afdrag for Skade, der har ramt den forsikrede Genstand efter dette Tidspunkt, selvom Skaden er af en saadan Art, at den ikke vilde omfattes af Forsikringen.

Assurandøren har ikke nogen Pligt til at overtage det, der er i Behold, men viser han det fra sig, kan han næppe forlange dets Provenu fradraget i Forsikringssummen.

Naar en Vareassurandør har overtaget og solgt bjergede Varer, kan han overfor Skibet komme til at hæfte for Afstandsfragt deraf, S.H.D. 30/12 29 (N.D. 29. 430).

- 4 Selvom Provenuet ved Prisstigning eller Kursstigning bliver større end den udbetalte Erstatning, har Assurandøren altsaa Ret til at beholde det hele.
- 5 Dette Udtryk omfatter ikke Krav paa Erstatning fra Trediemand for Tab af Genstanden (se herom § 71) eller paa Havari grosse Godtgørelse derfor (se herom for Kaskoforsikring § 133 og for Vareforsikring § 197). —

Er Resterne af den forsikrede Genstand blevet bortsolgt, indtræder Assurandøren i Retten til Provenuet deraf.

§ 73.

Hvad den Forsikrede som Følge af Havariet har eller burde have sparet eller indtjent, fradrages i Erstatningen¹.

(C. §§ 171, 184; N.Pl. § 115₁.)

¹ Forudsætningen er dog, at der er en vis nærmere Forbindelse mellem det, der skal erstattes, og det der spares eller indtjenes. I Erstatning for tabt Fragt maa der gøres Fradrag, hvis der ved Havariet er sparet Losningsomkostninger paa Bestemmelsesstedet eller andre Udgifter, der skulde dækkes af Fragten, se § 208 Note 2. Ligeledes maa der f. Eks. ved Kaskoforsikring i Erstatning for Udgifter ved Bugsering til og fra Dok gøres Fradrag for ordinær Bugsering, der spares herved. Derimod kan man ikke i Kaskoassurandørens Erstatning for et Havari fratække Gevinsten ved en særlig gunstig Fragt, som Rederiet har opnaaet i den Havn, Skibet er gaaet til for at reparere. Ej heller kan man i Assurandørens Erstatning fradrage opnaaet Kursgevinst paa Trediemands Erstatning for Tab ved Havariet, som ikke dækkes af Assurandøren. Der kan heller ikke gøres Fradrag i Anledning af, at Søpanterrettigheder, hvormed den forsikrede Genstand er behæftet, falder bort ved et Assurandørens vedkommende Havari, selvom Søpanteretten ikke er forbundet med en personlig Fordring. Jfr.

ogsaa S.H.D. 4/6 19 (N.D. 19. 369), hvor der ikke gjordes Fradrag i Anledning af, at et Krav paa Bjergeløn, for hvilket Assurandøren ikke vilde have hæftet, paa Grund af et af Forsikringen omfattet Totaltab ikke kom til Eksistens.

§ 74.

Omkostninger, afholdt i Anledning af flere af Forsikringen omfattede Skader, fordeles efter billigt Skøn.

Det samme gælder Omkostninger, afholdt i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen, og tillige i anden Anledning¹.

(N.Pl. §§ 36, 75₆.)

¹ Er Omkostninger afholdt dels i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen, og dels til Formaal vedrørende den ordinære Udførelse af Transporten eller til andre ordinære Formaal, deles de som Regel saaledes, at den Forsikrede bærer et Beløb svarende til det, der vilde være medgaaet til de ordinære Formaal, medens Assurandøren erstatter Resten, jfr. Principet i § 73. Hvor Omkostninger er afholdt dels i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen, dels i Anledning af anden Skade, deles de efter Omstændighederne lige eller i Forhold til Skaderne eller i andet passende Forhold. Almindelige Regler for Fordelingen kan ikke opstilles. Procesomkostninger ved Sag mod Trediemand, hvorunder der kræves Erstatning dels for Skade, der vedkommer Assurandøren, dels for anden Skade (f. Eks. Tidstab) fordeles i Almindelighed over de fremsatte Fordringer, jfr. § 57.

Om Deling af Redningsomkostninger i Tilfælde, hvor ogsaa Redning af andet end den forsikrede Interesse er tilsigtet, se § 56, 2. Stk., og om Deling af Dokomkostninger etc. ved Kaskoforsikring se § 151.

XVI. SÆRLIGE REGLER OM ASSURANDØRENS ANSVAR FOR KRIGSFARE

§ 75.

Er ikke andet aftalt¹, omfatter Forsikringen Krigsfare², hvorved forstaas Fare, der skyldes Krig mellem anerkendte eller ikke anerkendte Statsmagter³ eller saadanne Magters⁴ Forholdsregler i Anledning af udbrudt eller truende Krig. Krigslignende Operationer⁵ anses som Krig.

(C. § 78; N.Pl. §§ 42, 43; H.B. §§ 35, 121, 122.)

- ¹ Kaskopolicerne (Dampskibspolicens § 8, Sejlskibspolicens § 9), Kasko-interesse-Policen (§ 3) og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen (§ 2) indeholder følgende Bestemmelse:

„Forsikringen omfatter ikke Krigsfare. Skade bevirket ved Torpedoer eller Miner hidrørende fra en afsluttet Krig betragtes som Skade som Følge af Krigsfare, indtil det paagældende Farvand anses for rensat for Hindringer af nævnte Art“.

Om Kaskoforsikring mod Krigsfare se Klausul Nr. 130 (ndfr. S. 232).

Varepolicen indeholder følgende Bestemmelse (§ 13):

„Uden særlig Aftale dækker Forsikringen ikke Skade som Følge af:

- a) Krigsfare, herunder Mine- og Torpedofare selv i Fredstid.*
- b) Oprør eller borgerlige Uroligheder.*
- c) Strejke eller Lockout.*
- d) Arrest, Beslaglæggelse eller anden Foranstaltning fra Regering eller Øvrighed“.*

Det vil ses, at Varepolicen under a) foruden Krigsfare som defineret i § 75 tillige undtager al Mine- og Torpedofare, selvom denne ikke kan betegnes som Krigsfare (Øvelsesminer og -torpedoer, Miner stammende fra afsluttet Krig, efter at Farvandet anses for rensat, jfr. den citerede Bestemmelse i Kaskopolicerne).

Skal nogen af de undtagne Risici forsikres, benyttes de ndfr. S. 229 ff aftrykte Klausuler (Nr. 110—114).

Havaripenge-Policen indeholder følgende Bestemmelse:

„Denne Police dækker ikke Krigsfare“.

- ² Jfr. vedrørende Kaskoforsikring §§ 166—168 og vedrørende Vareforsikring § 201.

Ved Afgørelsen af, om et Havari omfattes af den almindelige Søforsikring, der undtager Krigsfare, eller af Krigsforsikringen, har Domstolene betragtet Krigsfaren som Undtagelsen, saaledes at Skaden falder under Søforsikringen, medmindre det er bevist, at den skyldes Krig, jfr. H.D. 30/11 15 (N.D. 15. 360, jfr. A.S. I. 88 med dér citeret Note fra U. 16. 113) og H.D. 23/10 18 (N.D. 18. 496, jfr. A. S. I. 215 med dér citeret Note fra U. 18. 961) (Borteblevne Skibe). Er det oplyst, at et Havari dels skyldes Aarsager, der hidrører fra Krig, dels andre Aarsager, har Domstolene lagt Vægt paa, om Havariet er af en saadan Art, at det ogsaa kunde være sket i Fredstid, saaledes særlig hvor det skyldes Førerens uforsigtige Navigering, og i saa Fald henført det under Søforsikringen, jfr. H.D. 20/5 15 (A.S. I. 64) (Slukkede Fyr og inddragne Mærker, uforsigtig Navigering), H.D. 7/12 15 (N.D. 15. 364) (Slukket Fyr, uforsvarlig Navigering), H.D. 22/2 23 (N.D. 23. 12) (Blændede Lanterner, urigtige Manøvrer), S.H.D. 16/4 15 (S.H.T. 15. 145) (Drogden minespærret, hvorfor Skibet gik gennem Flinterenden, hvor Føreren ikke var kendt, og hvor det grundstødte), S.H.D. 18/12 18 (N.D. 18. 574) (Skibet beordret til

Hull til Inspektion, Grundstødning ved Udgaende derfra). Dommene synes at hvile paa den Betragtning, at Sejladsen i Krigstid paa forskellig Maade kan blive vanskeligere og farligere end i Fredstid paa Grund af de Foranstaltninger, der er truffet i Anledning af Krigen, uden at man derfor behøver at komme udenfor det Omraade, der naturligt omfattes af Søforsikringen. Dette gælder særligt, hvor man kender de paagældende Foranstaltninger og saaledes paa Forhaand maa regne med dem. — Under Krigsforsikringen er navnlig henført Tilfælde, hvor et Skib strander eller kolliderer under Forhold, hvor Ledelsen af Navigationen er Føreren frataget af fremmede Myndigheder, der har sat Prisemandskab og Navigatør eller Lods ombord, jfr. H.D. 15/11 15 (N.D. 15. 313, jfr. A.S. I. 84 med dér citeret Note fra U. 16. 92), H.D. 16/12 18 (N.D. 18. 620), S.H.D. 17/7 15 (N.D. 15. 211). Se ogsaa S.H.D. 14/11 16 (N.D. 16. 411) (Kollision i Mørke med Hjelpekrydser med slukkede Lanterner efter dennes Ordre om at stoppe). — Skade som Følge af Begivenheder eller Forhold, der skyldes Krig, men som indtræffer eller gør sig gældende under en Situation, i hvilken den forsikrede Genstand er bragt ved et Havari, der omfattes af Søforsikringen, er henført under Krigsforsikringen, H. D. 19/3 20 (N.D. 20. 504) (Nødhavn efter Kollision, Udførselsforbud paa Grund af Krig). Jfr. ogsaa det i S.H.D. 4/6 19 (N.D. 19. 369) omhandlede Tilfælde (Grundstødning, Minesprængning under Bugsering til Nødhavn).

Om Forstaaelse af Udtrykket „Kapring“ se Ø.L.D. 3/11 19 (A.S. II. 222).

Ved Forsikring af Varer mod Krigsfare betinges det ofte af Assurandøren, at Varerne skal være neutral Ejendom, bestemt til Forbrug i neutralt Land el. lign., se angaaende Spørgsmaal herom H.D. 6/3 24 (A.S. I. 464), H.D. 9/10 24 (A.S. I. 478), S.H.D. 16/12 16 (S.H.T. 16. 444), S.H.D. 1/8 17 (S.H.T. 17. 228), S.H.D. 8/8 17 (S.H.T. 17. 237), S.H.D. 7/8 18 (N.D. 18. 433), S.H.D. 25/10 18 (S.H.T. 18. 346), S.H.D. 26/11 19 (S.H.T. 19. 445), S.H.D. 24/2 23 (S.H.T. 23. 113). Jfr. om et lignende Vilkaar for en Kaskoforsikring S.H.D. 29/12 21 (S.H.T. 21. 441). Selvom det ikke udtrykkeligt er gjort til et Vilkaar, at Varerne skal være neutral Ejendom, maa den Forsikrede dog ved Forsikringens Tegning give Oplysning derom, hvis de ikke er det, jfr. § 21 og S.H.D. 16/5 17 (N.D. 17. 231), S.H.D. 14/11 19 (S.H.T. 19. 429).

- ³ Statsmagt maa forudsætte faktisk Raadighed over et Territorium og en vis Organisation som Stat. Et Oprørsparti kan kun betragtes som Statsmagt, naar det opfylder disse Betingelser, se som Eksempler H.D. 2/12 69, (U. 70. 154) (De konfødererede Stater i den amerikanske Borgerkrig betragtet som krigsførende Magt) og Ø.L.D. 3/11 19 (U. 20. 12) (Polen i 1918 betragtet som krigsførende Magt). Er dette ikke Tilfældet, kan Oprøret ikke betragtes som Krig.

- ⁵ F. Eks. Straffeekspeditioner mod uciviliserede Stater og visse Former af Repressalier.

§ 76.

Omfatter Forsikringen Krigsfare, erstatter Assurandøren dog ikke Skade, der er en Følge af, at den Forsikrede¹ overtræder Forskrifter², givne af krigsførende eller neutrale Magter i Anledning af Krig, medmindre den Forsikrede ikke kendte eller burde kende de paagældende Forskrifter³.

Ved Forsikring af Reders Interesse finder denne Bestemmelse tilsvarende Anvendelse, naar saadanne Forskrifter forsætligt tilsidesættes af Skibets Fører, og Rederen ikke har givet denne behørig Anvisning om at følge dem⁴.

(C. § 79; N.Pl. § 44; H.B. § 121.)

- ¹ Om Forsikringstagerens Overtrædelse ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 7.
² F. Eks. Forbud mod Besejling af visse Omraader eller Paabud om at følge bestemte Ruter. Jfr. for Kaskoforsikring tillige Reglen om Sikkerhedsforskrifter i § 116.
³ Se endvidere den særlige Regel om Krigs-Kaskoforsikring i § 167.
⁴ Assurandøren har Bevisbyrden for, at den Forsikrede (eller Skibets Fører) har overtraadt Forskrifterne, og at Skaden er en Følge af Overtrædelsen, jfr. herved § 81 Note 1. Rederen har Bevisbyrden for, at han har givet Føreren behørig Anvisning om at følge Forskrifterne.

XVII. FORSIKREDES PLIGTER I HAVARITILFÆLDE

§ 77.

Naar en Forsikringsbegivenhed¹ er indtruffet eller kan befrygtes at være umiddelbart forestaaende, skal den Forsikrede² uden unødigt Ophold give Assurandøren³ eller dennes Repræsentant Meddelelse derom. Har den Forsikrede afgivet Havariindestaaelse eller anden Forpligtelseserklæring, eller har han stillet Depositum eller anden Sikkerhed, skal han særligt meddele dette.

Forsømmer⁴ den Forsikrede⁵ disse Pligter⁶, og forhindres Assurandøren derved i at varetage sit Tarv⁷, begrænses hans Ansvar til det Beløb, det maa antages, han vilde have haft at udrede, hvis

rettidig Meddelelse var givet⁸. Gøres det antageligt, at Assurandøren paa Grund af Forsømmelsen er blevet afskaaret fra at oplyse Omstændigheder, der vilde udelukke eller begrænse hans Ansvar, afgøres det⁹ under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, om Erstatning skal ydes og i bekræftende Fald med hvilket Beløb¹⁰.

(F. § 21; Søl. § 245; C. § 165; N.Pl. § 32_{1,3}; H.B. § 40.)

- ¹ ∴ enhver Begivenhed, der kan forventes at give Anledning til, at Assurandøren skal betale Erstatning. Begivenheden behøver ikke at have medført Skade paa den forsikrede Genstand; den Forsikrede skal f. Eks. ogsaa give Meddelelse om Havari grosse Tilfælde, der kan medføre Bidragspligt for den forsikrede Interesse.
- ² Om en tilsvarende Pligt for Forsikringstageren ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 6.
- ³ Ved Co-Assurance bør som Regel Meddelelse gives til hver af Assurandørerne. Dog kan efter Omstændighederne Meddelelse til den ledende Assurandør være tilstrækkelig, A.S.R. Nr. 122 3/2 22.
- ⁴ ∴ forsætligt eller af grov eller simpel Uagtsomhed.
- ⁵ Med den Forsikrede maa ligestilles Funktionær, hvem det er overdraget at give Assurandøren de heromhandlede Meddelelser. Derimod kan Reglerne i 2. Stk. næppe anvendes, hvis Grunden til, at Meddelelse ikke er givet, f. Eks. er den, at det forsikrede Skibs Fører har forsømt at rapportere Havariet til Rederiet.
- ⁶ Jfr. S.H.D. 18/5 26 (N.D. 26. 490).
- ⁷ F. Eks., hvis han vilde have kunnet begrænse Skaden, eller hvis han vilde have benyttet Reglen i § 190.
- ⁸ Den Forsikrede har Bevisbyrden for, at han ikke har gjort sig skyldig i Forsømmelse; Assurandøren maa bevise, hvilke Virkninger en Forsømmelse har haft for ham, jfr. dog Reglen i sidste Pkt.
- ⁹ af Domstolene, hvis den forsikrede ikke vil bøje sig for Assurandørens eller Dispachørens Afgørelse.
- ¹⁰ Ifølge Forsikringsaftalelovens § 21, sidste Stk., kan det ikke med Retsvirkning aftales, at strengere Følger end i Paragraffens 2. Stk. (der svarer til Konv. § 77, 2. Stk.) foreskrevet skal indtræde, hvis den Forsikrede eller andre undlader at give Assurandøren Meddelelse af den heromhandlede Art.

§ 78.

Den Forsikrede¹ skal, naar en Forsikringsbegivenhed indtræffer eller kan befrygtes at være umiddelbart forestaaende, efter

Evne afværge eller begrænse Skaden². Er der Grund til at antage, at Skaden kan kræves helt eller delvis erstattet af Trediemand, skal den Forsikrede træffe de til Sikring og Gennemførelse af Kravet efter Omstændighederne nødvendige Foranstaltninger³. Rejser Trediemand Krav, der omfattes af Forsikringen, eller giver Havariet Anledning til Opgørelse af Havari grosse Dispache, skal den Forsikrede varetage Assurandørens Interesse⁴.

Saavidt muligt skal den Forsikrede raadføre sig med Assurandøren eller dennes Repræsentant om, hvad der skal foretages, og følge de Forskrifter, der i saa Henseende gives ham⁵.

Tilsidesætter den Forsikrede⁶ forsætligt eller af grov Uagtsomhed disse Pligter, svarer Assurandøren ikke for derved foranlediget Skade og kan i Erstatningen fradrage Omkostninger og Tab, der forvoldes ham ved Tilsidesættelsen⁷.

(F. § 52; Søl. §§ 245, 246; C. §§ 77, 165, 208;
N.Pl. §§ 32_{2,3}, 48; H.B. §§ 30₅, 41; M.I.A. s. 78 (4).)

¹ Om en tilsvarende Pligt for Forsikringstageren ved Forsikring for fremmed Regning se § 98 Nr. 6. —

Assurandøren skal dog ogsaa selv paa bedste Maade varetage sin Interesse og ikke indskrænke sig til at protestere, A.S.R. Nr. 5 20/6 19.

² Jfr. S.H.D. 18/5 26 (N.D. 26. 490).

Omkostningerne ved den Forsikredes Foranstaltninger erstattes af Assurandøren efter Reglerne i §§ 51—56.

³ Omkostningerne ved den Forsikredes Foranstaltninger erstattes efter § 57.

Jfr. S.H.D. 27/10 23 (N.D. 23. 565), Ø.L.D. 29/4 22 (A.S. II. 333), A.S.R. Nr. 170 5/1 23.

⁴ Omkostningerne i Anledning af Forsvar mod Krav fra Trediemand erstattes efter § 58.

⁵ Jfr. S.H.D. 1/6 21 (A.S. III. 420).

⁶ Om Virkningerne af, at Tilsidesættelsen skyldes den Forsikredes Folk, maa formentlig lignende Regler gælde, som om Virkningerne af, at disse har foraarsaget Forsikringsbegivenheden, jfr. § 67 Note 1 og § 70.

⁷ Assurandøren maa føre Bevis for forsætlig eller groft uagtsom Tilsidesættelse af Pligterne og for, hvilke Virkninger Tilsidesættelsen har haft, jfr. herved § 81 Note 1. —

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 52, 2. Stk., 2. Pkt., kan det ikke med Retsvirkning aftales, at den Forsikredes eller andres Undladelse af at træffe Foranstaltninger som nævnt i Paragraffens 1. Stk. (der svarer til de

lidt mere udformede Regler i Konv. § 78, 1. og 2. Stk.) skal have strengere Virkninger end i Paragraffens 2. Stk., 1. Pkt., foreskrevet (nemlig, at Assurandøren ikke svarer for Skade, der kan antages foranlediget ved, at den Forsikrede forsætligt eller af grov Uagtsomhed overtræder den nævnte Pligt).

§ 79.

Er det nødvendigt at afholde Omkostninger¹ for at tilvejebringe Penge til Dækning af Havariudgifter eller for at stille Sikkerhed overfor Trediemand, skal den Forsikrede saavidt muligt give Assurandøren Lejlighed til at afgøre, om han vil tilvejebringe Pengene² eller sørge for Sikkerhedsstillelsen³.

(N.Pl. § 41₁.)

¹ ∩ : Omkostninger, der overstiger den almindelige Rente af 6 % efter § 88.

² Nogen Pligt til at lægge Pengene ud har Assurandøren altsaa ikke, men den Forsikrede kan forlange Forskud efter Reglerne i § 89.

³ Ladningsassurandøren er paa den Forsikredes Forlangende pligtig til at stille Sikkerhed for Havari grosse Bidrag, jfr. § 198. Iøvrigt har Assurandøren ingen Pligt til at stille Sikkerhed overfor Trediemand; saaledes er Kaskoassurandøren ikke pligtig til at stille Sikkerhed for Erstatningskrav for Sammenstødsskade. —

Om Erstatning for Omkostningerne ved Tilvejebringelse af Penge og ved Sikkerhedsstillelse se § 59. —

Virkingen af, at den Forsikrede forsømmer sin Pligt efter § 79, maa være den, at Assurandøren ikke hæfter for Omkostninger, som kunde have været sparet, hvis han havde faaet Lejlighed til at tilvejebringe Pengene eller sørge for Sikkerhedsstillelse.

§ 80.

Til Søforklaringer og Besigtelser skal Assurandøren eller hans Repræsentant saavidt muligt varsles. Forsømmes dette, finder Bestemmelserne i § 77, 2. Stk. tilsvarende Anvendelse.

(C. §§ 166, 179; N.Pl. § 32₂.)

XVIII. BEREGNING OG UDBETALING
AF ERSTATNINGEN

§ 81.

Naar den Forsikrede kræver en indtruffen Skade erstattet hos Assurandøren, maa han godtgøre, at den omfattes af Forsikringen, og føre Bevis for dens Størrelse¹.

(C. § 205; N.Pl. § 45.)

¹ Hovedreglen er altsaa, at den Forsikrede har Bevisbyrden for, at Skaden omfattes af Forsikringen, herunder særlig, at den skyldes en ulykkelig Hændelse (jfr. § 50 Note 1), og at denne har ramt den forsikrede Interesse indenfor Forsikringstiden (jfr. § 39 Note 1). Hvor Assurandøren vil gøre gældende, at Skaden falder ind under en særlig Bestemmelse, der undtager den fra Erstatning, paahviler Bevisbyrden dog i et vist Omfang ham, jfr. Bemærkninger ved de enkelte Undtagelsesregler i Konventionen. — At en af Parterne har Bevisbyrden for et vist Forhold, vil sige, at det gaar ud over ham, at der ikke under Sagen tilvejebringes tilstrækkeligt Bevis med Hensyn til dette Forhold. Dette betyder dog ikke, at den anden Part kan forholde sig passiv med Hensyn til Sagens Oplysning; han maa tværtimod gøre, hvad der med Rimelighed kan forlanges af ham, for at faa Sagen oplyst saa godt som muligt, og Forsømmelser i saa Henseende maa komme ham til Skade. Har han imidlertid gjort, hvad han kan, men der alligevel bestaar Usikkerhed med Hensyn til det paagældende Forhold, kommer denne Usikkerhed til at gaa ud over Modparten, der har Bevisbyrden. — Den Oplysningspligt, som saaledes paahviler den Part, der ikke har Bevisbyrden, vil navnlig blive virksom for den Forsikrede, der som Regel vil være den, der har lettest ved paa Havariets Tid at sikre sig Bevis og ved bagefter at fremskaffe Oplysninger, men den kan ogsaa blive aktuel for Assurandørens Vedkommende, f. Eks. i Tilfælde, hvor Besigtelse er foretaget af hans Repræsentant.

Hvad der udkræves til et tilstrækkeligt Bevis, afhænger af Omstændighederne. I Søforsikring vil det ofte være umuligt at skaffe fuldt Bevis for et vist Forhold, og et Bevis, der sætter det uden for enhver Tvivl, at Sagen forholder sig paa en vis Maade. For at naa til praktisk antagelige Resultater bør der derfor i mange Tilfælde til et tilstrækkeligt Bevis ikke kræves mere, end at det tilvejebringer overvejende eller størst Sandsynlighed for en vis Sammenhæng, jfr. herved S.H.D. 2/4 12 (S.H.T. 12. 145) (Spørgsmaal om, i hvis af to Assurandørers Forsikringstid Skaden var indtraadt), S.H.D. 28/4 17 (A.S. III. 234) (Forsvundne Varer) og S.H.D. 22/6 26 (S.H.T. 26. 194) (Spørgsmaal om Maskinskade var forvoldt ved Stødning), der alle frifinder Assurandøren, men som viser, at en vis Grad

af Sandsynliggørelse vilde have været tilstrækkelig til Domfældelse. Se endvidere Ø.L.D. 23/3 25 (A.S. V. 84) (Spørgsmaal om ulykkesforsikret Styrmand paa borteblevet Skib var omkommet indenfor Forsikringstiden). Hvor Spørgsmaalet er, om en Skade falder ind under den almindelige Søforsikring eller under Krigsforsikringen, kræves en højere Grad af Sandsynliggørelse for at antage Krigsskade, jfr. de i Begyndelsen af Note 2 til § 75 citerede Domme. —

Den almindelige Regel i § 81 maa iøvrigt sammenholdes med de nærmere Regler, der i Konventionens Bestemmelser for de enkelte Forsikringsarter er givet om Betingelserne for Erstatning, Konstatering af Skade og Erstatningens Beregning. — Jfr. endvidere § 8.

§ 82.

Den Forsikrede skal uden unødigt Ophold fremkomme med alle ham tilgængelige Oplysninger og Bevisligheder om Forhold, der kan være af Betydning for Bedømmelsen af Forsikringsbegivenheden, for Fastsættelsen af det Beløb, Assurandøren skal yde, eller for Sikringen eller Gennemførelsen af Erstatningskrav mod Trediemand¹.

Er den forsikrede Interesse eller en dermed forbunden Interesse forsikret andetsteds, skal den Forsikrede særligt oplyse dette².

(F. §§ 22, 44; C. §§ 206, 207; N.Pl. § 45;
H.B. §§ 43, 45.)

¹ Om Virkningen af Forsømmelse se § 92, 2. Stk., hvorefter Bestemmelserne i § 77, 2. Stk., finder tilsvarende Anvendelse.

² Jfr. § 21, 2. Stk., om en tilsvarende Oplysningspligt ved Forsikringens Tegning.

§ 83.

Til Brug ved Erstatningens Beregning skal den Forsikrede uden unødigt Ophold fremsende en med de fornødne Bevisligheder bilagt Opstilling¹ over de Udgifter og Tab, som Havariet har medført for ham².

Naar en af Parterne ønsker det, skal Erstatningsberegningen foretages af en dansk Dispachør³, til hvem Sagens Dokumenter i saa Fald snarest muligt skal overgives.

Foretager Assurandøren selv Beregningen, skal han snarest muligt afslutte denne og meddele den til den Forsikrede.

(N.Pl. § 46₁; H.B. § 44.)

¹ kaldet Generalregning.

² Om Virkningen af Forsømmelse se § 88 og § 92, 2. Stk.

³ Om Dispachørernes Beskikkelse og Virksomhed, se Næringsloven, Nr. 138 af 28. April 1931, §§ 78—80, og Bekendtgørelser Nr. 241 og 242 af 31. August 1935.

Dispachørens Afgørelser kan forelægges Domstolene til Prøvelse under en Retssag mellem Parterne. Om en Vedtagelse, hvorefter Dispachørens Afgørelse var bindende, se H.D. 15/2 10 (U. 10. 240).

Jfr. endvidere S.H.D. 1/6 21 (A.S. III. 420) (Vedtagelse i dansk Forsikringsselskabs her i Landet udstedte Police om Dispacheopgørelse i Sverige kan ikke betragtes som en Vedtagelse af Værneting i Sverige).

Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelse om Værneting (Dampskibspolice § 9, Sejlskibspolice § 11):

„Saavel Assurandørerne som den Forsikrede vedtager Sø- og Handelsretten i København (med Højesteret som Appellinstans) som Værneting i alle Tvistigheder, der maatte rejse sig af denne Forsikring“.

§ 84.

Har den Forsikrede Ret til Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab, kan han kræve Forsikringssummen¹ udbetalt².

Med de i § 134 og § 175, jfr. § 134, omhandlede Undtagelser³ gøres dog i Forsikringssummen Afdrag for tidligere Skade paa den forsikrede Genstand, der ikke var udbedret, da Totaltab indtraf, hvad enten saadan Skade omfattes af Forsikringen eller ej⁴. Endvidere gøres Afdrag som nævnt i § 73⁵.

(Søl. § 257; C. §§ 167, 183; N.Pl. § 47; H.B. §§ 71, 91;
M.I.A. ss. 68, 77 (2).)

¹ Jfr. § 14, hvorefter Forsikringssummen i Tilfælde af Overforsikring ned-sættes til Forsikringsværdien.

² Om Assurandørens Indtræden i den Forsikredes Ret til det, der maatte være i Behold af den forsikrede Genstand, se § 72.

³ Nemlig, at der ved Kaskoforsikring og Forsikring af Skib under Bygning

ikke gøres Afdrag for saadanne Skader ved Konstruktions- eller Materialefejl, Slid, Alder etc. eller ved almindelig Brug og saadanne Skader paa Maskineri og Inventar, som ellers ikke erstattes.

⁴ Jfr. S.H.D. 4/6 19 (N.D. 19. 369).

Er det umuligt blot tilnærmelsesvis at anslaa den tidligere Skade, kan formentlig intet Fradrag gøres.

Omfattes den tidligere Skade af Forsikringen, skal den naturligvis betales særskilt af Assurandøren, jfr. for Kaskoforsikring § 139, 3. Stk.

⁵ for det, som den Forsikrede har eller burde have sparet eller indtjent som Følge af Haveriet.

§ 85.

At den Forsikrede har Ret til Erstatning som for Totaltab, udelukker ham ikke fra i Stedet at kræve Erstatning efter Reglerne om partiel Skade¹. Saadan Erstatning kan dog ikke overstige Erstatning som for Totaltab, heri fradraget Værdien af, hvad der maatte være i Behold af den forsikrede Genstand.

(N.Pl. § 70 E; M.I.A. s. 61.)

¹ Heri kan han have Interesse, hvis han ikke ønsker at lade den forsikrede Genstand overgaa til Assurandøren efter Reglen i § 72.

§ 86.

I Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab og i Erstatning for partiel Skade efter Bestemmelsen i § 85 kan Assurandøren fradrage for Forsikringen betinget, men ikke betalt Præmie, selv om denne endnu ikke er forfalden¹.

¹ Det kan ikke antages, at den Forsikrede har nogen Ret til Rentegodtgørelse, fordi Præmien saaledes gennem Modregning betales før Forfaldstid.

§ 87.

Ved Beregning af Erstatning for Udgifter¹ i anden Mønt end den, hvori Forsikringssummen er fastsat², foretages Omregning til sidstnævnte Mønt³ efter Kursen paa den Dag, paa hvilken Udgifterne er betalt⁴.

Skal Erstatning ydes for Udgifter, der endnu ikke er betalt,

foretages Omregningen efter Kursen paa den Dag, da Opgørelsen afsluttes.

Disse Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse, naar Havari grosse Bidrag skal tilsvares af Assurandøren⁵.

(N.Pl. § 46₂.)

- ¹ Hvor den Forsikrede skal have Erstatning for en tabt Indtægt, og Erstatningen ikke efter Erstatningsberegningsreglerne bestaar i Udbetaling af Forsikringssummen eller en Brøkdel deraf, altsaa navnlig ved Erstatning for Fragttab, maa formentlig — i Analogi med Bestemmelsen i § 87 — Omregning til Forsikringssummens Mønt fra den Møntsort, i hvilken Indtægten vilde være indgaaet, ske efter Kursen paa den Dag, paa hvilken Indtægten vilde være gaaet ind. (Jfr. om Kursspørgsmaal i Forbindelse med Erstatning for Fragttab S.H.D. 29/6 18 (N.D. 18. 408)).
- ² Jfr. S.H.D. 13/9 17 (N.D. 17. 449) (Spørgsmaal om Kroner i Policen betød danske eller norske Kroner).
- ³ Erstatning ydes altsaa altid i den Mønt, hvori Forsikringssummen er fastsat.
- ⁴ Har den Forsikrede til Betaling af Udgifter maattet anskaffe anden Mønt end sin egen, og Anskaffelsen er sket umiddelbart før Betalingen, vil i Praxis Anskaffelseskursen blive benyttet til Omregningen, hvis den Forsikredes egen Mønt er den samme som Forsikringssummens Mønt.
Er den Forsikredes egen Mønt forskellig fra Forsikringssummens Mønt, maa formentlig i det nævnte Tilfælde Udlæget omsættes til den Forsikredes egen Mønt efter Anskaffelseskursen, og Omregning til Forsikringssummens Mønt derefter ske efter Kursen mellem denne og den Forsikredes egen Mønt paa Anskaffelsesdagen.
- ⁵ For saa vidt Havari grosse Bidraget bestaar i en Andel af Forsikredes egne Havari grosse Udgifter, maa Omregning altsaa ske efter Kurserne paa de Dage, da de enkelte Udgifter er betalt. — Reglen gælder baade for det paa den forsikrede Interesse faldende Bidrag (§ 51, 1. Stk., og § 52) og andre Interessenters uerholdelige Bidrag (§ 51, 4. Stk., og § 52).

§ 88.

Af Udlæg¹, der skal erstattes af Assurandøren, beregnes Rente 6 pCt. p. a. fra Udlæggets Dato². Har den Forsikrede uden gyldig Grund tøvet med at fremsende Opstilling over Udgifter og Tab eller fornødne Oplysninger og Bevisligheder, svarer Assurandøren

dog ikke Rente for den Tid, Opgørelsen som Følge heraf forsinkes³.

(N.Pl. § 46₄.)

- ¹ Derimod beregnes der ikke Rente af Erstatning for Skade, der ikke bestaar i Udlæg, f. Eks. Erstatning for Skade paa Varer efter § 194, Erstatning for urepareret Skade paa Skib efter § 139, 3. og 4. Stk., eller naar i Tilfælde af Totaltab Forsikringssummen udbetales. Af Erstatning for tabt Indtægt, saasom Fragttab, beregnes heller ikke Rente.
- ² Renten maa beregnes til det Tidspunkt, da Erstatningen kan forventes at blive udbetalt. I Praksis vil der formentlig blive regnet Renter til 14 Dage efter Dispatchens Dato, jfr. § 90, 1. Stk.

Om Rente af Erstatning, som Assurandøren ikke betaler i rette Tid, se § 90, sidste Stk.

Varepolicen indeholder følgende Bestemmelse (i § 16) :

„Renter af Udlæg erstattes kun, dersom Renternes samlede Beløb for et enkelt Havari overstiger 25 Kr.“.

- ³ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser :

Dampskibspolicen (§ 1) :

„Til Konventionens § 88 føjes følgende Regel: For den Del af Tiden mellem en Reparations Tilendbringelse og Generalregningens Fremsendelse, der overstiger 2 Maaneder — ved Reparation i Udlandet dog 4 Maaneder — har den Forsikrede ikke Krav paa Rente, medmindre han kan oplyse Omstændigheder, der har medført, at Generalregningen ikke har kunnet fremsendes tidligere“.

Sejlskibspolicen (§ 6) :

„Til Konventionens § 88 føjes følgende :

For den Del af Tiden mellem en Reparations Tilendbringelse og Generalregningens Fremsendelse, der overstiger 2 Maaneder har den Forsikrede ikke Krav paa Rente, medmindre han kan oplyse Omstændigheder, der har medført, at Generalregningen ikke har kunnet fremsendes tidligere“.

§ 89.

Godtgør den Forsikrede, forinden Erstatningsberegning kan foretages, at han har afholdt Udgifter¹, for hvilke Assurandøren er ansvarlig², eller at saadanne Udgifter er umiddelbart forestaaende, kan han til Dækning heraf kræve passende Forskud paa Erstatningen³.

Naar en af Parterne ønsker det, skal Forskudsberegningen foretages af en dansk Dispatchør.

Af ydet Forskud beregnes der Assurandøren Rente 6 pCt. p. a. fra Forskudets Dato⁴.

(F. § 24; N.Pl. § 41₁; H.B. § 44.)

- ¹ Paa Erstatning for andet end Udgifter kan Forskud ikke kræves: saaledes kan den Forsikrede ikke kræve Forskud paa Forsikringssummen i Tilfælde af Totaltab.
- ² Drejer det sig om Havari grosse Udgifter, kan den Forsikrede kun kræve Forskud indenfor den Andel deraf, som Assurandøren hæfter for, altsaa i Reglen kun indenfor den Del af Udgifterne, som falder paa den forsikrede Interesse, jfr. § 51.
- ³ Assurandøren kan ikke forlange, at den Forsikrede skal modtage Forskud, jfr. dog herved § 79.
- ⁴ Renten beregnes til samme Tidspunkt som Renten efter § 88 (jfr. § 88 Note 2) og fradrages sammen med Forskudet ved den endelige Erstatningsberegning.

§ 90.

Erstatning for partiel Skade er Assurandøren udenfor det i § 85 omhandlede Tilfælde pligtig at betale 14 Dage efter, at Erstatningsberegning¹ foreligger.

Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab² og Erstatning for partiel Skade efter Bestemmelsen i § 85 er Assurandøren pligtig at betale 2 Maaneder efter, at de fornødne Bevisligheder er tilvejebragt³. Indtræder Ret til Erstatning som for Totaltab efter denne Konventions Bestemmelser for de enkelte Forsikringsarter ved Udløbet af en bestemt Frist⁴, skal Erstatningen betales 14 Dage efter Fristens Udløb, eller, hvis de fornødne Bevisligheder ikke foreligger ved Fristens Udløb, 14 Dage efter, at de er tilvejebragt.

Kan den Forsikrede kræve Forskud, er Assurandøren pligtig at udbetale dette senest 14 Dage efter, at Forskudsberegning⁵ foreligger.

Betaler Assurandøren ikke i rette Tid⁶, svarer han Rente 6 pCt. p. a. fra den Dag, da Erstatning skulde have været betalt⁷.

(F. § 24; C. § 210; N.Pl. § 46₃; H.B. § 44.)

¹ Jfr. § 83.

² herunder ikke delvist Totaltab af Varer efter § 193; Erstatning for saadant Tab maa betales efter Reglen i 1. Stk.

³ I disse Tilfælde, hvor Erstatningen bestaar i Udbetaling af Forsikringssummen, vil det som oftest ikke være nødvendigt at foretage nogen egentlig Erstatningsberegning.

⁴ Jfr. særlig §§ 127, 2. Stk., 128, 129, 4. Stk., 130—132 (Kaskoforsikring) og § 192, 1. Stk. Nr. 2 og 4—6 og 2. Stk. (Vareforsikring).

⁵ Jfr. § 89.

⁶ Skyldes det den Forsikredes Forhold, at Assurandøren ikke kan udbetale Erstatningen, kan han frigøre sig ved Deponering, se Lov Nr. 29 af 16. Februar 1932 og Bkg. Nr. 288 af 12. November 1932.

⁷ Det kan ikke antages, at Bestemmelsen i Lov af 6. April 1855 § 3 om Forhøjelse af Renten med 1 % fra den Dag, Fordringshaveren søger sin Ret, (∅ : fra Stævningens Dato) kommer til Anvendelse paa den her fastsatte Morarente, jfr. som Analogi Lov om Køb af 6. April 1906 § 38, sidste Stk. —

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 24, sidste Stk., kan det ikke med Retsvirkning vedtages, at Forfaldstiden skal være afhængig af nogen Beslutning af Assurandøren eller deraf, at han ved Dom er tilpligtet at betale.

§ 91.

Forinden Erstatning udbetales, er Assurandøren berettiget til at forlange Policen forevist¹. Bringes Parternes Mellemværende i Henhold til Forsikringsaftalen til endelig Afslutning ved Udbetalingen, kan Assurandøren kræve Policen tilbageleveret². Forlanger Assurandøren det, skal der kvitteres for Erstatningsbeløbet paa Policen³. Assurandøren kan desuden kræve særskilt Kvittering⁴.

Assurandøren kan⁵ med frigørende Virkning udbetale Erstatning til den, der har Policen i Hænde, medmindre han ved eller bør vide, at Ihændehaveren er uberettiget til at modtage Erstatningen⁶.

Ved Forsikring af Varer gælder Bestemmelsen i § 199 og ved Forsikring af Ladningsinteresse Bestemmelsen i § 202, jfr. § 199⁷.

(C. §§ 211, 213; N.Pl. § 46₅; H.B. § 14.)

¹ Oplyses det, at Policen er bortkommet, maa Assurandøren dog være pligtig at betale til den, der kan bevise, at han er berettiget til Erstatningen.

² Jfr. A.S.R. Nr. 288 13/9 28, hvorefter Assurandøren ved Forsikring af Varer i Praxis kun sjældent benytter sig af sin Ret til at kræve Policen tilbageleveret, undtagen hvor der udbetales Erstatning for eller som for Totaltab. Det samme gælder iøvrigt ved de andre Arter af Søforsikring.

- ³ Ogsaa af denne Ret gør Assurandøren sjældent Brug, jfr. det i Note 2 citerede A.S.R.
- ⁴ Vedrørende Spørgsmaal om, hvorvidt den Forsikrede ved sin Kvittering for et Erstatningsbeløb har afskaaret sig fra at kræve yderligere Erstatning, se S.H.D. 22/3 18 (S.H.T. 18. 108), S.H.D. 27/8 19 (S.H.T. 19. 293) og S.H.D. 14/9 22 (A.S. III. 472). Om Virkningen af, at Assurandøren udbetaler en Erstatning uden Forbehold, se S.H.D. 29/6 18 (N.D. 18. 408).
- ⁵ Det kan ikke antages, at Ihænderhaveren af Policen — bortset fra Vare- og Ladningsinteresseforsikring, se § 199 Note 1 — er legitimeret i den Forstand, at Assurandøren er nødt til at udbetale Ihænderhaveren Erstatningen, medmindre han kan bevise, at Ihænderhaveren er uberettiget dertil.
- ⁶ Jfr. Ø.L.D. 24/1 22 (A.S. II. 309). —
Assurandøren kan ogsaa (undtagen ved Forsikring af Varer og Ladningsinteresse, jfr. Note 7) med frigørende Virkning udbetale Erstatningen til den Forsikrede, selvom denne ikke har Policen i Hænde, medmindre han har faaet Meddelelse om, at Retten til Erstatningen er overdraget til en Trediemand, og det drejer sig om Erstatning for Havarier, der er indtruffet forinden Overdragelsen, jfr. herved § 31 Note 2 og § 248 Note 1. — Om Udbetaling til Forsikringstageren ved Forsikring for fremmed Regning se § 100, 2. Stk., med Note 2.
- ⁷ Efter disse Bestemmelser er *kun* den, der har Policen i Hænde legitimeret til at oppebære Erstatningen, saaledes at Assurandøren ikke med frigørende Virkning kan udbetale Erstatningen til andre end ham.

§ 92.

Har den Forsikrede svigagtigt givet urigtig Oplysning om eller fortiet en Omstændighed af Betydning for Erstatningsopgørelsen, mister han Retten til Erstatning¹, og Assurandøren kan opsige Forsikringen uden Varsel. Finder saadan Opsigelse Sted, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret².

Forsømmer den Forsikrede iøvrigt sine Pligter efter §§ 82 og 83, finder Bestemmelserne i § 77, 2. Stk. tilsvarende Anvendelse³.

(F. §§ 22, 23; C. § 117.)

¹ I Forsikringsaftalelovens § 23, 1. Stk., bestemmes dog følgende:

„Er det vedtaget, at den sikrede, hvis han svigagtig opgiver eller fortier en Omstændighed, der er af Betydning for Bedømmelsen af Selskabets An-

svar, skal miste den Ret til Forsikringsydelsen, som han ellers vilde have haft, kan Retten under Hensyntagen til de Omstændigheder, under hvilke det svigagtige Forhold fandt Sted, afgøre, at Forsikringsydelsen uanset Aftalen helt eller delvis skal erlægges.“

² Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38.

³ Jfr. S.H.D. 29/6 18 (N.D. 18. 408). Se ogsaa § 88, 2. Pkt.

I Forsikringsaftalelovens § 23, 2. Stk., bestemmes, at hvis Oplysning eller Undladelse af at give Oplysning ikke er sket i svigagtig Hensigt, har dette uanset modstaaende Aftale ikke anden Virkning end den, der er angivet i Lovens § 21, 2. Stk. (svarende til Konv. § 77, 2. Stk.).

XIX. FORSIKRING FOR FREMMED REGNING

§ 93.

Foreligger ved Forsikring for fremmed Regning nogen Omstændighed, der ifølge §§ 5¹ eller 6² gør Forsikringen uforbindende for Assurandøren, og har den Forsikrede undladt at give Oplysning derom inden Forsikringens Tegning eller, hvis han som Følge af manglende Kundskab om Forsikringen eller om den paagældende Omstændighed har været ude af Stand hertil, undladt at give saadan Oplysning uden unødigt Ophold efter at have faaet Kundskab som nævnt, har Assurandøren Krav paa den aftalte Præmie.

(N.Pl. § 52₁; H.B. § 57₁.)

¹ ingen lovlig Interesse.

² Interessens Bortfald.

§ 94.

Er der for fremmed Regning tegnet Over- eller Dobbeltforsikring, har svigagtig Hensigt hos den Forsikrede samme Virkning som svigagtig Hensigt hos Forsikringstageren¹.

Har den Forsikrede uden svigagtig Hensigt undladt at give Oplysning om den Over- eller Dobbeltforsikring medførende Omstændighed inden Forsikringens Tegning eller, hvis han som Følge af manglende Kundskab om Forsikringen eller om den paagældende Omstændighed har været ude af Stand hertil, undladt at

give saadan Oplysning uden unødigt Ophold efter at have faaet Kundskab som nævnt, kan Assurandøren ved Overforsikring kræve hele den aftalte Præmie² og ved Dobbeltforsikring modsætte sig Nedsættelse af Præmien efter § 18.

(N.Pl. § 52₁.)

¹ Jfr. §§ 13 og 16.

² Jfr. § 14, 2. Stk.

§ 95.

Tegnes Forsikring for fremmed Regning med den Forsikredes Vidende, har hans Undladelse af at oplyse en Omstændighed af Betydning eller urigtig Oplysning fra hans Side om en saadan Omstændighed under tilsvarende Betingelser samme Virkning som saadant Forhold fra Forsikringstagerens Side¹.

(Søl. § 241; C. § 115; N.Pl. § 52₁; H.B. § 57_{1,3}.)

¹ Jfr. §§ 22—27.

§ 96.

Tegnes Forsikring for fremmed Regning uden den Forsikredes Vidende, skal Forsikringstageren oplyse Assurandøren derom¹. Undlader han dette, kan det ikke paaberaabes overfor Assurandøren, at Forsikringen er tegnet uden den Forsikredes Vidende².

(Søl. § 231; C. § 113; N.Pl. § 52₁; H.B. § 57₄.)

¹ Naar Forsikringen ifølge Konventionen omfatter ogsaa senere Erhververs Interesse, jfr. § 176, behøver Forsikringstageren naturligvis ikke at give Assurandøren nogen udtrykkelig Oplysning om, at disse ikke er vidende om Forsikringens Tegning, idet Assurandøren paa Forhaand maa regne hermed. Det samme gælder, hvis det af Omstændighederne fremgaar, at det ved Forsikringens Tegning er ubestemt, hvem den Forsikrede er, hvilket ofte vil være Tilfældet, naar Forsikring betegnes som tegnet „for vedkommendes Regning“.

² I de i §§ 93—95 og 97 omhandlede Tilfælde skal Forholdet altsaa behandles, som om den Forsikrede havde vidst, at Forsikringen blev tegnet. Hvad særlig angaar Tilfældene efter § 95, maa Reglen formentlig forstaaes

saaledes, at Bestemmelserne i § 24 finder tilsvarende Anvendelse, hvis det, dersom den Forsikrede havde vidst, at Forsikringen blev tegnet, havde maattet tilregnes ham som grov Uagtsomhed, at han undlod at give Oplysning om en vis Omstændighed af Betydning, jfr. § 25. Om en positiv Given urigtige Oplysninger fra den Forsikredes Side (§§ 22—24) kan der ikke blive Spørgsmaal, naar Forsikringen tegnes uden hans Vidende.

§ 97.

Skal ved Forsikring for fremmed Regning Assurandørens Ansvar begynde paa et Tidspunkt, der ligger forud for Forsikringens Tegning¹, og har den Forsikrede paa Tegningens Tid vidst eller burdet vide, at en Forsikringsbegivenhed allerede var indtruffet, er Aftalen uforbindende for Assurandøren.

Har den Forsikrede undladt at give Oplysning om Forsikringsbegivenhedens Indtræden inden Forsikringens Tegning eller, hvis han som Følge af manglende Kundskab om Forsikringen har været ude af Stand hertil, undladt at give saadan Oplysning uden unødigt Ophold efter at have faaet Kundskab som nævnt, har Assurandøren Krav paa den aftalte Præmie.

(N.Pl. § 52₁; H.B. § 57₂.)

¹ Jfr. § 28.

§ 98.

Er den Genstand, hvortil den forsikrede Interesse knytter sig, i Forsikringstagerens Varetægt¹, gælder følgende Regler:

- 1) En med Forsikringstagerens Villie sket Fareforøgelse har under samme Betingelser samme Virkning som en med den Forsikredes Villie sket Fareforøgelse².
- 2) Undlader Forsikringstageren efter at være kommet til Kundskab om en ikke med hans Villie sket Fareforøgelse uden gyldig Grund at underrette Assurandøren derom, anses Ændringen som hidført med hans Villie³.
- 3) Forsikringstagerens Samtykke til, at der under Rejsen sker Afgang fra den rette Vej, at Skibet kommer udenfor den Fart eller det Farvand, som Forsikringen omfatter, eller at

Rejsen utilbørligt udsættes eller forhales, har samme Virkning som den Forsikredes Samtykke dertil⁴.

- 4) Forsikringstagerens Undladelse af at paase Sikkerhedsforskrifters Overholdelse har under tilsvarende Betingelser samme Virkning som den Forsikredes Undladelse deraf⁵.
- 5) Forsikringstagerens Foraarsagelse af Forsikringsbegivenheden har under tilsvarende Betingelser samme Virkning som den Forsikredes Foraarsagelse deraf⁶.
- 6) I Havaritilfælde har Forsikringstageren de samme Pligter som den Forsikrede, og Forsikringstagerens Tilsidesættelse af disse Pligter har under tilsvarende Betingelser samme Virkning som den Forsikredes Tilsidesættelse deraf⁷.
- 7) Hvad der iøvrigt i denne Konvention er bestemt om Virkningen af, at et vist Forhold kan tilregnes den Forsikrede, finder tilsvarende Anvendelse, naar et saadant Forhold kan tilregnes Forsikringstageren⁸.

Besidder nogen den Genstand, hvortil den forsikrede Interesse nytter sig, paa Forsikringstagerens Vegne, anses den at være i Forsikringstagerens Varetægt⁹.

(F. § 50; N.Pl. § 52₃ a.)

¹ Jfr. sidste Stk. Ved Afgørelsen af, om Genstanden er i Forsikringstagerens Varetægt, maa man formentlig lægge Vægten paa, om han — direkte eller gennem den, der besidder Genstanden paa hans Vegne — har samme Adgang til faktisk at raade over eller drage Omsorg for Genstanden, som normalt den Forsikrede har. Der maa herved i hvert enkelt Tilfælde tages Hensyn til den Art af Handlinger eller Undladelser, som haves for Øje i den Regel, der er Spørgsmaal om at anvende paa Forsikringstagerens Forhold.

² Jfr. § 42.

³ Jfr. § 43.

⁴ Jfr. §§ 47 og 48.

⁵ Jfr. § 49.

⁶ Jfr. §§ 67—69.

⁷ Jfr. §§ 77—80.

⁸ Jfr. særlig §§ 76, 114—117, 119, 167 og 201.

⁹ Jfr. Note 1.

§ 99.

Forsikringstageren kan med bindende Virkning for den Forsikrede opsigse Forsikringen, træffe Aftale med Assurandøren om Ændring eller Ophævelse af den og modtage Opsigelse eller anden Meddelelse vedrørende Forsikringen fra Assurandøren, medmindre denne ved eller bør vide, at Forsikringstageren ifølge Retsforholdet mellem ham og den Forsikrede er uberettiget dertil¹.

Ved Forsikring af Varer gælder dog Bestemmelsen i § 199 og ved Forsikring af Ladningsinteresse Bestemmelsen i § 202, jfr. § 199².

(F. § 56; N.Pl. § 52_{3b}; H.B. § 54.)

¹ Har Assurandøren været i god Tro, kan den Forsikrede altsaa ikke overfor ham paaberaabe sig, at Forsikringstageren har været uberettiget til den paagældende Disposition. Han maa nøjes med at holde sig til Forsikringstageren i Anledning af dennes uberettigede Handling.

² Efter disse Bestemmelser er kun den, der har Policen i Hænde, legitimeret til de i § 99 nævnte Dispositioner.

§ 100.

I Havaritilfælde tilkommer Retten til Erstatning den Forsikrede, selvom han ikke af Forsikringstageren har faaet Meddelelse om Forsikringen¹.

Forsikringstageren kan dog med bindende Virkning for den Forsikrede forhandle med Assurandøren om Erstatningen og oppebære denne, medmindre en bestemt Person er opgivet som Forsikret af Forsikringstageren eller selv har meldt sig².

Ved Forsikring af Varer gælder Bestemmelsen i § 199 og ved Forsikring af Ladningsinteresse Bestemmelsen i § 202, jfr. § 199³.

(F. § 57; N.Pl. § 52_{3c, d}; H.B. §§ 53, 54.)

¹ Denne Bestemmelse maa være tvingende, jfr. Principet i Forsikringsaftalelovens § 39, der fører til, at kun den, der har lidt Tabet, er berettiget til Erstatningen.

² eller Assurandøren ved eller bør vide, at Forsikringstageren er uberettiget til at forhandle om eller oppebære Erstatningen, jfr. § 99 og Ø.L.D. 24/1 22 (A.S. II. 309).

Jfr. endvidere § 91, 2. Stk., med Note 6.

- ³ Efter disse Bestemmelser er kun den, der har Policen i Hænde, legitimeret til at forhandle med Assurandøren om Erstatningen og oppebære denne.

§ 101.

I den Forsikredes Erstatningsfordring kan Assurandøren modregne Præmie- og andre Krav mod Forsikringstageren, for saa vidt de vedrører Forsikringen¹ og er forfaldne eller omfattes af Bestemmelsen i § 86².

(C. § 214; H.B. § 56.)

- ¹ Assurandøren kan altsaa ikke modregne Krav mod Forsikringstageren, der ikke vedrører den paagældende Forsikring, selv ikke, hvis de vedrører andre Forsikringer for den samme Forsikrede.
- ² hvorefter endnu ikke forfalden Præmie kan fradrages i Erstatning for eller som for Totaltab.

XX. ASSURANDØRENS INSOLVENS OG OPHØR AF HANS VIRKSOMHED

§ 102.

Kommer Assurandøren under Konkurs, ophører Aftalen tre Maaneder efter Konkursens Bekendtgørelse. Forsikringstageren kan opsige Aftalen uden Varsel forinden Udløbet af dette Tidsrum¹.

Er Assurandøren ved Udlæg fundet at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller har han standset sine Betalinger, eller viser hans Formueforhold sig iøvrigt at være saadanne, at han maa antages at være ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser², kan Forsikringstageren opsige Aftalen uden Varsel, hvis Assurandøren undlader paa hans Opfordring uopholdelig at stille betryggende Sikkerhed³ for Opfyldelsen⁴.

(F. § 26; Søl. § 240; N.Pl. § 54; H.B. § 47.)

- ¹ Konkursboet kan ikke ved Sikkerhedsstillelse afskære Forsikringstageren fra at sige op.
- ² Bevisbyrden herfor paahviler Forsikringstageren.

³ Jfr. H.D. 5/10 21 (A.S. I. 319), der anser et solidt Forsikrings-selskabs Garanti som betryggende Sikkerhedsstillelse.

⁴ Om Præmien og om Skadeserstatning i Tilfælde af Forsikringens Ophør se § 104.

§ 103.

Mister Assurandøren Retten til at drive Forsikringsvirksomhed her i Riget¹, kan Forsikringstageren opsige Aftalen uden Varsel.

Sammensluttes Assurandørens Virksomhed med en anden Virksomhed eller overdrages den til en anden Assurandør, kan Forsikringstageren indenfor et Tidsrum af en Maaned efter, at han har faaet Kundskab om Sammenslutningen eller Overdragelsen, opsige Aftalen uden Varsel.

Er Assurandørens Virksomhed traadt i Likvidation², ophører Forsikringsaftalen et Aar efter, at Likvidationen er begyndt. Forsikringstageren kan opsige Aftalen uden Varsel forinden Udløbet af dette Tidsrum, hvis Assurandøren unnlader paa hans Opfordring uopholdelig at stille betryggende Sikkerhed³ for Opfyldelsen.

(F. § 27; N.Pl. § 55.)

¹ Jfr. herved Lov om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. Nr. 155 af 2. Maj 1934, særlig § 41 om Betingelserne for, at udenlandske Selskaber kan drive Forsikringsvirksomhed her i Landet, og § 50 om, at Ministeren for Handel og Industri efter Indstilling af Forsikringsraadet kan forbyde et udenlandsk Selskab at fortsætte sin Forsikringsvirksomhed her i Landet, hvis det ikke opfylder Lovens Forskrifter, eller det maa antages, at dets økonomiske Stilling er saaledes forringet, at de Forsikredes Interesser er udsat for Fare.

² frivillig eller efter Forsikringsraadets Bestemmelse, jfr. om dette sidste Lov om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. Nr. 155 af 2. Maj 1934 §§ 53 og 54.

³ Jfr. § 102 Note 3.

§ 104.

Ophører Aftalen efter §§ 102 eller 103, har Assurandøren Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret¹.

Lider Forsikringstageren eller den Forsikrede Skade som Følge af, at Aftalen ophører², har han Krav paa Erstatning³.

(F. §§ 26, 27.)

¹ Jfr. § 7 Note 2, 1. Stk. —

Assurandøren har ikke Ret til Ristornogebyr af Resten af Præmien, jfr. § 38.

² F. Eks. derved, at han maa tegne Forsikring andetsteds til højere Præmie.

³ Reglen gælder, hvadenten Ophøret sker uden Opsigelse ifølge § 102, 1. Pkt., eller § 103, 3. Stk., 1. Pkt., eller i Henhold til Forsikringstagerens Opsigelse.

XXI. FORÆLDELSE

§ 105.

Krav, der er grundede i Forsikringsaftale¹, forældes 2 Aar efter Udgangen af det Kalenderaar, i hvilket Fordringshaveren fik Kundskab om Kravet og om, at det er forfaldet². Er Fordringshaveren ved Udgangen af det nævnte Kalenderaar paa Grund af utilregnelig Uvidenhed om Skyldnerens Opholdssted ude af Stand til at gøre sin Ret gældende, løber Fristen dog først fra den Tid, da Fordringshaveren er eller ved sædvanlig Agtpaagivenhed vilde være i Stand hertil.

Forældelse indtræder i alle Tilfælde 5 Aar efter Kravets Forfaldstid³.

Forældelse afbrydes ved, at Fordringshaveren inden Fristens Udløb enten erhverver Skyldnerens Anerkendelse⁴ af Gælden eller foretager retslige Skridt mod ham⁵ og uden uforment Ophold forfølger disse til Erhvervelse af Forlig, Dom eller anden Retsafgørelse⁶.

Er der for Fordringen udstedt Gældsbrief eller tilvejebragt andet særligt Retsgrundlag, hvorved dens Tilblivelse og Størrelse er anerkendt af Skyldneren eller paa anden Maade skriftligt fastslaaet⁷, gælder Bestemmelserne i denne Paragraf ikke⁸.

(F. §§ 29, 30; Søl. § 264; C. §§ 162, 215; N.Pl. § 56; H.B. § 48.)

¹ Altsaa baade Assurandørens Krav paa Præmie og den Forsikredes Krav paa Erstatning eller paa Ristorno.

- ² Om Forfaldstiden for Assurandørens Krav paa Præmie se § 33 og om Forfaldstiden for den Forsikredes Krav paa Erstatning § 90. Har den Forsikrede forsømt i rette Tid at tilvejebringe de fornødne Bevisligheder, jfr. § 82, maa dog i denne Forbindelse ved Forfaldstiden forstaaes det Tidspunkt, da Erstatningen havde kunnet kræves udbetalt, hvis Bevislighederne havde været tilvejebragt uden unødigt Ophold.

Om Forældelse efter Conv. 1850 § 215 se S.H.D. 22/3 18 (S.H.T. 18. 108).

- ³ Jfr. Note 2.
- ⁴ Mundtlig Anerkendelse eller Anerkendelse i Gerning (f. Eks. ved Betaling af Afdrag) er tilstrækkelig.
- ⁵ ved Udtagelse af Stævning eller Anmeldelse af Kravet i Skyldnerens Konkursbo eller ved offentligt Skifte behandlede Dødsbo.
- ⁶ Fra Afbrydelsen begynder en ny Forældelsesfrist at løbe.
- ⁷ F. Eks. Dom eller Retsforlig. Policen er ikke noget saadant særligt Retsgrundlag.
- ⁸ I saa Fald gælder Reglen i D.L. 5—14—4, hvorefter Forældelse indtræder 20 Aar efter Fordringens Stiftelse. —

Bestemmelserne i § 105, 1. Stk., 2. Pkt. og 3. og 4. Stk. svarer til Bestemmelser i Lov Nr. 274 af 22. December 1908 §§ 1—3. —

Bestemmelserne i § 105 er tvingende, for saa vidt som en længere Forældelsesfrist ikke kan aftales. Derimod kan en kortere Forældelsesfrist aftales, dog med de Begrænsninger, der følger af Forsikringsaftalelovens § 30, der er saalydende:

„Aftale om, at den sikrede mister sit Krav, dersom han ikke paataler det inden en kortere Frist end den i § 29 [der svarer til Konventionens § 105] angivne, kan ikke gøres gældende, medmindre Selskabet skriftligt med mindst 6 Maaneders Varsel har givet ham Meddelelse om Fristens Længde og om Følgerne af, at Fristen ikke overholdes.

Aftale om, at Selskabet skal være fri for Ansvar, dersom Krav i Anledning af en Forsikringsbegivenhed ikke fremsættes overfor Selskabet inden en vis Frist, kan ikke gøres gældende overfor den, der fremsætter saadant Krav inden 3 Maaneder efter, at han har faaet Kundskab om de Omstændigheder, der begrunder Kravet“.

XXII. MEDDELELSER MELLEM PARTERNE

§ 106.

Retsvirkningen af en Meddelelse¹ fra Assurandøren til Forsikringstageren eller den Forsikrede indtræder først, naar Meddelelsen kommer frem². Skyldes det Undladelse af at anmelde Flytning eller andet Forhold fra Modtagerens Side, at Meddelelse ikke

eller ikke rettidigt kommer frem, indtræder dog Retsvirkningen Dagen efter, at Meddelelsen ellers vilde være kommet frem.

Har Forsikringstageren eller den Forsikrede afgivet saadan Meddelelse, som omhandles i §§ 5, 6, 14, 18, 31, 43, 77, 93, 94, 97, 98 Nr. 2, 173, 182 og 200 samt § 202, jfr. §§ 182 og 200, til Befordring med Telegraf eller Post eller, hvor andet forsvarligt Befordringsmiddel benyttes, til Befordring hermed, kommer det ham ikke til Skade, at Meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem³.

(F. § 33.)

¹ Herunder ogsaa Paakrav og Opsigelse. Meddelelser fra Assurandøren til Forsikringstageren eller den Forsikrede omhandles i følgende af Konventionens Bestemmelser: §§ 23, 44, 48, 49, 69, 92, 111 og 200 (Opsigelse), §§ 34 og 35 (Paakrav) og §§ 26, 45, 127, 129, 190 og 192 (andre Meddelelser).

² ∩: kommer frem til den paagældendes Bopæl eller Kontor.

Reglens Betydning er bl. a. den, at Opsigelsesfrist og Frist for Præmiebetaling efter Paakrav først begynder at løbe, naar Meddelelsen er kommet frem.

I Krigsklausulerne for Vareforsikring Nr. 112 og 113 (ndfr. S. 231) indeholdes (under g.) en afvigende Bestemmelse for Assurandørens Opsigelse af Forsikringen i det Tilfælde, at Danmark kommer i Krig.

³ Hvis Meddelelsen er rettidigt afgivet til Befordring, skal Afsenderen altsaa stilles, som om Meddelelsen ogsaa var kommet frem i rette Tid.

XXIII. BETYDNINGEN AF VISSE UDTRYK

§ 107.

Udtrykket „Skade“ omfatter i denne Konvention enhver Art af Skade, af Tab og af Udgifter¹, medmindre Skaden angives at være „Skade paa“ en bestemt Genstand, eller anden Begrænsning er angivet eller fremgaar af Sammenhængen.

Udtrykket „Skade paa“ en Genstand² omfatter foruden Beskadigelse af Genstanden helt eller delvis Tab af denne, medmindre andet er angivet eller fremgaar af Sammenhængen³.

(N.Pl. S. 4 „Forklaring af udtryk“.)

- ¹ Altsaa saavel Tab og Beskadigelse af den forsikrede Genstand som Redningsomkostninger, Erstatning til Trediemand og andre Omkostninger og Tab for den Forsikrede.
- ² Jfr. særlig §§ 51, 52, 56, 120—122, 155—157, 159, 163, 165, 175, 197, 246 og 247.
- ³ Til Skade paa en Genstand maa henregnes saadanne Omkostninger, som danner Maalestokken for Skaden, f. Eks. Reparations- eller Rekonditioneringsomkostninger, og efter Omstændighederne ogsaa visse Omkostninger, som staar i nær Forbindelse med Skaden, saasom Besigtelsesomkostninger, jfr. iøvrigt Noter til Paragraffer, hvor Udtrykket bruges. Er det bestemt, at Assurandøren ikke hæfter for Skade paa en Genstand, hæfter han heller ikke for Omkostninger afholdt for at afværge saadan Skade, jfr. § 56, for at opnaa Erstatning fra Trediemand derfor, jfr. § 57, eller for at tilvejebringe Penge til Dækning deraf, jfr. § 59. Om Besigtelsesomkostninger etc. jfr. § 60 med Note 1.

§ 108.

Ved „partiel Skade“¹ forstaas i denne Konvention Skade, der ikke er Totaltab².

Ved „partikulær Skade“³ forstaas Skade, der ikke beregnes som Havari grosse⁴.

(M.I.A. ss. 56, 64.)

¹ Jfr. §§ 137, 188 og 194.

² Om delvist Totaltab, et Begreb der kun har Betydning ved Vareforsikring, se § 193. Delvist Totaltab kan ikke i Almindelighed anses omfattet af Udtrykket Totaltab, f. Eks. ikke i § 90.

³ Jfr. §§ 165, 197, 246, 247 og 252—255.

⁴ Men Konventionens Bestemmelser om Havari grosse finder tilsvarende Anvendelse paa visse Havari-grosse-lignende Tilfælde af partikulær Skade, se § 54.

ANDEN DEL

DE ENKELTE FORSIKRINGSARTER

XXIV. KASKOFORSIKRING¹

¹ Kaskopolicerne er aftrykt ndfr. S. 200 ff.

1. Forsikringens Omfang og Varighed.

§ 109.

Forsikring af Skib¹ (Kaskoforsikring) omfatter:

- 1) Skibets Skrog,
- 2) Skibets Maskineri²,
- 3) Skibets Inventar³,
- 4) Skibets Reservegods⁴.

Forsikringen omfatter ikke Redskaber og Maskiner, bestemt til Formaal, der ikke vedrører Skibets Sejlads eller dets Transport af Gods eller Passagerer⁵.

Ej heller omfatter Forsikringen Udredningsgenstande⁶.

(C. § 38; N.Pl. § 58; H.B. § 70; M.I.A. s. 16 (1).)

¹ Jfr. § 2 Note 1.

² Jfr. § 158, 1. Stk.

³ Jfr. § 158, 2. og 3. Stk.

⁴ Assurandørerne erstatter dog ikke Skade paa Reservegods, der ikke hører med til rimelig Udrustning af Skibet, se § 159.

⁵ F. Eks. Fiskeredskaber (jfr. § 232) eller Kabeldampers Redskaber og Maskiner til Udlægning af Kabler.

⁶ Jfr. § 224.

§ 110.

Er Forsikring tegnet for en Rejse, begynder Assurandørens Ansvar, naar Skibet begynder at indtage Ladning eller Ballast.

Skal hverken Ladning eller Ballast indtages, begynder Ansvar, naar Skibet letter Anker eller kaster sine Fortøjninger for at afsejle.

Assurandørens Ansvar vedvarer, indtil Skibet er ankommet til det i Forsikringsaftalen angivne Bestemmelsessted og har udlosset sin Ladning eller Ballast, dog ikke udover henholdsvis 6 Uger og 2 Uger efter Skibets Ankomst. Skal ingen Udlosning af Ladning eller Ballast ske, ophører Ansvar, naar Skibet har ligget for Anker eller fortøjet i 24 Timer eller forinden igen er afsejlet. Indtager Skibet paa Bestemmelsesstedet Ladning eller Ballast for en følgende Rejse, ophører Assurandørens Ansvar altid, naar denne Indladning begynder¹.

Opgives Rejsen, efter at Assurandørens Ansvar er begyndt, anses Havn eller Plads², hvor Rejsen ender, for Bestemmelsessted, dog at Assurandørens Ansvar, hvis Skibet ikke forinden afsejler, tidligst ophører 24 Timer efter, at Beslutningen om at opgive Rejsen blev truffet.

Er Forsikring tegnet for flere paa hinanden følgende Rejser, omfatter den ogsaa Tiden imellem Rejserne, for saa vidt denne ikke unødigt forlænges.

(C. §§ 86—88, 91, 98; N.Pl. §§ 59, 26₂; H.B. §§ 66, 69.)

¹ idet Forsikring, som maatte være tegnet for den følgende Rejse, da begynder, jfr. 1. Stk. —

Ifølge Klausulen om Kaskoforsikring mod Krigsfare, Nr. 130 (6) (ndfr. S. 233) ophører Assurandørens Ansvar dog, om ikke andet er aftalt, senest 10 Dage efter Udløbet af den Dag, paa hvilken Skibet er ankommet til det i Policen angivne Bestemmelsessted.

² Derimod ikke et Strandingssted el. lign. Er Skibet strandet eller sunket, og Rejsen derfor opgives, maa Forsikringen vedvare, til Skibet er bjerget ind til Havn eller Plads, og der ende efter Reglerne i 2. og 3. Stk. Bliver Skibet ikke bjerget, vedvarer Forsikringen, indtil Forsikredes Ret til Erstatning for eller som for Totaltab indtræder efter § 126 eller §§ 127—128 (jfr. § 136, 1. Stk.).

Er Skibet forsvundet, forladt af Besætningen i aaben Sø eller belagt med Embargo etc. (§§ 130—132), vedvarer Forsikringen til Fristernes Udløb, jfr. § 136, 1. Stk.

§ 111.

Vilde en Forsikring paa Tid¹ ifølge Aftalen eller ifølge denne Konventions Bestemmelser ophøre paa et Tidspunkt, da Skibet er usødygtigt som Følge af Skade, der omfattes af Forsikringen, vedvarer denne, til Skaden er repareret eller Skibet kondemneret², medmindre den Forsikrede, forinden Forsikringen vilde ophøre, meddeler Assurandøren, at han ikke ønsker den forlænget³.

I de i §§ 41, 2. Stk. og 113 nævnte Tilfælde finder dog Forlængelse af Forsikringen ikke Sted, og udsættes Reparation eller sker Kondemnation ikke inden rimelig Tid, kan hver af Parterne opsigte Forsikringen med en Uges Varsel.

Forlænges den aftalte Forsikringstid som Følge af Bestemmelserne i denne Paragraf, kan Assurandøren kræve Præmietillæg i Forhold til Forlængelsen⁴.

(N.Pl. § 60; H.B. § 67.)

¹ Reglen gælder altsaa ikke for Rejseforsikring.

² ved en Kondemnation, der er bindende for Assurandøren efter Reglerne i § 129. Med de nævnte Tilfælde maa formentlig ligestilles, at det endeligt opgives at reparere Skaden.

³ Bestemmelsen er givet af Hensyn til den Forsikrede, idet det vil kunne være vanskeligt for ham at faa tegnet en anden Forsikring, naar Skibet er usødygtigt.

Dersom Tilfældet tillige falder ind under § 41 (hvis Skibet er paa Søen eller i Nødhavn) eller under § 136 (hvis nogen af de i §§ 127—132 fastsatte Frister løber) maa disse Paragraffers Bestemmelser gaa forud for Bestemmelserne i § 111. Forlængelse efter § 111 kan supplere en Forlængelse efter § 41 eller § 136.

Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelse (under „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ III) :

„Til Konventionens §§ 41 og 111 føjes følgende: Henligger Skibet ved Aarsforsikringens Udløb under Reparation af en i Kaskoaaaret opstaaet Skade, for hvilken Assurandørerne er ansvarlige, eller er saadan Reparation umiddelbart forestaaende, forlænges Forsikringen altid, til Reparationen er tilendebragt“.

Kaskointeresse-Policen (II) og Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen (IV) henviser til Kaskopolicens Bestemmelse om Prolongation.

⁴ Jfr. § 41 Note 14.

§ 112.

Vilde som Følge af manglende Præmiebetaling Aftalen eller Assurandørens Ansvar ophøre¹, medens Skibet er paa Søen² eller i Nødhavn, vedvarer Aftalen eller Ansvarret under den tilbageværende Del af Rejsen til første Havn eller Plads, som Skibet er bestemt til at anløbe³, og under Ophold dér⁴, dog ikke udover Midnat efter Stedets Tid paa den Dag, da Skibet ankommer dertil, dersom den Forsikrede, forinden Aftalen eller Ansvarret vilde ophøre, betaler en saa stor Del af den skyldige Præmie, som Assurandøren vilde have betinget sig for Forsikring til det Tidspunkt, til hvilket Aftalen eller Ansvarret vedvarer efter denne Paragraf⁵.

¹ Om Aftalens Ophør se § 35 (efter Opsigelse) og § 36 (uden Opsigelse).
Om Ansvarrets Ophør se § 34.

² Sml. § 41 Note 2.

³ Sml. § 41 Note 3.

⁴ Sml. § 41 Note 4.

⁵ Reglen gælder baade Rejse- og Tidsforsikring.

§ 113.

Overgaar Skibet ved Salg eller paa anden Maade¹ til en ny Ejer, ophører Forsikringen².

Assurandøren har Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen kun havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret³.

(F. § 54; C. § 82; N.Pl. § 65; H.B. § 50.)

¹ F. Eks. ved Retsforfølgning.

² Assurandøren vedbliver naturligvis at hæfte for Skade ved Havari, der er sket inden Ejerskiftet, selvom Reparationen først finder Sted efter dette, jfr. § 139, 4. Stk. Om Erstatning for Hyre og Kostpenge under Reparation efter Ejerskifte se § 147 Note 3.

Er Skibet ved Ejerskiftet paa Søen eller i Nødhavn, vedvarer Forsikringen efter Reglerne i § 41. Forlængelsesreglen i § 111 kommer derimod ikke til Anvendelse ved Ophør paa Grund af Ejerskifte, jfr. § 111, 2. Stk.

³ Jfr. § 7 Note 2. —

Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser (under „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ IV):

„a. *Ristorno for Policens Ophævelse paa Grund af Skibets Salg ydes i Overensstemmelse med Konventionens §§ 38 og 113.*

d. Overstiger den paa Policen faldende Erstatning Halvdelen af den betingede Aarspræmie, bortfalder Ristorno efter a. og b.“.

2. Begrænsninger i Assurandørens Ansvar.

§ 114.

Assurandøren erstatter ikke Skade¹, der hidrører fra², at Skibet ved Afgangen fra sidste Havn eller Plads³ ikke var sødygtigt⁴, tilbørligt udrustet⁵ og bemanded⁶, forsynet med de fornødne Dokumenter vedrørende Skib og Ladning⁷ eller forsvarligt lastet⁸, medmindre det maa antages⁹, at hverken den Forsikrede eller Skibets Fører¹⁰ har vidst eller burdet indse, at Manglen forefandtes¹¹.

(F. § 63; Søl. § 249 Nr. 1; C. §§ 68, 70; N.Pl. § 62; H.B. § 58; M.I.A. s. 39.)

¹ Skade omfatter enhver Art af Skade, af Tab og af Udgifter, jfr. § 107, altsaa ogsaa Redningsomkostninger for Skibet og Havari grosse.

² Jfr. § 50 Note 1 (mod Slutningen) og S.H.D. 6/5 31 (S.H.T. 31. 138). — Assurandøren har Bevisbyrden for, at Skaden hidrører fra Usødygtighed etc., jfr. herved § 81 Note 1.

³ Herunder ogsaa Bunkringshavn, Ordrehavn og Nødhavn.

⁴ Begrebet „sødygtigt“ (hvilket Udtryk ofte benyttes som Fællesbetegnelse for alle de i Paragraffen nævnte Forhold) bestemtes i Conv. 1850 § 68 som „i Stand til med Sikkerhed under almindelige Omstændigheder lykkeligen at fuldføre den hele forsikrede Rejse“. — Hvor store Krav Assurandøren kan stille, maa i nogen Grad afhænge af, hvad der er ham bekendt om Skibets Konstruktion, Alder og Vedligeholdelsestilstand, jfr. S.H.D. 29/5 20 (S.H.T. 20. 186), S.H.D. 11/4 22 (S.H.T. 22. 123) og H.D. 13/11 30 (A.S. IX. 151). Har Assurandøren med Kendskab til Manglen tilladt Skibets Afsejling, kan han ikke paaberaabe sig Usødygtigheden, jfr. herved H.D. 26/5 97 (U. 97. 709).

Om det Offentliges Tilsyn med Skibes Sødygtighed se særlig Lov om Tilsyn med Skibe Nr. 145 af 29. Marts 1920 med senere Ændringer, bekendtgjort ved Bkg. Nr. 177 af 15. April 1930, Bkg. Nr. 238 af 12. Juli 1933 angaaende Forskrifter om Skibes Bygning og Udstyr m. v. og Bkg. Nr. 226 af 31. August 1926 om Anerkendelse af Klassifikationsselskaber (se § 154 Note 2).

Opfylder Skibet det Offentliges (eller Klassifikationsselskabets) Forordninger med Hensyn til Sødygtighed, vil det som Regel ogsaa blive betragtet som sødygtigt i Forhold til Assurandøren, jfr. S.H.D. 7/12 18 (S.H.T. 18. 411), S.H.D. 29/5 20 (S.H.T. 20. 186), S.H.D. 11/4 22 (S.H.T. 22. 123), ligesom en Overtrædelse af de officielle Sødygtighedsregler ofte vil medføre, at Skibet maa anses som usødygtigt ogsaa i For-

hold til Assurandørerne. (Se iøvrigt om Overtrædelse af offentlige Myn-
digheders Sikkerhedsforskrifter § 116 og om Overtrædelse af Sikkerheds-
forskrifter i Policen § 49). En Sødygtighedsattest fra Klassifikationsselska-
bet eller anden kompetent Institution eller Person giver en Formodning
for Sødygtighed, der dog undertiden vil kunne afkræftes ved andre Op-
lysninger.

Om Mangler ved Skrog eller Maskine jfr. S.H.D. 11/2 21 (A.S. III.
399), S.H.D. 5/7 21 (S.H.T. 21. 274), S.H.D. 7/11 23 (N.D. 23. 568)
og S.H.D. 7/12 23 (S.H.T. 23. 391).

- ⁵ Skibet maa være forsynet med de nødvendige Redskaber, Instrumenter
etc., jfr. S.H.D. 7/12 18 (S.H.T. 18. 411) (Spørgsmaal om manglende Log
og mangelfulde Søkort), og med saadanne Kvantaa Brændsel, Proviant etc.,
at det kan udføre den forestaaende Rejse, selv med Modvind eller iøvrigt
under saadanne ugunstige Vejrforhold, som man maa regne med.
- ⁶ Se Bkg. Nr. 5 af 6. Januar 1933 angaaende Bemanding af danske Skibe. —
Jfr. S.H.D. 28/2 17 (N.D. 17. 132).
- ⁷ Dette har særlig Betydning, hvis Forsikringen omfatter Krigsfare, idet det
kan blive afgørende for, om Skibet bliver opbragt.
- ⁸ Se Bkg. Nr. 223 af 2. September 1931 om den internationale Lastelinie-
konvention af 5. Juli 1930 og Bkg. Nr. 146 af 21. April 1932 angaaende
Lastelinier for Skibe. — Jfr. H.D. 16/5 23 (N.D. 23. 79), S.H.D. 3/3 17
(N.D. 17. 108), S.H.D. 29/8 18 (N.D. 18. 465).
- ⁹ Er det paa det Rene, at Skaden hidrører fra Usødygtighed, vil under en
Retssag den Forsikrede Anbringender som oftest gaa ud paa, at Usødyg-
tigheden ikke kunde være opdaget trods al anvendt Omhu, og herfor maa
den Forsikrede have Bevisbyrden. Ogsaa naar Spørgsmaalet undtagelsesvis
er det, om den Forsikrede eller Skibets Fører faktisk har haft en vis
Viden eller ikke, maa Bevisbyrden efter Reglens Formulering paahvile den
Forsikrede; dog kan der næppe til Fyldestgørelse af saadan Bevisbyrde for
god Tro kræves mere end, at den Forsikrede tilvejebringer de Oplysninger,
han kan skaffe, og at der ikke i det i Sagen fremkomne er noget, der
tyder paa manglende god Tro.
- ¹⁰ Førerens — men ikke den øvrige Besætnings — Fejl eller Forsømmelse
med Hensyn til Skibets Sødygtighed gaar altsaa ud over den Forsikrede.
- ¹¹ Forudsætningen for, at Assurandøren kan blive fri efter Bestemmelsen i
§ 114, maa være, at der foreligger noget, som kan lægges den Forsikrede
eller Skibets Fører til Last. Er dette ikke Tilfældet, kan Assurandøren ikke
paaberaabe sig § 114, f. Eks. hvor Føreren med Rette har ladet Skibet
gaa til Søs trods en Mangel, fordi dette paa Grund af særlige Forhold i
den Havn eller paa den Plads, hvor det laa, var mindre farligt end at lade
Skibet blive liggende.

§ 115.

Assurandøren erstatter ikke Skade¹, der hidrører fra², at Skibet
under Oplægning ikke er i forsvarlig Stand, oplagt paa forsvarlig

Maade eller undergivet forsvarligt Tilsyn³, medmindre saadant ikke kan lægges den Forsikrede til Last⁴.

(N.Pl. § 62₂; M.I.A. s. 39 (2).)

¹ Jfr. § 114 Note 1.

² Assurandøren har Bevisbyrden for, at Skaden hidrører fra et af de i Paragraphen omtalte Forhold, jfr. herved § 81 Note 1.

³ Dampskibspolicen indeholder følgende Bestemmelse („Særlige Bestemmelser for Tidsforsikring“ V) :

„Under særlig Forsikring for Havnerisiko eller under Oplægning, hvorfor der ydes Ristorno, dækkes ikke Tyveri af Dele af Skibets Maskineri eller Inventar eller af Kahytternes Udstyr og Montering, medmindre der er fast Vagt ombord“.

⁴ Den Forsikrede har Bevisbyrden for, at Forholdet ikke kan lægges ham til Last.

§ 116.

Har den Forsikrede overtraadt Sikkerhedsforskrifter¹, givne af offentlige Myndigheder², eller kan det lægges ham til Last, at andre har overtraadt saadanne Forskrifter³, erstattes indtruffen Skade⁴ kun i det Omfang, i hvilket det godtgøres⁵, at Overtrædelsen har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Omfang⁶.

(C. § 72; N.Pl. § 63; H.B. § 60.)

¹ F. Eks. Forskrifter om Lastning eller Benyttelse af Lods eller Ruteforskrifter.

Bevisbyrden for Overtrædelsen paahviler Assurandøren, jfr. herved § 81 Note 1.

² Saavel danske som fremmede.

³ Er Forskrifterne overtraadt, maa den Forsikrede bevise, at dette ikke kan lægges ham til Last.

⁴ Jfr. § 114 Note 1.

⁵ af den Forsikrede.

⁶ Jfr. § 24 Note 6. —

Se endvidere § 49 om Overtrædelse af Sikkerhedsforskrifter i Policen. Falder Forholdet tillige ind under en anden af Konventionens Bestemmelser,

f. Eks. om Deviation (§ 47), Sikkerhedsforskrifter i Policen (§ 49), Usødygtighed (§ 114), kan Assurandøren paaberaabe sig den af Bestemmelserne, der i det foreliggende Tilfælde giver det for ham gunstigste Resultat.

§ 117.

Benyttes Skibet til Smugleri eller andet ulovligt Formaal¹, ophører Forsikringen², medmindre saadant ikke kan lægges den Forsikrede til Last³.

Ophører Forsikringen, har Assurandøren dog Krav paa den aftalte Præmie.

(C. § 67; N.Pl. § 64; M.I.A. s. 41.)

¹ Herunder vil ogsaa kunne falde Smugleri til fremmed Land eller andet Formaal, der er ulovligt efter den fremmede Lov, der kommer til Anvendelse, selvom Forholdet ikke kan rammes af dansk Lov, jfr. § 3 Note 1.

For at Bestemmelsen i § 117 kan komme til Anvendelse, maa formentlig kræves en Lovovertrædelse af noget alvorligere Karakter eller en mere systematisk Benyttelse af Skibet i Strid med Loven. Saaledes kan f. Eks. en enkelt Overtrædelse af Lovgivningen om Fiskeri el. lign. næppe medføre Forsikringens Ophør, men Forholdet kan i saa Fald falde ind under Bestemmelsen om Forsikredes egen Skyld, § 67. Efter Omstændighederne vil det være tilstrækkeligt til Bestemmelsens Anvendelse, at en Lovovertrædelse er tilsigtet, og Iværksættelsen paabegyndt, jfr. herved S.H.D. 18/9 28 (N.D. 28. 362).

Bevisbyrden for Overtrædelsen paahviler Assurandøren, jfr. herved § 81 Note 1.

² Forlængelse efter § 41 finder ikke Sted, jfr. § 41, 2. Stk.

³ Den Forsikrede maa bevise, at Benyttelsen ikke kan lægges ham til Last.

§ 118.

Assurandøren godtgør ikke Bøder, der paalægges, og svarer ikke Erstatning for Beslaglæggelse eller Konfiskation af Skibet, der finder Sted¹ som Følge af, at Skibets Fører, Mandskab eller andre² gør sig skyldig i eller mistænkes for Toldsvig, Overtrædelse af Ind- eller Udførselsforbud eller lignende Forseelse eller Forsøg derpaa.

(C. § 67; N.Pl. § 64₂.)

- ¹ Anden Skade er ikke undtaget fra Erstatning, saaledes f. Eks. ikke Skade ved, at Skibet paa Grund af noget af de i Paragraffen nævnte Forhold bliver beskydt af en Toldkrydser.
- ² f. Eks. en Ladningsejer. Reglen maa ogsaa gælde, naar Bøde paalægges eller Beslaglæggelse etc. finder Sted paa Grund af den Forsikredes eget Forhold, og vil i saa Fald navnlig kunne paaberaabes af Assurandøren, naar § 67 eller § 117 ikke kan anvendes, f. Eks. fordi det er en uberettiget Mistanke imod den Forsikrede, der har medført den paagældende Følge.

§ 119.

Skade¹, der følger af, at Skibet med den Forsikredes Villie foretager Bjergning, hvortil det ikke har rimelig Anledning², eller uden at være forsikret som Bjergningsskib foretager erhvervsmæssig Bjergning, erstattes ikke.

I andre Tilfælde erstattes Skade, der følger af, at Skibet foretager Bjergning, for saa vidt den ikke maa anses godtgjort gennem Bjergeløn³.

Disse Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse, naar Skibet yder anden Bistand end Bjergning⁴.

(F. § 69; H.B. § 64.)

¹ Jfr. § 114 Note 1.

² Rimelig Anledning til Bjergning maa Skibet i Almindelighed siges at have, f. Eks. naar det møder et nødstedt Skib paa sin Vej, eller naar det tilkaldes til Assistance for et saadant Skib (jfr. § 47 Note 7); derimod ikke, hvis det f. Eks. forlader en Havn eller afviger betydeligt fra sin Kurs for at bjerger et Skib under Omstændigheder, hvor der ikke er Fare for Menneskeliv, eller hvor det andet Skib faar fornøden Hjælp fra anden Side.

³ Se Sølovens § 225 Nr. 1 f. — Jfr. S.H.D. 17/2 26 (N.D. 26. 501). — Bjergelønnen maa anses i første Række at skulle dække den Skade, det bjergende Skib har lidt ved Bjergningen, og den Forsikredes øvrige positive Tab ved denne. Er Bjergelønnen ikke tilstrækkelig til at dække disse Poster, maa den formentlig fordeles forholdsmæssigt over dem, og den Del deraf, der falder paa Skade, som Assurandøren hæfter for, fradrages i Erstatningen, jfr. § 71 Note 3.

Den Forsikrede maa efter § 71 kunne fordre Erstatning for Skaden hos Assurandøren uden at afvente Afgørelsen med Hensyn til Bjergelønnen. Har Assurandøren udbetalt Erstatning for Skaden, inden Bjergelønnen er betalt, indtræder han i den Forsikredes Krav efter Reglerne i § 71.

⁴ F. Eks. Bugsering eller Lægtring. Hvor det drejer sig om saadan Bistand, der i Almindelighed ikke er saa farlig som egentlig Bjergning, maa Kra-

vene til, hvad der kan anses som rimelig Anledning, formentlig være mindre strenge, end hvor det drejer sig om Bjergring. Skade paa Skibet ved Bugsering eller Lægtring vil som oftest ikke kunne anses godtgjort gennem Bugserløn eller Lægterleje, der i de fleste Tilfælde paa Forhaand vil være fastsat til et bestemt Beløb.

§ 120.

Skyldes et Havari Konstruktions- eller Materialefejl, erstatter Assurandøren ikke Skade paa¹ den Del af Skibet, der er behæftet med den paagældende Fejl².

(Søl. § 249 Nr. 2; C. § 179; N.Pl. § 76₄.)

¹ Jfr. § 107, 2. Stk.

² Jfr. S.H.D. 12/2 21 (A.S. III. 401) (Anker mistet som Følge af Materialefejl i Ankersjækkel).

Hvor meget der skal henregnes til „den Del af Skibet, der er behæftet med den paagældende Fejl“ maa afgøres efter et Skøn i det enkelte Tilfælde. Skade paa andre Dele af Skibet og anden Skade, saasom Redningsomkostninger og Havari grosse, der opstaar som Følge af Havariet, maa Assurandøren erstatte. Medfører Fejlen Usødygtighed, vil Assurandøren dog efter Omstændighederne kunne paaberaabe sig Reglen i § 114.

Har Aarsagen til Havariet foruden Fejlen været en ydre ekstraordinær Paavirkning, f. Eks. Sammenstød med en flydende Genstand, kan Reglen formentlig kun anvendes, for saa vidt Fejlen er saa alvorlig, at den maa antages ogsaa uden saadan Paavirkning at ville have kunnet medføre Havari.

Stammer Fejlen fra en Reparation af Skade, for hvilken Assurandøren hæfter, kan Reglen ikke anvendes.

Bevisbyrden for, at Skaden skyldes en Konstruktions- eller Materialefejl, paahviler Assurandøren, jfr. herved § 81 Note 1.

§ 121.

Skyldes et Havari Slid, Alder, Raaddenskab, Rust, Tæring, Rotter, Mus, Orm eller anden Aarsag, der kan sidestilles med de nævnte, erstatter Assurandøren ikke Skade paa¹ den Del af Skibet, paa hvilken den paagældende Aarsag har virket².

(F. § 62; Søl. § 249 Nr. 2; C. § 179; N.Pl. § 76₄; H.B. § 59; M.I.A. s. 55 (2) (c).)

¹ Jfr. § 107, 2. Stk.

² Jfr. § 120 Note 2.

§ 122.

Assurandøren erstatter ikke Skade paa¹ en Genstand, der er en Følge af dens almindelige Brug².

¹ Jfr. § 107, 2. Stk.

² Som et praktisk Eksempel paa Skade, der saaledes er udelukket fra Erstatning, kan nævnes Skade paa Lugekarne, Laststøtter etc., der er en normal Følge af Indladning og Udlosning.

Jfr. S.H.D. 17/2 26 (N.D. 26. 501) (Isskader paa Bugserbaad benyttet under Isforhold ikke anset som Driftsskade).

Bevisbyrden for, at Skaden ikke skyldes almindelig Brug, maa paahvile den Forsikrede.

3. Skibe, der tilhører samme Ejer.

§ 123.

Bjerges det forsikrede Skib et andet, samme Ejer tilhørende Skib, eller bjerges det af saadant Skib, bestemmes Assurandørens Ansvar, som om Skibene tilhørte forskellige Ejere¹.

¹ Assurandørens Ansvar bestemmes altsaa, som om der var en Bjergeløn at udrede fra det ene Skib til det andet. Er det det forsikrede Skib, der har bjerges, har Fastsættelsen af en Bjergeløn Betydning ved Afgørelsen af, hvorvidt Skade lidt ved Bjergningen skal erstattes af Assurandøren, jfr. § 119, 2. Stk. Er det forsikrede Skib blevet bjerges, maa Assurandøren betale den Forsikrede Bjergeløn efter Reglerne herom, jfr. §§ 56 og 165, 1. Stk., 2. Pkt., eller, hvis det forsikrede Skib har Ladning inde, saa at Bjergelønnen fordeles som Havari grosse, efter Reglerne om Erstatning for Havari grosse Bidrag, jfr. §§ 51 og 163. Kan den Forsikrede og Assurandøren ikke enes om Bjergelønnens Størrelse, maa Fastsættelsen ske ved Dispachen, eventuelt ved Domstolene.

§ 124.

Forvoldes Skade ved Sammenstød mellem det forsikrede Skib og andet, samme Ejer tilhørende Skib, bestemmes Assurandørens Ansvar, som om Skibene tilhørte forskellige Ejere¹.

(N.Pl. § 78₄.)

¹ Der maa altsaa træffes Afgørelse om Skyldspørgsmaalet, og den eventuelle Erstatning fra eller til det forsikrede Skib fastsættes. Assurandørens Ansvar

bliver derefter at bestemme efter Reglerne i §§ 160—162 og 71. Kan den Forsikrede og Assurandøren ikke blive enige om Skyld- eller Erstatnings-spørgsmaalene, maa disse afgøres ved Dispachen, eventuelt ved Domstolene.

§ 125.

Bestemmelserne i §§ 123 og 124 finder tilsvarende Anvendelse, naar det forsikrede Skib bjerger, bjerges af¹ eller har Sammenstød med andet end Skib.

(N.Pl. § 78₄.)

¹ Som Eksempler paa, at det forsikrede Skib bjerger af andet end Skib, kan nævnes Bjergning ved Hjælp af Kran, Assistance fra en Flyvemaskine eller Bjergning fra Land ved den Forsikredes Materiel og Folk.

4. Totaltab af Skibet.

§ 126.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning for Totaltab¹, naar²:

- 1) Skibet er gaaet helt til Grunde³,
- 2) Skibet er sunket, strandet eller paa anden Maade forulykket og ikke kan bjerger⁴,
- 3) Skibet paa Grund af Skade derpaa, der omfattes af Forsikringen, ikke kan repareres⁵, hverken paa Stedet eller ved Flytning til andet Sted,
- 4) Skibet er endeligt prisedømt eller paa anden Maade unddraget den Forsikrede⁶, uden at der er Udsigt til, at han vil faa det tilbage⁷.

(Søl. § 256 Nr. 1; C. §§ 167, 183; N.Pl. § 70; H.B. §§ 71, 77₁, 121₆, 122; M.I.A. s. 57.)

¹ Jfr. ved denne og de følgende Paragraffer § 84.

² Det er her som i de følgende Paragraffer underforstaaet, at Tabet er en Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse.

³ F. Eks. er helt knust eller brændt.

⁴ Den Forsikrede maa godtgøre, at Skibet ikke kan bjerger.

Om det Tilfælde, at Skibet vel kan bjerger, men ikke for rimelig Bekostning, se § 127, om det Tilfælde, at Skibet ikke er bjerget inden 10 Maaneder, se § 128, og om Tilfælde, hvor der bestaar en Formodning for, at Skibet er forulykket, se §§ 130 og 131.

Omkostninger ved Fjernelse (Bortsprængning) af Vrag erstattes kun af Assurandøren, for saa vidt de ikke medfører Overskridelse af Forsikringssummen. For Omkostninger af denne Art, som ikke erstattes af Assurandøren, vil Rederiet ofte være dækket hos en Protection Club.

⁵ 3: at Reparationen vilde blive saa omfattende, at den maatte betragtes som Bygning af et nyt Skib.

Den Forsikrede maa godtgøre, at Skibet ikke kan repareres, men det er ikke som i § 129 foreskrevet, at Beviset skal føres ved et formeligt Skøn. I Reglen vil der ikke være nogen Tvivl tilstede, jfr. dog H.D. 14/10 32 (N.D. 32. 365).

Om det Tilfælde, at Skibet vel kan repareres, men ikke er Reparation værd, se § 129.

⁶ F. Eks. ved en uafvendelig Retsforfølgning for et Krav, der omfattes af Forsikringen, jfr. § 66. —

Ifølge Klausulen om Kaskoforsikring mod Krigsfare Nr. 130 (5) (ndfr. S. 233) omfatter Forsikringen ikke Ekspropriation, Beslaglæggelse, Tilbageholdelse eller lignende Foranstaltning, der foretages af Myndighederne i Skibets Hjemland.

⁷ Den Forsikrede maa godtgøre, at der ikke er Udsigt til, at han vil faa Skibet tilbage.

Om Tilfælde, hvor der bestaar en *Formodning* for, at den Forsikrede ikke vil faa Skibet tilbage, se § 132.

§ 127.

Er Skibet sunket, strandet eller paa anden Maade forulykket, og maa det antages, at det ikke for rimelig Bekostning kan bjerges¹, har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab.

Hvis Assurandøren uden unødigt Ophold erklærer at ville forsøge at bjerge Skibet paa egen Risiko² og iværksætter saadant Forsøg, gælder Bestemmelsen i 1. Stk. dog kun, dersom Skibet efter 10 Maaneders Forløb³ ikke er bjerget⁴, eller Bjergningen forinden er opgivet⁵.

Overstiger Omkostningerne ved en af Assurandøren i Henhold til 2. Stk. foretagen Bjergning Værdien af det bjergede Skib med Fradrag af dets Værdi paa Ulykkesstedet, medfører den Omstændighed, at Underforsikring⁶ foreligger, ikke, at den Forsikrede deltager i det overskydende Beløb⁷.

(F. § 70; N.Pl. § 67; M.I.A. ss. 60, 62.)

¹ Den Forsikrede maa gøre det antageligt, at Skibet ikke for rimelig Be-

kostning kan bjerges. Der er ikke foreskrevet nogen særlig Form for Beviset derfor. Undertiden vil det blive ført ved retsligt eller lignende Skøn (Kondemnation paa Strandingsstedet), men det kan ogsaa føres paa anden Maade.

Skibet maa siges ikke for rimelig Bekostning at kunne bjerges, dersom Bjergningsomkostningerne overstiger Værdien af det bjergede Skib med Fradrag af, hvad Skibet maatte kunne sælges for paa Ulykkesstedet. Værdien af det bjergede Skib er, hvis Skibet ikke kan repareres eller ikke er Istandsættelse værd, Værdien af Vraget paa Indbjergningsstedet. Er Skibet Istandsættelse værd, er Værdien af det bjergede Skib Værdien i repareret Stand med Fradrag af Istandsættelsesomkostningerne. I det sidste Tilfælde vil altsaa Afgørelsen af, om Skibet for en rimelig Bekostning kan bjerges, afhænge af en Sammenligning mellem Bjergningsomkostningerne + Istandsættelsesomkostningerne paa den ene Side og Skibets Værdi i repareret Stand ÷ Værdien paa Ulykkesstedet paa den anden Side. Bestemmelsen i § 129, 1ste Stk., 2. Led, hvorefter Forsikringsværdien (Kaskotaksten) tages med i Betragtning, kan ikke paaberaabes ved Afgørelsen af, om Skibet for rimelig Bekostning kan bjerges. Vil Assurandøren have denne Bestemmelse anvendt, maa han gaa frem efter § 127, 2. Stk., og bjerge Skibet, jfr. Note 4.

- ² Paa egen Risiko maa betyde, at Assurandøren, hvadenten Skibet bjerges eller ej, maa bære al Skade, der sker, medens Bjergningen staar paa, selvom Skaden ellers ikke vilde omfattes af Forsikringen.
- ³ 10-Maaneders-Fristen maa regnes fra den Dag, da Skibet er forulykket, jfr. § 128.
- ⁴ Bliver Skibet bjerget inden 10-Maaneders-Fristens Udløb, maa det afgøres efter § 126 Nr. 3 eller § 129 om den Forsikrede har Ret til Erstatning for eller som for Totaltab.
- ⁵ Om den Forsikredes Ret til at forlange Sikkerhed stillet for Erstatning og om Rente af Erstatning, naar Assurandøren har gjort Brug af denne Bestemmelse, se § 135.
- ⁶ Herunder ogsaa delvis Forsikring eller Selvrisiko, jfr. § 11 Note 1.
- ⁷ Hensigten er, at det ikke skal gaa ud over den Forsikrede, at Assurandørens Bjergning viser sig ikke at have betalt sig. I Omkostningerne ved en af Assurandøren paabegyndt Bjergning, der opgives, skal den Forsikrede naturligvis heller ikke deltage.

§ 128.

Er Skibet sunket, strandet eller paa anden Maade forulykket, og er det, uden at det skyldes den Forsikredes Forhold, efter 10 Maaneders Forløb¹ ikke bjerget, har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab².

¹ 10-Maaneders-Fristen maa regnes fra den Dag, da Skibet er forulykket.

² Reglen gælder, selvom det maa antages, at Bjergning vil kunne ske og vil kunne betale sig, og vil altsaa kunne paaberaabes af den Forsikrede i Tilfælde, hvor § 126 Nr. 2 og § 127 ikke kan anvendes.

§ 129.

Er Skibet blevet saaledes beskadiget, at det ikke er Istandsættelse værd, idet Omkostningerne ved at reparere alle Skader paa Skibet vil overstige dets Værdi i repareret Stand med Fradrag af Værdien i beskadiget Stand¹, og vil desuden Omkostningerne ved at reparere de paa den paagældende Rejse lidte Skader, der omfattes af Forsikringen², overstige Skibets Forsikringsværdi (Kaskotaksten)³ med Fradrag af den Værdi i beskadiget Stand⁴, som Skibet vilde have, hvis det ikke havde andre Skader, har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab⁵.

Til Reparationsomkostninger medregnes nødvendige Omkostninger ved Forsejling, Forhaling og Dokning af Skibet, der ikke allerede er paaløbne⁶. Der foretages ikke Afdrag for Forskel mellem nyt og gammelt.

At de nævnte Betingelser er opfyldt, godtgøres ved Besigtelse, foretaget af retslig udmeldte Mænd eller iøvrigt under de paa Stedet brugelige Former⁷. Assurandøren kan prøve Besigtelsens Resultater ved uden unødigt Ophold at indhente Tilbud paa Reparation og paa Køb af Skibet⁸.

Kan forsvarligt Tilbud paa Reparation ikke opnaas uden Flytning af Skibet til andet Sted, har Assurandøren Ret til paa egen Risiko⁹ at foretage saadan Flytning for derefter at indhente Tilbud eller lade afholde ny Besigtelse¹⁰. Skade paa Skibet, der lides under Flytningen, medregnes til de paa Rejsen lidte Skader¹¹. Vil Assurandøren benytte sin Ret til at flytte Skibet, skal han uden unødigt Ophold afgive Erklæring derom og iværksætte det fornødne¹². I modsat Fald staar Kondemnationen ved Magt. Det samme gælder, hvis Flytningen efter 10 Maaneders Forløb¹³ ikke er tilendebragt, eller den forinden er opgivet¹⁴.

Overstiger Omkostningerne ved en af Assurandøren efter Kondemnation foretaget Flytning med paafølgende Reparation Værdien af det reparerede Skib med Fradrag af dets Værdi paa det

Sted, hvorfra det er flyttet, medfører den Omstændighed, at Underforsikring foreligger¹⁵, ikke, at den Forsikrede deltager i det overskydende Beløb¹⁶.

(F. § 70; Søl. § 257, jfr. § 6, §§ 260—263; C. §§ 179, 183; N.Pl. § 70 (B. og C.); H.B. § 77₂; M.I.A. ss. 60, 62.)

¹ Ved Værdien i beskadiget Stand maa forstaaes det Beløb, Skibet vilde kunne sælges for i beskadiget Stand, jfr. 3. Stk., 2. Pkt., og ikke den Værdi, det har for den Forsikrede som Genstand for Istandsættelse, jfr. S.H.D. 20/10 11 (N.D. 11. 440) og S.H.D. 7/2 12 (N.D. 12. 40) (I den sidstnævnte Dom udtales, at Værdien i beskadiget Stand er Værdien til Ophugning. Det rette maa dog formentlig være, at det er Salgsværdien, uden at det kan komme i Betragtning, hvad Køberen vil anvende Skibet til).

² Hensigten er, at Kondemnation ikke skal kunne ske derved, at Skibet har ureparerede Skader fra tidligere Rejser, eller Skader, som ikke omfattes af Forsikringen, saasom Slid og Raaddenskab, jfr. herved S.H.D. 25/10 22 (S.H.T. 22. 341), og andre Skader, der efter §§ 120—122 eller §§ 155 og 156 ikke erstattes.

Sejlskibspoliceu indeholder følgende Bestemmelser:

„§ 3. *Skade paa saavel løst som fast Inventar erstattes kun ifølge de i Konventionens § 156 givne Regler*“.

„§ 8. *Ved Afgørelsen af, om Skibet ifølge Konventionens § 129 er kondemnabelt i Forhold til Assurandørerne, skal, uanset Bestemmelsen i Policens § 3, Skade paa det i Konventionens § 157 omhandlede Inventar medregnes til Skade, der omfattes af Forsikringen.* — — — — —“

³ Hensigten er, at det ikke skal komme Assurandøren til Skade, at Skibet i ubeskadiget Stand er mindre værd, eller ved Kondemnationsakten sættes til en mindre Værdi, end Kaskotaksten. Undertiden vedtages en særlig Kondemnationstakst, der ved Afgørelse af, om Skibet er kondemnabelt i Forhold til Assurandøren efter § 129, benyttes i Stedet for Kaskotaksten.

⁴ Jfr. H.D. 14/10 32 (N.D. 32. 365).

⁵ For at Skibet skal være kondemnabelt i Forhold til Assurandøren, maa begge de i 1ste Stk. fastsatte Betingelser være opfyldt: dels første Leds almindelige Betingelse for Kondemnation, der svarer til, hvad der etter Søloven (jfr. dennes § 6) maa gælde i Forhold til Ladning, Besætning og Søpanthavere, dels andet Leds særlige Betingelse.

⁶ Jfr. S.H.D. 7/2 12 (N.D. 12. 40) og S.H.D. 3/7 22 (N.D. 22. 340). (Paaløben Bjergeløn medregnes ikke).

Det vil altsaa faa Betydning for Spørgsmaalet om Kondemnation, hvilke af de for en eventuel Reparation nødvendige Omkostninger der, da Besigtelsen finder Sted, allerede er paaløbne, og derfor skal lades ude af

Betragtning. Saasart Skibet er bragt under saadanne Forhold, at forsvarelig Besigtelse kan ske, kan denne forlanges afholdt, men ikke før. Ofte vil det være nødvendigt, at Skibet først sættes i Dok.

- ⁷ Jfr. Sølovens § 6. Om retslig Besigtelse (Syn og Skøn) her i Landet se Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, bekendtgjort ved Bkg. Nr. 250 af 1. Oktober 1932, §§ 196 ff og 354. I København sker Udmeldelse og Afhjæmning ved Sø- og Handelsretten, udenfor København ved Underretten (Søretten), jfr. Retsplejelovens §§ 14 c, 18 og 213, Lov om Københavns Sø- og Handelsret af 19. Februar 1861 §§ 16 og 49 og Lov om Søretter udenfor København Nr. 72 af 12. April 1892 § 1. — I Norge foretages Besigtelser af Søretten, i Sverige af Mænd udmeldt af Øvrigheden (Magistraten). I Tyskland findes nogle Steder, saaledes i Hamburg, edsvorne Sagkyndige autoriserede af Handelskammeret. Hvor der som i England ikke kendes retslig eller lignende officiel Besigtelse, maa private Sagkyndige tilkaldes.
- ⁸ Indhentes saadanne Tilbud, træder de i Stedet for Besigtelsens Tal, dersom de kan anses for forsvarlige. Foreligger flere forsvarlige Tilbud, maa det laveste Reparationstilbud og det højeste Tilbud paa Køb af Skibet benyttes. Omkostninger, der forvoldes den Forsikrede ved Indhentningen af Tilbud, maa erstattes i Overensstemmelse med Reglen i § 143.
- ⁹ Jfr. § 127 Note 2.
- ¹⁰ Tilbudet eller den nye Besigtelse bliver da afgørende for, om Skibet er kondemnabelt. Da Flytningsomkostningerne som allerede paaløbne Omkostninger ikke tages med i Betragtning, bliver Grundlaget et andet end for den inden Flytningen afholdte Besigtelse, og den Assurandøren her tillagte Beføjelse altsaa noget mere end en blot Prøvelse af den tidligere Besigtelses Resultater.
- ¹¹ og medtages altsaa ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Kondemnation.
- ¹² Til Iværksættelsen af det fornødne hører ogsaa Foretagelsen af den for Flytningen nødvendige midlertidige eller delvise Reparation. Kan endelig Reparation udføres paa Stedet ved Fremsendelse af Materialer og Arbejdskraft, maa Assurandøren have Ret til at lade saadan Reparation foretage, hvorefter Spørgsmaalet om Kondemnation bortfalder. Sejlskibspolicien indeholder følgende Bestemmelse (i § 8):
- „Kondemneres et Skib, fordi der paa Stedet mangler Midler til dets Reparation, har Assurandørerne — i Overensstemmelse med Reglerne i Konventionens § 129, 4. Stk. — Ret til at tilvejebringe de manglende Midler og lade Skibet reparere“.*
- ¹³ 10-Maaneders-Fristen maa regnes fra Kondemnationen.
- ^{14—16} Jfr. § 127 Note 5—7.

§ 130.

Har der manglet Efterretning om Skibet i tre Gange saa lang Tid, som gennemsnitlig medgaar til dets Rejse fra det Sted, fra

hvilket sidste Efterretning om Skibet haves, til det nærmest følgende Bestemmelsessted¹, dog mindst i tre Maaneder², har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab³.

Det samme gælder, naar Skibet er gaaet til Søs paa ubestemt Tid⁴, og der har manglet Efterretning om det i tre Maaneder fra det Tidspunkt, til hvilket det senest kunde ventes tilbage.

(F. § 71; Søl. §§ 258, 260—263; C. § 168 Nr. 1; N.Pl. § 71; H.B. § 72; M.I.A. s. 58.)

¹ Ved Bestemmelsessted maa her forstaaes Sted, som Skibet er bestemt til at anløbe, selvom det kun er for Ordre eller Bunkring.

² Fristen maa regnes fra den Tid, da Skibet befandt sig paa det Sted, fra hvilket sidste Efterretning haves.

³ Kommer Skibet frem, eller indløber Efterretning om det, efter at Fristen er udløbet, beholder den Forsikrede dog sin Ret til Erstatning som for Totaltab, dersom han allerede har fremsat Krav om en saadan Erstatning, men næppe ellers.

Udbetaler Assurandøren Erstatning som for Totaltab, indtræder han i Retten til Skibet, hvis det kommer frem, jfr. § 72.

⁴ F. Eks. paa Fiskeri.

§ 131.

Er Skibet blevet forladt af Besætningen i aaben Sø¹ og ikke inden tre Maaneder derefter² kommet i den Forsikredes Raadighed³, har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab⁴.

(F. § 71; Søl. §§ 259, 260—263; C. § 168 Nr. 3; N.Pl. § 71.)

¹ Det er ligegyldigt, hvad Grunden er til, at Besætningen forlader Skibet (Havari, manglende Proviant, Mytteri etc.), men Forudsætningen for Reglens Anvendelse maa være, at Skibet ikke samtidigt tages i Besiddelse af andre, f. Eks. af Bjergere. Det afgørende er, om Skibet overlades til sin Skæbne.

² Fristen regnes altsaa fra den Dag, da Skibet forlades af Besætningen, selvom der fremkommer senere Efterretninger om det.

³ Herved maa forstaaes, at den Forsikrede faar — eller uden urimelige Omkostninger kan skaffe sig — Adgang til at raade over Skibet. At Skibet f. Eks. af Bjergere tilbageholdes for Bjergeløn, udelukker ikke, at det betragtes som kommet i den Forsikredes Raadighed.

⁴ Sml. § 130 Note 3.

§ 132.

Er Skibet af fremmed Magt blevet belagt med Embargo, opbragt eller tilbageholdt¹, eller er det taget af Oprørere eller af Sørovere, og frigives det ikke inden 6 Maaneder derefter², har den Forsikrede Ret til Erstatning som for Totaltab³.

(F. § 72; Søl. §§ 259, 260—263; C. § 168 Nr. 2; N.Pl. § 72; H.B. §§ 73, 121_e, 122.)

¹ Disse Foranstaltninger vil som oftest være Krigsforanstaltninger, saaledes at denne Del af Bestemmelsen navnlig vil finde Anvendelse, hvis Forsikringen omfatter Krigsfare, jfr. § 75. Bestemmelsen gælder ikke for Foranstaltninger, der foretages af Myndighederne i Skibets Hjemland, jfr. ogsaa Klausulen om Kaskoforsikring mod Krigsfare Nr. 130 (5) (ndfr. S. 233).

² Er der ingen Udsigt til, at den Forsikrede vil faa Skibet tilbage, falder Tilfældet ind under § 126 Nr. 4, saaledes at han har Ret til Erstatning uden at afvente 6-Maaneders-Fristens Udløb, sml. den i § 192 Note 10 citerede S.H.D. 3/5 16 (S.H.T. 16. 186). Hvis det paa anden Side maa antages, at den Forsikrede indenfor en rimelig Tid vil faa Skibet tilbage, f. Eks. naar det af en fremmed Magt er beslaglagt eller rekvireret til midlertidig Brug, kan han ikke paaberaabe sig § 132.

³ Sml. § 130 Note 3.

§ 133.

At Tab af Skibet¹ helt eller delvis kan fordres godtgjort som Havari grosse², udelukker ikke den Forsikrede fra at kræve Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab³.

Assurandøren indtræder i det Omfang, i hvilket han har betalt Erstatning for Skade, der beregnes som Havari grosse, i den Forsikredes Ret til Havari grosse Godtgørelsen⁴.

(F. § 66; N.Pl. § 35₄; H.B. § 31; M.I.A. ss. 66, 79.)

¹ Herunder ogsaa det Tilfælde, at Skibet er saa beskadiget, at det ikke er Istandsættelse værd.

² Jfr. York-Antwerpen Reglerne af 1924, Regel XVIII, 2. Stk.

³ Reglen er en Undtagelse fra den almindelige Regel i § 55.

⁴ Om Assurandørens Indtræden i Ret til Havari grosse Godtgørelse maa noget lignende gælde som anført i Note 2 og 3 til § 71.

§ 134.

Ved Beregning af Erstatning for Totaltab gøres ikke Afdrag for de Skader, der ifølge Bestemmelserne i §§ 120—122¹ og 155—157² ellers ikke erstattes³.

(C. § 73.)

¹ Konstruktions- eller Materialefejl, Slid etc. og Skade ved almindelig Brug.

² Skader paa Maskineri og Inventar, der ikke er en Følge af Stranding, Ild, Kollision etc.

³ Reglen er en Undtagelse fra den almindelige Regel i § 84, 2. Stk.

§ 135.

Har Assurandøren gjort Brug af Bestemmelsen i § 127, 2. Stk., eller i § 129, 4. Stk., kan den Forsikrede ved Udløbet af den i § 90, 2. Stk., 1. Pkt., fastsatte 2 Maaneders Frist¹ forlange Sikkerhed² for Erstatning stillet. Kommer Erstatning til Udbetaling³, svares Rente deraf 6 pCt. p. a. fra Udløbet af nævnte Frist.

¹ der regnes fra det Tidspunkt, da de fornødne Bevisligheder er tilvejebragt. De fornødne Bevisligheder maa her være Bevislighederne for, at de i § 127, 1. Stk., eller § 129, 1.—3. Stk., angivne Betingelser for den Forsikredes Ret til Erstatning som for Totaltab foreligger.

² Bankgaranti vil være den almindeligste Form for Sikkerhedsstillelsen, men denne kan ogsaa ske paa anden betryggende Maade.

³ nemlig i det i § 127 omhandlede Tilfælde, hvis Skibet ikke er bjerget inden 10-Maaneders-Fristens Udløb, eller Bjergningen forinden er opgivet, og i det i § 129 omhandlede Tilfælde, hvis Flytningen ikke er tilendebragt inden 10-Maaneders-Fristens Udløb, eller forinden er opgivet, eller hvis det indhentede Tilbud eller den nye Besigtelse ikke kan omstøde Kon-demnationen.

§ 136.

Forsikringen vedvarer, saalænge nogen af de i §§ 127—132 fastsatte Frister løber¹.

Forlænges aftalt Forsikringstid² som Følge heraf, kan Assuran-døren kræve Præmietillæg i Forhold til Forlængelsen³. Dette gælder dog ikke i de i §§ 127, 2. Stk. og 129, 4. Stk. omhandlede Til-fælde⁴.

(N.Pl. § 71₄.)

¹ Afbrydes Fristerne ved, at henholdsvis Skibet bjerges (§§ 127 og 128), Flytningen tilendebringes (§ 129), Efterretning fremkommer (§ 130), Skibet kommer i den Forsikredes Raadighed (§ 131), eller Skibet frigives (§ 132), ophører Forsikring paa Tid, hvis den aftalte Forsikringstid er udløbet, dog at Forlængelse indtræder efter § 41, hvis Skibet er paa Søen eller i Nødhavn, og efter § 111, hvis det er usødygtigt som Følge af Skade, der omfattes af Forsikringen.

² Bestemmelsen i 2. Stk. angaar altsaa kun Forsikring paa Tid.

³ Jfr. § 41 Note 14.

⁴ idet de nævnte Bestemmelser er givet af Hensyn til Assurandøren.

5. Partiel Skade paa Skibet.

§ 137.

Har et forsikret Skib lidt partiel Skade¹, der kan antages omfattet af Forsikringen, skal Skaden, saasnart det med Rimelighed kan ske, besigtet under de Former, hvorom den Forsikrede og Assurandøren træffer Aftale². Kan saadan Aftale ikke træffes³, skal den Forsikrede, hvis Skaden er af nogen Betydning, lade den besigte af retslig udmeldte Mænd eller iøvrigt under de paa Stedet brugelige Former⁴.

Besigtelsen skal for hver enkelt Skade fastslaa dens Aarsag og Tidspunktet for dens Indtræden, angive dens Udstrækning og hvorledes den bedst kan repareres, og taksere Omkostningerne ved dens Reparation, alt i det Omfang, i hvilket det efter Omstændighederne er muligt.

(C. § 179; N.Pl. § 75₁; H. B. § 74.)

¹ ∩ : Skade, der ikke er Totaltab, jfr. § 108.

² Besigtelsens Resultater vil undertiden være Udtryk for en Overenskomst mellem Parterne, men hvor dette ikke er Tilfældet, kan ingen af disse være afskaaret fra at afkræfte Besigtelsen ved at føre Bevis for Resultaternes Urigtighed. For saa vidt angaar Størrelsen af Reparationsomkostningerne, vil saadant Bevis kunne føres ved Indhentelse af Tilbud, jfr. § 138.

³ fordi der ikke er Tid for den Forsikrede til at komme i Forbindelse med Assurandøren eller dennes Repræsentant, eller fordi den Forsikrede og Assurandøren ikke kan blive enige om Formerne.

⁴ Jfr. § 129 Note 7 og Sølovens § 41.

Til Besigtelse skal Assurandøren eller hans Repræsentant saavidt muligt varsles, jfr. § 80.

Om Omkostningerne ved Besigtelse se § 60.

§ 138.

Er Skaden af nogen Betydning, kan Størrelsen af Reparationsomkostningerne søges fastslaaet ved Indhentning af Tilbud paa Reparationen¹. I saa Fald gælder det billigste Tilbud, som det med Rimelighed kan forlanges, at den Forsikrede skal antage², som Taksation af Omkostningerne³.

(N.Pl. § 75₃.)

- ¹ Saavel Assurandøren som den Forsikrede har Ret hertil. Om Udgifterne etc. foranlediget ved Indhentelse af Tilbud se §§ 60 og 143.
- ² Som Eksempler paa Tilbud, som det ikke med Rimelighed kan forlanges, at den Forsikrede skal antage, kan nævnes Tilbud, der forudsætter uforholdsmæssig langvarig Reparation eller en særlig lang eller farlig Forsejling, eller som hidrører fra et Værft, der kan befrygtes ikke at ville udføre Reparationen forsvarligt.
- ³ ∩ : dette Tilbud lægges til Grund for Erstatningsberegningen efter Reglerne i § 139, 1., 3. og 4. Stk., selvom den Forsikrede lader Reparationen udføre ved et andet Værft. Vilde Tilbudets Antagelse have medført Forsejlingsomkostninger, jfr. § 144, 2. og 3. Stk., maa disse medtages ved Erstatningsberegningen.

§ 139.

Til Grund for Erstatningsberegningen lægges de virkelige Reparationsomkostninger. Overstiger disse Taksationsbeløbet, lægges dog dette til Grund.

Er fornøden Besigtelse¹ ikke afholdt, og kan dette lægges den Forsikrede til Last², erstattes Reparationsomkostningerne kun i det Omfang, i hvilket det godtgøres³, at de er rimelige.

Gaar Skibet tabt uden forinden at være repareret, lægges Taksationsbeløbet til Grund for Erstatningsberegningen⁴.

Det samme gælder, naar Skibet uden forinden at være repareret skifter Ejer, og Erstatningskravet ikke samtidig overgaar til den nye Ejer. Sælges Skibet til Ophugning, til Brug som Kulhulk eller lignende, ydes Erstatning dog kun, for saa vidt Skaden maa antages at have medført Forringelse af Skibets Værdi⁵.

Lader den Forsikrede ved Fornyelse anvende et ringere Materiale eller en ringere Konstruktion end forud benyttet, eller opgiver han endeligt at lade en beskadiget Del reparere eller forny,

afgøres det efter billigt Skøn, hvorvidt Besparelsen⁶ herved skal erstattes⁷.

Reparationsregninger skal saavidt muligt forelægges Assurandøren eller dennes Repræsentant, forinden de godkendes af den Forsikrede.

(C. §§ 181, 182; N.Pl. § 75₃; H.B. § 75; M.I.A. s. 69.)

¹ Jfr. § 137.

² Kan det ikke lægges den Forsikrede til Last, maa Assurandøren, hvis han ikke vil anerkende Reparationsomkostningerne, godtgøre, at de er urimelige.
³ af den Forsikrede. Beviset kan føres ved Erklæringer fra Sagkyndige eller ved Fremlæggelse af Tilbud fra andre Værfter.

⁴ Jfr. § 84 med Note 4. Skaden skal erstattes, selv om det senere Tab af Skibet ikke omfattes af Forsikringen, jfr. § 50 Note 1 (Slutningen). Er Skaden ikke blevet besigtet, inden Skibet gaar tabt, maa dens Størrelse ansættes skønsmæssigt, jfr. S.H.D. 4/6 19 (N.D. 19. 369). Er det umuligt blot tilnærmelsesvis at anslaa Skaden, vil den Forsikrede ikke kunne forlange nogen Erstatning for den.

⁵ I saa Tilfælde erstattes altsaa Værdiforringelsen, dog at Erstatningen ikke kan overstige den paa Grundlag af Taksationsbeløbet beregnede Erstatning. Har Skaden været Aarsag til, at Skibet bortselges, vil Værdiforringelsen i Almindelighed kunne sættes til Forskellen mellem Skibets Værdi uden den paagældende Skade og Salgssummen. Vilde Skibet være blevet solgt, selvom det ikke havde lidt Skade, er Værdiforringelsen normalt den Formindskelse af Salgssummen, som Skaden maatte have medført.

⁶ Erstatningen kan altsaa ikke overstige denne.

⁷ Ved Skønnet vil kunne tages Hensyn til, om den ufuldstændige eller udladte Reparation medfører Forringelse af Skibets Brugs- eller Salgsværdi, Forøgelse af senere Vedligeholdelsesudgifter eller andre Ulemper for den Forsikrede.

§ 140.

Vilde en fuldstændig Udbedring af Skaden medføre urimelige Omkostninger¹, og kan Skibet ved en mindre omfattende Reparation bringes i fuldt sødygtig Stand og, hvis det er klassificeret, beholde sin Klasse, erstatter Assurandøren kun Omkostningerne ved en saadan Reparation med Tillæg af rimelig Erstatning for Værdiforringelse, Skibet lider ved ikke at blive sat i samme Stand som før².

Omkostninger ved Fornyelse³ af Jern- eller Staaldele af et Jern-

eller Staalskibs Skrog erstattes kun, for saa vidt de paagældende Dele ikke kan rettes, laskes eller paa lignende Maade repareres, eller det ikke med Rimelighed kan forlanges, at den Forsikrede skal afstaa fra at faa dem fornyet⁴.

(N.Pl. §§ 75₄, 76₅.)

- ¹ Om Omkostningerne ved en fuldstændig Udbedring vilde være urimelige, maa afgøres under Hensyntagen til Skibets Alder, særlige Brug og Vedligeholdelsesstandard. Som et Tilfælde, hvor fuldstændig Reparation vil kunne medføre urimelige Omkostninger, kan nævnes, at et Skibs Skrog har begivet sig lidt, uden at dette dog har nogen Indflydelse paa Skibets Brugbarhed, og en fuldstændig Retning vilde nødvendiggøre omfattende Skrogarbejder.
- ² Ved Ansættelsen af saadan skønmæssig Erstatning for Værdiforringelse vil der kunne tages Hensyn baade til Forringelse af Brugsværdien og af Salgsværdien (jfr. herved H.D. 14/10 32 (N.D. 32. 365), men derimod A.S.R. Nr. 350 13/4 32), men Skønnet maa kunne udøves med en vis Frihed.
- ³ 3: de forøgede Omkostninger, altsaa det Beløb, hvormed Prisen for Fornyelse overstiger Prisen for Retning etc.
- ⁴ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser:

Dampskibspolicen (§ 3):

„Reglen i Konventionens § 140, 2. Stk., finder kun Anvendelse i Tilfælde, hvor den paagældende Reparation er af mindre væsentlig Betydning for Skibet som Helhed, og den Forsikrede kan i saadanne Tilfælde, naar Reparation paa anden Maade kan ske, kun kræve Fornyelse, hvor dette fordres for Klassifikationens Skyld. Den Forsikrede har i disse Tilfælde ikke Krav paa Erstatning for Værdiforringelse“.

Sejlskibspolicen (§ 1):

„I Konventionens § 140 gøres følgende Ændringer: Assurandørerne yder ikke Erstatning for Værdiforringelse af Skibet, medmindre dets Brugbarhed er væsentlig nedsat. Omkostninger ved Fornyelse af Jern- eller Staaldele af et Jern- eller Staalskibs Skrog erstattes kun, for saa vidt de paagældende Dele ikke kan rettes, laskes eller paa lignende Maade repareres, eller Fornyelse fordres af Klasse- eller Skibstilsyn“.

§ 141.

Udsætter den Forsikrede uden Assurandørens Samtykke¹ Reparation af Skade paa Skibet, erstattes ikke Forøgelse af saadan Skade², der følger af Udsættelsen.

Er Skibet paa Rejse, og maa det antages, at det er sødygtigt,

og at Udsættelsen iøvrigt er forsvarlig, erstattes dog Forøgelse af Skade som nævnt, der opstaar under Fortsættelse af Rejsen³.

(C. § 180.)

¹ Samtykker Assurandøren i Udsættelsen, maa han, hvis han ikke har taget noget Forbehold derimod, ogsaa erstatte Forøgelsen af Skaden paa Skibet.

² ∅ : Skade paa Skibet. Om Assurandøren ogsaa er fri for at erstatte anden Skade, f. Eks. Havari grosse eller Bjergningsomkostninger, der opstaar som Følge af den ureparerede Skade, maa afgøres efter Reglerne om Usødygtighed etc., jfr. §§ 114—116.

³ ∅ : den Rejse, Skibet befinder sig paa. Reglen i 2. Stk. gælder ikke, hvis Skibet paabegynder en ny Rejse.

§ 142.

Assurandøren erstatter Omkostninger ved midlertidig Reparation, der er nødvendig, fordi endelig Reparation¹ ikke eller ikke med Rimelighed² kan udføres paa det Sted, hvor Skibet befinder sig.

I andre Tilfælde erstattes Omkostninger ved midlertidig Reparation kun, for saa vidt herved andre Omkostninger spares for Assurandøren³.

(N.Pl. § 76₂.)

¹ Forudsætningen er her — som i de følgende Paragraffer — at det drejer sig om Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen.

² F. Eks. fordi Reparationen paa det paagældende Sted vilde være uforholdsmæssig dyr eller langvarig, eller fordi Skibet er et Ruteskib, der skal overholde sin Fartplan, og derfor ikke kan afvente en endelig Reparation.

³ F. Eks. derved, at den endelige Reparation ved en senere Lejlighed kan udføres billigere, eller derved, at en Dokning af Skibet spares, fordi den endelige Reparation opsættes til Skibet senere er i Dok for Reparation af andre Skader.

Omkostninger ved midlertidig Reparation vil ofte blive beregnet som Havari grosse og kan da kun kræves erstattet efter Bestemmelserne i §§ 51—53, jfr. § 55. Det samme gælder de fleste af de i de følgende Paragraffer omhandlede Omkostninger.

§ 143.

Indhentes Tilbud paa Reparation efter Aftale med Assurandøren eller efter dennes Ønske¹, erstatter Assurandøren Hyre og

Kostpenge², Forbrug af Kul, Olie og andre Maskinformødenheder og Havneudgifter under Ophold, der foranlediges herved, samt Omkostninger ved Dokning af Skibet³ i saadan Anledning.

¹ Jfr. § 129, 4. Stk., og § 138.

² Men ikke Rederiets øvrige Tidstab.

³ Herunder nødvendige Forhalingsudgifter.

§ 144.

Er det for Reparation, der ikke kan udsættes, eller som det kan medføre Skade at udsætte¹, nødvendigt, at Skibet forsejler til Reparationssted, erstatter Assurandøren Omkostningerne ved Forsejlingen².

Sker Forsejlingen³, efter at Tilbud er indhentet⁴, for at opnaa billigere Reparation, erstatter Assurandøren Forsejlingsomkostningerne i det Omfang, i hvilket herved andre Omkostninger spares for ham.

Til Forsejlingsomkostninger henregnes Hyre og Kostpenge til Besætningen og Forbrug af Kul, Olie og andre Maskinformødenheder under Forsejlingen samt herved foranledigede Havneudgifter⁵.

(N.Pl. § 75₂; H.B. § 75₄.)

¹ Jfr. § 141.

² Udtrykket Forsejling omfatter ikke alene Sejladsen til Reparationsstedet, men ogsaa Sejladsen fra dette. Spares der ved Forsejlingen Omkostninger for Skibet, fordi det bringes nærmere til sit Bestemmelsessted, maa der gøres Fradrag for Besparelsen, jfr. § 73. Faar Skibet under Opholdet i Reparationshavnen Last fra denne, maa i Almindelighed Omkostningerne ved Sejladsen til, men ikke Omkostninger ved Sejladsen fra Reparationshavnen erstattes. Iøvrigt maa Spørgsmaalet om Omfanget af Erstatningen for Forsejlingsomkostningerne i det enkelte Tilfælde afgøres under Hensyntagen til, hvad der oplyses om Rejser, Skibet maatte være sluttet for, og Havariets Indflydelse herpaa.

³ ∴ Forsejling, der ikke falder ind under Bestemmelsen i 1. Stk.

⁴ Jfr. § 138. Er Tilbud ikke indhentet, erstattes Forsejlingsomkostningerne kun, hvis der er truffet Aftale med Assurandøren derom.

⁵ Medmindre andet aftales, erstatter Assurandøren ikke Tidstab under Forsejlingen.

§ 145.

Assurandøren erstatter nødvendige Havneudgifter¹, der paa-løber som Følge af Reparation.

¹ Saasom Lodspenge og Udgifter til Bugsering og Trosseføring for Ind- og Udgaende, Havneafgifter og Klareringsudgifter.

§ 146.

Er det for Reparation nødvendigt, at Skibet forhaler til Værft eller Dok, erstatter Assurandøren Omkostningerne ved Forhalingen, herunder Forbrug af Kul, Olie og andre Maskinformødenheder.

(N.Pl. § 76₁.)

§ 147.

Assurandøren erstatter Hyre og Kostpenge til Besætning, der i Anledning af Reparation gør Tjeneste i Skibet¹, dog højst med et Beløb, svarende til 20 pCt. af de Omkostninger ved selve Reparationen², der erstattes af Assurandøren³.

(C. §§ 195, 197.)

¹ Der erstattes herefter kun Hyre og Kostpenge til dem af Besætningen, hvis Tjeneste er nødvendig for Reparationen, eller som medvirker ved Reparationen. Dette maa gælde, selvom Afmønstring af den øvrige Del af Besætningen under Reparationen efter Loven eller af praktiske Grunde ikke kan ske, f. Eks. fordi Reparationen foregaar i Udlandet.

² Hertil maa regnes Omkostninger ved Doksætning og Dokleje, men ikke de i §§ 143—146 og 148—150 omhandlede Omkostninger.

³ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser:

Dampskibspolicen (§ 4):

„Konventionens § 147 afløses af følgende Bestemmelser: Assurandørerne erstatter Hyre og Kostpenge til Besætningen for den Tid, Skibet nødvendigt opholdes ved Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen, dog kun i det Omfang, Afmønstring ikke med Rimelighed kunde ske. Naar en Reparation i Skibets Hjemland kan skønnes at ville tage længere Tid end 7 Dage, erstattes for den overskydende Tid kun Hyre og Kostpenge til Fører og Officerer samt til det Mandskab, som det af Hensyn

til Reparationen er nødvendigt at beholde til Tjeneste i Skibet. Naar Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen, og Arbejder for Rederiets Regning udføres samtidig, gælder tillige følgende Regler:

1. Er Doksætning, Værftsophold eller andet Reparationsophold besluttet alene af Hensyn til Rederiarbejde, erstatter Assurandørerne, hvis der tillige udføres Havariarbejde, Halvdelen af Hyre og Kostpænge i den Tid, der er fælles for det paagældende Rederiarbejde og Havariarbejdet, samt hele Beløbet af Hyre og Kostpænge i den Tid, hvormed Havariarbejdet maatte forlænge Opholdet.
2. Er derimod Opholdet besluttet alene eller tillige af Hensyn til Havariarbejde, erstatter Assurandørerne hele Beløbet af Hyre og Kostpænge i den Tid, der er nødvendig for dette Arbejde. Er der, naar Dokning finder Sted, forløbet mere end 12 Maaneder siden sidste Uddokning, erstatter Assurandørerne dog af Hyre og Kostpænge i den Tid, der er fælles for Havariarbejde og Skrabning og Maling af Bunden, kun Halvdelen.

Finder Reparation Sted, efter at Skibet er overgaaet til anden Ejer end den Forsikrede, erstattes Hyre og Kostpænge kun, for saa vidt angaar Besætning, der er i den Forsikredes Tjeneste¹.

Sejlskibspolicen (§ 4):

„I Stedet for de i Konv. § 147 nævnte Hyre- og Kostpænge erstattes Tilsyn til Føreren med 10 Kr. pr. Dag og for Mandskabs Assistance 5 Kr. pr. Dag pr. Mand, dog ikke ud over 10 % af de Omkostninger ved selve Reparationen, der erstattes af Assurandørerne“.

§ 148.

Assurandøren erstatter nødvendige Ekstraudgifter¹ ved Besætningens Ophold i Land i Anledning af Reparation.

(N.Pl. § 76₁.)

¹ 1) Udgifterne ved Ophold i Land med Fradrag af, hvad der spares ved, at Besætningen ikke opholder sig om Bord.

§ 149.

Assurandøren erstatter det under Reparation nødvendige Forbrug af Kul, Olie og andre Maskinformødenheder¹.

¹ 1) Altsaa ikke alene, hvad der forbruges til Reparationsformaal (ved Ind- og Uddokning, Maskinprøve etc.), men ogsaa det almindelige daglige Forbrug under Reparationsopholdet.

§ 150.

Er det for Reparation nødvendigt, at Udredningsgenstande¹ flyttes eller opløses, erstatter Assurandøren herved foranledigede Omkostninger og Tab², der ikke med Rimelighed kunde undgaa³.

(N.Pl. § 76₁.)

¹ Omkostninger eller Tab ved saadan Flytning eller Oplosning af Ladning, som er nødvendig for Reparation, vil i Reglen blive beregnet som Havari grosse, jfr. York-Antwerpen Reglerne af 1924, Regel X b og c og XII. Er dette undtagelsesvis ikke Tilfældet, maa Bestemmelsen i denne Paragraf finde analogisk Anvendelse paa saadanne Omkostninger, sml. § 154, III (Tilkomstarbejder).

Flytning eller Oplosning af Reservegods, Inventar og andre Genstande, som hører ind under Kaskoforsikringen, maa betragtes som en Del af den Reparation, for hvilken Flytningen eller Oplosningen sker, og er derfor ikke nævnt her, sml. § 154, III (Tilkomstarbejder).

² F. Eks. Oliespild ved Tømning af Olietanke.

³ F. Eks. ved, at der sørges for, at Bunkerrum eller Olietanke, ved hvilke Reparation skal foregaa, er tomme, naar Skibet gaar til Værft.

§ 151.

Udføres samtidig med Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen, Arbejder for den Forsikredes Regning, i Anledning af hvilke Doksætning skulde være foretaget, selv om den paagældende Skade ikke havde foreligget, afgøres det efter billigt Skøn, hvorvidt Omkostninger ved Doksætning, Dokleje og Omkostninger som nævnt i §§ 143—150 skal fordeles¹.

(N.Pl. § 75₆.)

¹ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser:

Dampskibspolicen (§ 5):

„Naar Havari- og Rederiarbejde udføres samtidig i Dok, gælder følgende Regler:

1. Er Dokning besluttet alene af Hensyn til Rederiarbejde, erstatter Assurandørerne, hvis der under Dokningen tillige foretages Havariarbejde, som kun kan udføres i Dok, Halvdelen af Omkostningerne ved Ind- og Uddokning og af Doklejen i den Tid, der er fælles for det paagældende Rederiarbejde og Havariarbejdet, samt hele Doklejen i den Tid, hvormed Havariarbejderne maatte forlænge Dokopholdet.

2. Er derimod Dokning besluttet alene eller tillige af Hensyn til Havariarbejde, erstatter Assurandørerne Omkostningerne ved Ind- og Uddokning samt hele Doklejen i den Tid, der er nødvendig for Havariarbejdet. Er der, naar Dokningen finder Sted, forløbet mere end 12 Maaneder siden sidste Uddokning, erstatter Assurandørerne dog af Omkostningerne ved Ind- og Uddokning og Doklejen i den Tid, der er fælles for Havariarbejde og Skrabning og Maling af Bunden, kun Halvdelen.

Omkostninger i Tilknytning til Reparation.

Naar Havari- og Rederiarbejde udføres samtidig, bestemmes Erstatningen for Forhalingsudgifter, Forbrug af Maskinfornødenheder, Havneudgifter og andre saadanne Omkostninger i Forbindelse med Dokning, Værftsophold eller andet Reparationsophold efter Regler svarende til de i §§ 4, 2. Stk., og 5 om Erstatning for Hyre og Kostpenge og Dokningsomkostninger givne^c.

(Se endvidere Policens § 4 om Hyre og Kostpenge, citeret i Note 3 til § 147).

Sejlskibspolice (§ 5) :

- „a. Skibet dokkes for Assurandørernes Regning, naar der i Forvejen er anmeldt eet eller flere Assurandørerne vedkommende Havarier, hvis Reparation kræver Dokning.
- b. Skibet dokkes for Rederiets Regning, naar der ikke er anmeldt Havari som nævnt under a., og i alle Tilfælde, naar der er forløbet mere end 9 Maaneder siden Skibets sidste Uddokning.
- c. Lader Rederiet eller Assurandørerne ved Dokning for den anden Parts Regning udføre dokkrævende Arbejde, sker der ingen Fordeling af Udgifterne ved Ind- og Uddokning efter a. og b., medens den Dokleje, som er fælles for Parternes Arbejder, deles lige^c.

§ 152.

Lader den Forsikrede¹ Reparation udføre helt eller delvis i Overtid, erstattes herved foranledigede Omkostninger kun, for saa vidt andre Omkostninger spares for Assurandøren ved Reparationens Fremskyndelse.

(N.Pl. § 76₃.)

¹ Der synes heri at ligge, at Forudsætningen for Bestemmelsens Anvendelse er, at Udførelsen af Reparation i Overtid skyldes den Forsikredes Dispositioner. Skyldes Overtidsarbejdet Værftets almindelige Arbejdsmaade eller særlige Forhold vedrørende Værftet eller Arbejdets Art, maa Omkostningerne derved formentlig erstattes som en Del af Reparationsomkostningerne, uanset om og hvormeget der spares for Assurandøren.

§ 153.

Værdien af gammelt Materiale, der hidrører fra Reparation, fradrages i Erstatningen¹.

(C. § 181; N.Pl. § 76₇; H.B. § 75₃.)

¹ Hvis det er aftalt med Værftet, at gammelt Materiale skal tilfalde dette, vil der i Almindelighed i Reparationsprisen være taget Hensyn hertil, saaledes at særligt Afdrag i Erstatningen ikke skal finde Sted.

§ 154.

I Omkostninger ved Fornyelse, Reparation eller Eftersyn gøres Afdrag efter følgende Regler¹:

I. Skibe, der henhører under et anerkendt Klassifikationsselskabs² første Klasse.

A. SKROG

1) Jern- og Staalskibe.

a. *Jern- og Staaldele.*

Skibets Alder ikke over 12 Aar — Intet Afdrag.

„ „ mellem 12 og 18 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.

„ „ over 18 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

Omkostninger ved beskadigede Deles Udtagning, Reparation (Retning, Laskning eller lignende) og Genanbringelse eller ved deres Reparation paa Stedet erstattes uden Afdrag³.

b. *Trædele og Cementering.*

Skibets Alder ikke over 5 Aar — Intet Afdrag.

„ „ mellem 5 og 10 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.

„ „ over 10 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

For Lastribber, Garnering og lignende beregnes dog $\frac{1}{3}$ Afdrag, medmindre Skibets Alder ikke er over 5 Aar.

c. *Andre Dele.*

For andre end de under a. og b. nævnte Dele⁴ beregnes Afdrag som for de Dele, hvormed de er i Forbindelse.

2) Træ- og Kompositskibe.

- Skibets Alder ikke over 1 Aar — Intet Afdrag.
 „ „ mellem 1 og 3 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.
 „ „ over 3 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

B. MASKINERI

1) Damp- og Dieselmotorskibe.

a. *Maskinens bevægelige Dele*⁵, herunder *Skrue og Skrueaksel, samt Foringer, Pander, Kondensator, Pumper og Søforbindelser.*

- Alder ikke over 3 Aar. — Intet Afdrag.
 „ mellem 3 og 6 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.
 „ over 6 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

b. *Andre Dele.*

- Alder ikke over 6 Aar — Intet Afdrag.
 „ mellem 6 og 12 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.
 „ over 12 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

Ved Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af de under a. nævnte Dele samt af Kedler og Skorsten lægges den paagældende Dels Alder til Grund, hvis den oplyses, og Alderen regnes i saa Fald fra den Dag, paa hvilken den paagældende Del som ny er taget i Brug. I andre Tilfælde lægges Maskinens Alder til Grund.

I Omkostninger ved at rette, svejse eller afpudse Skruen gøres intet Afdrag.

For Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af Skrueaksel, der er over 15 Aar gammel, svares ingen Erstatning.

Ved Fornyelse af Kedler og Skorsten fradrages $\frac{1}{180}$ for hver fulde Maaned.

2) Andre Motorskibe og Sejlskibe med Motor.

- Motorens Alder ikke over 1 Aar — Intet Afdrag.
 „ „ mellem 1 og 3 Aar — $\frac{1}{6}$ Afdrag.
 „ „ „ 3 og 5 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.
 „ „ over 5 Aar — $\frac{2}{3}$ Afdrag.

Ved Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af Skrue

eller Skrueaksel lægges dog den paagældende Dels Alder til Grund, hvis den oplyses, og Alderen regnes i saa Fald fra den Dag, paa hvilken den paagældende Del som ny er taget i Brug.

I Omkostninger ved at rette, svejse eller afpudse Skruen gøres intet Afdrag.

For Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af Skrueaksel, der er over 10 Aar gammel, svares ingen Erstatning.

C. INVENTAR

- 1) Rundholter af Staal og staaende Rig af Wire.

Skibets Alder ikke over 5 Aar — Intet Afdrag.

„ „ over 5 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

- 2) Anker og Ankerkæde.

For Anker beregnes intet Afdrag.

For Ankerkæde beregnes intet Afdrag, naar dens Alder ikke er over 5 Aar, $\frac{1}{6}$ Afdrag, naar dens Alder er mellem 5 og 10 Aar, og $\frac{1}{3}$ Afdrag, naar dens Alder er over 10 Aar. Alderen regnes fra den Dag, paa hvilken hele Kæden som ny er taget i Brug.

- 3) Andet Inventar.

Skibets Alder ikke over 1 Aar — Intet Afdrag.

„ „ over 1 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

D. MALING

- 1) Maling af Bund og Vandgang.

For Skrabning og Maling af Bund eller Vandgang fradrages $\frac{1}{6}$ for hver fulde Maaned, der, naar Dok-sætning finder Sted, er forløbet siden sidste Maling.

- 2) Anden Maling.

For anden Maling og for Forgyldning, Oliering, Tjæring, Cementvask o. lign. fradrages altid $\frac{1}{3}$.

II. Skibe, der ikke er klassificerede, eller som ikke henhører under et anerkendt Klassifikationselskabs første Klasse.

Reglerne under I kommer til Anvendelse med følgende Ændringer:

A. SKROG

Jern- og Staaldele i Jern- og Staalskibe.

Skibets Alder ikke over 6 Aar — Intet Afdrag.

„ „ over 6 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

B. MASKINERI

1) Damp- og Dieselmotorskibe.

Maskinens Alder ikke over 3 Aar — Intet Afdrag.

„ „ over 3 Aar — $\frac{1}{3}$ Afdrag.

For Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af Skrueaksel, der er over 10 Aar gammel, svares ingen Erstatning.

2) Andre Motorskibe og Sejlskibe med Motor.

Motorens Alder ikke over 1 Aar — Intet Afdrag.

„ „ mellem 1 og 3 Aar — $\frac{1}{4}$ „

„ „ „ 3 „ 5 Aar — $\frac{1}{2}$ „

„ „ „ 5 „ 8 Aar — $\frac{3}{4}$ „

Er Motorens Alder over 8 Aar, svares ingen Erstatning.

III. Fælles Regler.

Havneudgifter, Forhaling, Hyre og Kostpenge, Forbrug af Maskinfornødenheder m. v.

Havneudgifter, Omkostninger ved Forhaling, Hyre og Kostpenge, Udgifter ved Besætningens Ophold i Land og Forbrug af Kul, Olie og andre Maskinfornødenheder erstattes uden Afdrag.

Dokning.

I Omkostninger ved Doksætning og Dokleje gøres samme Afdrag som for Fornyelse, Reparation eller Eftersyn, der finder Sted under Dokningen.

Tilkomsarbejder.

Maa for Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af beskadigede Dele andre Dele fjernes og genanbringes, bestemmes Afdrag i Omkostningerne herved efter de Regler, der gælder for Reparation af de for Tilkomst fjernede og genanbragte Dele.

Omkostninger og Tab ved Flytning eller Oplosning af Ladning, Udredningsgenstande, Reservegods, løst Inventar eller lignende erstattes dog uden Afdrag.

Reservegods.

Ved Fornyelse, Reparation eller Eftersyn af Reservegods gøres intet Afdrag, naar den paagældende Genstand ikke før Havariet har været i Brug.

Midlertidig Reparation.

I Omkostninger ved midlertidig Reparation gøres intet Afdrag.

Alderens Beregning.

Hvor ikke andet er bestemt, lægges Skibets eller Hovedmaskinens, ikke de enkelte Deles Alder til Grund.

Skibets og Hovedmaskinens Alder regnes fra den Dag, da Skibet første Gang blev registreret. Er Hovedmaskinen som ny indsat efter dette Tidspunkt, regnes dens Alder dog fra Indsættelsen.

Hvor ikke andet er bestemt, regnes Alderen til den Dag, da Skaden indtræder.

Ved Beregning af Alder regnes fra og til Begyndelsen af de paagældende Dage.

(C. § 181; N.Pl. § 77; H.B. § 76.)

¹ Sejlskibspoliceu indeholder følgende Bestemmelser (§ 2):

„I Konventionens § 154 gøres følgende Ændringer:

- a. For Jern- eller Staaalskibe, der henhører under et anerkendt Klassifikationselskabs første Klasse:
For Jern- og Staaldele af Skibets Skrog beregnes intet Afdrag, naar Skibets Alder ikke er over 10 Aar, $\frac{1}{6}$ Afdrag, naar dets Alder er mellem 10 og 15 Aar, og $\frac{1}{3}$ Afdrag, naar dets Alder er over 15 Aar.
- b. For alle Skibe:
Der ydes ingen Erstatning for Metalhud af Kobber, der er over 7 Aar,

Yellow Metal, der er over 5 Aaar, og Zink eller andet Metal, der er over 2½ Aar. Inden for disse Aldersgrænser beregnes altid ⅓ Afdrag. For Lastribber, Garnering o. l. beregnes altid ⅓ Afdrag“.

² De anerkendte Klassifikationsselskaber er følgende, se Bkg. Nr. 226 af 31. August 1926:

British Corporation for the Survey and Registry of Shipping,
Bureau Veritas,
Germanischer Lloyd,
Lloyd's Register of Shipping, samt
Det norske Veritas.

³ Jfr. § 140, 2. Stk.

Det vedtages ofte, at de fastsatte Afdrag af ⅓ og ⅓ for de Dele af Skroget, der er af Jern eller Staal, skal bortfalde.

⁴ saasom Messing, Bly, Glas, Linotol, Sejldugsmellelæg etc.

⁵ ∩ : arbejdende Dele.

§ 155.

Skade paa Skibets Maskineri¹ erstatter Assurandøren kun, for saa vidt den er en Følge af²:

- 1) Ild eller Eksplosion af andet end Maskineriet³,
- 2) Skibets Synken, Kæntring, Stranding eller Grundstødning,
- 3) Skibets Sammenstød⁴ med fast eller flydende Genstand, herunder Is,
- 4) Vold eller Røveri,
- 5) Tyveri, der maa antages ikke at være forøvet af Besætning eller Passagerer⁵.

(N.Pl. § 77 II B_a ; H.B. § 65 ; M.I.A. s. 55 (2) (c).)

¹ Jfr. § 158. —

Reglen gælder kun for selve Skaden paa Maskineriet, men af § 56 følger, at der for Erstatning af Omkostninger for at undgaa eller begrænse saadan Skade gælder de samme Betingelser som for Erstatning af selve Skaden. Hvis imidlertid Skaden paa Maskineriet medfører Fare for Skibet, maa Omkostninger for at afværge denne Fare, f. Eks. Havari grosse Omkostninger, saasom Nødhavnsudgifter, erstattes, selvom Skaden paa Maskineriet ikke skyldes nogen af de i Paragraffen nævnte Aarsager. Hvad Besigtelsesomkostninger angaar, maa disse erstattes, hvis det ved Besigtelsen skal afgøres, om Skaden omfattes af Forsikringen eller ej, jfr. § 60 med Note 1, medens de ikke erstattes, hvis det paa Forhaand er givet, at Skaden ikke skyldes nogen af de nævnte Aarsager.

- ² Den Forsikrede har Bevisbyrden for, at Skaden er en Følge af en af de nævnte Aarsager, jfr. S.H.D. 22/6 26 (S.H.T. 26. 194).

At Skaden skyldes Fejl eller Forsømmelse fra Besætningens Side, Oprør, Strejke eller — naar Krigsfare er forsikret — Krig, bevirker ikke, at den erstattes udenfor de i Nr. 1—5 nævnte Tilfælde. Om Skade ved Opofrelse for at undgaa eller begrænse Skade, der omfattes af Forsikringen, se § 56 Note 2.

- ³ Skade ved Beskydning (f. Eks. fra Oprøreres Side eller, hvis Forsikringen omfatter Krigsfare, Beskydning under Krig) maa ligestilles med de nævnte Aarsager (Ild eller Eksplosion, Sammenstød, Vold).
⁴ Herunder ogsaa Skruens og Skibets øvrige Tilbehørs Sammenstød med Genstand udenfor Skibet.
⁵ Kaskopolicerne indeholder følgende Bestemmelser (under „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ V) :

Dampskibspolicen :

„Under særlig Forsikring af Havnerisiko eller under Oplægning, hvorfor der ydes Risiko, dækkes ikke Tyveri af Dele af Skibets Maskineri eller Inventar eller af Kahytternes Udstyr og Montering, medmindre der er fast Vagt ombord“.

Sejlskibspolicen :

„Under særlig Forsikring for Havnerisiko eller under Oplægning, hvorfor der ydes Ristorno, dækkes ikke Tyveri af Dele af Skibets Maskineri eller Inventar“.

Sejlskibspolicen indeholder endvidere følgende Bestemmelse (§ 12) :

„Konventionens § 155, Nr. 5, ændres derhen, at Skade paa Maskineri ved Tyveri er Assurandørerne uvedkommende, dog erstattes Tyveri af Reservedele fra aflaaet Rum, for saa vidt det maa antages ikke at være forøvet af Besætning eller Passagerer“.

§ 156.

Skade paa Sejl, Presenninger, Trosser, løbende Rig, Fendere, Falderebstrapper, Vandfade, Ankre og Ankerkæder og andet løst Inventar, og Skade paa Kahytsudstyr og -montering, herunder dog ikke faste Træ- eller Metaldele¹, erstatter Assurandøren kun, for saa vidt den er en Følge af²:

- 1) Ild eller Eksplosion³,
- 2) Skibets Synken, Kæntring, Stranding eller Grundstødning,
- 3) Skibets eller dets Tilbehørs Sammenstød⁴ med fast eller flydende Genstand udenfor Skibet⁵, herunder Is,
- 4) Vold eller Røveri,
- 5) Tyveri fra aflaaet Rum, der maa antages ikke at være forøvet af Besætning eller Passagerer⁶.

Disse Bestemmelser gælder dog ikke Baade, der er paa deres rette Plads⁷.

(C. § 73; N.Pl. § 77 II Bc; H.B. §§ 59, 65.)

¹⁻² Sml. Note 1—2 til § 155.

³ Sml. Note 3 til § 155. —

Er det en løs Inventargenstand, f. Eks. en Lampe, der eksploderer, maa det i Overensstemmelse med hidtidig Praxis antages, at Skaden paa selve den eksploderende Genstand ikke skal erstattes, jfr. ogsaa § 155 Nr. 1 og § 157.

⁴ herunder ogsaa Ankers Fisken af undersøisk Genstand o. lign.

⁵ Skade paa en løs Inventargenstand, opstaaet ved, at den i haardt Vejr støder mod en anden Genstand ombord i Skibet, eller ved, at saadan anden Genstand støder imod den paagældende Inventargenstand, erstattes altsaa ikke.

⁶ Jfr. Note 5 til § 155.

⁷ Skade paa Baade, der er paa deres rette Plads (og deres Inventar) erstattes altsaa, selvom den ikke skyldes nogen af de i Paragraffen nævnte Aarsager.

§ 157.

Ved Erstatning for Skade paa andet Inventar end det i § 156 omhandlede¹, der ikke er en Følge af² Ild, Eksplosion³ af andet end den paagældende Genstand eller af Aarsag som nævnt i § 155 Nr. 2—5, fradrages 25 Øre pr. Ton af Skibets Brutto Register Tonnage, dog mindst 200 og højst 800 Kr.

Ved Anvendelsen af denne Franchise beregnes under et:

- 1) Havarier, der indenfor Forsikringstiden indtræffer i Tiden mellem Afgangen fra en Havn eller Plads og Ankomsten til næste Havn eller Plads, Nødhavn dog undtaget,
- 2) Havarier, der indenfor Forsikringstiden indtræffer under Ophold i en Havn eller paa en Plads, der ikke er anløbet som Nødhavn.

(C. § 73.)

¹ Sml. Note 1 til § 155. —

Sejlskibspoliceen indeholder følgende Bestemmelse (§ 3):

„Skade paa saavel løst som fast Inventar erstattes kun ifølge de i Konventionens § 156 givne Regler“.

²⁻³ Sml. Note 2—3 til § 155.

§ 158.

Til Skibets Maskineri henregnes Hovedmaskine og Hjælpe-maskineri med Rørledninger, Aksel, Skrue eller Hjul, Kedler og Skorsten, Anlæg til Frembringelse af Elektricitet eller Varme eller til traadløs Telegrafering, Køleanlæg og andre Genstande, der kan ligestilles med de nævnte.

Til Skibets Inventar henregnes Master, Rig, Sejl, Tovværk og Presenninger, Ankre og Ankerkæder, Baade, Davider og Lossebomme, Spil, Styreapparat og Styreledning, Haandpumper, Pejlerør, Ventilatorer, Lanterner, Kahytsudstyr og -montering, løse Slingreskodder og andre Genstande, der kan ligestilles med de nævnte¹.

Er Skibet et Jern- eller Staalskib, betragtes dog Master af Jern eller Staal som hørende til Skroget.

¹ Roret henregnes til Skroget.

§ 159.

Assurandøren erstatter ikke Skade paa Reservegods, der ikke hører med til rimelig Udrustning af Skibet.

(N.Pl. § 58₄.)

6. Erstatning til Trediemand for Skade ved Sammenstød.

§ 160.

Assurandøren godtgør undtagen i de i § 161 omhandlede Tilfælde, hvad den Forsikrede maa udrede¹ til Trediemand² i Erstatning for Skade³, Skibet forvolder⁴ ved Sammenstød⁵, samt nødvendige Omkostninger ved Retssag, Voldgift eller Forligshandlinger angaaende Spørgsmaal om saadan Erstatning til Trediemand⁶.

Har Skibet Fragt paa Kølen⁷, fordeles de paagældende Beløb dog over Skibets Værdi efter Sammenstødet, bestemt efter Reglerne i Sølovens §§ 72 Nr. 1⁸ og 73 Nr. 2⁹, og Fragten, omfattende de i Sølovens § 268, 2. Stk., 1. Pkt., nævnte Beløb¹⁰, og Assurandøren erstatter kun, hvad der herefter falder paa Skibet¹¹.

Er Skibets Værdi i god Stand¹² større end Forsikringsværdien (Kaskotaksten), erstatter Assurandøren kun en til Forsikringsværdien svarende Del af, hvad han efter 1. og 2. Stk. skulde udrede¹³.

(F. § 61 ; Søl. § 249 Nr. 1 ; N.Pl. § 78₁ ; H.B. § 78 ; M.I.A. s. 74.)

¹ Dersom Skibet har haft Sammenstød med et andet Skib, og begge Skibe har Skyld, saaledes at det paalægges dem at bære den samlede Skade i et vist Forhold (jfr. Sølovens § 220), f. Eks. hver Halvdelen, opgøres Forholdet til Assurandøren ifølge Praksis efter Cross Liability Principet. Ifølge dette Princip anses det forsikrede Skib at have betalt sin Andel af det fremmede Skibs Skade til dette og fra det fremmede Skib at have modtaget den dette paalagte Andel af det forsikrede Skibs Skade. Betydningen af denne Opgørelsesmaade er bl. a. den, at det forsikrede Skib derved faar godskrevet hele den det fremmede Skib paalagte Andel af saadan Skade, som ikke omfattes af Forsikringen, f. Eks. Tidstab. Efter Single Liability Principet, der kun tager Hensyn til det Beløb (Saldoen), der faktisk betales af eller til det forsikrede Skib, vil den nævnte Andel ikke eller ikke fuldtud komme det forsikrede Skib tilgode, idet den behandles som helt eller delvis modregnet mod det forsikrede Skibs Andel af det fremmede Skibs Skade.

Om Sammenstød mellem Skibe tilhørende samme Rederi se § 124.

² Med Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade maa ligestilles Omkostninger, der af det Offentlige paalægges den Forsikrede til Fjernelse af Vrag af fremmed Skib, hvis Forlis det forsikrede Skib har forvoldt ved Sammenstød.

³ Skade omfatter med de af § 161 følgende Undtagelser enhver Art af Skade, Tab og Udgifter, som den Forsikrede maa erstatte Trediemand, altsaa ogsaa det fremmede Skibs Tidstab og andet saadant Tab, som Assurandøren ikke er pligtig at erstatte, naar det rammer det forsikrede Skib.

⁴ I Udtrykket „forvolder“ ligger ikke, at Skibet skal have nogen Skyld. Hvis Skibet f. Eks. ifølge et Havnereglement skal erstatte Skade ved Sammenstød med Kaj, uanset om det ingen Skyld har deri, maa denne Erstatning godtgøres af Assurandøren.

⁵ Jfr. § 162.

⁶ Af de nævnte Omkostninger skal erstattes, følger allerede af § 58. Fremsetter det forsikrede Skib samtidig Krav mod det fremmede Skib, maa der indenfor Procesomkostningerne sondres mellem Omkostninger til Opnaaelse af Erstatning fra Trediemand (§ 57) og Omkostninger til Forsvar mod Krav fra Trediemand (§§ 58 og 160).

⁷ Efter nuværende Praksis anses Skibet kun at have Fragt paa Kølen, naar det har Ladning inde, derimod ikke naar det udfører en Ballastrejse, selv om dette sker i Henhold til Rejse- eller Tids-Certeparti.

⁸ I Sølovens § 72 Nr. 1 bestemmes:

„Ved Sammenstød eller anden Ulykkeshændelse fastsættes Værdien efter Skibets Tilstand ved Ankomsten til første Havn, for saa vidt angaar alle Fordringer, der staar i Sammenhæng med Hændelsen, og som er opstaaet før Ankomsten til Havnen eller grunder sig paa et almindeligt Havari.

Har forinden Ankomsten til Havnen en ny Ulykkeshændelse, der er uden Sammenhæng med den første, medført Forringelse af Skibets Værdi, skal denne Værdiforringelse ikke tages i Betragtning, for saa vidt angaar de Fordringer, der staaer i Sammenhæng med den tidligere Hændelse.

For saa vidt angaar Ulykkeshændelse, der indtræffer under Skibets Ophold i Havn, fastsættes Værdien efter Skibets Tilstand i Havn efter Hændelsen“.

⁹ Ifølge Sølovens § 73 Nr. 2 skal der til Skibets Værdi lægges Erstatning og Havaribidrag for Skade paa Skibet, der er opstaaet efter Rejsens Begyndelse og ikke udbedret.

¹⁰ Sølovens § 268, 2. Stk., 1. Pkt., er saalydende:

„Søpanteret i Fragt omfatter Bruttofragt og Passagerpenge for den Rejse, under hvilken Fordringen er opstaaet, samt Krav paa Erstatning og Havaribidrag for Tab af saadan Fragt“.

Under Bruttofragt indbefattes ogsaa forudbetalt Fragt, selvom den ikke kan forlanges tilbagebetalt, hvis Transporten ikke fuldføres, jfr. herved S.H.D. 6/11 11 (N.D. 11. 283) og S.H.D. 1/12 15 (N.D. 15. 376). Har Skibet inden Kollisionen været i en Mellemhavn og dér losset en Del af Ladningen, medregnes Fragten af denne Del ikke, jfr. den sidstnævnte Dom.

Ved det saakaldte Net Charter, hvor Befragteren afholder visse Omkostninger, som ellers normalt betales af Rederen, kan disse Omkostninger ikke lægges til ved Bestemmelsen af Bruttofragten.

Er Skibet under Tidsbefragtning, maa ved Bruttofragten forstaaes Tidsfragten for den Tid, en Rejse som den paagældende normalt varer, uden Tillæg for Omkostninger, som Tidsbefragteren skal afholde (Kul eller Olie, Havneudgifter etc.).

¹¹ Motiveringen for denne Fordelingsregel maa søges deri, at der for Trediemands Krav paa Erstatning for Sammenstød haves Søpanteret i baade Skib og Fragt (Sølovens § 267 Nr. 4), saaledes at begge disse Formuegoder rammes af Erstatningsansvaret, idet de i højere Grad end Rederens øvrige Formue er udsat for Retsforfølgning fra Trediemands Side, jfr. ogsaa Sølovens § 80.

Om Fragtforsikringens Deltagelse i Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade se §§ 217 og 221, 2. Stk.

¹² paa Sammenstødets Tid. Foreligger der ikke i Sagen Oplysninger om Værdien i god Stand, maa den fastsættes ved Overenskomst mellem Assurandøren og den Forsikrede eller eventuelt ved retsligt Skøn.

¹³ Om Vedtagelse af, at Kaskointeresse-Forsikringen skal deltage i Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade, se § 249.

§ 161.

Assurandøren godtgør ikke Erstatning til Trediemand som Følge af Tab af Menneskeliv eller Skade paa Person, paa Skibets

egen Ladning¹ eller paa andre Genstande, der befinder sig ombord². Ej heller godtgør Assurandøren Erstatning, som den Forsikrede maa betale til Tidsbefragter eller andre, hvis Interesse er knyttet til Skibet, eller Erstatning, som den Forsikrede alene ifølge Aftale med Bugserelskab, Værft eller lignende er pligtig at betale³, medmindre saadan Aftale maa anses for sædvanlig⁴.

(F. § 61; N.Pl. § 78₂.)

¹ Det maa være ligegyldigt, om den Forsikrede har betalt Erstatningen til Skibets egen Ladning direkte til denne, eller om han har betalt til det fremmede Skib til Dækning af en Regresfordring fra dette opstaaet ved, at Ladningen — i Henhold til udenlandsk Rets Regler (saaledes amerikansk Rets) om begge Skibes solidariske Ansvar overfor Ladningen — har opnaaet fuld Erstatning hos det fremmede Skib, jfr. Oslo Byrets Dom 29/10 31 (N.D. 31. 261).

² F. Eks. Besætningens eller Passagerers Ejendele.

³ F. Eks. Aftale om, at Skibet skal erstatte al Skade, som under Bugseringen tilføjes Bugserbaaden eller forvoldes paa Trediemands Ejendom, uanset om Skibet er Skyld deri. I Ordet „alene“ ligger, at hvis Skibet ogsaa bortset fra Aftalen vilde være pligtig at betale Erstatning, maa Assurandøren godtgøre denne efter Reglen i § 160.

⁴ paa det paagældende Sted.

§ 162.

Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i §§ 160 og 161 anses Sammenstød at foreligge, naar Skibet eller dets Tilbehør¹ støder imod² andet Skib eller anden fast eller flydende Genstand, og naar andet Skib eller anden Genstand støder imod Skibet eller dets Tilbehør.

(F. § 61; N.Pl. § 78_{1, 2}.)

¹ F. Eks. Skibets Ankre, Trosser, Lossebomme, Baade, derimod ikke Bugserbaad, der bugserer Skibet, eller Lægter, der bugseres af Skibet.

² Ankers Fiske af Kabel o. lign. maa ligestilles med Stødning.

Assurandøren hæfter, selvom Stødet fra Skibet eller dets Tilbehør ikke direkte har ramt den Genstand, der beskadiges; Stødning gennem Mellemled som f. Eks. et andet Skib eller en Lægter (og formentlig ogsaa gennem Isflager) er tilstrækkelig. Men et Stød fra eller mod Skibet eller dets Tilbehør maa foreligge; derfor erstattes ikke Skade, forvoldt ved Skibets Skruvand eller ved udstrømmende Spildevand eller Olie fra Skibet, og

heller ikke Skade opstaaet ved, at andre Skibe uden Sammenstød med det forsikrede Skib kolliderer indbyrdes eller med Kaj paa Grund af det forsikrede Skibs urigtige Manøvrer, jfr. H.D. 26/11 26 (N.D. 26. 399). Om Forstaaelse af videregaaende Policebestemmelser se S.H.D. 17/1 25 (S.H.T. 25. 26) og S.H.D. 22/3 32 (N.D. 32. 76). Om Skade paa andet Skib eller anden Genstand forvoldt for at undgaa Sammenstød eller begrænse Skaden derved se § 56 Note 2.

Ansvar for Erstatning til Trediemand, som ifølge Reglerne i §§ 160—162 ikke godtgøres af Kaskoassurandøren, vil Rederiet ofte have dækket hos en Protection Club.

7. Særlige Regler om Havari grosse m. m.

§ 163.

Er i Havari grosse Tilfælde den Værdi af Skibet i god Stand, der lægges til Grund for Beregningen af dets Bidragsværdi¹, større end Forsikringsværdien (Kaskotaksten), erstatter Assurandøren kun saa stor en Del af Skibets Bidrag, som Forsikringsværdien med Fradrag af Beløb, der ved Beregningen af Bidragsværdien er fradraget i Værdien i god Stand, udgør af Bidragsværdien². Skibets Bidrag til Skade paa Skibet³ erstattes dog fuldtud.

Angiver Dispatchen ikke Skibets Værdi i god Stand, antages denne lig Værdien i beskadiget Stand med Tillæg af samtlige Reparationsomkostninger.

(M.I.A. s. 73.)

¹ Er Skibet ikke Istandsættelse værd, vil Bidragsværdien være fastsat paa Grundlag af Vragets Værdi, ikke paa Grundlag af Værdien i god Stand, og Paragraffens Regel om Nedsættelse af Assurandørens Erstatning for Havari grosse Bidrag kan derfor formentlig ikke finde Anvendelse.

² Om Vedtagelse af, at Kaskointeresse-Forsikringen skal deltage i Havari grosse Bidrag, se § 250.

³ Sml. § 51 Note 14.

§ 164.

For Omkostninger, der paaløber under Rejsen, og som maa antages at ville blive beregnet som Havari grosse, skal den Forsikrede snarest muligt tegne sædvanlig Havaripenge-Forsikring¹.

Undlader han dette, erstatter Assurandøren ikke, hvad der vilde være blevet dækket af en saadan Forsikring.

¹ Herved maa forstaas en Forsikring paa Betingelser, der i det væsentlige stemmer med Reglerne i §§ 240—244, jfr. Havaripenge-Policen, ndfr. S. 226.

Præmie for Havaripenge-Forsikring vil sædvanligvis blive beregnet som Havari grosse, for saa vidt Forsikringen angaar Havari grosse Omkostninger. Undertiden tegnes Havaripenge-Forsikring for samtlige Havariomkostninger, og i saa Fald erstatter Kaskoassurandøren i Reglen den Del af Præmien, der svarer til de Kaskoassurandøren vedkommende partikulære Omkostninger.

§ 165.

Har Skibet ikke Ladning inde, bliver Skade¹, der efter dansk Sølov² skulde godtgøres i Havari grosse, hvis Skibet havde Ladning inde, at erstatte af Assurandøren, saafremt den Handling, der har medført Skaden, er foretaget for at redde Skibet fra en af Forsikringen omfattet Fare³. Paa Bjergeløn⁴ finder dog Bestemmelserne i § 163 tilsvarende Anvendelse.

Skal Skade paa Skibet⁵ erstattes efter Bestemmelserne i 1. Stk., beregnes Erstatningen efter Reglerne om partikulær Skade⁶. Fra-
drag som bestemt i § 157 finder dog ikke Sted.

(C. §§ 84, 195; H.B. § 63.)

¹ ɔ: enhver Art af Skade, af Tab og af Udgifter, jfr. § 107, 1. Stk.

² Dampskibspolicen indeholder følgende Bestemmelse (§ 7):

„I det i Konventionens § 165 omhandlede Tilfælde finder Reglerne i York-Antwerp Rules, 1924, Anvendelse i Stedet for dansk Sølov. Dog beregnes ingen Forskudsprovision, og Renten sættes til 6 % p. a.“

³ Sml. § 51 Note 1.

⁴ men altsaa ikke paa andre Omkostninger.

⁵ Jfr. § 107, 2. Stk., og § 51 Note 14.

⁶ Det er kun Reglerne om Beregning af Erstatningen (f. Eks. § 154), der kommer til Anvendelse, derimod ikke de Regler, der afgør, om eller i hvilke Tilfælde bestemte Skader paa Skibet erstattes (f. Eks. §§ 155 og 156), idet dette bestemmes efter Havari grosse Reglerne, jfr. 1ste Stk.

8. Særlige Regler om Krigsfare.

§ 166.

Omfatter Forsikringen Krigsfare¹, og unddrages Skibet midlertidigt² den Forsikrede ved som Følge af Krig at blive belagt med Embargo, opbragt eller tilbageholdt af fremmed, anerkendt eller ikke anerkendt Statsmagt, erstatter Assurandøren de ved Unddragelsen forårsagede Udgifter, herunder Hyre og Kostpenge og Forsikringspræmier, og godtgør Afsavn af Skibet med 6 pCt. p. a. af Forsikringssummen³.

¹ Jfr. § 75 og Klausul om Kaskoforsikring mod Krigsfare Nr. 130 (2) (ndfr. S. 232).

² Erstatning efter denne Paragraf ydes altsaa kun, hvis den Forsikrede faar Skibet igen, men ikke hvis det bliver endeligt prisedømt eller paa anden Maade endeligt unddraget ham, jfr. ogsaa den i Note 1 nævnte Klausul.

³ Faar den Forsikrede af den fremmede Magt Erstatning for Unddragelsen, indtræder Assurandøren i Retten hertil efter Reglerne i § 71.

Ifølge den i Note 1 nævnte Klausul erstattes Skibets løbende Udgifter og Afsavn af Skibet kun for den Tid, hvormed Unddragelsen overstiger 30 Dage.

§ 167.

Medmindre andet er aftalt, erstatter Assurandøren ikke Skade, der er en Følge af Krig¹ og forårsages ved, at Skibet forsøger at bryde en effektiv Blokade² eller med den Forsikredes Villie fører Krigsvaaben, Ammunition eller lignende³.

(C. § 79; N.Pl. § 64₃; H.B. §§ 121₅, 122.)

¹ Det forudsættes, at Forsikringen omfatter Krigsfare, jfr. Afsnittets Overskrift.

Er Skaden ikke en Følge af Krig, f. Eks. hvis den skyldes, at en Kanon under Indladningen styrter ned og beskadiger Skibet, maa den behandles efter Kaskoforsikringens øvrige Regler.

² hvadenten det sker med den Forsikredes Villie eller ej. —

En Blokade regnes for effektiv, naar den udføres af en faktisk tilstedeværende Krigsstyrke, der er tilstrækkelig til virkelig at hindre Adgangen ad Søvejen til den blokerede Strækning.

³ selvom saadan Last ikke er Krigskontrebande, fordi den ikke er bestemt til at tilføres en krigsførende Magt. —

Bevisbyrden for, at Skaden skyldes noget af de i § 167 nævnte Forhold, maa paahvile Assurandøren, jfr. herved § 81 Note 1.

§ 168.

Kommer Skibets Hjemland¹ i Krig, ophører Forsikring, der omfatter Krigsfare, for dennes Vedkommende² fra det Tidspunkt, da Krigstilstand indtræder³. Er Skibet paa dette Tidspunkt til Søs eller i fjendtlig Havn, vedvarer dog Forsikringen, indtil Skibet er forankret eller fortøjet i ikke fjendtlig Havn, saafremt Skibets Fører, naar han faar Kundskab om Krigen, snarest muligt søger saadan Havn⁴.

Assurandøren har Ret til det Præmiebeløb, der skulde have været betalt, saafremt Forsikringen, for saa vidt angaar Krigsfare, havde været tegnet for Tiden indtil Ophøret⁵.

(C. § 107; N.Pl. § 69.)

¹ Det Land, hvis Flag det har Ret til at føre.

² Omfatter Forsikringen andet end Krigsfare, bliver den iøvrigt bestaaende.

³ ved Krigserklæringen eller, hvis en saadan ikke eller først senere afgives, ved Fjendtlighedernes Begyndelse.

⁴ Det behøver ikke nødvendigvis at være den nærmeste Havn: Føreren maa søge den Havn, som det under de foreliggende Omstændigheder er fornuftigst at anløbe.

⁵ Jfr. § 7 Note 2.

XXV. FORSIKRING AF KASKOINTERESSE¹

¹ Kaskointeresse-Policen er aftrykt ndfr. S. 214 ff.

§ 169.

Paa Forsikring af Kaskointeresse¹ finder Bestemmelserne i §§ 110—119, 123—125, 167 og 168 tilsvarende Anvendelse.

(N.Pl. § 82; H.B. § 79.)

¹ Kaskointeresse defineres i Almindelighed som den Interesse, Rederen udover selve Værdien af Skibet har i dets Bevaring, jfr. herved A.S.R. Nr. 154 5/9 22. Værdien af et Skib er imidlertid en Størrelse, som det er vanskeligt

at bestemme, navnlig hvis man ved Værdien tænker paa den Værdi, Skibet har for Rederen som Middel til at indtjene Fragter, og ikke paa den blotte Salgsværdi, og i Praxis er Forholdet ofte det, at det er en Del af Skibets Værdi, der forsikres som Kaskointeresse, idet Kaskotaksten er sat lavere end den virkelige Værdi.

Grænsen mellem Kaskointeresse og Fragtinteresse er ikke skarp, jfr. § 222 Note 1, men Konventionens Regler om Forsikring af disse to Arter af Interesse er i det væsentlige de samme, dog at Kaskointeresse-Assurandøren, men ikke Fragtinteresse-Assurandøren, har Ret til at indtræde i Havari grosse Godtgørelse eller Erstatning fra Trediemand for Tab af Skibet, jfr. § 170, 4. Stk.

Om at Forsikringssummen i Praxis betragtes som Takst, se § 10 Note 2.

§ 170.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning for Totaltab i de Tilfælde, der omhandles i § 126¹.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning som for Totaltab i de Tilfælde, i hvilke Kaskoassurandøren ifølge Bestemmelserne i §§ 127—132 er pligtig at betale Erstatning som for Totaltab af Skib².

Bestemmelserne i §§ 133, 1. Stk., 135 og 136 finder tilsvarende Anvendelse.

Indbringer Godtgørelse i Havari grosse eller Erstatning fra Trediemand for Tab af Skibet³ mere, end Kaskoassurandøren er berettiget til at indtræde i⁴, indtræder Assurandøren i det Omfang, i hvilket han har betalt Erstatning for Skaden⁵, i den Forsikredes Ret til det overskydende.

Assurandøren indtræder ikke i den Forsikredes Ret til det, der maatte være i Behold af Skibet⁶.

¹ Er Skibet unddraget den Forsikrede ved en uafvendelig Retsforfølgning for et Krav, der omfattes af Kaskoforsikringen, jfr. § 126 Note 6 og § 66, maa den Forsikrede have Ret til Erstatning for Totaltab paa Kaskointeresse-Forsikringen, skønt Kravet ikke direkte omfattes af denne.

Kaskointeresse-Police indeholder herom følgende Bestemmelse (§ 2):

„Paa denne Police falder ogsaa Erstatning som for Totaltab, saafremt Rederen mister Skibet ved, at Trediemand efter en indenfor Forsikringens Løbetid indtruffen Kollision gør Eksekution i dette eller paa anden lovlige Maade bliver raadig over eller Ejer af Skibet til Afgørelse af en Erstatning for Materialskaade, dog kun naar Kaskoassurandørerne ifølge Kasko-

policens Betingelser i saadant Tilfælde betaler Erstatning som for Totaltab“.

- ² Kaskointeresse-Assurandøren har ikke nogen Ret til at forsøge at bjerge Skibet efter § 127, 2. Stk. eller flytte det efter § 129, 4. Stk., men foretager Kaskoassurandøren saadan Bjergning eller Flytning med det Resultat, at den Forsikrede ikke faar Ret til Erstatning som for Totaltab hos Kaskoassurandøren, betaler Kaskointeresse-Assurandøren heller ikke saadan Erstatning.
- ³ Jfr. herved S.H.D. 22/10 31 (S.H.T. 31. 285).
Hvis der udover Erstatningen for selve Tabet af Skibet af Trediemand ydes Erstatning for en særlig Interesse, der knytter sig til Skibet, og det kan paavises, at det ved Forsikringen af Kaskointeresse har været Hensigten at forsikre denne særlige Interesse, maa Kaskointeresse-Assurandøren indtræde i Retten til Erstatningen derfor efter den almindelige Regel i § 71.
- ⁴ Jfr. §§ 71 og 133.
- ⁵ Jfr. § 71 Note 3.
- ⁶ Kaskoassurandøren faar det hele efter § 72.

§ 171.

Er ikke andet aftalt¹, har den Forsikrede kun Ret til Erstatning, for saa vidt det følger af Bestemmelserne i § 170. Faar Assurandøren Andel i Erstatning fra Trediemand for Tab af Skibet, deltager han dog i Omkostninger som omhandlet i § 57.

¹ Jfr. om saadanne Vedtagelser § 249 (Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade) og § 250 (Havari grosse Bidrag og Bjergeløn).

XXVI. FORSIKRING AF SKIB UNDER BYGNING

§ 172.

Forsikringsværdien af Skib under Bygning¹ er Værdien af, hvad der til enhver Tid er bygget, af Dele og Materialer, der særligt er fremstillet eller indkøbt til Skibet², og som befinder sig indenfor Værftets Omraade, og af Værftets Tegninger og Modeller til Skibet.

¹ Om Forstaaelse af en Forsikring tegnet af et Skibsværft for „alle Farer under Skibenes Bygning og Reparation paa Værftet“ for saa vidt angik et Skib under Reparation, se S.H.D. 26/8 21 (S.H.T. 21. 329). —

Forsikringssummen for Skib under Bygning ansættes undertiden for hele

Forsikringstiden efter Byggekontraktsummens Størrelse, jfr. § 173, undertiden gøres den stigende, efterhaanden som Bygningen skrider frem, saaledes at den tilnærmelsesvis følger Forsikringsværdien.

- ² Den Forsikrede har Bevisbyrden for, at endnu ikke indføjede Dele og Materialer, for hvilke han fordrer Erstatning, er fremstillet eller indkøbt til det forsikrede Skib.

§ 173.

Ved Forsikringens Tegning skal Forsikringstageren oplyse Byggekontraktsummens Størrelse. Træffes Aftale om Udførelse af Ekstraarbejder, skal Forsikringstageren give Assurandøren fornøden Oplysning herom.

§ 174.

Assurandørens Ansvar begynder, naar Kølen er strakt, og vedvarer¹, indtil Skibet er overtaget af Rederiet. Sker Overtagelse i Søen, og vender Skibet derefter tilbage til sin Byggehavn², vedvarer Ansvarret dog til Midnat efter Stedets Tid paa den Dag, da Skibet ankommer dertil, eller, hvis det forinden igen afgaar derfra, til Afsejlingen. Er Skibet bygget for Værftets egen Regning eller finder som Følge af Rederiets Forhold rettidig Overtagelse ikke Sted, ophører Ansvarret, naar Skibet er henholdsvis færdigbygget eller færdigt til Aflevering.

Forsejles eller bugseres Skibet til andet Værft, er Assurandøren ikke ansvarlig for nogen Skade, der indtræffer under Forsejlingen eller Bugseringen.

Vedvarer Assurandørens Ansvar i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf udover aftalt Forsikringstid, eller foretages flere end 3 Prøveture, kan Assurandøren kræve Præmietillæg.

¹ selvom aftalt Forsikringstid derved overskrides, jfr. sidste Stk.

² Hvis Skibet ikke vender tilbage til sin Byggehavn, men fortsætter Prøveturen i en Rejse, ophører Ansvarret med Overtagelsen efter 1. Pkt.

§ 175.

For Tiden, indtil Skibet er søsat, finder Bestemmelserne i §§ 113, 116, 120—122, 137, 139, 140 og 151—153 tilsvarende Anvendelse¹.

For Tiden efter, at Skibet er søsat, finder, for saa vidt ikke andet følger af §§ 172—174, Reglerne om Kaskoforsikring tilsvarende Anvendelse². Dog gøres Afdrag efter § 154 kun for Skrabning og Maling af Bund eller Vandgang, og Bestemmelserne i §§ 155—157 gælder ikke for Skade paa Maskineri eller Inventar, der endnu ikke er indføjet eller bragt paa Plads i Skibet.

¹ Da §§ 160 og 124—125 ikke finder Anvendelse, hæfter Assurandøren *inden Søsætningen* ikke for Erstatning til Trediemand for Skade, som forvoldes af Skibet, ligesom han ikke hæfter for Skade forvoldt af Skibet paa Værftets øvrige Ejendom, f. Eks. ved, at Nybygningen vælter og beskadiger Beddingen. —

Det er almindeligt, at Assurandøren erstatter Omkostninger, der er nødvendige for at fuldende en mislykket Stabelafløbning.

² *Efter Søsætningen* hæfter Assurandøren altsaa ogsaa for Erstatning til Trediemand og for Skade forvoldt af Skibet paa Værftets øvrige Ejendom, i det Omfang dette følger af Bestemmelserne i §§ 160 og 124—125.

XXVII. VAREFORSIKRING¹

¹ Varepolice er aftrykt ndfr. S. 217 ff.

§ 176.

Er ikke andet aftalt, omfatter Forsikring af Varer ogsaa dens Interesse¹, til hvem Ret til Varerne² er eller bliver overdraget eller paa anden Maade overført³ fra den Forsikrede, eller paa hvem Faren for Varerne er gaaet eller gaar over⁴.

(F. § 54; N.Pl. §§ 49, 50; H.B. § 49.)

¹ Naar Forsikringen herefter omfatter en andens Interesse end Forsikrings-tagerens, kommer Reglerne om Forsikring for fremmed Regning (Kap. XIX) for saa vidt til Anvendelse.

² Herunder ogsaa Panteret.

³ F. Eks. gennem Retsforfølgning.

⁴ At Faren (Risikoen) for Varerne paa et vist Tidspunkt gaar fra Sælgeren over paa Køberen, vil sige, at Køberen, hvis Varerne efter dette Tidspunkt hændeligt gaar til Grunde eller forringes, dog maa betale den aftalte Købesum, jfr. Lov om Køb af 6. April 1906 § 17.

Om Tidspunktet for Farens Overgang fra Sælger til Køber i Distance-handel gælder ifølge Købeloven følgende Regler:

Er Varerne solgt fob, gaar Faren over paa Køberen, naar Varerne er kommet indenfor Skibssiden (Købelovens § 62). Er Varerne solgt cif (eller c & f), gaar Faren over paa Køberen, saasnaar Varerne er overgivet til en Fragtfører, som har paataget sig Forsendelsen fra vedkommende Sted, eller de, hvis Afsendelsen sker med Skib, er bragt inden for Skibssiden (Købelovens §§ 63 og 64, jfr. § 10). Er Varerne solgt „leveret“ eller „frit“ (franco) paa et angivet Sted, gaar Faren over paa Køberen, naar Varerne er kommet frem til dette Sted (Købelovens § 65). —

Det er kun den Forsikredes Efterfølgere, ikke hans Forgængere, hvis Interesse ifølge § 176 meddækkes. Hvis derfor en Fob-Køber tegner Forsikring, dækker denne, uanset Bestemmelsen i § 181 om Ansvarets Begyndelse, ikke Sælgerens Interesse i Tiden fra Varernes Overgivelse til Skibet eller dets Repræsentant, til de er kommet indenfor Skibssiden, men Dækningen begynder først, naar Køberens Interesse begynder derved, at Faren gaar over paa ham, altsaa naar Varerne er kommet indenfor Skibssiden. Tegner en Cif-Sælger Forsikring, og Afsendelsen foregaar med Skib, dækker Forsikringen Sælgerens Interesse i Tiden fra Varernes Overgivelse til Skibet eller dets Repræsentant, til de er kommet indenfor Skibssiden, og efter dette Tidspunkt Køberens Interesse. —

Forsikringen omfatter ikke alene første Erhververs, men ogsaa senere Erhververs Interesse.

§ 177.

For saa vidt ikke andet er aftalt, omfatter Forsikring af Varer ikke¹:

- 1) Penge, Værdipapirer, ædle Metaller, Perler, Ædelstene, Smykker, Kunst- og Museumsgenstande, Antikviteter eller andre Genstande, der kan ligestilles med de nævnte²,
- 2) levende Dyr³, herunder Fisk og Skaldyr⁴,
- 3) brandfarlige, eksplosive eller ætsende Stoffer⁵.

(C. § 135; N.Pl. § 84; H.B. § 80.)

¹ Virkningen af Bestemmelsen er den, at hvis Varer af de under Nr. 1—3 nævnte Arter i Policen er angivet ved almindelige Betegnelser saasom „Varer“, „Private Effekter“, „Rejsegods“ el. lign., uden at deres nærmere Beskaffenhed er blevet oplyst for Assurandøren, vil de ikke være dækket af Forsikringen. Særlig ved Forsikring i Henhold til Generalpolice, jfr. § 200, vil dette være af praktisk Betydning.

² Om Erstatningsbetingelserne, naar Forsikring af Kunst- og Museumsgenstande, Antikviteter, eller andre Genstande, der kan ligestilles hermed, er aftalt, se Varepolicens §§ 3b, 4 og 5c (ndfr. S. 218 ff).

- ³ Om Erstatningsbetingelserne, naar Forsikring af levende Dyr, bortset fra Fisk og Skaldyr, er aftalt, se Varepolicens § 3c (ndfr. S. 219).
- ⁴ Om Erstatningsbetingelserne, naar Forsikring af Fisk eller Skaldyr er aftalt, se Varepolicens §§ 3d, 4 og 5c (ndfr. S. 219 f).
- ⁵ Varepolicens § 12, der iøvrigt gentager Bestemmelsen i § 177, tilføjer under Nr. 3 „Vaaben og Ammunition“.

§ 178.

Forsikringsværdien af Varer ansættes til den Pris, der ved Forsikringens Begyndelse¹ paa Afgangstedet² betales for saadanne Varer frit leveret i Skib, paa Banevogn eller paa andet Transportmiddel³ med Tillæg af 1) Avance, der, naar ikke andet er aftalt, sættes til 10 pCt.⁴, 2) Fragt, der skal betales uden Hensyn til, om Transporten fuldføres⁵, og 3) Præmie for sædvanlig Forsikring⁶.

Er ikke andet oplyst, lægges Fakturabeløbet til Grund for Bestemmelsen af Varernes Pris⁷.

(F. § 75; C. §§ 43, 45; N.Pl. § 83; H.B. §§ 90, 101;
M.I.A. s. 16 (3).)

- ¹ ∅: da Assurandørens Ansvar begynder, se § 181.
- ² ∅: det Sted, hvor den Transport, for hvilken Forsikringen er tegnet, begynder.
- ³ ∅: frit leveret paa det Transportmiddel, med hvilket den paagældende Transport skal begynde.
- ⁴ De 10 pCt. beregnes undertiden alene af Varernes Pris paa Afgangstedet, undertiden tillige af de under 2 og 3 nævnte Beløb, hvilket sidste maa anses for det rigtigste, jfr. herved S.H.D. 30/1 17 (N.D. 17. 24).

Er der ikke aftalt andet om Avancens Størrelse, kan Assurandøren altsaa, naar Forsikringssummen er fastsat efter 10 pCt. Avance, ikke i Skadestilfælde gøre gældende, at dette er mere end den virkelige Avance, og at der derfor foreligger Overforsikring, jfr. §§ 12—14. Er Forsikringssummen fastsat efter en større Avance end 10 pCt., maa Assurandøren, selvom dette er sket efter Aftale, i Henhold til den tvingende Bestemmelse i Forsikringsaftalelovens § 39, jfr. ogsaa Konv. § 10, have Adgang til at godtgøre, at den forsikrede Avance er større end den virkelige, men han kan dog næppe forlange den nedsat til mindre end 10 pCt., jfr. Forsikringsaftalelovens § 75, der formentlig maa forstaas som givende Ret til Erstatning for 10 pCt. Avance, uanset om dette er mere end den virkelige Avance. — Er Forsikringssummen fastsat uden Avance eller efter en mindre Avance end 10 pCt., uden at dette har Hjemmel i en Aftale med

Assurandøren, maa denne formentlig kunne gøre gældende, at der foreligger Underforsikring, jfr. § 11. Se dog om tidligere Opfattelse A.S.R. Nr. 275 10/9 28.

⁵ Jfr. S.H.D. 9/3 20 (N.D. 20. 164), H.D. 19/3 20 (N.D. 20. 504), V.L.D. 19/11 23 (A.S. III. 85). Se endvidere H.D. 19/11 20 (N.D. 20. 441), der i Modsætning til Sø- og Handelsrets Dommen (S.H.D. 25/6 20, jfr. ogsaa S.H.D. 2/7 20 (S.H.T. 20. 237)) efter Omstændighederne anser den Forsikrede berettiget til Erstatning for en som endelig forudbetalt medforsikret Fragt, uanset at denne muligvis ved Søgmaal vilde kunne faas tilbage fra Rederiet.

⁶ Hvad der er sædvanlig Forsikring, afhænger af, hvilke Varer og hvilken Rejse det drejer sig om. Krigsforsikring henregnes i Almindelighed ikke til sædvanlig Forsikring.

I S.H.D. 7/8 18 (N.D. 18. 433) antoges ved en Købers Krigsforsikring af et Parti Varer den paa Afskibningsstedet erlagte Søforsikringspræmie, Udgifter ved Stillelse af Rembours samt Provision til Trediemand for Handelens Afslutning, hvilke Udgifter Køberen havde betalt, at maatte medregnes i Forsikringsværdien, men derimod ikke den for Krigsforsikringen erlagte Præmie, da intet saadant fremgik af Policens Indhold.

⁷ Hvis Fakturabeløbet ikke angiver Prisen frit leveret i Skib etc., maa fornødent Fradrag eller Tillæg gøres. Saaledes maa i en Cif-Pris efterbetalbar Fragt trækkes fra. —

Paa Varepolicens Forside findes følgende Bestemmelse:

„Forsikringsværdien ansættes til Fakturabeløbet for Varerne, frit leveret i Skib eller andet Transportmiddel paa Afgangsstedet, med Tillæg af 1) Avance, der, naar ikke andet er aftalt, sættes til 10 pCt., 2) Fragt, der skal betales uden Hensyn til, om Transporten fuldføres, og 3) Præmie for sædvanlig Forsikring.

Er ingen Takst angivet i Policen, paahviler det den Forsikrede i Skadestilfælde at bevise Forsikringsværdien.

Uden særlig Aftale er Omkostninger paa Bestemmelsesstedet ikke medforsikret, og det Tab, der opstaar ved, at der paa Bestemmelsesstedet maa erlægges efterbetalbar Fragt, Losningsudgifter, Told m. v. af beskadigede Varer, er derfor Forsikringen uvedkommende“.

§ 179.

Er Fragt, der kun skal betales, hvis Transporten fuldføres, Told og andre Omkostninger paa Bestemmelsesstedet forsikret sammen med Varerne, betragtes disse Omkostninger som forsikret for sig¹.

(C. § 44; N.Pl. § 96.)

¹ Jfr. § 196. —

Er disse Omkostninger medindbefattet i en samlet Forsikringssum, maa denne deles, saaledes at Assurandøren, hvis Varerne ikke kommer frem til Bestemmelsesstedet, og Erstatning for eller som for Totaltab skal udbetales, kun betaler den Del af Forsikringssummen, der svarer til Varernes Forsikringsværdi bestemt efter § 178, se § 196, 2. Stk.

§ 180.

Omfatter Forsikringen flere Varepartier, der kan adskilles efter Mærker eller andre Kendetegn, og er der fastsat særskilte Forsikringssummer eller Takster for de enkelte Partier, betragtes hvert af disse som forsikret for sig¹.

Er det ved Forsikring af et ensartet Vareparti aftalt, at dette skal inddeles i Serier² efter Mærker, Numre eller Stykketal, betragtes hver Serie som forsikret for sig³. Vilde Erstatningen her-efter blive mindre, end hvis Serieinddeling ikke fandt Sted, lades dog denne ude af Betragtning ved Erstatningsberegningen⁴.

(C. §§ 62, 188; N.Pl. § 85; H.B. § 7.)

¹ Bestemmelsen har den Virkning, at der ved Beregning af Erstatning for partiel Skade efter Bestemmelsen i § 194 for hvert enkelt Vareparti kun tages Hensyn til Forsikringssummen for og Skaden paa dette, og endvidere, at det bliver den til hvert enkelt Vareparti svarende Forsikringssum, der danner Maksimum for Erstatningen for Skade, der vedrører det paagældende Parti, jfr. § 61.

² Ofte foretages Serieinddelingen af Varerne først ved Losningen, og den Forsikrede maa da sørge for, at den foregaar paa betryggende Maade, og i den Orden i hvilken Losningen foretages, saaledes at beskadigede Kollis ikke vilkaarligt samles i samme Serie.

³ Forsikringssummen maa altsaa deles over Serierne.

Serieinddeling aftales ofte, hvor et Parti Varer i Sække, Fade eller lignende er forsikret med en Franchise, der er fastsat til en vis Procentdel af Forsikringssummen (jfr. §§ 254 og 255). Serieinddelingen har den Virkning, at Franchisen ikke beregnes af den samlede Forsikringssum, men for hver beskadiget Serie af den til Serien svarende Del af Forsikringssummen, hvilket i Reglen vil være til Fordel for den Forsikrede.

⁴ Aftales det, at en Franchise (særlig en Minimumsfranchise $\varnothing$: en Franchisebestemmelse, hvorefter Skade kun erstattes, naar den overstiger et vist Minimum, men i saa Fald erstattes uden Fradrag, jfr. § 254) skal indbefatte ordinært Svind eller ordinær Lækage eller Brækage, og at Serie-

inddeling skal finde Sted, kan der være Grund til samtidig at ophæve Bestemmelsen i sidste Pkt. for at udelukke en Opgørelsesmaade, hvorved Assurandøren kommer til at erstatte ordinært Svind etc. paa ubeskadigede Serier. (Jfr. Klausul Nr. 106, ndfr. S. 228).

§ 181.

Assurandørens Ansvar¹ begynder², naar Varerne paa Afskibningsstedet overgives til Skibet eller til nogen, der tager imod dem paa Skibets Vegne³. Dog omfatter Forsikringen ikke Fare under Varernes Henliggen i længere Tid end 3 Dage fra Ansvarrets Begyndelse⁴.

Assurandørens Ansvar vedvarer, indtil Varerne er kommet til det i Forsikringsaftalen angivne Bestemmelsessted, og Modtageren dér kan raade over dem⁵, dog ikke udover 8 Dage efter, at Varerne er bragt i Land⁶.

De nævnte Frister regnes fra Kl. 12 Midnat efter Stedets Tid den Dag, Fristen begynder at løbe.

Fare under Lægtring eller Flaadning paa Afskibnings- eller Bestemmelsesstedet⁷, der er nødvendig eller sædvanlig, omfattes af Forsikringen, selvom den foretages af Afskiber eller Modtager⁸.

Fuldføres Transporten ikke, anses ved Anvendelsen af Bestemmelserne i denne Paragraf det Sted, hvor Transporten ender, som Bestemmelsessted⁹.

(C. § 90; N.Pl. § 86; H.B. §§ 88, 89.)

¹ Om Indskrænkninger i Assurandørens Ansvar i Henseende til Skadesaarsager ifølge Varepolicen se dennes §§ 1—5 (ndfr. S. 218 ff) og om undtagne Risici Varepolicens §§ 13 og 14 (ndfr. S. 222).

² Om Datoklausul se § 28 Note 2.

³ F. Eks. til Rederiet eller dets Agent eller til Dampskibsekspeditor, der repræsenterer Rederiet.

⁴ Naar 3-Dages-Fristen er udløbet, ophører Assurandørens Ansvar, men begynder igen, naar Varerne fjernes fra det Sted, hvor de har været oplagt, og bringes til Skibet. Er Skade indtraadt, har den Forsikrede Bevisbyrden for, at den er sket paa et Tidspunkt, da Assurandørens Ansvar ikke har været saaledes suspenderet.

⁵ Herved maa sigtes til Modtagerens Adgang til fysisk Raaden over Varerne, der forudsætter, at de er bragt i Land, og at Modtageren kan faa dem udleveret. Hvis Udleveringen ikke straks kan finde Sted paa Grund af Toldbehandling, Spørgsmaal om Fragtbetaling eller Sikkerhedsstillelse for

Havari grosse el. lign., vedvarer Ansvarret (indenfor 8-Dages-Fristen) i den Tid, der kræves til at faa disse Forhold ordnet.

Drejer det sig om et Parti Varer, hvis Udlevering strækker sig over nogen Tid, maa Ansvarret ophøre, efterhaanden som Modtageren faar eller kan faa Varerne udleveret.

- ⁶ Strækker Losningen af de forsikrede Varer sig over flere Dage, maa Fristen regnes fra den Dag, da Losningen er afsluttet, jfr. herved S.H.D. 7/12 31 (S.H.T. 31. 344).

Varepolicen indeholder følgende Bestemmelse (§ 9):

„Assurandørernes Ansvar begynder og ender i Overensstemmelse med Reglerne i Konv. § 181. Ansvarret vedvarer saaledes indtil Varerne er kommet til det i Policen angivne Bestemmelsessted, og Modtageren der kan raade over dem, dog ikke udover 8 Dage efter at Varerne er bragt i Land.

I intet Tilfælde vedvarer Forsikringen dog længere end 30 Dage efter Skibets Ankomst til Bestemmelsesstedet, medmindre der fra Forsikredes Side, forinden dette Tidsrum er udløbet, er truffet Aftale med Assurandørerne om en Forlængelse af Forsikringen“.

Om Forsikring „Fra Hus til Hus“ se Klausul Nr. 108 (ndfr. S. 229).

Om Ansvarrets Begyndelse og Ophør ved Krigsforsikring af Varer se Klausulerne Nr. 112 og 113 (e) (ndfr. S. 231).

- ⁷ Det er kun saadan Lægtring eller Flaadning, der kan betragtes som et Led i Indladning eller Udlosning, som herefter omfattes af Forsikringen, hvorimod Lægtring eller Flaadning, der maa betragtes som Forrejselse eller Videre-transport ikke omfattes af Forsikringen, medmindre det er aftalt. Hvis f. Eks. Varerne losses i Lægter, der fører dem videre til en anden Havn, maa Ansvarret i Mangel af modstaaende Aftale ophøre, naar Varerne er kommet om Bord i Lægteren.
- ⁸ Foretages den paa Skibets Vegne, følger det af 1. og 2. Stk., at den omfattes af Forsikringen.
- ⁹ Ansvarret kan dog formentlig tidligst ophøre paa det Tidspunkt, da der tages Beslutning om ikke at fuldføre Transporten. —

Omfatter Forsikringen Fare under Land- eller Lufttransport i Forbindelse med Søtransport (jfr. § 2. 2. Stk.), maa Bestemmelserne i § 181 finde analogisk Anvendelse, saaledes at der i Stedet for Skibet sættes det Transportmiddel, hvormed Rejsen begynder eller slutter.

§ 182.

Bliver Transport, der efter Forsikringsaftalen skal ske med et bestemt Skib¹, helt eller delvis udført med et andet Skib², og maa det antages³, at Assurandøren, hvis han havde vidst, at dette vilde ske, ikke vilde have overtaget Forsikringen, er han fri for Ansvar⁴ fra det Tidspunkt, da Forandringen finder Sted⁵.

Maa det antages, at Assurandøren vilde have overtaget Forsikringen, men paa andre Vilkaar⁶, hæfter han i det Omfang, i hvilket han mod den aftalte Præmie vilde have forpligtet sig, og maa det antages, at han ved Genforsikring i videre Omfang vilde have begrænset sit Ansvar for egen Regning, nedsættes Erstatningen i samme Forhold⁷.

Er Forandringen nødvendig paa Grund af en Begivenhed, der omfattes af Forsikringen, eller finder den Sted uden den Forsikredes Villie, og efter at Varerne er indladet i det Skib, hvormed Transporten ifølge Forsikringsaftalen skal ske, hæfter Assurandøren uanset Bestemmelserne i 1. og 2. Stk. efter Aftalen. Den Forsikrede er dog pligtig at give Assurandøren Meddelelse om Forandringen, saa snart han bliver vidende derom. Forsømmer han dette, bestemmes Assurandørens Ansvar fra da af efter Bestemmelserne i 1. og 2. Stk.

(F. § 67; Søl. § 254; C. § 69; N.Pl. § 92; H.B. § 95;
M.I.A. s. 59.)

¹ Angiver Forsikringsaftalen kun Skibets Art, f. Eks. Damper, kommer ikke Bestemmelserne i denne Paragraf, men Reglerne om urigtige Oplysninger (§§ 21—30) eller Fareforøgelse (§§ 42—46) til Anvendelse, hvis Transporten udføres med Skib af en anden Art.

Om Transport med Skib af anden Nationalitet end i Aftalen angivet ved Krigsforsikring se Klausulerne Nr. 112 og 113 (f) (ndfr. S. 231).

² Uanset om det sker med eller uden den Forsikredes Villie, jfr. dog 3. Stk.

³ Assurandøren maa tilvejebringe de nødvendige Oplysninger til Antageliggørelse af, at han ikke vilde have overtaget Forsikringen. Det samme gælder de ifølge 2. Stk. nødvendige Oplysninger om, hvorledes han vilde have forholdt sig.

⁴ Assurandørens Ret til Præmie bliver bestaaende, idet kun Ansvaret, ikke hele Aftalen ophører.

⁵ Assurandøren vedbliver at være ansvarlig for Forsikringsbegivenheder, der er indtruffet før Forandringen.

⁶ i Henseende til Forsikringssum og øvrige Forsikringsbetingelser.

⁷ Sml. § 24 Note 8, 1. og 2. Stk.

§ 183.

For saa vidt ikke andet er aftalt¹, erstatter Assurandøren ikke Skade som Følge af, at Varer, der føres paa Dæk², skylles over-

bord eller paa anden Maade gaar tabt eller beskadiges, fordi de er anbragt paa Dæk³, medmindre det er anerkendt Sædvane⁴, at Varer som de paagældende føres paa Dæk.

(C. § 139; N.Pl. § 91; H.B. § 85.)

¹ Varepolice indeholder følgende Bestemmelse (§ 4):

„Paa Varer, der transporteres paa Dæk, erstattes partikulær Skade kun, naar det er anerkendt Sædvane, at Varer som de paagældende føres paa Dæk, og kun, naar Skaden enten

- a) er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Sammenstød med andet Skib, eller
- b) bestaar i, at Dækslast helt eller delvis mistes som en umiddelbar Følge af Skibets Stranding eller Grundstødning, eller
- c) skyldes Skibets Bortbliven (Konv. § 192 Nr. 4 og 5), eller at Skibet er gaaet til Grunde eller ikke kan bjerges. De i Policens § 3b og d nævnte Forsikringsgenstande [∅: Kunst- og Museumsgenstande etc. samt Fisk og Skaldyr] erstattes dog kun, naar de er totalt tabt ved en af de forannævnte Aarsager.

Er det ikke anerkendt Sædvane, at Varer som de forsikrede føres paa Dæk, ydes dog Erstatning under de i denne Paragraf angivne Betingelser, for saa vidt Varernes Anbringelse paa Dæk har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse“.

Skal Dækslastrisikoen medforsikres, benyttes Klausulerne Nr. 103, 116 eller 119 (ndfr. S. 228 og 232).

- ² selvom dette sker uden den Forsikredes Villie. Reglen kan dog ikke gælde, hvis det skyldes en af Forsikringen omfattet Begivenhed, at Varerne føres paa Dæk.
- ³ Fra Erstatning undtages altsaa kun Skade, der staar i Forbindelse med den særlig udsatte Stilling, som Dækslast har. Er det oplyst, at Varerne er ført paa Dæk, maa den Forsikrede have Bevisbyrden for, at Skaden ikke skyldes denne udsatte Stilling.
- ⁴ i den paagældende Fart og for et Skib som det paagældende. Den Forsikrede maa have Bevisbyrden for Sædvanen.

§ 184.

Assurandøren erstatter ikke Skade, der er en Følge af Varernes utilstrækkelige eller mangelfulde Indpakning¹.

(F. § 62; Søl. § 249 Nr. 3; C. § 67; N.Pl. § 89; H.B. § 86.)

¹ Reglen maa gælde, uanset om Manglerne kan bebrejdes den Forsikrede.

Assurandøren maa have Bevisbyrden for, at Skaden skyldes utilstrækkelig eller mangelfuld Indpakning, jfr. herved § 81 Note 1.

Reglen gentages i Varepolicens § 14 a.

§ 185.

Assurandøren erstatter ikke ordinært Svind, ordinær Lækage eller Brækage, Skade ved almindelig Haandtering af Varerne under Lastning og Losning eller anden Skade, der er en Følge af Rejsens almindelige Gang¹.

Ej heller erstatter Assurandøren Skade ved indre Fordærv, Smeltning, Sved, Varme eller Selvantændelse², ved Rust, Mug, Skimmel, Rotter, Mus, Mider eller andre Skadedyr, ved Luftens eller Vejrligets Paavirkning, Temperaturforandring eller Skibssved eller lignende Skade³, medmindre Skaden skyldes usædvanlig Forlængelse af eller usædvanligt Ophold under Rejsen⁴, forårsaget ved en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse, eller den iøvrigt er en Følge af en saadan Hændelse⁵.

(F. § 62; Søl. § 249 Nr. 3; C. § 76; N.Pl. §§ 89, 90;
H.B. § 86; M.I.A. s. 55 (2) (c).)

¹ Dette følger iøvrigt allerede af § 50, idet Skade af denne Art ikke er forårsaget af en ulykkelig Hændelse.

Reglen gentages i Varepolicens § 14 b.

² Opstaar Selvantændelse i et Parti Varer, erstattes ikke Skaden paa den Del af Varerne, i hvilken Selvantændelse er opstaaet. Breder Ilden sig til andre Dele af Partiet, maa Skaden paa disse Dele erstattes, for saa vidt det er muligt at skelne mellem dem og den selvantændte Del. Aftale om, at Selvantændelse skal være medforsikret, omfatter ikke Skade ved Ophedning, S.H.D. 7/12 31 (S.H.T. 31. 344), jfr. A.S.R. Nr. 320 4/7 30.

³ F. Eks. at Dyr dør af Sygdom.

Reglen gentages i Varepolicens § 14 c, men uden de følgende Begrænsninger, jfr. Note 4 og 5.

⁴ Sml. § 252, 4. Stk. —

Jfr. herved angaaende almindelig Søforsikring H.D. 14/12 17 (N.D. 17. 608, jfr. A.S.I. 178 med dér citeret Note i U. 18. 87), hvorefter Tab ved Salg af Frugt for at undgaa Fordærvelse under Ophold efter Kollision ikke erstattedes, og angaaende Krigsforsikring H.D. 23/5 17 (N.D. 17. 289, jfr. A.S.I. 162 med dér citeret Note i U. 17. 492), S.H.D. 23/6 16 (S.H.T. 16. 252), S.H.D. 2/11 16 (S.H.T. 16. 410), S.H.D. 4/4 21 (S.H.T. 21. 124),

der alle antog, at Skade ved Fordærvelse som Følge af Ophold ved Beslaglæggelse el. lign., maatte erstattes efter Krigsforsikringsbetingelserne.

Ifølge Varepolicens § 14 e erstatter Assurandøren ikke „Skade som Følge af Rejsens Forlængelse eller Ekstraophold i Havn uanset af hvilken Aarsag“, altsaa heller ikke Skade af den her nævnte Art. For Krigsforsikring se Klausulerne Nr. 112 og 113 (c) (ndfr. S. 230), der ligeledes udelukker saadan Skade fra Erstatning.

- ⁵ Det kan saaledes forekomme, at en af de nævnte Skadesaarsager virker under saadanne Omstændigheder, at Begivenheden faar Karakter af en ulykkelig Hændelse, f. Eks. hvor Varer beskadiges ved et pludseligt Regnskyl under Losningen, eller hvor Varer, der ellers ikke vilde være udsat for saadan Skade, bliver angrebet af Mider fra et andet Parti Varer, eller tager Lugt fra et andet Parti, der er gaaet i Forraadnelse. Hvor Grænsen skal drages mellem det, der er ulykkelig Hændelse, og det, der ikke er det, er naturligvis i nogen Grad skønsomt, jfr. § 50 Note 1. Det kan endvidere forekomme, at en ulykkelig Hændelse medfører, at Varerne i særlig Grad udsættes for en af de nævnte Skadesaarsager, f. Eks. hvor Varer, fordi Skibet har lidt Havari, maa oplægges under Forhold, hvor de ikke tilstrækkeligt kan beskyttes mod saadan Skade. — Ogsaa efter Varepolicen maa saaledes opstaaede Skader antages at skulle erstattes.

§ 186.

Medfører en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse, at Skibet bliver ude af Stand til at fuldende Rejsen, eller at Transporten af anden Grund afbrydes¹, erstatter Assurandøren² Omkostninger ved Varernes Fremsendelse til Bestemmelsesstedet³, som den Forsikrede med Rimelighed⁴ afholder i Anledning af Transportens Afbrydelse⁵.

Kan Varerne ikke fremsendes til Bestemmelsesstedet⁶, eller bør Fremsendelse ikke finde Sted af Hensyn til Forringelse, Varerne derved vil lide, bliver de at bortsælge⁷. Det samme gælder, hvis Fremsendelse vil medføre større Omkostninger end rimeligt, medmindre Assurandøren erklærer at ville afholde disse⁸.

(C. §§ 189, 198; N.Pl. § 94; H.B. §§ 95, 96.)

¹ F. Eks. fordi Varerne er blevet beskadigede og maa losses og rekonditioneres, før de kan sendes videre.

² Omkostningerne kan blive at erstatte, selvom Forsikringssummen derved overskrides, jfr. § 61 Note 2 og § 56.

³ Hvis der spares Omkostninger paa Grund af Transportens Afbrydelse, f.

Eks. fordi ingen Fragt eller kun Distancefragt kan kræves for Varerne, maa Fradrag herfor gøres, jfr. § 73.

- ⁴ Ved Afgørelsen af, om Omkostningerne er rimelige i Forhold til det Resultat, der tilsigtes opnaaet derved, maa det formentlig komme an paa, om en Fremsendelse vilde kunne betale sig for den Forsikrede, hvis han ikke havde forsikret, og ikke paa, om den kan betale sig for Assurandøren. Dog maa der herved bortses fra saadanne særlige Interesser for den Forsikrede i Varernes Fremkomst, som ligger udenfor, hvad der kan antages paaregnet ved Forsikringen, f. Eks. Interesse i, at en Fabrik ikke standser paa Grund af Raastofmangel, eller Interesse, der skyldes ganske ekstraordinær Prisstigning. Jfr. herved S.H.D. 15/2 19 (S.H.T. 19. 52). — Befrygter Assurandøren, at Fremsendelsesomkostninger, for hvilke han hæfter, vil blive saa store, at Forsikringssummen overskrides, kan han beskytte sig ved at anvende Bestemmelsen i § 190.
- ⁵ Jfr. S.H.D. 15/2 18 (S.H.T. 18. 45).
- ⁶ F. Eks. paa Grund af Varernes Tilstand, Udførselsforbud, manglende Skibslejlighed, manglende Lagerplads til Skibslejlighed kan faas, Fare ved Oplægning.
- ⁷ Afgørelsen af, om Fremsendelse eller Bort salg skal ske, maa træffes af den Forsikrede i Samraad med Assurandøren. Besigtelse er kun foreskrevet, hvis Varerne er beskadigede, jfr. § 188.
- Skal den Forsikrede i Anledning af Bort salg have Erstatning som for Totaltab efter § 192 Nr. 3, maa han rette sig efter Assurandørens Ønsker med Hensyn til Formen for Salget. Skal der ydes Erstatning for partiel Skade, finder Reglen i § 189 Anvendelse, jfr. § 188, 2. Stk.
- ⁸ Erklæringen maa afgives uden unødigt Ophold.

§ 187.

Har Varerne lidt Skade, der kan antages omfattet af Forsikringen, skal de, saa snart det med Rimelighed kan ske, besigtet under de Former, hvorm den Forsikrede og Assurandøren træffer Aftale¹. Kan saadan Aftale ikke træffes², skal den Forsikrede, hvis Skaden er af nogen Betydning, lade Varerne besigte af retslig udmeldte Mænd eller iøvrigt under de paa Stedet brugelige Former³.

(C. §§ 187, 189; N.Pl. §§ 94, 95; H.B. §§ 91, 93.)

¹⁻³ Sml. Note 2—4 til § 137.

§ 188.

Er Varerne ikke kommet frem til Bestemmelsesstedet, skal Besigtelsen saavidt muligt fastslaa Skadens Aarsag og angive dens

Størrelse samt afgøre, om de bør bortsælges paa Grund af Skaden eller fremsendes til Bestemmelsesstedet, og hvilke Forholdsregler der bør træffes til deres Bevaring eller Rekonditionering.

Skal der ydes Erstatning for partiel Skade paa Varer, der ikke fremsendes til Bestemmelsesstedet¹, finder Bestemmelserne i § 189 tilsvarende Anvendelse.

Fremsendes Varerne til Bestemmelsesstedet, skal efter Ankomsten dertil ny Besigtelse finde Sted².

(C. § 189 ; N.Pl. § 94.)

¹ Næmlig naar Ret til Erstatning som for Totaltab efter § 192 Nr. 3 ikke haves, f. Eks. fordi der intet er i Vejen for Fremsendelse, men den Forsikrede ønsker at disponere over Varerne, hvor de er, eller fordi den Skade, der hindrer Fremsendelsen ikke omfattes af Forsikringen, men Varerne har anden Skade, der skal erstattes.

² Jfr. § 189.

§ 189.

Er Varerne kommet frem til Bestemmelsesstedet, skal Besigtelsen, foruden saavidt muligt at fastslaa Skadens Aarsag og angive dens Størrelse, bestemme Varernes Bruttoværdi¹ i beskadiget og ubeskadiget Stand².

Er der kun Skade paa en Del af Varerne, skal denne Del saavidt muligt udskilles³.

Assurandøren kan forlange de beskadigede Varer bortsolgt ved offentlig Auktion⁴. Gør han det, lægges Salgssummen⁵ til Grund for Bestemmelsen af Varernes Værdi i beskadiget Stand.

(C. § 187 ; N.Pl. § 95 ; H.B. § 93.)

¹ : En-gros-Markedsværdien inclusive Fragt, Told og Losningsomkostninger og andre Omkostninger paa Bestemmelsesstedet. Hvis Varerne er bestemt til atter at udføres fra det Sted, der ifølge Policen er Bestemmelsesstedet, og der derfor ikke paa dette Sted betales Told af dem, maa der dog ved Bruttoværdien forstaaes En-gros-Markedsværdien uden Told.

² Er nogen af Parterne utilfreds med Besigtelsens Resultater, kan han søge at modbevise dem ved ny Besigtelse, ved andre Oplysninger om Markedspriser eller ved Fremskaffelse af Tilbud. Kan Enighed ikke opnaas, maa i sidste Instans Domstolene afgøre, hvilke Værdier der skal lægges til Grund. Sælges de beskadigede Varer efter Assurandørens Forlangende ved offentlig Auktion, jfr. sidste Stk., maa dog Salgssummen lægges til Grund for Be-

stemmelsen af Varernes Værdi i beskadiget Stand uden at Modbevis kan tilstedes.

- ³ Det er altsaa kun for denne Dels Vedkommende, at Vurderingen efter 1. Stk. skal finde Sted, og det er kun denne Del, der skal sælges, hvis Bortsalg efter 3. Stk. skal ske.
- ⁴ Den Forsikrede kan ikke forlange, at Assurandøren skal overtage de beskadigede Varer.
- ⁵ ∩ : Brutto-Auktionsprovenuet.

§ 190.

Er en ulykkelig Hændelse indtruffet, har Assurandøren Ret til ved at betale hele Forsikringssummen med Tillæg af allerede paaløbne Omkostninger m. v., der omfattes af Forsikringen og ifølge § 61 skal erstattes udover Forsikringssummen, at befri sig for ethvert Ansvar for Begivenheder, der indtræder, eller Omkostninger, der paaløber, efter at den Forsikrede har faaet Meddelelse om, at Assurandøren vil benytte sig af denne Ret.

Udbetales Erstatning efter denne Paragraf, kommer Bestemmelsen i § 72 ikke til Anvendelse¹.

(F. § 74; N.Pl. § 40; H.B. § 38.)

¹ ∩ : Assurandøren faar ikke Ret til at indtræde i, hvad der er i Behold af den forsikrede Genstand. Han beholder derimod sin Ret til efter § 71 at indtræde i Krav mod Trediemand og til efter § 197 at indtræde i Krav paa Havari grosse Godtgørelse.

§ 191.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning for Totaltab¹, naar som Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse:

- 1) Varerne er gaaet helt til Grunde,
- 2) Varerne ikke kan bjerges²,
- 3) Varerne er ødelagt i Væsen og Brugbarhed³,
- 4) Varerne er endeligt prisedømt eller paa anden Maade unddraget den Forsikrede, uden at der er Udsigt til, at han vil faa dem tilbage⁴.

(Søl. § 256 Nr. 1; C. § 167; N.Pl. § 93; H.B. § 91;
M.I.A. s. 57.)

¹ Jfr. § 84.

² Den Forsikrede maa godtgøre, at Varerne ikke kan bjerages.

Om det Tilfælde, at Varerne vel kan bjerages, men ikke for rimelig Bekostning, se § 192 Nr. 1, om det Tilfælde, at Varerne ikke er bjerget inden 10 Maaneder, se § 192 Nr. 2, og om Tilfælde, hvor der bestaar en Formodning for, at Varerne er tabt, se § 192 Nr. 4 og 5.

³ Dette er Tilfældet, hvis Varerne ikke mere kan bruges til det økonomiske Formaal, til hvilket de er bestemt (eller i det mindste til et lignende), selvom de ikke er helt værdiløse, f. Eks. hvor Salt er saaledes beskadiget, at det ikke kan bruges til Levnedsmidler, men kun til Optøning af Sne.

Omkostningerne ved Bortskaffelse af ødelagt Ladning maa erstattes af Assurandøren, dog ikke udover Forsikringssummen, jfr. § 61.

⁴ Den Forsikrede maa godtgøre, at der ikke er Udsigt til, at han vil faa Varerne tilbage.

Om Tilfælde, hvor der bestaar en Formodning for, at den Forsikrede ikke vil faa Varerne tilbage, se § 192 Nr. 6.

I de fleste af de Tilfælde, der kan falde ind under § 191 Nr. 4, vil Erstatning være udelukket ved Bestemmelserne i Varepolicens § 13 (ndfr. S. 222).

§ 192.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning som for Totaltab¹, naar som Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse :

- 1) Varerne ikke for rimelig Bekostning kan bjerages²,
- 2) Varerne, uden at det skyldes den Forsikredes Forhold, efter 10 Maaneders Forløb³ ikke er bjerget⁴,
- 3) Varerne i Henhold til § 186, 2. Stk. bortsælges udenfor Bestemmelsesstedet⁵, medmindre dette sker paa Grund af Skade, der ikke omfattes af Forsikringen, eller for at undgaa saadan Skade⁶,
- 4) der har manglet Efterretning om Skib og Gods⁷ i saa lang Tid som fastsat i § 130⁸,
- 5) Skibet er blevet forladt af Besætningen i aaben Sø, og hverken Skib eller Gods er kommet i vedkommendes Raadighed indenfor den i § 131 fastsatte Frist⁹,
- 6) Varerne er blevet beslaglagt af fremmed Magt eller taget af Oprørere eller Sørøvere og ikke frigivet indenfor den i § 132 fastsatte Frist¹⁰.

Hvis Assurandøren i det under Nr. 1 omhandlede Tilfælde uden unødigt Ophold erklærer at ville forsøge at bjerge Varerne paa egen Risiko¹¹, har den Forsikrede dog kun Ret til Erstatning

som for Totaltab, dersom Varerne efter 10 Maaneders Forløb¹² ikke er bjerget, eller Bjergningen forinden er opgivet.

Overstiger Omkostningerne ved en af Assurandøren i Henhold til 2. Stk. foretagen Bjergning Værdien af de bjergede Varer med Fradrag af deres Værdi paa Ulykkesstedet, medfører den Omstændighed, at Underforsikring¹³ foreligger, ikke, at den Forsikrede deltager i det overskydende Beløb¹⁴.

Har Assurandøren gjort Brug af Bestemmelsen i 2. Stk., kan den Forsikrede ved Udløbet af den i § 90, 2. Stk., 1. Pkt., fastsatte 2 Maaneders Frist¹⁵ forlange Sikkerhed¹⁶ for Erstatning stillet. Kommer Erstatning til Udbetaling¹⁷, svares Rente deraf 6 pCt. p. a. fra Udløbet af nævnte Frist.

(F. §§ 70, 71, 72; Søl. §§ 258, 259, 260—263; C. §§ 168 Nr. 1—3, 190; N.Pl. §§ 93, 94₃, 4; H.B. §§ 91, 96; M.I.A. ss. 60, 62.)

¹ Jfr. § 84.

² Jfr. dog 2.—4. Stk.

Den Forsikrede maa gøre det antageligt, at Varerne ikke for rimelig Bekostning kan bjerges.

³ Regnet fra den Dag, da den ulykkelige Hændelse indtraf.

⁴ Reglen gælder, selvom det maa antages, at Bjergning senere vil kunne ske og vil kunne betale sig.

⁵ Provenuet af Salget tilkommer Assurandøren, jfr. § 72, og han maa bære Tabet, hvis det — uden at det skyldes den Forsikredes Fejl — ikke indgaar.

⁶ Jfr. særlig Varepolicens §§ 1—5 og 14e (ndfr. S. 218 ff og 222).

⁷ Er ifølge den sidste Efterretning, der haves, Skib og Gods endeligt skilt ad, kan Reglen ikke gælde.

⁸ Sml. Noter til § 130.

⁹ Sml. Noter til § 131.

¹⁰ Sml. Noter til § 132 og S.H.D. 3/5 16 (S.H.T. 16. 186) (Skibet med de forsikrede Varer skudt i Sænk efter at være opbragt: unødvendigt at afvente Fristen) samt S.H.D. 30/4 18 (S.H.T. 18. 133).

Erstatning i Anledning af, at Varerne er beslaglagt af fremmed Magt eller taget af Oprørerne er udelukket ved Varepolicens § 13 (ndfr. S. 222). Om Beslaglæggelse, der skyldes Krig, se Klausulerne Nr. 112 og 113 (ndfr. S. 230), der under b. indeholder en Regel om Assurandørens Ret til efter 6-Maaneders-Fristens Udløb at forlange en Erklæring fra den Forsikrede om, hvorvidt han gør Krav paa Erstatning som for Totaltab. Om Forsikring af Oprørsfare etc. se Klausul Nr. 114 (ndfr. S. 232).

11—12 Sml. Note 2—3 til § 127.

13—14 Sml. Note 6—7 til § 127.

15—16 Sml. Note 1—2 til § 135.

¹⁷ nemlig, hvis Varerne ikke er bjerget inden 10-Maaneders-Fristens Udløb, eller Bjergningen forinden er opgivet.

§ 193.

Er der noget af de i §§ 191 og 192 omhandlede Tilfælde indtruffet for en Del af Varerne¹, anses Totaltab at foreligge for denne Dels Vedkommende².

(C. §§ 175, 186, 190; N.Pl. § 93; H.B. § 92;
M.I.A. s. 71 (1), (2).)

¹ d: en udskillelig Del af Varerne, f. Eks. nogle Sække af et Parti.

² Saakaldt delvist Totaltab, jfr. § 108 Note 2.

Virkningen af Bestemmelsen er, at den Forsikrede for den paagældende Dels Vedkommende faar Ret til Erstatning for eller som for Totaltab, idet Erstatningen fastsættes til saa stor en Del af Forsikringssummen, som svarer til den paagældende Del af Varen, og Assurandøren efter § 72 indtræder i det, der er i Behold af denne Del.

§ 194.

Erstatning for partiel Skade paa Varer ansættes til en saa stor Del af Forsikringssummen¹, som Forskellen mellem deres Bruttoværdi i ubeskadiget og beskadiget Stand² udgør af Bruttoværdien i ubeskadiget Stand³.

(C. § 187; N.Pl. § 95; H.B. § 93; M.I.A. s. 71 (3), (4).)

¹ eller, hvis der kun er Skade paa en Del af Varerne, som kan udskilles, af den hertil svarende Del af Forsikringssummen, jfr. § 189 Note 3.

² Jfr. § 189 med Note 1 og 5.

³ De nødvendige Ekstraomkostninger, som Skaden paa Varerne medfører for den Forsikrede, f. Eks. forøgede Losningsomkostninger og Omkostninger ved Sortering og Auktion, maa Assurandøren erstatte ved Siden af den efter denne Paragraf beregnede Erstatning. —

Hvis Skaden kan afhjælpes ved Rekonditionering, vil Assurandøren i Praxis ofte erstatte Omkostningerne herved uden at anvende Beregningsmaaden efter denne Paragraf.

Om Skade paa Maskiner indeholder Varepoliceen følgende Bestemmelse (§ 6):

„Er en Del af en Maskine tabt eller beskadiget under saadanne Omstændigheder, at Assurandørerne skal yde Erstatning derfor, erstattes enten Omkostningerne ved den nødvendige Reparation eller Omkostningerne ved Fornydelse af den paagældende Del, derunder de for Fremskaffelsen nødvendige Transportomkostninger“.

§ 195.

Værdiforringelse af Varer som Følge af Omemballering eller Skade paa Emballage¹ anses som Skade paa Varerne².

- ¹ Herunder Værdiforringelse ved, at Varen paa Grund af Omemballeringen eller Skaden ikke kan sælges i den originale Emballage fra Produktionsstedet. Kan Skaden afhjælpes ved Fremskaffelse af ny Emballage, maa der tages Hensyn hertil ved Ansættelsen af Værdiforringelsen.
- ² Forudsætningen for, at Skaden erstattes, er naturligvis, at Emballagen er medforsikret, hvilket maa antages at være Tilfældet, naar ikke andet er aftalt.

Ifølge Varepolicens § 14 d erstatter Assurandøren ikke Tab ved, at paaklæbde Etiketter mistes eller beskadiges, medmindre dette har bevirket, at Varens Identitet ikke mere kan konstateres.

§ 196.

Ved Forsikring af de i § 179 omhandlede Omkostninger erstatter Assurandøren, naar Varerne kommer frem til Bestemmelsesstedet i beskadiget Stand, samme Del af Forsikringssummen, som han i Henhold til § 194 skal betale af Forsikringssummen for Varerne, dog med Fradrag af Omkostninger, den Forsikrede sparer som Følge af Skaden paa Varerne¹.

Kommer Varerne ikke frem til Bestemmelsesstedet, svares ingen Erstatning.

(C. §§ 44, 172, 187; N.Pl. § 96.)

- ¹ Kommer Varerne frem i totalt ødelagt Stand, betaler Assurandøren hele Forsikringssummen med Fradrag af sparede Omkostninger.

§ 197.

At Skade paa Varerne¹ kan fordres godtgjort som Havari grosse, udelukker ikke den Forsikrede fra at kræve Erstatning derfor efter Reglerne om partikulær Skade².

Assurandøren indtræder i det Omfang, i hvilket han har betalt saadan Erstatning, i den Forsikredes Ret til Havari grosse Godtgørelsen for den paagældende Skade³.

(F. § 66; N.Pl. § 35₄; H.B. § 31; M.I.A. ss. 66, 79.)

¹ Herunder Rekonditioneringsomkostninger og Besigtelsesomkostninger og maaske ogsaa Bevaringsomkostninger, navnlig hvor disse afholdes for at undgaa Forøgelse af Skaden paa allerede beskadigede Varer.

² Reglen er en Undtagelse fra Hovedreglen i § 55. Den maa forstaaes saaledes, at den kun giver den Forsikrede Ret til Erstatning i de Tilfælde og det Omfang, Skaden efter Reglerne om partikulær Skade vilde være at erstatte. Er Forsikringen tegnet „Fri for Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision“, jfr. § 252 og Varepolicens § 1, (ndfr. S. 218) kan den Forsikrede saaledes ikke kræve Erstatning efter denne Paragraf, hvis Havari grosse Beskadigelsen ikke skyldes noget af de nævnte Tilfælde.

Det maa antages, at den Forsikrede, selv efter at Havari grosse Dis-pachen foreligger, saaledes at Havari grosse Godtgørelsens Størrelse er bestemt, kan benytte sin Ret efter denne Paragraf, hvilket vil have Betydning for ham, hvis Erstatningen efter Reglerne om partikulær Skade bliver større end Godtgørelsen.

³ Er Havari grosse Godtgørelsen beregnet paa Grundlag af en højere Værdi af Varerne end Erstatningen fra Assurandøren, faar denne kun en forholdsmæssig Del af Godtgørelsen, medens det overskydende tilkommer den Forsikrede. Sml. iøvrigt § 71 Note 3.

§ 198.

Skal der for Havari grosse Bidrag stilles Depositum eller anden Sikkerhed¹, kan den Forsikrede kræve Sikkerheden stillet af Assurandøren.

Har den Forsikrede selv stillet Depositum², skal Assurandøren godtgøre dette, dersom den Forsikrede uden unødigt Ophold fremsætter Begæring derom³. Assurandøren indtræder i saa Fald i den Forsikredes Ret til hel eller delvis Tilbagebetaling⁴.

¹ Efter dansk Ret, Sølovens §§ 155 og 217, kan der for Havari grosse Bidrag kun kræves Sikkerhedsstillelse, f. Eks. Bankgaranti. Kontant Depositum kan

kun forlanges, hvis Rederen særlig har betinget sig dette, f. Eks. gennem en Bestemmelse i Konnossementet. Saadan Vedtagelse er ikke ualmindelig i Rute fart.

Om den Forsikredes Pligt til at underrette Assurandøren om Sikkerhedsstillelsen se §§ 77 og 79.

- ² Har den Forsikrede stillet anden Sikkerhed end Depositum, kan han kræve Omkostningerne derved erstattet af Assurandøren, jfr. § 59, medmindre han har forsømt at give Assurandøren Lejlighed til at stille Sikkerheden, i hvilket Tilfælde han ikke kan forlange mere, end hvad Sikkerhedsstillelsen vilde have kostet Assurandøren.
- ³ Varepolicen indeholder følgende Bestemmelse (i § 8):

„Har den Forsikrede afgivet Havariindestaaelse, eller har han stillet Depositum eller anden Sikkerhed for Havari grosse Bidrag, skal han underrette Assurandørerne derom. Saafremt York-Antwerp Reglerne 1924 er vedtaget i Befragtningsaftalen, bør Forsikrede saa vidt muligt paase, at et af ham stillet Havari grosse Depositum indsættes paa „Trust Account“, jfr. Y.-A. Regel XXIII.

Er et Depositum stillet i anden Møntsort end den, hvori Forsikringssummen er fastsat, erstatter Assurandørerne ikke Kurstab paa dette, medmindre den Forsikrede uden unødigt Ophold har fremsat Begæring om at faa det stillede Depositum refunderet af Assurandørerne“.

Har den Forsikrede ikke uden unødigt Ophold fremsat Begæringen, kan han ikke senere forlange det stillede Depositum godtgjort af Assurandøren. Efter den citerede Bestemmelse i Varepolicen kan han heller ikke forlange, at Assurandøren erstatter ham Kurstab paa Depotet. Rentetab og Tab ved, at den Bank, hvori Depotet er indsat, gaar fallit, kan han formentlig forlange erstattet, medmindre det maa antages, at Assurandøren kunde have undgaaet saadant Tab, hvis han havde faaet Adgang til straks at refundere Depotet.

- ⁴ Om Legitimation til at modtage Tilbagebetalingen se A.S.R. Nr. 250 5/10 26 (men derimod G.S.R. 26/10 26 (S.H.T. 26. 400)).

§ 199.

Kun den, der har Policen i Hænde, er legitimeret til at opsigte Forsikringen, træffe Aftale med Assurandøren om Ændring eller Ophævelse af den, modtage Opsigelse eller anden Meddelelse vedrørende Forsikringen fra Assurandøren eller til at forhandle med Assurandøren om Erstatningen og oppebære denne¹.

(F. §§ 56, 57.)

¹ Jfr. § 91, 2. Stk., hvorefter Assurandøren frigøres ved Udbetaling af Er-

statning til Ihænde-haveren af Policen, medmindre han ved eller bør vide, at Ihænde-haveren er uberettiget til at modtage Erstatningen. Af § 199 følger, at Assurandøren ved Vareforsikring ikke frigøres ved Udbetaling til andre end Ihænde-haveren, og da Ihænde-haveren betegnes som legitimeret, maa det endvidere antages, at Assurandøren er nødt til at udbetale Erstatningen til Ihænde-haveren, medmindre han kan bevise, at Ihænde-haveren er uberettiget til at oppebære Erstatningen.

Om Assurandørens Opsigelse af Krigsforsikring til andre end Ihænde-haveren i det Tilfælde, at Danmark kommer i Krig, se Klausulerne Nr. 112 og 113 (g) (ndfr. S. 231).

Jfr. endvidere Bestemmelserne i §§ 99 og 100, 2. Stk., i hvilke Reglen i § 199 gør Indskrænkning.

§ 200.

Er det aftalt, at en Forsikring skal omfatte alle nærmere angivne Forsendelser af en vis Art (Generalpolice), skal Forsikringstageren uden unødigt Ophold give Assurandøren Meddelelse i aftalt Form¹ om hver enkelt Forsendelse med alle fornødne Oplysninger.

Forsømmer Forsikringstageren dette², er Aftalen uforbindende for Assurandøren, for saa vidt angaar den paagældende Forsendelse. Assurandøren har desuagtet Krav paa Præmie. Assurandøren kan derhos opsiges Aftalen til Ophør uden Varsel, for saa vidt angaar Forsendelser, om hvilke rettidig Meddelelse ikke allerede er givet.

Er Forsømmelsen svigagtig, er Aftalen i sin Helhed uforbindende for Assurandøren³.

(H.B. § 97; M.I.A. s. 29.)

- ¹ Det sædvanlige er, at Forsendelserne af den Forsikrede indføres i en Kontrabog, som med bestemte Mellemrum forevises Assurandøren.
- ² F. Eks. derved, at en Forsendelse, der omfattes af Forsikringen, ikke indføres i Kontrabogen eller først indføres, naar et Havari har ramt den, eller en Forsendelse ikke indføres med sin fulde Forsikringsværdi.
- ³ Dog kan Assurandøren ikke forlange Tilbagebetaling af allerede betalt Erstatning vedrørende Forsendelser, med Hensyn til hvilke ingen svigagtig Forsømmelse foreligger.

§ 201.

Omfatter Forsikringen Krigsfare¹, og kommer den Forsikredes eller Skibets Hjemland i Krig, skal den Forsikrede, hvis der er særlig Grund til at befrygte, at Varerne vil blive opbragt, eller at anden Skade, der skyldes Krig, vil indtræffe under Rejsen, for saa vidt det med Rimelighed kan ske, tilbageholde Varerne, omlade dem i andet Skib, fremsende dem ad anden Vej eller paa anden Maade søge at afværge saadan Skade². Saavidt muligt skal den Forsikrede raadføre sig med Assurandøren eller dennes Repræsentant om, hvad der skal foretages, og følge de Forskrifter, der i saa Henseende gives ham. Tilsidesætter han forsætligt eller af grov Uagtsomhed disse Pligter, finder Bestemmelserne i § 78, 3. Stk. tilsvarende Anvendelse.

(N.Pl. § 97.)

¹ Se Klausulerne Nr. 112 og 113 (ndfr. S. 231), der (under g) gentager Reglen i § 201.

² De Ekstraomkostninger, som saadanne Foranstaltninger medfører, maa erstattes af Assurandøren, jfr. § 56, og erstattes, selvom Forsikringssummen overskrides, jfr. § 61 Nr. 2.

XXVIII. FORSIKRING AF LADNINGSINTERESSE

§ 202.

Paa Forsikring af Ladningsinteresse¹, Merværdi, forventet Handelsfordel eller lignende², finder Bestemmelserne i §§ 176, 177, 180—185, 186, 2. Stk., 187, 188, 189, 1. og 2. Stk., 190, 191, 192, 1. Stk., 193—195, 197, 1. Stk. og 199—201 tilsvarende Anvendelse³.

Forlanger Vareassurandøren i Henhold til § 189, 3. Stk. Varerne bortsolgt ved offentlig Auktion, lægges Salgssummen til Grund for Bestemmelsen af Varernes Værdi i beskadiget Stand⁴.

Gaar Vareassurandøren i det i § 192 Nr. 1 omhandlede Tilfælde frem efter nævnte Paragrafs 2. Stk., har den Forsikrede ikke Ret til Erstatning som for Totaltab, medmindre Varerne efter 10 Maaneders Forløb ikke er bjerget, eller Bjergeringen forinden er

opgivet. Bestemmelsen i § 192, 4. Stk. finder tilsvarende Anvendelse⁵.

Indbringer Godtgørelse i Havari grosse eller Erstatning fra Trediemand for Skade paa Varene⁶ mere, end Vareassurandøren er berettiget til at indtræde i, indtræder Assurandøren i det Omfang, i hvilket han har betalt Erstatning for Skaden, i den Forsikredes Ret til det overskydende.

Assurandøren indtræder ikke i Tilfælde af Totaltab i den Forsikredes Ret til det, der maatte være i Behold af Varene.

(Søl. §§ 249 Nr. 3, 256 Nr. 3; C. §§ 45, 141, 173, 191;
N.Pl. §§ 105—108; H.B. §§ 99—103.)

¹ Om Cif-Sælgers Forsikring af Ladningsinteresse for egen Regning se S.H.D. 26/4 23 (S.H.T. 23. 198).

² f. Eks. „Forøget Værdi og/eller Interesse“, „Imaginær Avance“. Ved Merværdi tænkes i Reglen paa en Prisstigning under Rejsen, der er indtraadt paa det Tidspunkt, da Forsikringen tegnes, men iøvrigt synes det i Praxis ret tilfældigt, hvilken Betegnelse der bruges. — I Reglen benyttes til Policen en almindelig Varepolice-Formular, paa hvis Forside det angives, at det er Interesse, der forsikres.

³ Den Forsikrede faar Ret til Erstatning for eller som for Totaltab (Udbetaling af Forsikringssummen) i de samme Tilfælde, hvor saadan Ret haves efter Reglerne om Vareforsikring, jfr. herved S.H.D. 4/4 21 (S.H.T. 21. 124), men Assurandøren indtræder ikke i Retten til det, der maatte være i Behold af Varene, jfr. sidste Stk., idet dette heltud tilfalder Vareassurandøren. Noget tilsvarende gælder Erstatning for delvist Totaltab. For partiel Skade fastsættes Erstatningen som en Andel af Forsikringssummen paa samme Maade som ved Vareforsikring (jfr. § 194). — Assurandøren kan ikke nægte at yde Erstatning under Henvisning til, at den af Vareassurandøren udbetalte Erstatning paa Grund af Kursændring overstiger Fakturaens plus den tegnede Fortjenestes Beløb, A.S.R. Nr. 39 2/12 20. —

Om at Forsikringssummen som oftest betragtes som Takst, se § 10 Note 2. Undertiden indsættes dog en Bestemmelse om, at det i Skadestilfælde paahviler den Forsikrede at bevise Tilstedeværelsen af den forsikrede Interesse. — Den i Note 2 til § 28 citerede Datoklausul benyttes ofte ved Forsikring af Ladningsinteresse, der tegnes efter Rejsens Begyndelse.

^{4—5} Assurandørerne af Ladningsinteresse har ikke selv nogen Ret til at forlange Auktion eller forsøge Bjergning; hans Stilling kommer til at afhænge af, hvad Vareassurandøren foretager sig.

⁶ Sml. Note 3 til § 170.

§ 203.

Medmindre andet er aftalt¹, tilsvare Assurandøren ikke Bidrag til Havari grosse, Bjergeløn eller andre Omkostninger som omhandlet i § 56².

Faar Assurandøren Andel i Erstatning fra Trediemand for Skade paa Varerne, deltager han i Omkostninger som omhandlet i § 57.

¹ Dersom Vareforsikringen er tegnet paa udenlandske Betingelser, efter hvilke Havari grosse Bidrag kun erstattes forholdsmæssigt, hvis Bidragsværdien er større end Forsikringssummen, vedtages det ofte, at den Del af Bidraget, der ikke erstattes ifølge Vareforsikringen, skal dækkes af Intereseforsikringen. En lignende Vedtagelse bør iøvrigt ogsaa træffes, naar Vareforsikringen er tegnet paa danske Betingelser, for at den Forsikrede kan være dækket i de Tilfælde, hvor ifølge Varepolicens §§ 7 og 8 Bjergeløn og Havari grosse Bidrag, der medfører Overskridelse af Vareforsikringens Forsikringssum, ikke erstattes fuldtud, jfr. § 61 Note 3 og 4.

² Heller ikke Fremsendelsesomkostninger efter § 186, 1. Stk.

XXIX. FORSIKRING AF FRAGT¹

¹ Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen er aftrykt ndfr. S. 223 ff.

1. Reders¹ Rejsefragt².

¹ Ved Forsikring af Befragters Rejsefragt ved Underbortfragtning maa Reglerne i dette Kapitel finde analogisk Anvendelse med de Ændringer, der følger af, at Befragteren ikke er Reder for Skibet.

² Rejsefragt i Modsætning til Tidsfragt, der omhandles i Afsnit 2.

§ 204.

Forsikringsværdien af Rejsefragten for en Rejse er den betingede Fragt¹, herunder Passagerpenge². Er Aftale om Fragtens Størrelse ikke truffet³, bestemmes Forsikringsværdien efter, hvad der paa Indladningstiden er gangbar Fragt paa Indladningsstedet.

Fragt, der skal betales, selvom Transporten ikke fuldføres⁴, medregnes i Forsikringsværdien. At saadan Fragt ikke er medforsikret, medfører dog ikke, at Reglerne om Underforsikring kommer til Anvendelse, uden for saa vidt angaar Erstatning efter Bestemmelserne i §§ 215—217⁵.

At Passagerpenge ikke er medforsikret, medfører ikke, at Reg-

lerne om Underforsikring kommer til Anvendelse, uden for saa vidt angaar Erstatning efter Bestemmelsen i § 217⁶.

(C. §§ 40, 42, 132, 133; N.Pl. §§ 111, 122; H.B. §§ 107, 109; M.I.A. ss. 16 (2), 90.)

¹ for alt det Gods, Skibet skal transportere paa Rejsen, uanset om det er om Bord paa den Tid, da Havariet sker. Skal Skibet laste eller losse i flere Havne, maa Rejsen regnes fra første til sidste Havn.

Der skal ikke ved Bestemmelsen af Forsikringsværdien gøres Fradrag for de Udgifter til Kul, Olie, Proviant, Hyre, Havnepenge, Lastning og Losning etc. som Rederen maa afholde for at optjene Fragten. Er det vedtaget i Befragtningsaftalen, at Befragteren skal betale visse Omkostninger (Havneudgifter, Skibets Lastning og Losning etc.), som det normalt paahviler Rederen at afholde (Net Charter), skal paa den anden Side disse Omkostninger ikke lægges til Fragten ved Bestemmelsen af dens Forsikringsværdi, sml. for Tidsfragt § 219 Note 1.

² Jfr. § 218. Passagerpenge maa formentlig medregnes med deres fulde Beløb, selvom de inkluderer Passagerernes Kost.

³ F. Eks. fordi det er Rederens egne Varer, der transporteres.

⁴ ∩: forudbetalt Fragt, der ikke kan forlanges tilbagebetalt (endeligt forudbetalt Fragt), og efterbetalbar Fragt, der skal betales, selvom Transporten ikke fuldføres (garanteret Fragt).

Efter Sølovens § 151 kan forudbetalt Fragt som Hovedregel forlanges tilbagebetalt, hvis Godset ikke findes i Behold ved Rejsens Slutning, men i Befragtningsaftalerne vedtages som oftest det modsatte, enten ved en udtrykkelig Bestemmelse derom eller ved en Bestemmelse om, at Skibet skal betale Forsikringspræmie af Fragtforskudet, en Aftale, der fortolkes saaledes, at Fragtforskudet ikke kan forlanges tilbagebetalt.

⁵ Det er nemlig kun med Hensyn til Erstatning efter disse Paragraffer, at Assurandøren løber nogen Risiko for den endeligt forudbetalte eller garanterede Fragt, idet saadan Fragt ikke bidrager til Havari grosse, og Kravet paa den ikke kan gaa tabt for Rederen ved Havari.

⁶ Jfr. § 218, hvorefter den Forsikrede, for saa vidt angaar Passagerpenge, kun har Ret til Erstatning i de Tilfælde, hvor § 217 hjemler det.

§ 205.

Er Forsikring af Rejsefragt tegnet for en Rejse, gælder følgende Regler:

For saa vidt angaar Farer, for hvilke Skibet er udsat¹, begynder Assurandørens Ansvar, naar Skibet begynder at indtage Ladning², og vedvarer, indtil Skibet er ankommet til Bestemmelsesstedet og

har udlosset sin Ladning, dog ikke udover 6 Uger efter Skibets Ankomst.

For saa vidt angaar Farer, for hvilke Varerne er udsat, finder Bestemmelserne i § 181 tilsvarende Anvendelse.

(C. §§ 89, 91; N.Pl. § 112; H.B. §§ 105, 106.)

- ¹ Herunder Faren for at ifalde Erstatning til Trediemand for Sammenstøds-skade.
² Hvis Skibet gaar tabt paa Ballastrejsen til Lastehavnen, dækker Forsikringen altsaa ikke deraf følgende Fragttab, selvom Ballastrejsen foretages i Henhold til Certeparti.

§ 206.

Er Forsikring af Rejsefragt tegnet paa Tid eller for flere Rejser, dækker Forsikringen til enhver Tid kun Fragten for den Rejse, Skibet befinder sig paa¹.

(N.Pl. § 114; H.B. § 105.)

- ¹ Gaar Skibet tabt paa en Rejse, dækker Forsikringen altsaa ikke Fragttab ved, at en senere Rejse paa Grund af Forliset ikke kommer til Udførelse, selv ikke, om der allerede er sluttet Certeparti for den senere Rejse. Interesse i Fragten for senere Rejser kan forsikres som Fragtinteresse, jfr. §§ 222—223.

Reglerne i § 205 om Ansvarets Begyndelse og Ophør finder Anvendelse paa hver enkelt Rejse.

§ 207.

Bestemmelserne i §§ 112—114, 116, 117¹, 119, 123—125, 167 168, 184 og 185 finder tilsvarende Anvendelse paa Forsikring af Rejsefragt.

(Søl. § 249 Nr. 1 og 3; C. § 131; N.Pl. § 113 A₁; H.B. § 105.)

- ¹ Om Tilfælde svarende til de i § 118 omhandlede se § 213.

§ 208.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning¹, naar hans Krav paa Fragt helt eller delvis falder bort² som Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse³.

(Søl. § 256 Nr. 2; C. § 184; N.Pl. §§ 113 A₁, 115.)

- ¹ for Fragttab. — Fragtforsikringen omfatter desuden Havari grosse Bidrag og Omkostninger som omhandlet i §§ 56—60 og 216 og Fragtens Andel af Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade efter § 217.
- ² Jfr. herved særlig Sølovens § 151, hvorefter der i Almindelighed ingen Fragt bliver at erlægge for Gods, som ikke findes i Behold ved Rejsens Slutning. Gods, der er ødelagt i Væsen og Brugbarhed, kan ikke anses for at være i Behold. —

Den Forsikrede har ikke Ret til Erstatning, naar hans Krav paa Fragt bestaar, selvom det er værdiløst, f. Eks. fordi den, imod hvem det haves, er insolvent, og Varerne ikke kan dække Fragten.

- ³ I Erstatningen maa fradrages Omkostninger, der spares ved Havariet, jfr. § 73. Skyldes Fragttabet, at Skibet er gaaet tabt paa Rejsen, maa saaledes fradrages Hyre og Kost til Mandskabet, Maskinfornødenheder etc., der spares herved. Der sker dog ikke Fradrag for Udredning, der skulde have været brugt under Resten af Rejsen, men som gaar tabt med Skibet. Den Udredning, der er forbrugt paa Rejsen inden Forliset, trækkes naturligvis heller ikke fra i Erstatningen. Forsikringen af Fragt dækker altsaa i et vist Omfang ogsaa Udredning, jfr. § 226. — Fortjeneste ved, at Skibet opnaar anden Fragt i Stedet for den tabte, maa ligeledes fradrages i Erstatningen, jfr. § 73.

§ 209.

Assurandøren erstatter ikke Fragttab, foraarsaget ved Beskadigelse af Varer, herunder Udlækning af flydende Varer, medmindre Beskadigelsen er en umiddelbar Følge¹ af Ild eller Eksplosion, af Skibets Synken, Kæntring, Stranding eller Grundstødning eller af dets Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is². Til Beskadigelse regnes deraf fremkaldt Totaltab af Varerne som omhandlet i §§ 191 Nr. 3 og 192 Nr. 3³.

Beskadigelse, der skyldes Forlængelse af eller Ophold under Rejsen, foraarsaget ved nogen af de i 1. Stk. nævnte Hændelser, anses ikke som en umiddelbar Følge af den paagældende Hændelse⁴.

(N.Pl. § 113 B.)

¹ Ved Fortolkningen af Udtrykket „umiddelbar Følge“ maa man se hen til Hensigten med Bestemmelsen i § 209, der navnlig er den, at Fragttab som Følge af Varernes Beskadigelse kun skal erstattes i saadanne Tilfælde, hvor det er ganske aabenbart, at Beskadigelsen virkelig skyldes et Havari. Denne Hensigt søges opnaaet ved at indskrænke Retten til Erstatning til visse typiske Havaritilfælde. I Overensstemmelse hermed maa man særlig lægge Vægten paa, om Beskadigelsen klart er en Følge af Havariet, jfr.

sidste Stk., der udelukker Former af Beskadigelse (Beskadigelse opstaaet ved Ophold etc.), som ofte vil kunne have anden Aarsag end Havari.

Den Forsikrede har Bevisbyrden for, at den Beskadigelse, der har forvoldt Fragttabet, er en umiddelbar Følge af en af de nævnte Aarsager.

- ² Med de nævnte Aarsager maa ligestilles Beskydning.
- ³ Fragttab som Følge af helt eller delvist Totaltab, der ikke er fremkaldt af Beskadigelse, erstattes altsaa ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde, saaledes f. Eks. Fragttab ved, at et Kollo falder overbord og mistes. Se dog om Tyveri § 211 og om Tab af Dækslast § 212.
- ⁴ Fragt og/eller Fragtinteresse-Police indeholder følgende Bestemmelse (§ 1) :
„a. Fragttab ved Beskadigelse af Salt, løst i Skibet, erstattes ikke, medmindre Beskadigelsen er en umiddelbar Følge af Skibets totale Forlis som nævnt i Konventionens § 126 No. 1 og 2 eller af Stranding, Ild eller Kollision med andet Skib.
b. Fragttab ved Beskadigelse af levende Fisk erstattes ikke, medmindre Beskadigelsen er en umiddelbar Følge af Skibets totale Forlis som ovenfor nævnt.
c. Fragttab ved Beskadigelse paa alle andre Varer erstattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens § 209“.

§ 210.

Assurandøren erstatter ikke Fragttab, foraarsaget ved, at Varer forinden deres Ankomst til Bestemmelsesstedet maa udleveres til Ladningsejeren, fordi Fuldførelse af Transporten vil medføre væsentlig Foringelse af dem¹.

¹ Jfr. Sølovens § 164.

§ 211.

Assurandøren erstatter ikke Fragttab, foraarsaget ved Tyveri af Varer, medmindre Tyveriet skyldes nogen af de i § 209 nævnte Aarsager¹.

¹ F. Eks. Tyveri under en Brand eller en Stranding.

§ 212.

Assurandøren erstatter ikke Fragttab, foraarsaget ved, at Varer, der føres paa Dæk, skyldes overbord¹ eller paa anden Maade gaar tabt eller beskadiges, fordi de er anbragt paa Dæk², med-

mindre det er anerkendt Sædvane³, at Varer som de paagældende føres paa Dæk, og Skaden er en umiddelbar Følge af nogen af de i § 209 nævnte Aarsager.

(N.Pl. § 113 A₁.)

¹ Jfr. S.H.D. 12/11 17 (N.D. 17. 522).

²⁻³ Jfr. Note 3—4 til § 183.

§ 213.

Assurandøren erstatter ikke Fragttab, foraarsaget ved, at Skib, Varer eller Fragt beslaglægges eller konfiskeres, fordi Skibets Fører, Mandskab eller andre¹ har gjort sig skyldig i eller mistænkes for Toldsvig, Overtrædelse af Ind- eller Udførselsforbud eller lignende Forseelse eller Forsøg derpaa.

¹ Sml. Note 2 til § 118.

§ 214.

I de Tilfælde, der omhandles i §§ 128, 130—132 og 192 Nr. 2 og 6, har den Forsikrede Ret til Erstatning for ikke allerede fortjent Fragt, selvom hans Krav paa saadan Fragt ikke med Sikkerhed kan anses for bortfaldet¹.

(Søl. §§ 258, 259, 260—263 ; C. § 168 Nr. 4 ; N.Pl. § 113 A₁.)

¹ Er det sikkert at Kravet paa Fragt helt eller delvis er faldet bort, f. Eks. fordi Befragtningskontrakten er blevet hævet efter Sølovens § 161, har den Forsikrede Ret til Erstatning, uden at Fristerne efter de nævnte Paragraffer behøver at afventes.

§ 215.

Assurandørerne erstatter forøgede Omkostninger ved Varers Fremsendelse til Bestemmelsesstedet med andet Skib eller andet Transportmiddel, som den Forsikrede med Rimelighed afholder i Anledning af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse¹.

(C. §§ 198 ; N.Pl. § 115₁.)

¹ Dansk Sølov indeholder ikke saaledes som engelsk Ret nogen Regel om, at Rederen, naar Skibet gaar tabt paa Rejsen eller erklæres uistandsætte-

ligt, eller Rejsens Fuldendelse paa anden Maade umuliggøres, for egen Regning kan videresende Varen og derved optjene den fulde Fragt, se Sølovens §§ 159—161, der i Tilfælde af denne Art kun giver Rederen Ret til Distancefragt, og Sølovens § 57, hvorefter Fremsendelse sker for Ladningsejerens Regning. I Praxis forekommer det dog undertiden, at Rederen for egen Regning lader Varerne fremsende og oppebærer den fulde Fragt, og dette sker undertiden ogsaa i Tilfælde, hvor Rejsens Fuldendelse vel ikke er umuliggjort, men hvor det dog vilde være urimeligt at lade Varerne vente paa, at Rejsen, f. Eks. efter en langvarig Reparation af Skibet, kunde genoptages. I saadanne Tilfælde erstatter Fragtassurandøren Videresendelsesomkostningerne, for saa vidt de er afholdt med Rimelighed. Ved Afgørelsen af, om dette er Tilfældet, maa der lægges Vægt paa, om Fremsendelsen i det enkelte Tilfælde er den fornuftigste Fremgangsmaade. Assurandøren kan ikke være pligtig til at erstatte Fremsendelsesomkostninger, der alene afholdes af Hensyn til Rederiets Prestige eller af Konkurrencehensyn. Ofte vil iøvrigt Videresendelsesomkostningerne helt eller delvis blive beregnet som Havari grosse, jfr. York-Antwerpen Reglerne af 1924, Regel Xd.

Om Videresendelsesomkostninger kan forlanges erstattet udover Forsikringssummen, maa afhænge af, om de i det enkelte Tilfælde kan siges at være afholdt for at undgaa Fragttab, som Assurandøren vilde hæfte for, og saaledes falder ind under § 56, jfr. § 61 Nr. 2.

§ 216.

Assurandøren erstatter forøgede Omkostninger ved Losning paa Bestemmelsesstedet, som den Forsikrede med Rimelighed afholder i Anledning af Skade paa Varer¹, medmindre Skaden har en saadan Aarsag, at Assurandøren ifølge §§ 209 og 212 ikke erstatter deraf følgende Fragttab.

(N.Pl. § 115₃.)

¹ Assurandøren erstatter derimod ikke forøgede Omkostninger ved Indladningen, og han erstatter heller ikke forøgede Omkostninger ved Losningen, der skyldes Skade paa Skibet. —

Omkostninger efter § 216 kan kun forlanges erstattet udover Forsikringssummen, dersom de i det enkelte Tilfælde kan siges at være afholdt for at redde Fragten, jfr. § 56 og § 61 Nr. 2.

§ 217.

Assurandøren godtgør den Del af Erstatning til Trediemand for Skade ved Sammenstød og af nødvendige Omkostninger ved

Retssag, Voldgift eller Forligshandlinger angaaende Spørgsmaal herom, der ved Fordeling efter § 160, 2. Stk. falder paa Fragten¹.

(F. § 61 ; Søl. § 249 Nr. 1.)

¹ Jfr. Note 10—11 til § 160.

§ 218.

Er ikke andet aftalt, har den Forsikrede, for saa vidt angaar Passagerpenge, kun Ret til Erstatning i de Tilfælde, hvor § 217 hjemler det¹.

(N.Pl. § 122 ; H.B. § 109.)

¹ Passagerpenge betales i Praksis i Reglen forud, og det betinges da ofte, at de ikke kan forlanges tilbagebetalt, selvom Rejsen paa Grund af Havari ikke kan fuldføres. Det er imidlertid sædvanligt i Rute fart, at Rederiet i saadanne Tilfælde sørger for Passagerernes Ophold i Land og Videresendelse, og undertiden tegnes en særlig Passagerpengeforsikring, der dækker disse Omkostninger.

2. Reders Tidsfragt.

§ 219.

Forsikringsværdien af Reders Tidsfragt er den betingede Fragt¹ for det Tidsrum, Forsikringen ifølge Aftalen omfatter.

(N.Pl. § 116₁.)

¹ ∩ : den Fragt, som Rederen skal modtage fra Tidsbefragteren uden Tillæg for Omkostninger, som Tidsbefragteren selv skal afholde (Kul eller Olie, Havneudgifter etc.).

Tidsfragt betales i Reglen maanedvis eller halvmaanedvis forud, men saaledes, at forholdsmæssig Tilbagebetaling skal ske, hvis Skibet gaar tabt indenfor den Periode, for hvilken Betaling er erlagt.

§ 220.

Bestemmelserne i §§ 112—117, 119, 123—125, 167, 168 og 213 finder tilsvarende Anvendelse paa Forsikring af Reders Tidsfragt.

(N.Pl. § 116₂.)

§ 221.

I de Tilfælde, der omhandles i §§ 126, Nr. 1, 2 og 4, 127, 1. Stk., 128 og 130—132, og naar Skibet lovlig kondemneres¹ som Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse, har den Forsikrede Ret til Erstatning, naar hans Krav paa Fragt helt eller delvis falder bort².

Bestemmelsen i § 217 finder tilsvarende Anvendelse³.

Assurandøren tilsvarende Havari grosse Bidrag⁴ og Omkostninger som omhandlet i §§ 56—60.

Den Forsikrede har kun Ret til Erstatning, for saa vidt det følger af Bestemmelserne i denne Paragraf.

(N.Pl. § 116₂; H.B. § 105₃.)

¹ At Skibet ikke kan repareres, jfr. § 126 Nr. 3, eller ikke er Istandsættelse værd, jfr. § 129, maa altsaa godtgøres ved lovlig Kondemnation. De særlige Betingelser som § 129 fastsætter for, at Erstatning som for Totaltab af Skibet i det sidste Tilfælde kan kræves af Kaskoassurandøren, behøver ikke at være opfyldte.

² Fragttab erstattes altsaa kun, naar et Totaltabstilfælde foreligger for Skibet, derimod ikke, naar det opstaar ved, at Skibet ellers paa Grund af Havari kommer „off hire“, jfr. sidste Stk.

³ Jfr. Note 10—11 til § 160.

⁴ I Forholdet til Ladningen er det Konnossementsfragten for Rejsen, der bidrager til Havari grosse, men ifølge hidtidig Praksis, jfr. H.D. 8/6 15 (N.D. 15. 128, jfr. 14. 231) kan Tidsbefragteren, naar ikke andet er aftalt, fordre, at Rederen deltager i Bidraget efter Forholdet mellem den Tidsfragt, der svarer til Varigheden af den efter Havariet tilbagestaaende Del af Rejsen, og Konnossementsfragten (begge Fragter med Fradrag for Omkostninger efter Havariet, jfr. York-Antwerpen Reglerne af 1924, Regel XVII).

XXX. FORSIKRING AF FRAGTINTERESSE¹

¹ Fragt og/eller Fragtinteresse-Policen er aftrykt ndfr. S. 223 ff.

§ 222.

Paa Forsikring af Fragtinteresse¹ finder Bestemmelserne i §§ 110—119, 123—125, 167 og 168 tilsvarende Anvendelse.

¹ Fragtinteresse er den Interesse, Rederen har i Indtjening af fremtidige Fragter (se S.H.D. 11/8 20 (N.D. 20. 497)), hvadenten der allerede er

sluttet Certeparti med Hensyn til disse eller ej, jfr. § 206 Note 1 og § 169 Note 1.

Om Forsikring af Fragt og/eller Interesse se § 256.

Om Befragters Interesse i Skibets Bevaring under Ballastrejsen til Laste-
havnen se S.H.D. 12/2 19 (S.H.T. 19. 39).

§ 223.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning for Totaltab i de Tilfælde, der omhandles i § 126¹.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning som for Totaltab i de Tilfælde, i hvilke Kaskoassurandøren ifølge Bestemmelserne i §§ 127—132 er pligtig at betale Erstatning som for Totaltab af Skib².

Bestemmelserne i §§ 135 og 136 finder tilsvarende Anvendelse.

Er ikke andet aftalt, har den Forsikrede kun Ret til Erstatning, for saa vidt det følger af Bestemmelserne i denne Paragraf³.

(N.Pl. § 119.)

¹ Jfr. Note 1 til § 170.

Fragt og/eller Fragtinteresse-Policen indeholder følgende Bestemmelser („Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“):

II

„Paa Fragtinteresse falder ogsaa Erstatning som for Totaltab, saafremt Rederen mister Skibet ved, at Trediemand efter en indenfor Forsikringens Løbetid indtruffen Kollision gør Eksekution i dette eller paa anden lovlig Maade bliver raadig over eller Ejer af Skibet til Afgørelse af en Erstatning for Materialskaade, dog kun naar Kaskoassurandørerne ifølge Kaskopolicens Betingelser i saadant Tilfælde betaler Erstatning som for Totaltab“.

III

„I Erstatning for Fragtinteresse fradrages Værdien af, hvad der maatte være i Behold af Udredning, dog kun for saa vidt saadan Udredning ikke skal fradrages i Erstatning for Fragt, eller særskilt Forsikring er tegnet paa Udredning“.

² Jfr. Note 2 til § 170.

³ Dette gentages i Policen i en saalydende Bestemmelse („Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ I):

„Paa det Beløb, der i Henhold til Konventionens § 256 gælder som Fragtinteresse, falder kun Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab i Henhold til Konventionens § 223 og i Overensstemmelse med Kaskopolicens Bestemmelser“.

Assurandøren af Fragtinteresse indtræder ikke i Retten til Havari

grosse Godtgørelse eller Erstatning fra Trediemand for Tab af Skibet, jfr. § 169 Note 1 og § 170 Note 3, eller i den Forsikredes Ret til det, der maatte være i Behold af Skibet.

XXXI. FORSIKRING AF REDERS¹ UDREDNING

¹ Paa Forsikring af Udredning for andre end Rederen, f. Eks. Hovmesters Forsikring af Proviant, maa Bestemmelserne i dette Afsnit være analogisk anvendelige, dog med de Ændringer, der følger af, at den Forsikrede ikke er Ejer af Skibet.

Leverandørs Krav paa Betaling for leverede Udredningsgenstande maa forsikres efter Reglerne i Kap. XXXIV.

§ 224.

Forsikring af Udredning omfatter Proviant, Kul, Olie, Garneringsmaatter og andre Genstande, som den Forsikrede har ombord, og som er bestemt til Forbrug eller midlertidigt Brug i Skibet¹, samt naar den Forsikrede har begæret det, Hyre og andre Udgifter, der i Anledning af Rejsen er afholdt eller kan paaregnes, herunder Præmie for Forsikring af Udredning, men ikke for andre Forsikringer².

(C. § 39; N.Pl. § 120₁.)

¹ paa den paagældende eller paa senere Rejser.

² Der er naturligvis intet til Hinder for, at Parterne aftaler, at ogsaa Præmie for andre Forsikringer skal være medforsikret.

Om Forsikring af Præmie for Forsikring paa Tid se Kap. XXXIII.

§ 225.

Paa Forsikring af Udredning finder Bestemmelserne i §§ 110, 112—119, 123—125, 167, 168, 184 og 185 tilsvarende Anvendelse. Er Forsikringen tegnet for en Rejse, begynder dog Assurandørens Ansvar, for saa vidt angaar Genstande, der tages ombord i Afgangshavnen, efterhaanden som de kommer ombord.

(N.Pl. § 120_{2,s.})

§ 226.

Assurandøren erstatter Tab ved, at Udredning beskadiges, gaar tabt eller iøvrigt ikke kommer den Forsikrede til Nytte¹, dog

kun for saa vidt Tabet efter denne Konventions Bestemmelser² ikke omfattes af Forsikring af Fragt³, og udenfor de i § 229 omhandlede Tilfælde, kun for saa vidt det⁴ er en umiddelbar Følge⁵ af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is⁶, eller skyldes, at Udredningsgenstande er beslaglagt af fremmed Magt eller taget af Oprørere eller Sørøvere⁷.

Bestemmelsen i § 209, 2. Stk., finder tilsvarende Anvendelse.

(C. § 41 ; N.Pl. § 120₃.)

¹ Gaar f. Eks. Skibet tabt paa en Ballastrejse, kommer den Udredning, der er forbrugt paa Rejsen inden Forliset, ikke den Forsikrede til Nytte og erstattes derfor af Assurandøren tilligemed den Udredning, der mistes ved Forliset. —

Foruden de nævnte Tab omfatter Forsikringen ogsaa Omkostninger som omhandlet i §§ 56—60 samt Havari grosse Bidrag, naar et saadant paalægges Udredningen, hvilket i Praxis er ret sjældent.

² Om Fragtforsikring i det enkelte Tilfælde faktisk er tegnet eller ikke, er ligegyldigt.

³ Jfr. § 208 Note 3.

⁴ ∩ : det er altsaa ikke som efter § 209 alene Assurandørens Erstatningspligt for Tab ved *Beskadigelse* som indskrænkes til de nævnte Tilfælde.

⁵ Sml. § 209 Note 1.

⁶ Med de nævnte Aarsager maa ligestilles Beskydning.

⁷ Jfr. § 228, 2. Stk.

§ 227.

Er Genstande, som det ikke er sædvanligt at anbringe saaledes¹, anbragt paa Dæk, erstatter Assurandøren ikke Tab ved, at de som Følge heraf² beskadiges, skyldes overbord eller paa anden Maade gaar tabt.

(N.Pl. § 120₃.)

¹⁻² Sml. Note 4 og 3 til § 183.

§ 228.

Udredningsgenstande, der ikke for rimelig Bekostning kan bjerges, eller som, uden at det skyldes den Forsikredes Forhold, efter 10 Maaneders Forløb¹ ikke er bjerget, anses som tabte².

Det samme gælder Udredningsgenstande, der er beslaglagt af fremmed Magt eller taget af Oprørere eller Sørøvere og ikke frigivet indenfor den i § 132 fastsatte Frist.

(N.Pl. § 120₃.)

¹ Regnet fra det Tidspunkt, da Havariet skete.

² men Tabet erstattes kun, hvis det omfattes af Bestemmelserne i § 226.

§ 229.

I de Tilfælde, der omhandles i §§ 126 Nr. 1, 2 og 4, 127, 1. Stk., 128 og 130—132¹, kan den Forsikrede kræve Erstatning som for Totaltab, selvom Udredningen er helt eller delvis i Behold².

Det samme gælder, naar Skibet er lovligt kondemneret³ som Følge af en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse.

(N.Pl. § 120₃.)

¹ 3: Tilfælde, hvor Skibet er eller skal anses for tabt.

² Naar Erstatning som for Totaltab udbetales, indtræder Assurandøren i Retten til den Udredning, der er i Behold, jfr. § 72.

³ Sml. Note 1 til § 221.

§ 230.

Har Udredningsgenstande lidt Skade, der kan antages omfattet af Forsikringen, skal Besigtelse efter Bestemmelserne i § 187 finde Sted. Besigtelsen skal saavidt muligt fastslaa Skadens Aarsag, angive dens Størrelse og afgøre, hvorledes der skal forholdes med de beskadigede Genstande.

(N.Pl. § 120₃.)

§ 231.

Erstatning for tabte eller beskadigede Udredningsgenstande beregnes, for saa vidt nye Genstande anskaffes i Stedet, efter den Forsikredes rimelige Udgifter herved. I andre Tilfælde lægges Genstandenes Værdi paa det Tidspunkt, da Assurandørens Ansvar begyndte, til Grund for Erstatningens Beregning.

XXXII. FORSIKRING AF FANGST OG FANGSTUDRUSTNING

§ 232.

Forsikring af Fangst og Fangstudrustning omfatter, hvad Skibet har ombord af Fangst¹, af Salt og andre Konserveringsmidler, der endnu ikke er anvendt til Behandling af Fangst², og af Proviant, Kul, Olie og andre Genstande, bestemt til Forbrug under Ekspeditionen, samt Skibets Fangstbaade og Fangstredskaber.

(N.Pl. § 121_{1, 2}.)

- ¹ Forsikringen omfatter altsaa kun den Fangst, der er kommet ombord i Skibet, men ikke Fangst, der endnu befinder sig i Garn eller Fangstbaade, og heller ikke forventet Fangst.
- ² Naar Konserveringsmidlerne er anvendt, indgaar de i Værdien af Fangsten.

§ 233.

Til Grund for Beregning af Forsikringsværdien lægges for Fangstens Vedkommende Værdien af den Fangst, der kan paaregnes¹.

- ¹ Skønt Forsikringen kun omfatter den Fangst, der til enhver Tid er kommet om Bord i Skibet, jfr. § 232 Note 1, maa, for at fuld Forsikring skal foreligge, Forsikringssummen dække Værdien af hele den Fangst, der kan paaregnes.

§ 234.

Assurandørens Ansvar begynder, naar Skibet letter Anker eller kaster sine Fortøjninger for at afsejle fra det Sted, hvor Ekspeditionen begynder. For saa vidt angaar Salt og andre Konserveringsmidler og Proviant, Kul, Olie og andre Genstande, bestemt til Forbrug under Ekspeditionen, begynder Ansvar dog, efterhaanden som de paagældende Genstande kommer ombord.

Ansvar vedvarer, indtil Skibet er ankommet til det Sted, hvor

Ekspeditionen ender, og dér har ligget for Anker eller fortøjet i 24 Timer eller forinden igen er afsejlet.

(N.Pl. § 120₂.)

§ 235.

Paa Forsikring af Fangst og Fangstudrustning finder Bestemmelserne i §§ 112—119, 123—125, 167, 168, 184, 185, 227, 228 og 230 tilsvarende Anvendelse¹.

(N.Pl. § 120₃.)

¹ Se endvidere for Fangstudrustning § 238.

§ 236.

Assurandøren erstatter Tab ved, at Fangst eller Fangstudrustning beskadiges eller gaar tabt, og ved, at Fangstudrustning iøvrigt ikke kommer den Forsikrede til Nytte¹, dog udenfor de i § 238, 1. Stk., jfr. § 229, omhandlede Tilfælde kun for saa vidt Tabet² er en umiddelbar Følge³ af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is⁴, eller skyldes, at Fangst eller Fangstudrustning er beslaglagt af fremmed Magt eller taget af Oprørere eller Sørøvere.

Bestemmelsen i § 209, 2. Stk., finder tilsvarende Anvendelse.

(N.Pl. § 120₃.)

¹ Sml. § 226 Note 1.

² Sml. § 226 Note 4.

³ Sml. § 209 Note 1.

⁴ Med de nævnte Aarsager maa ligestilles Beskydning.

§ 237.

For Fangsts Vedkommende lægges den Pris til Grund for Erstatningens Beregning, som det maa antages, at den Forsikrede vilde have opnaaet ved Salg til sædvanlig Tid og paa sædvanligt Sted, hvis den ulykkelige Hændelse ikke var indtruffet.

I Tilfælde af Totaltab af Fangst eller en Del deraf, lægges Størrelsen af Fangsten til Grund for Erstatningens Beregning. Kan Oplysning herom ikke tilvejebringes, foretages Beregningen paa Grundlag af den Fangsttid, der var forløbet, da den ulykkelige Hændelse indtraf¹. Er Skibet gaaet tabt, og kan det ikke oplyses, naar dette er sket, lægges hele Fangsttiden til Grund for Beregningen².

¹ saaledes, at Assurandøren erstatter den Fangst, som maa antages at kunne være opnaaet i den forløbne Fangsttid. Denne Bestemmelse faar navnlig Anvendelse, naar Skibet er gaaet tabt, og det vides, hvornaar dette er sket.

² saaledes, at Assurandøren erstatter den Fangst, der maa antages at kunne være opnaaet i hele Fangsttiden.

§ 238.

For Fangstustrustnings Vedkommende finder Bestemmelserne i §§ 229 og 231 tilsvarende Anvendelse.

I Erstatning for Fangstbaade eller Fangstredskaber fradrages $\frac{1}{3}$. Dog gøres intet Afdrag for Genstande, der endnu ikke har været i Brug, eller for Baade, hvis Alder ikke er over 1 Aar.

XXXIII. FORSIKRING AF PRÆMIE FOR FORSIKRING PAA TID

§ 239.

Ved Forsikring af Præmie for Forsikring paa Tid erstatter Assurandøren i de Tilfælde, i hvilke Assurandøren af den paa-gældende Interesse efter denne Konventions Bestemmelser er pligtig at svare Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab¹, Præmien for den Del af den aftalte Forsikringstid², der ikke er afløbet, naar den ulykkelige Hændelse indtræffer³. I det i § 130 omhandlede Tilfælde regnes Skibet for forulykket paa det Tidspunkt, fra hvilket sidste Efterretning om det haves.

¹ Se for Kaskoforsikring §§ 126—132 og for Forsikring af Kaskointerese § 170.

² Derimod ikke Præmietillægget for Forlængelse efter §§ 41, 111 og 136.

- ³ Jfr. § 7, hvorefter vedkommende Assurandør uanset Interessens Bortfald ved Totaltab vil have Ret til Præmien for hele Forsikringstiden, dersom Totaltabet omfattes af den paagældende Forsikring.

XXXIV. FORSIKRING AF HAVARIPENGE, AF KRAV FOR LEVERINGER TIL SKIB OG AF ANDRE FORDRINGER, FOR HVILKE SKIB, FRAGT ELLER LADNING TJENER TIL DÆKNING¹

- ¹ Policen for Havaripenge, Forskud m. m. er aftrykt ndfr. S. 226.

§ 240.

Forsikringsværdien af Havaripenge, af Krav for Leveringer til Skib og af andre Fordringer, for hvilke Søpanteret haves i Skib og Fragt eller i Ladning, eller for hvilke disse iøvrigt tjener til Dækning¹, er Havaripengenes eller Fordringens Beløb². Overstiger dette Værdien af den eller de paagældende Genstande paa det Tidspunkt, da Assurandørens Ansvar begynder³, er dog denne Værdi Forsikringsværdien.

(C. § 46; N.Pl. § 123, 124; HB. § 110.)

- ¹ Nemlig hvor Fordringshaveren maa antages særlig at have regnet med at kunne holde sig til Skib og Fragt eller til Ladning, selvom han ikke har Søpanteret deri.
- ² Havaripenge-Forsikring tegnes, særlig naar den alene skal omfatte Havari grosse Omkostninger, ofte saaledes, at Forsikringssummen først endeligt fastsættes, naar det ved Opgørelsen af Havariet er fastslaaet, hvormeget Havaripengene andrager.
- ³ Jfr. § 242.

§ 241.

Forsikring af Havaripenge, der omfatter Havari grosse¹ og andre Omkostninger, gælder i første Række Havari grosse Omkostningerne².

- ¹ Jfr. § 164 om Rederens Pligt overfor Kaskoassurandøren til at tegne Havaripenge-Forsikring for Havari grosse Omkostninger.
- ² saaledes, at Havari grosse Omkostninger regnes for fuldt forsikrede, selvom Forsikringssummen ikke er stor nok til ogsaa at dække alle de andre Omkostninger.

§ 242.

Assurandørens Ansvar begynder, naar Havaripengene paa-løber eller Fordringen opstaar¹, og vedvarer til de i Bestemmelserne om Ophør af Assurandørens Ansvar i §§ 110, 181 og 205 henholdsvis for Skib, Ladning og Fragt fastsatte Tidspunkter².

(C. § 92; N.Pl. §§ 123₂, 124; H.B. § 112.)

¹ Altsaa selvom den Rejse, som Forsikringen angaar, endnu ikke er paa-begyndt.

² Policen for Forsikring af Havaripenge, Forskud m. m. indeholder følgende Bestemmelse:

„For Forsikringen gælder Dansk Søforsikrings-Konvention af 2. April 1934, jfr. særlig §§ 240—244, dog ophører Ansvaret senest 48 Timer efter at Skibet er ankommet til det i Policen angivne Bestemmelsessted“.

§ 243.

Den Forsikrede har Ret til Erstatning, for saa vidt Havaripengene eller Fordringen ikke kan dækkes af den eller de paagældende Genstande¹, fordi en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse har til Følge, at disse beskadiges, paa anden Maade værdiforringes², helt eller delvis gaar tabt eller efter Bestemmelserne i denne Konvention anses for tabt³ eller behæftes med Sikkerhedsrettigheder⁴.

(Søl. § 256 Nr. 4; C. §§ 46, 48, 168 Nr. 5; N.Pl. §§ 123₃, 124, 125₂, H.B. § 110.)

¹ Den Forsikrede maa bevise, at Genstandene ikke kan dække Havaripengene eller Fordringen.

² Herunder maa ogsaa falde Værdiforringelse ved Prisdald under Forsinkelse som Følge af ulykkelig Hændelse.

³ Se for Skib §§ 127, 128 og 130—132 og for Ladning § 192.

⁴ Hvis ogsaa Fordringen er udrustet med Sikkerhedsret, saadanne Sikkerhedsrettigheder, der gaar forud for denne.

§ 244.

Ved Forsikring af en Fordring indtræder Assurandøren i det Omfang, i hvilket han betaler Erstatning, i Fordringen med Sikkerhedsrettigheder, Renter og lignende.

Medmindre andet er aftalt, indtræder Assurandøren dog ikke i Fordring mod Reder, Ladningsejer eller anden Deltager i Havariet som Følge af, at Havaripenge er paaløbet¹.

(Søl. § 239; N.Pl. §§ 123₃, 124, 125₂; H.B. § 110.)

- ¹ Naar en Havariagent forsikrer Havaripenge, som han har udlagt for Rederen, kommer Forsikringen saaledes til at virke tillige til Fordel for denne, og naar Rederen forsikrer Havaripenge, som han har udlagt under saadanne Omstændigheder, at han har en personlig Fordring mod Ladningsejeren for dennes Andel i dem, virker Forsikringen tillige til Fordel for Ladningsejeren. Disse Resultater stemmer med, hvad der normalt vil være Hensigten med saadanne Forsikringer.

XXXV. KLAUSULER

1. Kaskoforsikring¹.

- ¹ En Klausul om Kaskoforsikring mod Krigsfare er aftrykt ndfr. S. 232 f.

§ 245.

Er Forsikringen tegnet „Kun mod Totalforlis“, „Paa beholden Ankomst“ eller „Paa beholden Fart“¹, gælder følgende særlige Regler:

Assurandøren svarer kun Erstatning, naar Betingelserne for Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab foreligger².

Bestemmelsen i § 84, 2. Stk., 1. Pkt. finder ikke Anvendelse³.

Assurandøren godtgør ikke Erstatning til Trediemand⁴, Havari grosse Bidrag, Bjergeløn eller andre Omkostninger som omhandlet i § 56⁵.

(C. § 75; N.Pl. §§ 79, 80; H.B. §§ 120, 123.)

¹ De tre Udtryk er herefter ganske ensbetydende.

² Se §§ 126—132. I det i § 129 omhandlede Tilfælde maa formentlig ved Anvendelsen af § 245 Udtrykket i § 129, 1. Stk., „Skader, der omfattes af Forsikringen“ forstaaes som „Skader, der vilde have været omfattet af Forsikringen, hvis den havde været tegnet paa almindelige Kaskobetingelser“. Det samme gælder det tilsvarende Udtryk i § 126 Nr. 3. — Assurandøren maa have Ret til Bjergningsforsøg og Forsøg paa at omstøde Kondemnation ved Flytning af Skibet i Overensstemmelse med Reglerne i § 127, 2. Stk. og § 129, 4. Stk.

- ³ I Erstatningen gøres altsaa ikke Fradrag for tidligere Skade, selv ikke for Skade, som hidrører fra en Aarsag, der ikke omfattes af Forsikringen.
- ⁴ og — i Modsætning til, hvad der gælder ved Forsikring af Kaskointeresse, se § 170 Note 1 — næppe heller Totaltab, der skyldes, at Skibet overgaar til Trediemand ved en uafvendelig Retsforfølgning for et Erstatningskrav, selvom dette vilde omfattes af en Forsikring tegnet paa almindelige Kaskobetingelser, jfr. §§ 66 og 160—62.
- ⁵ Omkostningerne efter § 57 til Sikring eller Gennemførelse af Krav mod Trediemand paa Erstatning i Anledning af et af Forsikringen omfattet Totaltab maa Assurandøren erstatte. Det samme gælder Besigtelsesomkostninger, Dispatchekomkostninger etc. efter § 60, for saa vidt de vedrører Totaltab, der omfattes af Forsikringen.

§ 246.

Er Forsikringen tegnet „Fri for de første x pCt. Skade“, godtgøres partikulær Skade paa Skibet¹, der ikke medfører Ret til Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab², og Erstatning til Trediemand³ kun i det Omfang⁴, i hvilket Beløbet, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser⁵, overstiger x pCt. af Forsikringssummen.

Til Skade paa Skibet medregnes Omkostninger ved Doksætning, Dokleje og Omkostninger som nævnt i §§ 143—150, der er nødvendige i Anledning af Skadens Reparation⁶.

Bestemmelserne i § 157, 2. Stk. finder tilsvarende Anvendelse⁷.

(H.B. § 118; M.I.A. s. 76.)

- ¹ Jfr. §§ 108, 2. Stk., 107, 2. Stk. Havari grosse Bidrag erstattes uden Hensyn til Franchisen. Omkostninger afholdt for at afværge Skade, med Hensyn til hvilken det paa Forhaand er givet, at den ikke vil kunne overstige Franchisen, kan formentlig ikke forlanges erstattet. Iøvrigt erstattes Redningsomkostninger uden Hensyn til Franchisen. Besigtelsesomkostninger erstattes ikke, hvis Skaden ikke overstiger Franchisen, medmindre de er nødvendige for at afgøre, om dette er Tilfældet, jfr. § 60 Note 1.
- ² Jfr. §§ 126—132.
- ³ Jfr. §§ 160—162.
- ⁴ c : overstiger Beløbet x pCt. af Forsikringssummen, fradrages de x pCt., overstiger det ikke x pCt. af Forsikringssummen, erstattes intet.
- ⁵ c : den Erstatning, Assurandøren skulde yde for Skaden, hvis Franchisen ikke fandtes. Erstatning fra Trediemand kan ikke fradrages heri, jfr. herved § 71 Note 3.

- ⁶ Derimod medregnes Omkostninger ved Besigtelse af Skaden eller Redningsomkostninger ikke ved Bestemmelsen af det Beløb, i Forhold til hvilket Franchisen skal anvendes.
- ⁷ saaledes, at ved Anvendelsen af Franchisebestemmelsen alle Havarier paa Rejsen mellem to Havne eller alle Havarier under et Havneophold beregnes under et, se nærmere § 157, 2. Stk.

§ 247.

Er Forsikringen tegnet „Fri for x pCt. af Skaden“, fradrages i Tilfælde af partikulær Skade paa Skibet¹, der ikke medfører Ret til Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab², og i Tilfælde af Erstatning til Trediemand³ x pCt. i Godtgørelsen⁴, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser.

Bestemmelsen i § 246, 2. Stk. finder tilsvarende Anvendelse⁵.

¹ Jfr. §§ 108, 2. Stk. og 107, 2. Stk.

² Jfr. §§ 126—132.

³ Jfr. §§ 160—162.

⁴ ∩ : Godtgørelsen for den partikulære Skade paa Skibet eller for Erstatning til Trediemand. Til partikulær Skade paa Skibet kan ikke henregnes Redningsomkostninger og næppe heller Besigtelsesomkostninger, jfr. sidste Stk. —

Franchisen beregnes her som en Procentdel af *Godtgørelsen*, ikke som ved § 246 som en Procentdel af *Forsikringssummen*.

⁵ Klausuler, hvorefter Assurandøren skal være fri for en vis Procentdel af Skaden, benyttes bl. a. med Hensyn til Isskade.

§ 248.

Er det vedtaget, at Forsikringen foruden Rederens Interesse skal omfatte en Panthavers Interesse¹, kan Assurandøren, naar Panthaveren ikke er fyldestgjort, ikke uden hans Samtykke udbetale Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab til Rederen. Det samme gælder Erstatning for Skade paa Skibet, der for et enkelt Havari overstiger 10 pCt. af Forsikringssummen, medmindre Udbedring af Skaden har fundet Sted, eller Erstatningen anvendes til saadan Udbedring².

(F. § 58; N.Pl. : Tillegg til planen. Panthaverklausul.)

¹ Jfr. § 4, 3. Stk., hvorefter Forsikringen, naar den Forsikrede er angivet i Forsikringsaftalen, og ikke andet er aftalt, kun omfatter hans Interesse. —

Bestemmelsen i § 248 maa formentlig forstaaes saaledes, at Panthaveren, naar Vedtagelsen har den nævnte Form, og intet yderligere er aftalt, ikke har anden eller større Ret overfor Assurandøren, end hvad der følger af Paragraffens Regler. Han kan saaledes ikke forlange, at Assurandøren udbetaler Erstatningen eller nogen Del deraf til ham, medmindre han kan dokumentere Rederens Samtykke til en saadan Udbetaling. Kan han ikke det, vil Assurandøren kunne frigøre sig ved Deponering, jfr. § 90 Note 6. Hvor Rederens Forhold bevirker, at Erstatningen nedsættes eller bortfalder, præjudiceres ligeledes Panthaverens Stilling. Ofte vedtages dog en videregaaende Beskyttelse for Panthaveren.

Er der ingen Aftale truffet med Assurandøren om, at Forsikringen skal omfatte en Panthavers Interesse, kan Panthaveren formentlig ikke ved at foretage Anmeldelse til Assurandøren om Panteretten paalægge denne nogen Pligt til at tilbageholde Erstatningsbetaling til Rederen, eller udbetale Erstatning til Panthaveren, medmindre det drejer sig om Erstatning for Havarier, der er indtraadt før Pantsætningen (jfr. § 31 Note 2), og det af Anmeldelsen fremgaar, at Pantsætningen omfatter saadan Erstatning. Noget andet er, at Assurandøren i Praxis ofte vil tage en Anmeldelse fra Panthaveren til Følge, og at han derfor, naar han ikke vil gøre det, udtrykkeligt bør meddele Panthaveren det. Selvom Assurandøren er gaact ind paa at tage Anmeldelsen til Følge, maa han dog, hvis han ikke har aftalt andet med Panthaveren, kunne udbetale Erstatning til Rederen i samme Omfang som i § 248 bestemt.

² Mener Assurandøren ikke paa behørig Maade at kunne sikre sig, at Erstatningen anvendes til Udbedring af Skaden, kan han deponere Erstatningen, jfr. § 90 Note 6.

2. Forsikring af Kaskointeresse.

§ 249.

Er det vedtaget, at Forsikringen skal deltage i Erstatning til Trediemand for Skade ved Sammenstød¹, gælder følgende Regler:

Assurandøren godtgør den Del af saadan Erstatning og af nødvendige Omkostninger ved Retssag, Voldgift eller Forligsforhandlinger angaaende Spørgsmaal herom, der ifølge § 160, 3. Stk., ikke betales af Kaskoassurandøren, fordi Skibets Værdi i god Stand er større end Kaskotaksten.

Er Forsikringssummen (Kaskointeresse-Taksten) mindre end Forskellen mellem Skibets Værdi i god Stand og Kaskotaksten, godtgør Assurandøren dog kun en til Forsikringssummen svarende Del af, hvad han efter 2. Stk. skulde udrede.

¹ Jfr. § 171, 1. Pkt., hvorefter Kaskointeresse-Forsikringen ikke uden særlig Aftale deltager i saadan Erstatning.

§ 250.

Er det vedtaget, at Forsikringen skal deltage i Havari grosse Bidrag¹, gælder følgende Regler:

Assurandøren godtgør den Del af Skibets Bidrag til Havari grosse, der ifølge § 163 ikke betales af Kaskoassurandøren, fordi den Værdi af Skibet i god Stand, der lægges til Grund for Beregningen af Skibets Bidragsværdi, er større end Kaskotaksten.

Er Forsikringssummen (Kaskointeresse-Taksten) mindre end Forskellen mellem Skibets Værdi i god Stand og Kaskotaksten, godtgør Assurandøren dog kun en til Forsikringssummen svarende Del af, hvad han efter 2. Stk. skulde udrede.

Bestemmelserne i 2. og 3. Stk. finder tilsvarende Anvendelse paa den Del af Bjergeløn for Skib i Ballast, der i Følge § 165, 1. Stk., 2. Pkt., jfr. § 163, ikke erstattes af Kaskoassurandøren.

¹ Jfr. § 171, 1. Pkt., hvorefter Kaskointeresse-Forsikringen ikke uden særlig Aftale deltager i Havari grosse Bidrag.

§ 251.

Bestemmelserne i § 248, 1. Pkt. finder tilsvarende Anvendelse.

3. Forsikring af Varer og af Ladningsinteresse¹.

¹ Nogle almindelige Klausuler for Vareforsikring er aftrykt ndfr. S. 227 ff.

§ 252.

Er Forsikringen tegnet „Fri for Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision“¹, erstatter Assurandøren ikke partikulær² Beskadigelse³, medmindre den er en umiddelbar Følge⁴ af Ild eller Eksplosion eller af Skibets⁵ Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is⁶. Til Beskadigelse regnes deraf fremkaldt Totaltab som omhandlet i §§ 191 Nr. 3⁷ og 192 Nr. 3⁸.

Omfatter Forsikringen Fare under Oplagring eller Land- eller Lufttransport⁹, erstattes herunder indtruffet partikulær Beskadigelse kun, naar den er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller, i Tilfælde af Land- eller Lufttransport, af en Trans-

portmidlet tilstødt Ulykke, saasom Sammenstød, Væltning, Akselbrud eller Nedstyrtning.

Udlækning af flydende Varer og Tab ved Tyveri anses som Beskadigelse. Dog gælder dette ikke Tab ved Tyveri af hele Kolli.

Beskadigelse, der skyldes Forlængelse af eller Ophold under Rejsen, foraarsaget ved nogen af de i 1. og 2. Stk. nævnte Hændelser, anses ikke som en umiddelbar Følge af den paagældende Hændelse¹⁰.

(C. § 76; N.Pl. §§ 87, 101; H.B. §§ 82, 114; M.I.A. s. 76.)

¹ Varepolicen bruger ikke dette Udtryk, men indeholder følgende Bestemmelse om partikulær Beskadigelse paa Rumlast (§ 1):

„Paa alle under Dæk afskibede Varer, for hvilke ikke særlige Betingelser er anført nedenfor, erstattes partikulær Beskadigelse — herunder ogsaa Totaltab fremkaldt af Beskadigelse (Konv. §§ 191 Nr. 3 og 192 Nr. 3), Udlækning af flydende Varer samt Tyveri af andet end hele Kolli — kun, naar den er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is.

Tyveri af hele Kolli erstattes ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde“.

Denne Bestemmelse stemmer med Reglerne i § 252, 1. og 3. Stk. Om særlige Betingelser for visse Varer, se Policens §§ 2 og 3 (ndfr. S. 218 f).

² c: Beskadigelse, der ikke beregnes som Havari grosse, jfr. § 108.

³ Tab af Varerne eller en Del af disse, f. Eks. naar et Kollo tabes overbord og mistes, er ikke Beskadigelse og erstattes derfor ogsaa udenfor de i det følgende nævnte Tilfælde. Tab af Ladning, der smelter (opløses) og flyder ud gennem Læk, maa dog betragtes som Beskadigelse ligesom Udlækning af flydende Varer, jfr. 3. Stk. Om Tyveri se 3. Stk. — S.H.D. 4/4 17 (S.H.T. 17. 110) synes at tage Udtrykket Beskadigelse i en videre Betydning end den, i hvilken Konventionen bruger det.

⁴ Sml. § 209 Note 1.

⁵ med Skibet maa ligestilles Lægter, i hvilke Varerne bringes til eller fra Skibet.

⁶ Beskydning (f. Eks. fra en Toldkrydser) maa ligestilles med de nævnte Aarsager. Skyldes Beskydningen Krig, og omfatter Forsikringen Krigsfare, følger det iøvrigt af Krigsfareklausulerne Nr. 112 og 113 (a) (ndfr. S. 230), at Beskadigelsen erstattes, idet de af Policens §§ 1—5 følgende Indskrænkninger i Assurandørens Ansvar er ophævede for saa vidt angaar Krigsfare.

⁷ Varerne ødelagt i Væsen og Brugbarhed.

⁸ Varerne efter Transportens Afbrydelse ved en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse bortsolgt udenfor Bestemmelsesstedet paa Grund af

Beskadigelse, der omfattes af Forsikringen eller for at undgaa saadan Beskadigelse.

⁹ Varepolicen indeholder herom følgende Bestemmelse (§ 5 a):

„Partikulær Beskadigelse (jfr. Policens § 1) indtruffet under Oplagring eller under Land- eller Luftransport erstattes kun, naar den er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller, i Tilfælde af Land- eller Luftransport, af en Transportmidlet tilstødt Ulykke, saasom Sammenstød, Væltning, Akselbrud eller Nedstyrtning af Luftfartøj.

Tyveri af hele Kollu erstattes ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde“.

Denne Bestemmelse stemmer med Reglerne i § 252, 2. og 3. Stk. Om særlige Betingelser for visse Varer se Policens § 5 b og c (ndfr. S. 220).

¹⁰ Jfr. herved § 185, 2. Stk. med Note 4. —

Samme Resultat følger af Varepolicens § 14 e, hvorefter Assurandøren ikke erstatter Skade som Følge af Rejsens Forlængelse eller Ekstraophold i Havn uanset af hvilken Aarsag. Se om en modsat Forstaaelse af en mindre skarpt formuleret Bestemmelse H.D. 23/5 17 (N.D. 17. 289).

§ 253.

Er Forsikringen tegnet „Fri for Beskadigelse“¹, erstatter Assurandøren ikke partikulær² Beskadigelse³. Til Beskadigelse regnes deraf fremkaldt Totaltab som omhandlet i §§ 191 Nr. 3⁴ og 192 Nr. 3⁵.

Bestemmelsen i § 252, 3. Stk. finder tilsvarende Anvendelse.

(N.Pl. § 100; H.B. § 113; M.I.A. § 76 (1).)

¹ Denne Klausul benyttes ofte ved Forsikring af Varer, der allerede ved Forsikringens Begyndelse er beskadigede.

²⁻⁵ Jfr. Note 2—3 og 7—8 til § 252.

§ 254.

Er Forsikringen tegnet „Fri for x pCt. Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision“¹, erstattes partikulær² Beskadigelse³ kun, hvis⁴ Erstatningen herfor⁵, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser⁶, uden Tillæg af Omkostninger som nævnt i § 60⁷, overstiger x pCt. af Forsikringssummen⁸. Til Beskadigelse regnes deraf fremkaldt delvist Totaltab som omhandlet i §§ 191 Nr. 3⁹ og 192 Nr. 3¹⁰, jfr. § 193. Bestemmelsen i § 252, 3. Stk. finder tilsvarende Anvendelse.

Beskadigelse, der omfattes af Forsikring „Fri for Beskadigelse

undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision¹¹, erstattes dog i ethvert Tilfælde.

(C. § 76; N.Pl. §§ 38, 102; H.B. §§ 34, 82, 117; M.I.A. s. 76.)

¹ Varepolicen indeholder følgende Bestemmelser for visse Varer, naar de transporteres som Rumlast (§ 2):

„For saa vidt Transporten sker med Damp- eller Dieselmotorskib af Fern eller Staal erstattes paa efternævnte Varer desuden anden partikulær Beskadigelse, saafremt Erstatningen for denne, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), overstiger 10 % af Forsikringssummen:

- a) Asfalt, Beg, Farveekstrakt, Gummikopal, Harpiks, Schellak, Stearin, raat Svovl, Talg og Voks,
- b) Bomuld, Kunstsilke, Silke, Uld og Fabrikater af disse Raaprodukter samt af Hampe og Hør.
- c) Kaffe, The i Kasser, Opium og Krydderier“.

og for de samme Varer under Land- eller Lufttransport i lukket Transportmiddel (§ 5 b):

„For saa vidt Transporten foregaar i lukket Transportmiddel, erstattes for de i Policens § 2 nævnte Varer under Land- eller Lufttransport desuden anden partikulær Beskadigelse, saafremt Erstatningen for denne, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), overstiger 10 % af Forsikringssummen.“

Se endvidere Klausulerne Nr. 100—102 og 105 (ndfr. S. 227 og 228).

² ∅: Beskadigelse, der ikke beregnes som Havari grosse, jfr. § 108.

³ Tab af en Del af Varerne, f. Eks. naar et Kollo tabes overbord og mistes, er ikke Beskadigelse og erstattes, selvom det ikke overstiger Franchisen. Om Udlækning og Tyveri se § 252, 3. Stk., til hvilket der henvises i 3. Pkt.

⁴ Overstiger Beskadigelsen Franchisen, erstattes den uden Fradrag.

⁵ ∅: den samlede Erstatning, hvis Varerne er beskadigede ved flere Havari paa den Rejse, for hvilken Forsikringen er tegnet.

⁶ Sml. Note 5 til § 246.

⁷ Besigtelsesomkostninger etc.

⁸ I Modsætning til, hvad der bestemmes i § 185, 2. Stk., erstatter Assurandøren dog ifølge Varepolicens § 14e ikke Skade som Følge af Rejsens Forlængelse eller Ekstraophold i Havn uanset af hvilken Aarsag.

⁹⁻¹⁰ Jfr. Note 7—8 til § 252.

¹¹ Se § 252.

§ 255.

Er Forsikringen tegnet „Fri for de første x pCt. Beskadigelse“¹, erstattes partikulær² Beskadigelse³ kun i det Omfang⁴, Erstat-

ningen herfor, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser⁵, uden Tillæg af Omkostninger som nævnt i § 60⁶ overstiger x pCt. af Forsikringssummen. Til Beskadigelse regnes deraf fremkaldt delvist Totaltab som omhandlet i §§ 191 Nr. 3⁷ og 192 Nr. 3⁸, jfr. § 193.

Bestemmelsen i § 252, 3. Stk. finder tilsvarende Anvendelse.

(N.Pl. § 103; H.B. §§ 82, 118; M.I.A. s. 76.)

¹ Se om Lækage Klausul Nr. 106 (ndfr. S. 228).

² 0: Beskadigelse, der ikke beregnes som Havari grosse, jfr. 108.

³ Tab af en Del af Varerne, f. Eks. naar et Kollo tabes overbord og mistes, erstattes uden Hensyn til Franchisen. Om Udlækning og Tyveri se § 252, 3. Stk., til hvilket der henvises i sidste Stk.

⁴⁻⁵ Sml. Note 4—5 til § 246.

⁶ Besigtelsesomkostninger etc.

⁷⁻⁸ Jfr. Note 7—8 til § 252.

4. Forsikring af Fragt.

§ 256.

For saa vidt Forsikringssummen ved Forsikring af „Fragt og/eller Interesse“¹ er større end Forsikringsværdien² af den Rejsefragt, der ifølge Bestemmelserne i §§ 205 og 206 omfattes af Forsikringen, anses Forsikring af Fragtinteresse at foreligge for det overskydende Beløb³. For saa vidt ifølge de nævnte Bestemmelser ingen Fragt omfattes af Forsikringen, anses Forsikring af Fragtinteresse at foreligge for hele det tegnede Beløb.

¹ Fragt og/eller Fragtinteresse-Policen er aftrykt ndfr. S. 223 ff.

² Jfr. § 204.

³ For at bestemme, hvormeget af Forsikringssummen, der angaar Fragtinteresse, skal man altsaa fra Forsikringssummen trække hele Rejsefragten for den paagældende Rejse, ikke blot Fragten af det Gods, der er ombord, da Havariet sker, og ikke blot efterbetalbar Fragt.

Omfatter Forsikringen Tidsfragt, maa det i Lighed med Reglerne i § 256 om Rejsefragt antages at være Forsikringsværdien af Tidsfragten, altsaa den betingede Fragt for det Tidsrum, Forsikringen ifølge Aftalen omfatter, jfr. § 219, der skal fradrages i Forsikringssummen for at bestemme, hvormeget af denne der angaar Fragtinteresse.

Tillæg.

POLICER

*KASKOPOLICE FOR DAMP- OG DIESELMOTORSKIBE
vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.*

KASKOPOLICE

Nr.

.....
forsikrer herved for

.....
Kroner.....skriver Kroner.....
paa Kasko af.....-Skibet.....
Byggeaar:.....Brutto-Tons:.....
efter en Takst af Kroner .....
fra.....til.....
begge disse Dage medregnet.
Præmien er betinget til.....
og forfalder.....
Skibet er forsikret for følgende Fartomraade:

Forsikringen er tegnet paa almindelige danske Søforsikrings-Betingelser, nemlig:

Søforsikrings-Konventionen af 2. April 1934, danske Søforsikrings-coutumer og omstaaende trykte Betingelser.

Særlige Vilkaar:

København, den.....19

§ 1. Til Konventionens § 88 føjes følgende Regel: For den Del af Tiden mellem en Reparations Tilendebringelse og Generalregningens Fremsendelse, der overstiger 2 Maaneder — ved Reparation i Udlandet dog 4 Maaneder — har den Forsikrede ikke Krav paa Rente, medmindre han kan oplyse Omstændigheder, der har medført, at Generalregningen ikke har kunnet fremsendes tidligere. *Rente.*

§ 2. Skibet skal være forsynet med Reserveskrue. Er dette ikke Til-Reserveskrue. fældet, erstatter Assurandørerne ikke derved foranledigede Merudgifter, medmindre Reserveskruen efter Skrueskiftning som Følge af Havari endnu ikke har kunnet tilvejebringes.

§ 3. Reglen i Konventionens § 140, 2. Stk., finder kun Anvendelse i Tilfælde, hvor den paagældende Reparation er af mindre væsentlig Betydning for Skibet som Helhed, og den Forsikrede kan i saadanne Tilfælde, naar Reparation paa anden Maade kan ske, kun kræve Fornyse, hvor dette fordres for Klassifikationens Skyld. Den Forsikrede har i disse Tilfælde ikke Krav paa Erstatning for Værdiforringelse. *Fornyse af Jern- eller Staaldele.*

§ 4. Konventionens § 147 afløses af følgende Bestemmelser: Assurandørerne erstatter Hyre og Kostpenge til Besætningen for den Tid, Skibet nødvendigt opholdes ved Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen, dog kun i det Omfang, Afmønstring ikke med Rimelighed kunde ske. Naar en Reparation i Skibets Hjemland kan skønnes at ville tage længere Tid end 7 Dage, erstattes for den overskydende Tid kun Hyre og Kostpenge til Fører og Officerer samt til det Mandskab, som det af Hensyn til Reparationen er nødvendigt at beholde til Tjeneste i Skibet. Naar Reparation af Skade, der omfattes af Forsikringen, og Arbejder for Rederiets Regning udføres samtidig, gælder tillige følgende Regler: *Hyre og Kostpenge.*

1. Er Doksætning, Værftsophold eller andet Reparationsophold besluttet alene af Hensyn til Rederiarbejde, erstatter Assurandørerne, hvis der tillige udføres Havariarbejde, Halvdelen af Hyre og Kostpenge i den Tid, der er fælles for det paagældende Rederiarbejde og Havariarbejdet, samt hele Beløbet af Hyre og Kostpenge i den Tid, hvormed Havariarbejdet maatte forlænge Opholdet.
2. Er derimod Opholdet besluttet alene eller tillige af Hensyn til Havariarbejde, erstatter Assurandørerne hele Beløbet af Hyre og

Kostpenge i den Tid, der er nødvendig for dette Arbejde. Er der, naar Dokning finder Sted, forløbet mere end 12 Maaneder siden sidste Uddokning, erstatter Assurandørerne dog af Hyre og Kostpenge i den Tid, der er fælles for Havariarbejde og Skrabning og Maling af Bunden, kun Halvdelen.

Finder Reparation Sted, efter at Skibet er overgaaet til anden Ejer end den Forsikrede, erstattes Hyre og Kostpenge kun, for saa vidt angaar Besætning, der er i den Forsikredes Tjeneste.

Dokningsomkostninger m. m. § 5. Naar Havari- og Rederiarbejde udføres samtidig i Dok, gælder følgende Regler :

1. Er Dokning besluttet alene af Hensyn til Rederiarbejde, erstatter Assurandørerne, hvis der under Dokningen tillige foretages Havariarbejde, som kun kan udføres i Dok, Halvdelen af Omkostningerne ved Ind- og Uddokning og af Doklejen i den Tid, der er fælles for det paagældende Rederiarbejde og Havariarbejdet, samt hele Doklejen i den Tid, hvormed Havariarbejderne maatte forlænge Dokopholdet.
2. Er derimod Dokning besluttet alene eller tillige af Hensyn til Havariarbejde, erstatter Assurandørerne Omkostningerne ved Ind- og Uddokning samt hele Doklejen i den Tid, der er nødvendig for Havariarbejdet. Er der, naar Dokningen finder Sted, forløbet mere end 12 Maaneder siden sidste Uddokning, erstatter Assurandørerne dog af Omkostningerne ved Ind- og Uddokning og Doklejen i den Tid, der er fælles for Havariarbejde og Skrabning og Maling af Bunden, kun Halvdelen.

Om kostninger i Tilknytning til Reparation.

Naar Havari- og Rederiarbejde udføres samtidig, bestemmes Erstatningen for Forhalingsudgifter, Forbrug af Maskinfornødenheder, Havneudgifter og andre saadanne Omkostninger i Forbindelse med Dokning, Værftsoophold eller andet Reparationsophold efter Regler svarende til de i §§ 4, 2. Stk., og 5 om Erstatning for Hyre og Kostpenge og Dokningsomkostninger givne.

Klassifikationsgebyrer. § 6. Assurandørerne erstatter Gebyrer for Klassifikationsselskabernes Besigtelse i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen, men ikke andre Klassifikationsgebyrer.

§ 7. I det i Konventionens § 165 omhandlede Tilfælde finder Reg-^{Havari grosse}lerne i York-Antwerp Rules, 1924, Anvendelse i Stedet for dansk Sø-^{for ballastet}lov. Dog beregnes ingen Forskudsprovision, og Renten sættes til 6 % p. a. ^{Skib.}

§ 8. Forsikringen omfatter ikke Krigsfare. Skade bevirket ved Torpedoer eller Miner hidrørende fra en afsluttet Krig betragtes som Skade ^{Krigsfare}som Følge af Krigsfare, indtil det paagældende Farvand anses for ^{undtaget.}renset for Hindringer af nævnte Art.

§ 9. Saavel Assurandørerne som den Forsikrede vedtager Sø- og ^{Værneting.}Handelsretten i København (med Højesteret som Appellinstans) som Værneting i alle Tvistigheder, der maatte rejse sig af denne Forsikring.

Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer.

I. Skibet har Tilladelse til — indenfor det i Policen vedtagne Fart-^{Fartomraade.}omraade — i Fragt- og Passagerfart at besejle Havne og Farvande, Indsøer undtagne, hvor det ifølge Klasse, Fartcertifikat, Størrelse og Dybgaende kan sejle.

A. Er Forsikring tegnet for *europæisk Fart*, forstaas herved Fart i europæiske Farvande Syd for en Linie fra Kap Kanin imod Øst, rundt Nordkap, Syd om Island til vestligst 30° V.L., sydligst 15° N.B., den afrikanske Atlanterhavskyst Nord for denne Breddegrad, samt hele Middell- og Sortehavet.

Er Forsikring tegnet for *oversøisk Fart*, gælder Forsikringen for Fart i og udenfor Europa.

B. I alle Tilfælde begrænses Skibets Fartomraade dog af :

Mod Nord:

I Atlanterhavet: En Linie trukket fra St. Johns paa New Foundland, Syd om Island, rundt Nordkap til østligst Kap Kanin.

I Stillehavet: 50° N.B., dog tillades Besejling af Havne paa Vancouverøen og Prince Rupert via Dixon-Strædet. Udelukket fra Besejling er Øen Sachalin og den sibiriske Kyst med Undtagelse af Vladivostock.

Mod Syd:

48° S.B., dog tillades Passage rundt Kap Horn og Besejling af Falklandsøerne og Havne i Patagonien incl. Magellanstrædet.

- C. Indenfor de anførte Grænser er Sejlads ikke tilladt:
- a. paa St. Lawrence Golfen (og tilsluttende Farvande) indenfor Linien Kap Ray—Cap North i Tiden fra 1. December til 25. April. I den øvrige Tid af Aaret maa St. Lawrencefloden kun besejles til Montreal og Golfen indtil 50° N.B., dog tillades Gennemsejling af Belle-Isle-Strædet i Tiden fra 1. Juli til 31. Oktober,
  - b. paa Amazonfloden ovenfor Manaos,
  - c. i det asovske Hav og paa Donau i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts,
  - d. i Farvandene Øst for Varanger Fjord i Tiden fra 1. Oktober til 30. April; Murmansk-Kysten maa dog besejles i Tiden fra 16. Februar til 31. Oktober. Sejlads paa Mesane (Mesen) er ikke tilladt,
  - e. i Østersøen, Nord for Linien Stockholm/Lyserort i Tiden fra 15. Januar til 31. Marts, Nord for Linien Hernösand/Kristinestad og Øst for Linien Helsingfors/Reval i Tiden fra 15. December til 15. April og Nord for Linien Örnsköldsvik/Wasa og Øst for Linien Wiborg/Narva i Tiden fra 1. December til 15. April; direkte Sejlads paa Leningrad efter 1. December er dog tilladt, forudsat Kronstadt passeres for udgaacnde senest 31. December. De anførte Havne med tilhørende Distrikter maa besejles ogsaa i de Tidsrum, i hvilke de gælder som Grænsehavne. Alle nævnte Datoer regnes inclusive.

Besejling udenfor de under B anførte Grænser, resp. det i Policen særligt angivne Fartomraade, eller af de under C, a—e, nævnte Omraader, kan kun tillades efter Overenskomst med Assurandørerne i hvert enkelt Tilfælde, forinden Rejsen tiltrædes.

*Særlige
Ladninger.*

- II. a. Nafta, raa Petroleum, Benzin, ulæsket Kalk, Sprængstoffer, Calcium-Carbid eller andre Ladninger, som paa tilsvarende Maade udsætter Skibet for Fare, maa kun indlastes efter forud truffet Aftale med Assurandørerne.
- b. Korn og Frøsorter maa kun lastes løst i Skibet, naar dette er forsynet med Langskibsskodder, eller der er truffet officielt anerkendte — eller i Mangel heraf coutumemæssigt anerkendte — Foranstaltninger mod Forskydning af Lasten.
- c. Af Erts, Jernbaneskiner og lignende tunge Ladninger maa Antallet af de i Skibet indladede Vægttons ikke overstige

Halvdelen af Skibets Brutto-Tonnage. Denne Bestemmelse gælder dog ikke, saafremt der er dobbelt Bund under hele Skibet.

Som en almindelig Fordring gælder, at de Regler, der er givet af de paagældende Myndigheder for Lastning, Transport og Udlosning af Ladninger af særlig Art, nøje følges.

- III. Ved Prolongationer beregnes pro rata Aarspræmie pr. Dag, dog *Prolongation*. saaledes, at Prolongationspræmien, hvis der er beregnet Tillæg for oversøisk Fart, og det drejer sig om en Rejse indenfor europæiske Farvande, beregnes, uden at det for oversøisk Fart erlagte Tillæg tages i Betragtning.

Til Konventionens §§ 41 og 111 føjes følgende: Henligger Skibet ved Aarsforsikringens Udløb under Reparation af en i Kasko-aaret opstaaet Skade, for hvilken Assurandørerne er ansvarlige, eller er saadan Reparation umiddelbart forestaaende, forlænges Forsikringen altid, til Reparationen er tilendebragt.

- IV. a. Ristorno for Policens Ophævelse paa Grund af Skibets Salg ydes i Overensstemmelse med Konventionens §§ 38 og 113. *Ristorno*.

- b. 1. Ved Aarsforsikring af Jern- og Staalskibe ydes Ristorno for Oplægning uden Ladning ombord — heri ikke indbefattet den Tid, Skibet ligger under Havari eller Reparation — paa følgende Maade:

For Oplægning paa sikker Plads i gode *danske Havne* (Færøerne undtaget) og svenske Sundhavne gives pro rata Ristorno pr. Dag af Aarspræmien med Tilbageholdelse for Assurandørernes vedvarende Havnerisiko af $\frac{1}{20}$ % for hver paabegyndte 15 Dage. Vedvarer Oplægningen udover 30 fortløbende Dage, tilbageholdes kun $\frac{1}{32}$ % for hver yderligere paabegyndte 15 Dage.

Der gives dog ikke Ristorno for Oplægning under 15 Dage.

For Oplægning paa sikker Plads i gode *udenlandske Havne* (svenske Sundhavne undtaget) gives Ristorno som ovenfor nævnt, dog med en Tilbageholdelse for Assurandørernes Risiko af $\frac{1}{8}$ % for de første paabegyndte 30 Dage og $\frac{1}{16}$ % for hver umiddelbart efterfølgende paabegyndte 15 Dage. Saafremt der er beregnet Tillæg for oversøisk Fart, og Oplægningen finder Sted i en europæisk Havn, beregnes Ristornoen, uden at det er-

lagte Tillæg tages i Betragtning. Hvis Oplægningen finder Sted i en Havn, der kun maa besejles, hvis Skibet har Tilladelse til imod Tillægspræmie at besejle oversøiske Farvande, beregnes Ristornoen ogsaa af det herfor beregnede Tillæg, medmindre der er ydet den i Policen anførte Ristorno for kun een Rejse i oversøisk Fart, i hvilket Tilfælde Ristorno for saavel Oplægning som for Ophævelse af Policen beregnes uden Hensyn til det erlagte Tillæg.

2. Oplægges Skibet med Ladning inde, maa særlig Aftale træffes med Assurandørerne forinden Oplægningen. Som Regel indrømmes Ristorno, imod at Præmien for Assurandørernes Risiko forhøjes med mindst 25 %.
- c. Al Ristorno er først forfalden til Betaling efter Policens Udløb, resp. Ophævelse.
- d. Overstiger den paa Policen faldende Erstatning Halvdelen af den betingede Aarspræmie, bortfalder Ristorno efter a. og b.

Havnerisiko. V. Under særlig Forsikring for Havnerisiko eller under Oplægning, hvorfor der ydes Ristorno, dækkes ikke Tyveri af Dele af Skibets Maskineri eller Inventar eller af Kahytternes Udstyr og Montering, medmindre der er fast Vagt ombord.

KASKOPOLICE FOR SKIBE MED ELLER UDEN MOTOR
„SEJLSKIBSPOLICEN“

(Formular af 1935, der benyttes af de fleste Søassurandører.)

KASKOPOLICE

(Skibe med eller uden Motor.)

Nr.

.....
forsikrer herved for.....
Kasko af.....-Skibet.....
Byggeaar..... Bruttotons.....
Fører.....
for et Beløb af Kroner.....skriver Kroner.....
.....
efter en Takst af Kroner .....
fra.....til.....
begge disse Dage medregnet.
Præmien er betinget til.....
og forfalder.....

Skibet er forsikret for følgende Fartomraade som defineret i „Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer“ Punkt I. A.:

Forsikringen er tegnet paa almindelige danske Søforsikrings-Betingelser, nemlig:

Søforsikrings-Konventionen af 2. April 1934, danske Søforsikrings-coutumer og omstaaende trykte Betingelser.

Særlige Vilkaar:

København, den.....19

Skrog-fornyelser. § 1. I Konventionens § 140 gøres følgende Ændringer: Assurandørerne yder ikke Erstatning for Værdiforringelse af Skibet, medmindre dettes Brugbarhed er væsentlig nedsat. Omkostninger ved Fornyelse af Jern- eller Staaldele af et Jern- eller Staalskibs Skrog erstattes kun, for saa vidt de paagældende Dele ikke kan rettes, laskes eller paa lignende Maade reparereres, eller Fornyelse fordres af Klasse- eller Skibs-tilsyn.

Afdrags-regler. § 2. I Konventionens § 154 gøres følgende Ændringer:

- a. *For Jern- eller Staalskibe, der henhører under et anerkendt Klassifikationsselskabs første Klasse:*
For Jern- og Staaldele af Skibets Skrog beregnes intet Afdrag, naar Skibets Alder ikke er over 10 Aar, $\frac{1}{6}$ Afdrag, naar dets Alder er mellem 10 og 15 Aar, og $\frac{1}{3}$ Afdrag, naar dets Alder er over 15 Aar.
- b. *For alle Skibe:*
Der ydes ingen Erstatning for Metalhud af Kobber, der er over 7 Aar, Yellow Metal, der er over 5 Aar, og Zink eller andet Metal, der er over $2\frac{1}{2}$ Aar. Inden for disse Aldersgrænser beregnes altid $\frac{1}{3}$ Afdrag. For Lastrubber, Garnering o. l. beregnes altid $\frac{1}{3}$ Afdrag.

Inventar. § 3. Skade paa saavel løst som fast Inventar erstattes kun ifølge de i Konventionens § 156 givne Regler.

Tilsyn ved Reparation. § 4. I Stedet for de i Konv. § 147 nævnte Hyre- og Kostpenge erstattes Tilsyn til Føreren med 10 Kr. pr. Dag og for Mandskabs Assistance 5 Kr. pr. Dag pr. Mand, dog ikke ud over 10 % af de Omkostninger ved selve Reparationen, der erstattes af Assurandørerne.

Doknings- og Beddingsomkostninger m. m. § 5. a. Skibet dokkes for Assurandørernes Regning, naar der i Forvejen er anmeldt eet eller flere Assurandørerne vedkommende Havarier, hvis Reparation kræver Dokning.

b. Skibet dokkes for Rederiets Regning, naar der ikke er anmeldt Havari som nævnt under a., og i alle Tilfælde, naar der er forløbet mere end 9 Maaneder siden Skibets sidste Uddokning.

c. Lader Rederiet eller Assurandørerne ved Dokning for den anden Parts Regning udføre dokkrævende Arbejde, sker der ingen Fordeling af Udgifterne ved Ind- og Uddokning efter a. og b., medens den Dokleje, som er fælles for Parternes Arbejder, deles lige.

§ 6. Til Konventionens § 88 føjes følgende :

Rente.

For den Del af Tiden mellem en Reparations Tilendebning og Generalregningens Fremsendelse, der overstiger 2 Maaneder, har den Forsikrede ikke Krav paa Rente, medmindre han kan oplyse Omstændigheder, der har medført, at Generalregningen ikke har kunnet fremsendes tidligere.

§ 7. Assurandørerne erstatter ikke Gebyrer for Klassifikations-selskabernes Besigtelse i Anledning af Skade, der omfattes af Forsikringen. *Klassifikationsgebyrer.*

§ 8. Ved Afgørelse af, om Skibet ifølge Konventionens § 129 er kon-demnabelt i Forhold til Assurandørerne, skal, uanset Bestemmelsen i Policens § 3, Skade paa det i Konventionens § 157 omhandlede Inventar medregnes til Skade, der omfattes af Forsikringen. Kondemneres et Skib, fordi der paa Stedet mangler Midler til dets Reparation, har Assurandørerne — i Overensstemmelse med Reglerne i Konventionens § 129, 4de Stykke — Ret til at tilvejebringe de manglende Midler og lade Skibet reparere. *Bestemmelser vedr. Kon demnation.*

§ 9. Forsikringen omfatter ikke Krigsfare ; Skade bevirket ved Torpedoer eller Miner hidrørende fra en afsluttet Krig betragtes som Skade som Følge af Krigsfare, indtil det paagældende Farvand anses for rensat for Hindringer af nævnte Art. *Krigsfare undtaget.*

§ 10. Ifølge Konv. §§ 77—80 er det den Forsikredes Pligt i Skadetilfælde at træffe alle hensigtssvarende Foranstaltninger til det forsikredes Bevarelse og Frelse og at begrænse Tabet, som Ulykken kan medføre, samt snarest muligt underrette Assurandørerne eller disses Repræsentant om det forefaldne. *Forsikredes Pligter i Havaritifælde.*

§ 11. Saavel Assurandørerne som den Forsikrede vedtager Sø- og Handelsretten i København (med Højesteret som Appellinstans) som Værneting i alle Tvistigheder, der maatte rejse sig af denne Forsikring. *Værneting.*

§ 12. Konventionens § 155, Nr. 5, ændres derhen, at Skade paa Maskineri ved Tyveri er Assurandørerne uvedkommende, dog erstattes Tyveri af Reservedele fra aflaaet Rum, for saa vidt det maa antages ikke at være forøvet af Besætning eller Passagerer. *Maskineri.*

Sikkerheds- § 13. Skade ved Brand eller Eksplosion, som skyldes Anvendelse af
forholds- Benzin eller andet lignende Brændstof med lavt Flammepunkt, er
regler. Forsikringen uvedkommende.

§ 14. For saa vidt Skibet er forsynet med Motor, skal ud over de af et Klassifikationselskab og/eller Statens Skibstilsyn givne Sikkerhedsforskrifter iagttages følgende:

I Motorrummet maa ikke anvendes Esser eller andre Apparater, hvorved der bruges Ild, med Undtagelse af de Lamper, der er nødvendige til Motorens Drift og Tilsyn med denne. Benyttes Blæselamper, maa disse være under stadigt Tilsyn, saa længe de er tændt.

Naar Skibet i Havn forlades, skal Motoren være afkølet, og alle Lys, Lamper og Petroleumsovne være slukket, dog med Undtagelse af forskriftsmæssige Lanterner; Kakkellovne, Kabysser og andre Ildsteder maa være behørigt tilset og Fyrene bakket af.

Reserve- § 15. Uden for indskrænket Fart skal Skibe med Motor medføre Re-
gods. serveskrue, resp. Reserveskrueblade.

Alle Skibe med eller uden Motor skal til enhver Tid have mindst eet Sæt Reservepumpeklapper og -pumpepakninger om Bord.

Findes saadant Reservegods ikke om Bord, erstatter Assurandørerne ikke derved foranledigede Merudgifter, medmindre Reservegodset som Følge af Havari endnu ikke har kunnet tilvejebringes.

Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer.

I. Skibet har Tilladelse til — indenfor det i Policen vedtagne Fartomraade — at besejle Havne og Farvande, hvor det ifølge Klasse, Fartcertifikat, Størrelse og Dybgaende kan sejle.

A. Er Forsikring tegnet for en bestemt Fart som nedenfor anført, forstaas derved:

a) *Europæisk Fart.*

Sejlads i europæiske Farvande begrænset af en Linie fra Bodø til Shetlandsøerne, Vest om Irland indtil 30° N.B., Middelhavet indtil 16° Ø.L. Endvidere tillades Besejling af nordafrikanske Havne mellem 30° N.B. og 16° Ø.L.

b) *Nord- og Østersøfart.* Sejlads i Nordsøen mellem 61. Breddegrad og Linien Landsend

- Ouessant og i Østersøen incl. den botniske og den finske Bugt.
- c) *Indskrænket Fart.* *I Tiden fra 16. April—30. September* Sejlads inden for Linien Skagen—Lindesnæs samt i Østersøen incl. den botniske og den finske Bugt og Sejlads paa Elbhavne via Kieler-Kanalen. *I Tiden 1. Oktober—15. April* Sejlads inden for Linien Skagen—Gøteborg og Kalmar—Stettin.
- d) *Indenrigs-Fart.* Sejlads paa danske Havne indenfor Skagen (excl. Bornholm) samt paa svenske Sundhavne og slesvigske Havne indtil Kiel incl.
- B. Inden for de anførte Grænser maa Skibet ikke besejle:
Østersøen Nord for Linien Stockholm—Lyserort i Tidsrummet fra 1. December—15. April incl.
- C. Hvis Skibet kommer uden for det tilladte Fartomraade, finder Reglerne i Konventionens § 47 Anvendelse, dog at Bestemmelsen i 1. Stk., 2. Punktum, ændres derhen, at Assurandørernes Ansvar, naar Overskridelsen foretages forsætlig af Skibets Fører, ophører, selv om Rederen har givet Føreren behørig Forskrift om at overholde Fartomraadet.
Er Assurandørernes Ansvar ophørt efter disse Regler, paa hviler det den Forsikrede, naar han vil kræve indtraadt Skade erstattet, at føre fyldestgørende Bevis for, enten at Skaden er sket, før Ansvaret ophørte, eller at den er sket, efter at Skibet igen er kommet inden for tilladt Omraade, og i saa Fald, at Overskridelsen har været uden Indflydelse paa Skadens Indtræden og Størrelse.
- II. a. *Korn- og Frøsorter* maa kun lastes løst i Skibet, naar dette er forsynet med Langskibsskodder, eller der er truffet officielt anerkendte — eller i Mangel heraf coutumemæssigt anerkendte — Foranstaltninger mod Forskydning af Lasten. *Ladning.*
- b. Af *tunge Ladninger*, saasom Jern, Staal, Erts, Mineralier, Jord- eller Lerarter eller lignende maa Antallet af de i Skibet indladede Vægttons ikke overstige Halvdelen af Skibets Brutto-Tonnage. Til tunge Ladninger henregnes saadanne,

hvoraf 1 Ton (à 1016 kg) bestuver 30 eng. Kubikfod eller mindre.

- c. Skibet maa ikke laste *brandfarlige eller eksplosive Ladninger*, saasom Nafta, raa Petroleum, Benzin, brændt ulæsket Kalk, Sprængstoffer, Calcium-Carbid o. l.

Tilladelse til at indlaste over Halvdelen af Skibets Brutto-Tonnage af de i b. nævnte Ladninger eller til Lastning af de under c. nævnte Ladninger vil i Almindelighed blive givet imod Ansættelse af en Selvrisko, der for Skibe indtil 25 Aar vil andrage $\frac{1}{8}$ paa den iøvrigt policemæssigt opgjorte Erstatning, og for ældre Skibe $\frac{1}{5}$.

Som en almindelig Fordring gælder, at de Regler, der er givet af de paagældende Myndigheder for Lastning, Transport og Udlosning af Ladninger af særlig Art, nøje følges.

- III. Ved Prolongation beregnes pro rata Aarspræmie pr. Dag. Til Konventionens §§ 41 og 111 føjes følgende: Henligger Skibet ved Aarsforsikringens Udløb under Reparation af en i Forsikringsaaet opstaaet Skade, for hvilken Assurandørerne er ansvarlige, eller er saadan Reparation umiddelbart forestaaende, forlænges Forsikringen, til Reparationen er tilendebragt.

Ristorno. IV. a. Ristorno for Policens Ophævelse paa Grund af Skibets Salg ydes i Overensstemmelse med Konventionens §§ 38 og 113.

- b. 1. Ved Aarsforsikring ydes Ristorno for Oplægning inden for Tiden 1. November—ult. Februar uden Ladning og Mandskab om Bord — heri ikke indbefattet den Tid, Skibet ligger under Havari eller Reparation — paa følgende Maade:

For Oplægning paa sikker Plads i gode danske Havne (for Færøerne gælder dog særlige Regler), velfortøjet og velaffendret og i behørig Afstand fra brandfarlig Virksomhed eller Oplag, gives for fulde fortløbende 30 Dage Ristorno pro rata af Aarspræmien med Tilbageholdelse af $\frac{1}{8}$ % pr. paabegyndt 30 Dage for Assurandørernes vedvarende Havnerisiko. Vedvarer Oplægningen ud over 30 fortløbende Dage, gives Ristorno for hver yderligere fortløbende 15 Dage pro rata af Aarspræmien med Tilbageholdelse af $\frac{1}{16}$ % pr. paabegyndte 15 Dage.

2. Oplægges Skibet med Ladning inde, maa særlig Aftale træffes med Assurandørerne forinden Oplægningen. Som

Regel indrømmes Ristorno imod, at Præmien for Assurandørernes Risiko forhøjes med mindst 25 %.

- c. Anmeldelse om Oplægningens Begyndelse saavel som om dens Afslutning skal uden unødigt Ophold tilstilles Assurandørerne; i modsat Fald bortfalder Retten til Ristorno.
  - d. Overstiger den paa Policen faldende Erstatning Halvdelen af den betingede Aarspræmie, bortfalder Ristorno efter a. og b.
  - e. Al Ristorno er først forfalden til Betaling efter Policens Udløb resp. Ophævelse.
- V. Under særlig Forsikring for Havnerisiko eller under Oplægning, hvorfor der ydes Ristorno, dækkes ikke Tyveri af Dele af Skibets Maskineri eller Inventar.
-

*KASKOINTERESSE-POLICE FOR DAMP- OG
DIESELMOTORSKIBE
vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.*

KASKOINTERESSEPOLICE

Nr.

.....
forsikrer herved for
.....
.....
Kaskointeresse i.....-Skibet.....
Byggeaar:.....Brutto-Tons:.....
for et Beløb af Kroner.....er Kroner.....
fra.....til.....
begge disse Dage medregnet.
Kaskointeressen er takseret til Kr.....
Skibets Kaskotakst er Kr.....
Præmien er betinget til.....
og forfalder.....

Forsikringen er tegnet paa almindelige danske Søforsikrings-Betingelser, nemlig:

Søforsikrings-Konventionen af 2. April 1934 og omstaaende trykte Betingelser:

Særlige Vilkaar:

København, den.....19

§ 1.

Paa denne Police falder Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab i Henhold til Konventionens § 170 og i Overensstemmelse med Kaskoplicens Bestemmelser.

§ 2.

Paa denne Police falder ogsaa Erstatning som for Totaltab, saafremt Rederen mister Skibet ved, at Trediemand efter en indenfor Forsikringens Løbetid indtruffen Kollision gør Eksekution i dette eller paa anden lovlig Maade bliver raadig over eller Ejer af Skibet til Afgørelse af en Erstatning for Materialskaade, dog kun naar Kasko-assurandørerne ifølge Kaskoplicens Betingelser i saadant Tilfælde betaler Erstatning som for Totaltab.

§ 3.

Forsikringen omfatter ikke Krigsfare. Skade bevirket ved Torpedoer eller Miner hidrørende fra en afsluttet Krig betragtes som Skade som Følge af Krigsfare, indtil det paagældende Farvand anses for renset for Hindringer af nævnte Art.

Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer.

I.

Ved Aarsforsikring af Jern- og Staalskibe ydes Ristorno for Oplægning uden Ladning om Bord — heri ikke indbefattet den Tid, Skibet ligger under Havari eller Reparation — paa følgende Maade:

- a. for Oplægning paa sikker Plads i gode danske Havne (Færøerne undtaget) samt svenske Sundhavne gives pro rata Ristorno pr. Dag af Aarspræmien med Tilbageholdelse for Assurandørernes vedvarende Havne-Risiko af $\frac{1}{25}$ % for hver paabegyndte 15 Dage. Vedvarer Oplægningen udover 30 fortløbende Dage, tilbageholdes kun $\frac{1}{40}$ % for hver yderligere paabegyndte 15 Dage. Der gives dog ikke Ristorno for Oplægning under 15 Dage.
- b. for Oplægning paa sikker Plads i gode udenlandske Havne (svenske Sundhavne undtaget) gives Ristorno som ovenfor nævnt, dog med Tilbageholdelse for Assurandørernes Risiko af $\frac{1}{10}$ % for de første paabegyndte 30 Dage og $\frac{1}{20}$ % for hver umiddelbart efterfølgende paabegyndte 15 Dage.

Ved eller under et Skibs Oplægning gives der endvidere den

Forsikrede Adgang til — efter Aftale med Assurandørerne i hvert enkelt Tilfælde — at nedsætte eller hæve Forsikringen. Assurandørerne yder fra og med Dagen efter, at Anmodning om Nedsættelse eller Hævning fremsættes, for saadan nedsat eller hævet Forsikring, Ristorno pro rata pr. Dag i Vinterhalvaaret (1. Oktober til 31. Marts) af Aarspræmien og i Sommerhalvaaret (1. April til 30. September) af 85 % af Aarspræmien.

II.

For denne Police gælder iøvrigt de i Kaskopolicen for Tidsforsikringer anførte Bestemmelser med Hensyn til Besejlings- og Lædningsforhold, Ydelse af Ristorno samt Forsikringens Prolongation.

VAREPOLICE
vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.

VAREPOLICE
Nr.

.....
forsikrer herved for.....
et Beløb af.....
er.....
paa.....
som forsendes med.....
fra.....
til.....
Værdien er takseret til.....
Præmien er betinget til.....

Forsikringsværdien ansættes til Fakturabeløbet for Varerne, frit leveret i Skib eller andet Transportmiddel paa Afgangstedet, med Tillæg af 1) Avance, der, naar ikke andet er aftalt, sættes til 10 %, 2) Fragt, der skal betales uden Hensyn til, om Transporten fuldføres, og 3) Præmie for sædvanlig Forsikring.

Er ingen Takst angivet i Policen, paahviler det den Forsikrede i Skadestilfælde at bevise Forsikringsværdien.

Uden særlig Aftale er Omkostninger paa Bestemmelsesstedet ikke medforsikret, og det Tab, der opstaar ved, at der paa Bestemmelsesstedet maa erlægges efterbetalbar Fragt, Losningsudgifter, Told m. v. af beskadigede Varer, er derfor Forsikringen uvedkommende.

For Forsikringen gælder omstaaende ALMINDELIGE DANSKE BETINGELSER samt følgende særlige Vilkaar:

København, den.....19

Almindelige danske Betingelser.

For Forsikringen gælder Bestemmelserne i *Dansk Søforsikrings-Konvention af 2. April 1934* med følgende Afvigelser og Fremhævelser:

Partikulær Skade.

For partikulær Skade, hvorved forstaas enhver Art af Skade, Tab og Udgifter, der ikke beregnes som Havari grosse, gælder følgende Regler:

§ 1. Paa alle under Dæk afskibede Varer, for hvilke ikke særlige Betingelser er anført nedenfor, erstattes partikulær Beskadigelse — herunder ogsaa Totaltab fremkaldt af Beskadigelse (Konv. §§ 191, Nr. 3, og 192, Nr. 3), Udlækning af flydende Varer samt Tyveri af andet end hele Kolli — kun, naar den er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is.

Tyveri af hele Kolli erstattes ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde.

§ 2. For saa vidt Transporten sker med Damp- eller Dieselmotorskib af Jern eller Staal erstattes *paa efternævnte Varer* desuden anden partikulær Beskadigelse, saafremt Erstatningen for denne, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), overstiger 10 % af Forsikringssummen:

Ruml.

- a) Asfalt, Beg, Farveekstrakt, Gummikopal, Harpiks, Schellak, Stearin, raat Svovl, Talg og Voks,
- b) Bomuld, Kunstsilke, Silke, Uld og Fabrikater af disse Raaprodukter samt af Hamp og Hør,
- c) Kaffe, The i Kasser, Opium og Krydderier.

§ 3. For nedennævnte Forsikringsgenstande — hvoraf de under b, c og d nævnte dog ikke uden særlig Aftale omfattes af Forsikringen jfr. Policens § 12 — gælder følgende Betingelser:

- a) Paa Salt, løst i Skibet, erstattes partikulær Skade kun, naar Skaden er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding (herunder ikke Grundberøring) eller Sammenstød med andet Skib, eller skyldes Skibets Bortbliven (Konv. § 192, Nr. 4 og 5).
- b) Kunst- og Museumsgenstande, Antikviteter eller andre Genstande,

der kan ligestilles hermed, erstattes kun i Tilfælde af Totaltab og kun, naar dette er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is, eller skyldes Skibets Bortebliven (Konv. § 192, Nr. 4 og 5).

- c) Paa levende Dyr, bortset fra Fisk og Skaldyr, erstattes partikulær Skade kun, naar Skaden er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Synken, Kæntring, Stranding, Grundstødning eller Sammenstød med anden fast eller flydende Genstand, herunder Is, eller skyldes Skibets Bortebliven (Konv. § 192, Nr. 4 og 5). Tyveri af Dyr erstattes dog ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde.
- d) Levende Fisk og Skaldyr erstattes kun i Tilfælde af Totaltab, og kun naar dette er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller skyldes Skibets Bortebliven (Konv. § 192, Nr. 4 og 5), eller at Skibet er gaaet til Grunde eller ikke kan bjerges.

Ruml.

§ 4. Paa Varer, der transporteres paa Dæk, erstattes partikulær Skade kun, naar det er anerkendt Sædvane, at Varer som de paa-gældende føres paa Dæk, og kun, naar Skaden enten

Dækslast.

- a) er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller af Skibets Sammenstød med andet Skib, eller
- b) bestaar i, at Dækslast helt eller delvis mistes som en umiddelbar Følge af Skibets Stranding eller Grundstødning, eller
- c) skyldes Skibets Bortebliven (Konv. § 192, Nr. 4 og 5), eller at Skibet er gaaet til Grunde eller ikke kan bjerges.

De i Policens § 3 b og d nævnte Forsikringsgenstande erstattes dog kun, naar de er totalt tabt ved en af de forannævnte Aarsager.

Er det ikke anerkendt Sædvane, at Varer som de forsikrede føres paa Dæk, ydes dog Erstatning under de i denne Paragraf angivne Betingelser, for saa vidt Varernes Anbringelse paa Dæk har været uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden og Skadens Størrelse.

- § 5. a) Partikulær Beskadigelse (jfr. Policens § 1) indtruffet under Oplagring eller under Land- eller Lufttransport, erstattes kun, naar den er en umiddelbar Følge af Ild eller Eksplosion eller, i Tilfælde af Land- eller Lufttrans-

*Oplagring,
Land- og
Lufttransport.*

port, af en Transportmidlet tilstødt Ulykke, saasom Sammenstød, Væltning, Akselbrud eller Nedstyrtning af Luftfartøj.

Tyveri af hele Kolli erstattes ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde.

- b) For saa vidt Transporten foregaar i lukket Transportmiddel, erstattes for de i *Policens § 2 nævnte Varer* under Land- eller Lufttransport desuden anden partikulær Beskadigelse, saafremt Erstatningen for denne, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. *Policens §§ 13 og 14*), overstiger 10 % af Forsikringssummen.
- c) De i *Policens § 3 b og d nævnte Forsikringsgenstande* erstattes kun, naar de er totalt tabt ved en af de ovenfor under a. 1. Stk. nævnte Aarsager.

*Maskin-
klausul.*

§ 6. Er en Del af en Maskine tabt eller beskadiget under saadanne Omstændigheder, at Assurandørerne skal yde Erstatning derfor, erstattes enten Omkostningerne ved den nødvendige Reparation eller Omkostningerne ved Fornyelse af den paagældende Del, derunder de for Fremskaffelsen nødvendige Transportomkostninger.

Bjergeløn.

§ 7. Til Bestemmelsen i Konv. § 61, Nr. 2, føjes, at ved Erstatning af Bjergeløn for Varer, der ikke beregnes som Havari grosse, er Overskridelse af Forsikringssummen Assurandørerne uvedkommende i det Omfang, hvori den skyldes, at Bjergelønnen er fastsat paa Grundlag af en Værdi i god Stand, der er højere end Forsikringsværdien.

Havari grosse.

§ 8. Havari grosse erstattes efter de i Konventionen givne Regler, dog at der til Bestemmelsen i Konv. § 61, Nr. 1, føjes, at ved Erstatning for Havari grosse Bidrag er Overskridelse af Forsikringssummen Assurandørerne uvedkommende i det Omfang, hvori den skyldes, at Varnes Bidragsværdi er beregnet paa Grundlag af en Værdi i god Stand, der er højere end Forsikringsværdien.

Har den Forsikrede afgivet Havariindestaaelse, eller har han stillet Depositum eller anden Sikkerhed for Havari grosse Bidrag, skal han underrette Assurandørerne derom. Saafremt York-Antwerp Reglerne 1924 er vedtaget i Befragtningsaftalen, bør Forsikrede saa vidt muligt paase, at et af ham stillet Havari grosse Depositum indsættes paa „Trust Account“, jfr. Y.-A. Regel XXIII.

Er et Depositum stillet i anden Møntsort end den, hvori Forsikringssummen er fastsat, erstatter Assurandørerne ikke Kurstab paa dette, medmindre den Forsikrede uden unødigt Ophold har fremsat Begæring om at faa det stillede Depositum refunderet af Assurandørerne.

Answarets Begyndelse og Ophør.

§ 9. Assurandørernes Ansvar begynder og ender i Overensstemmelse med Reglerne i Konv. § 181. Ansaret vedvarer saaledes indtil Varerne er kommet til det i Policen angivne Bestemmelsessted, og Modtageren der kan raade over dem, dog ikke udover 8 Dage efter at Varerne er bragt i Land.

I intet Tilfælde vedvarer Forsikringen dog længere end 30 Dage efter Skibets Ankomst til Bestemmelsesstedet, medmindre der fra Forsikredes Side, forinden dette Tidsrum er udløbet, er truffet Aftale med Assurandørerne om en Forlængelse af Forsikringen.

Bailee Klausul.

§ 10. Forsikringen er uvirksom i det Omfang, Transportører og/eller Depositarer er ansvarlige, selv om disse har betinget sig, at de skal nyde Fordelen af Forsikringen; har Assurandørerne uanset saadant Ansvar foretaget Udbetaling, betragtes denne som et rentefrit Laan, der skal tilbagebetales med det igennem Regres opnaaede Beløb.

Opiums Klausul.

§ 11. Ved Forsikring af Opium og Droger, der falder ind under den internationale Opiumskonvention af 1912, er det en Betingelse for Forsikringens Gyldighed, at der er givet Assurandørerne rigtig Varebetegnelse, at Transporten sker ad sædvanlig Vej, og at det drejer sig om en legitim Forretning.

Genstande, der ikke uden Aftale omfattes af Forsikringen.

§ 12. For saa vidt ikke andet er aftalt, omfatter Forsikringen ikke:

- 1) Penge, Værdipapirer, ædle Metaller, Perler, Ædelstene, Smykker Kunst- og Museumsgenstande, Antikviteter eller andre Genstande, der kan ligestilles med de nævnte,
- 2) levende Dyr, herunder Fisk og Skaldyr,
- 3) Vaaben, Ammunition samt brandfarlige, eksplosive eller ætsende Stoffer.

Undtagne Risici.

§ 13. Uden særlig Aftale dækker Forsikringen ikke Skade som Følge af:

- a) Krigsfare, herunder Mine- og Torpedofare selv i Fredstid,
- b) Oprør eller borgerlige Uroligheder,
- c) Strejke eller Lockout,
- d) Arrest, Beslaglæggelse eller anden Foranstaltning fra Regering eller Øvrighed.

§ 14. Assurandørerne erstatter ikke:

- a) Skade, der er en Følge af Varernes utilstrækkelige eller mangelfulde Indpakning,
- b) ordinært Svind, ordinær Lækage eller Brækage, Skade ved almindelig Haandtering af Varerne under Lastning og Losning eller anden Skade, der er en Følge af Rejsens almindelige Gang,
- c) Skade ved indre Fordærv, Smeltning, Sved, Varme eller Selvantændelse, ved Rust, Mug, Skimmel, Rotter, Mus, Mider eller andre Skadedyr, ved Luftens eller Vejrligets Paavirkning, Temperaturforandring eller Skibssved eller lignende Skade,
- d) Tab ved at paaklæbde Etiketter mistes eller beskadiges, medmindre dette har bevirket, at Varens Identitet ikke mere kan konstateres,
- e) Skade som Følge af Rejsens Forlængelse eller Extraophold i Havn uanset af hvilken Aarsag.

Forsikredes Pligter i Havaritilfælde.

§ 15. Ifølge Konv. §§ 77—80 er det den Forsikredes Pligt i Skadestilfælde at træffe alle hensigtssvarende Foranstaltninger til det forsikredes Bevarelse og Frelse og at begrænse Tabet, som Ulykken kan medføre, samt snarest muligt at underrette Assurandørerne eller disses Repræsentant om det forefaldne.

Erstatningsudbetaling.

§ 16. Udbetaling af Erstatning sker i Overensstemmelse med Reglerne i Konv. § 90, nemlig for partiel Skade 14 Dage efter, at Erstatningsberegning foreligger, og for Totaltab som Regel 2 Maaneder efter, at de fornødne Bevisligheder er tilvejebragt.

Renter af Udlæg erstattes kun, dersom Renternes samlede Beløb for et enkelt Havari overstiger 25 Kr.

---

*FRAGT- OG/ELLER FRAGTINTERESSE-POLICE FOR
DAMP- OG DIESELMOTORSKIBE
vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.*

FRAGT- og/eller FRAGTINTERESSEPOLICE

Nr.

.....
forsikrer herved for

.....
Fragt pr.....-Skibet.....

Byggeaar:.....Brutto-Tons:.....

for et Beløb af Kroner.....er Kroner:.....

til hel Takst Kroner .....

fra.....

til.....

begge disse Dage medregnet.

Præmien er betinget til.....

og forfalder.....

Forsikringen er tegnet paa almindelige danske Søforsikrings-Be-
tingelser, nemlig:

Søforsikrings-Konventionen af 2. April 1934 og omstaaende trykte
Betingelser.

Særlige Vilkaar:

København, den.....19

§ 1.

- a. Fragttab ved Beskadigelse af Salt, løst i Skibet, erstattes ikke, medmindre Beskadigelsen er en umiddelbar Følge af Skibets totale Forlis som nævnt i Konventionens § 126 No. 1 og 2 eller af Stranding, Ild eller Kollision med andet Skib.
- b. Fragttab ved Beskadigelse af levende Fisk erstattes ikke, medmindre Beskadigelsen er en umiddelbar Følge af Skibets totale Forlis som ovenfor nævnt.
- c. Fragttab ved Beskadigelse paa alle andre Varer erstattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens § 209.

§ 2.

Forsikringen omfatter ikke Krigsfare. Skade bevirket ved Torpedoer eller Miner hidrørende fra en afsluttet Krig betragtes som Skade som Følge af Krigsfare, indtil det paagældende Farvand anses for renset for Hindringer af nævnte Art.

Særlige Bestemmelser for Tidsforsikringer.

I.

Paa det Beløb, der i Henhold til Konventionens § 256 gælder som Fragtinteresse, falder kun Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab i Henhold til Konventionens § 223 og i Overensstemmelse med Kaskopolicens Bestemmelser.

II.

Paa Fragtinteresse falder ogsaa Erstatning som for Totaltab, saafremt Rederen mister Skibet ved, at Trediemand efter en indenfor Forsikringens Løbetid indtruffen Kollision gør Eksekution i dette eller paa anden lovlige Maade bliver raadig over eller Ejer af Skibet til Afgørelse af en Erstatning for Materialskaade, dog kun naar Kasko-assurandørerne ifølge Kaskopolicens Betingelser i saadant Tilfælde betaler Erstatning som for Totaltab.

III.

I Erstatning for Fragtinteresse fradrages Værdien af, hvad der maatte være i Behold af Udredning, dog kun forsaavidt saadan Udredning ikke skal fradrages i Erstatning for Fragt, eller særskilt Forsikring er tegnet paa Udredning.

IV.

For denne Police gælder iøvrigt de i Kaskopolicen for Tidsforsikringer anførte Bestemmelser med Hensyn til Besejlings- og Ladningsforhold og Forsikringens Prolongation, og med Hensyn til Ydelse af Ristorno de i Kaskointeressepolicen anførte Bestemmelser.

---

*POLICE FOR HAVARIPENGE, FORSKUD M. M.
vedtaget i 1935 af Foreningen af danske Søassurandører.*

P O L I C E
for Havaripege, Forskud m. m.

.....
forsikrer herved for.....
.....
et Beløb af.....
er.....
fra.....
til.....
paa.....
der har sin Oprindelse fra.....Skibet.....
ført af Kaptajn .....
Præmien er betinget til.....

For Forsikringen gælder Dansk Søforsikrings-Konvention af 2. April 1934, jfr. særlig §§ 240—244, dog ophører Ansvaret senest 48 Timer efter, at Skibet er ankommet til det i Policen angivne Bestemelsessted.

Ifølge Konventionens § 243 har den Forsikrede Ret til Erstatning, for saa vidt Havaripengene eller Fordringen ikke kan dækkes af den eller de paagældende Genstande, fordi en af Forsikringen omfattet ulykkelig Hændelse har til Følge, at disse beskadiges, paa anden Maade værdiforringes, helt eller delvis gaar tabt eller efter Bestemelserne i Konventionen anses for tabt eller behæftes med Sikkerhedsrettigheder.

Denne Police dækker ikke Krigsfare.

København, den.....19

KLAUSULER

vedtaget af Foreningen af danske Søassurandører.

VAREFORSIKRING

Klausul Nr. 100. Udvidede Betingelser (saavel Sø- som Landtransport).

For saa vidt Transporten sker i Rum med Damp- eller Dieselmotorskib af Jern eller Staal eller, ved Land- eller Lufttransport, foregaar i lukket Transportmiddel, erstattes ogsaa anden partikulær Beskadigelse end den i Policens §§ 1 og 5 a nævnte, saafremt Erstatningen herfor, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), udgør mindst pCt. af Forsikringssummen.

Klausul Nr. 101. Udvidede Betingelser. Rumlast. (Kun Søtransport).

For saa vidt Transporten sker i Rum med Damp- eller Dieselmotorskib af Jern eller Staal, erstattes ogsaa anden partikulær Beskadigelse end den i Policens § 1 nævnte, saafremt Erstatningen herfor, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), udgør mindst pCt. af Forsikringssummen.

Klausul Nr. 102. Udvidede Betingelser. Land- og Lufttransport.

For saa vidt Transporten foregaar i lukket Transportmiddel, erstattes ogsaa anden partikulær Beskadigelse end den i Policens § 5 a nævnte, saafremt Erstatningen herfor, beregnet efter de for Forsikringen iøvrigt gældende Bestemmelser (jfr. bl. a. Policens §§ 13 og 14), udgør mindst pCt. af Forsikringssummen.

Klausul Nr. 103. Udvidede Betingelser. Dækslast.

Udenfor de i Policens § 4 nævnte Tilfælde erstattes:

- a. Overbordkassen og -skyllen samt Tab af hele Kolli under Indladning og Udlosning.
  - b. andet Tab af Dækslast og Beskadigelse (excl. Vandbeskadigelse) med de i Policens §§ 1—3 for Rumlast gældende Indskrænkninger.
-

Klausul Nr. 104. Tyveri.

Tyveri erstattes uden de Indskrænkninger, der følger af Policens §§ 1—5.

Klausul Nr. 105. Fri for Lækage.

Extraordinær Lækage, der udgør pCt. eller derover, erstattes uden de Indskrænkninger, der følger af Policens §§ 1 og 5 a. Udgør saadan Lækage mindre end pCt., erstattes den i intet Tilfælde.

Meddelelse om Lækage skal gives Assurandørerne eller disses Havarieragenter snarest og senest inden 3 Dage efter Varernes Udlosning.

Klausul Nr. 106. Fri for de første Lækage, hvert Fad en Serie.

I det Omfang, Lækage (incl. ordinær Lækage overstiger pCt., erstattes den uden de Indskrænkninger, der følger af Policens §§ 1 og 5 a. Lækage, der ikke overstiger pCt., erstattes i intet Tilfælde. Hvert Fad betragtes som forsikret for sig. Bestemmelsen i Konventionens § 180, sidste Pkt., vedrørende Serieinddeling, kommer ikke til Anvendelse.

Meddelelse om Lækage skal gives Assurandørerne eller disses Havarieragenter snarest og senest inden 3 Dage efter Varernes Udlosning.

Klausul Nr. 107. Inclusive Brækage.

Extraordinær Brækage erstattes uden de Indskrænkninger, der følger af Policens §§ 1 og 5 a.

Klausul Nr. 108. Fra Hus til Hus.

Uanset Bestemmelsen i Policens § 9 begynder Assurandørernes Ansvar i det Øjeblik, Varene udgaar fra Pakhus eller andet Lager paa det i Policen nævnte Afgangssted, og vedvarer under Transportens normale Forløb (indbefattet sædvanlig Omladning) indtil det Øjeblik, Varene indgaar i Pakhus eller Lager paa det i Policen nævnte Bestemmelsessted.

Er den Havn, hvori Varene udlosses fra det søgaaende Skib, Bestemmelsesstedet, vedvarer Ansvaret dog ikke udover 15 Dage efter Kl. 24 paa den Dag, da Udlosningen er tilendebragt; skal Varene fra den nævnte Havn videresendes til Bestemmelsesstedet, forlænges Fristen til 30 Dage.

Usædvanlig Omladning eller Overskridelse af de nævnte Frister som Følge af Forhold, hvorover Forsikrede ikke er raadig, omfattes af Forsikringen mod en passende Tillægspræmie, for saa vidt Forsikrede underretter Assurandørerne, saa snart han bliver vidende derom. Undlader Forsikrede dette, omfatter Forsikringen ikke saadan Omladning eller Overskridelse.

Klausul Nr. 109. Kun mod Totalforlis.

Assurandørerne svarer kun Erstatning, naar Betingelserne for Erstatning for Totaltab eller som for Totaltab foreligger. Delvist Totaltab erstattes ikke. Ej heller erstattes Totaltab, der ifølge Policens Bestemmelser om partikulær Skade er undtaget fra Erstatning.

Assurandørerne godtgør ikke Havari grosse Bidrag, Bjergeløn eller andre Redningsomkostninger (jfr. Konventionens § 56).

Klausul Nr. 110. Minefare fra Verdenskrigen 1914—1918.

Uanset Bestemmelsen i Policens § 13 a omfatter Forsikringen ogsaa Fare hidrørende fra Miner og Torpedoer udlagt resp. udskudt under Verdenskrigen 1914—1918.

Klausul Nr. 111. Mine- og Torpedofare i Fredstid.

Uanset Bestemmelsen i Policens § 13 a dækker Forsikringen ogsaa Skade bevirket ved Miner og Torpedoer hidrørende fra en afsluttet

Krig, dersom Skaden er indtraadt efter, at det paagældende Farvand anses for rensat for Hindringer af nævnte Art, samt Skade bevirket ved Miner og Torpedoer, der ikke er udlagt eller udskudt i Anledning af Krig.

Klausul Nr. 112. Includering af Krigsfare m. m.

- a) Uanset Bestemmelsen i Policens § 13 a omfatter Forsikringen ogsaa Krigsfare, herunder Mine- og Torpedofare selv i Fredstid.

De i Policens §§ 1—5 indeholdte Regler finder ikke Anvendelse for Krigsfare.

- b) Uanset Bestemmelsen i Policens § 13 d erstattes Skade, der er en Følge af Arrest, Beslaglæggelse eller anden Foranstaltning fra Regering eller Øvrighed, for saa vidt den paagældende Foranstaltning skyldes Krig. Dog erstattes ikke Skade ved saadanne Foranstaltninger foretaget af den Forsikredes eget Lands Regering eller Øvrighed.

Er Varerne blevet beslaglagt af fremmed Magt og ikke frigivet indenfor den i Konventionens § 192 Nr. 6, jfr. § 132, fastsatte Frist af 6 Maaneder, kan Assurandørerne efter Fristens Udløb forespørge den Forsikrede, om han gør Krav paa Erstatning som for Totaltab. Afgiver den Forsikrede ikke inden en Maaned efter Forespørgselsens Fremsættelse bekræftende Erklæring herom, bortfalder hans Ret til Erstatning som for Totaltab efter Konventionens § 192 Nr. 6, saaledes at Ret til Erstatning kun tilkommer ham, for saa vidt dette maatte følge af Konventionens og Forsikringsaftalens øvrige Bestemmelser.

Skade som Følge af Indførsels-, Udførsels- eller Transitforbud erstattes ikke; ej heller erstattes de paa Grund af Blokade af de krigsførende Magters Havne opstaaede Omkostninger for den Forsikrede.

- c) Assurandørerne erstatter ikke Tidstab, Konjunkturtab, Tab af Marked eller lignende Tab; ej heller erstattes Skade, der skyldes Bortfald af eller Opgivelse af Rejsen, eller Skade, saasom Forringelse af Varerne, der skyldes Forlængelse af eller Ophold under Rejsen, uanset af hvilken Aarsag.
- d) Assurandørerne erstatter ikke Skade, der er en Følge af, at den Forsikrede overtræder Forskrifter givne af krigsførende eller neutrale Magter i Anledning af Krig, medmindre den Forsikrede ikke kendte eller burde kende de paagældende Forskrifter.

- e) For saa vidt andet ikke er aftalt, begynder Assurandørernes Ansvar, naar Varerne er bragt indenfor Skibssiden og ender, naar Varerne forlader Skibet.
- f) Assurandørernes Ansvar ophører
- a) saafremt Transporten helt eller delvis udføres med Skib af anden Nationalitet end i Aftalen angivet,
  - b) saafremt en i Aftalen særlig foreskreven Rute fraviges.
- Ansvaret ophører dog ikke, hvis Forandringen eller Afvigelsen er sket under saadanne Omstændigheder, at den maa anses for nødvendig.
- g) Kommer den Forsikrede eller Skibets Hjemland i Krig, skal den Forsikrede, hvis der er særlig Grund til at befrygte, at Varerne vil blive opbragt, eller at anden Skade, der skyldes Krig, vil indtræffe under Rejsen, for saa vidt det med Rimelighed kan ske, tilbageholde Varerne, omlade dem i andet Skib, fremsende dem ad anden Vej eller paa anden Maade søge at afværge saadan Skade. Saavidt muligt skal den Forsikrede raadføre sig med Assurandøren eller dennes Repræsentant om, hvad der skal foretages og følge de Forskrifter, der i saa Henseende gives ham.
- Kommer Danmark i Krig, kan Assurandørerne opsigte Forsikringen, saaledes at den ophører 8 Dage efter Udløbet af den Dag, paa hvilken Opsigelsen er afsendt. Bestemmelsen i Konventionens § 106, 1. Stk., kommer ikke til Anvendelse. Opsigelse kan, uanset om den paagældende har Policen i Hænde, ske til den Forsikrede, til Forsikringstageren eller til Repræsentant for denne, som har medvirket ved Forsikringens Tegning.
- Sker Opsigelse til anden end den Forsikrede, skal denne saa vidt muligt underrettes om Opsigelsen.
- h) Forsikringen er underkastet eventuelle Præmieforandringer, for saa vidt Afsejling ikke har fundet Sted senest 8 Dage efter, at Forsikringsaftale er sluttet.

Klausul Nr. 113. Forsikring mod Krigsfare m. m.

- a) Forsikringen dækker kun Krigsfare, herunder Mine- og Torpedofare selv i Fredstid, jfr. Policens § 13 a.
- De i Policens §§ 1—5 indeholdte Regler finder ikke Anvendelse for Krigsfare.
- [b)—h) er enslydende med Klausul Nr. 112 b)—h).]
-

Klausul Nr. 114. Oprør etc.

Uanset Bestemmelserne i Policens § 13 b og c dækker Forsikringen ogsaa Skade som Følge af Oprør eller borgerlige Uroligheder og Strejke eller Lockout.

Forsikringen er underkastet eventuelle Præmieforandringer, for saa vidt Rejsen ikke er paabegyndt senest 8 Dage efter, at Forsikringsaftale er sluttet.

Klausul Nr. 116. Trælast-Tarifen.

Udenfor de i Policens § 4 nævnte Tilfælde erstattes:

- a. Overbordkassen og -skyllen,
  - b. andet Tab af Dækslast og Beskadigelse (excl. Vandbeskadigelse) med de i Policens §§ 1—3 for Rumlast gældende Indskrænkninger.
-

Klausul Nr. 119. Kul-Tarifen.

Udenfor de i Policens § 4 nævnte Tilfælde erstattes tillige Tab af Dækslast med de i Policens § 1 for Rumlast gældende Indskrænkninger samt Overbordkassen og -skyllen.

Klausul Nr. 130.

KASKOFORSIKRING MOD KRIGSFARE

1. Forsikringen dækker Krigsfare, jfr. særlig Konventionens §§ 75—76 og 166—168.
2. Reglen i Konventionens § 166 ændres derhen, at Skibets løbende Udgifter, herunder Hyre og Kostpenge, Forbrug af Skibs- og Maskinformødenheder og Forsikringspræmier, samt 6 % Afsavns-Godtgørelse af Skibet kun erstattes for den Tid, hvormed Unddragelsen overstiger 30 Dage.
Indtræder Ret til Erstatning for eller som for Totaltab, erstattes Udgifter og Afsavn ikke. Forskudsvis udbetalt Erstatning herfor fradrages i Totaltabserstatningen.
3. Er det vedtaget, at Skibets Søforsikring skal omfatte Krigsfare i visse Tilfælde, kan den Forsikrede dog ikke i Henhold til Søforsikringspolisen forlange erstattet Skade, der dækkes af nærværende Krigsforsikring.

4. De i Henhold til Skibets Søforsikringspolice for Søfare gældende Betingelser gælder ogsaa for nærværende Krigsforsikring i det Omfang, de kan finde Anvendelse.
5. Ekspropriation, Beslaglæggelse, Tilbageholdelse eller lignende Foranstaltning, der foretages af Myndighederne i Skibets Hjemland, omfattes ikke af Forsikringen.
6. Assurandørernes Ansvar begynder og ender i Overensstemmelse med Konventionens § 110, dog ophører Ansvaret, om ikke andet er aftalt, senest 10 Dage efter Udløbet af den Dag, paa hvilken Skibet er ankommet til det i Policen angivne Bestemmelsessted.
7. Bliver forinden Skibets Afsejling fra det Sted, hvor Forsikringen begynder, Assurandørernes Risiko væsentlig forøget, kan Assurandørerne kræve, at den aftalte Præmie forhøjes i Overensstemmelse med de Præmier, som fastsættes af Foreningen af danske Søassurandører. Forhøjelsen finder dog kun Sted, hvis Skibet afsejler senere end 10 Dage efter Udløbet af den til Assurandørerne opgivne Afsejlingsdag.

Rederiet kan inden 3 Dage efter at have modtaget Meddelelse om Præmieforhøjelsen hæve Forsikringen, dersom Præmieforhøjelsen er væsentlig. Hæves Forsikringen, og har Assurandørerne allerede løbet nogen Risiko, har de Ret til en passende Præmie herfor. Reglerne om Fareforøgelse i Konventionens Kap. XII bliver uforandret.

S A G R E G I S T E R

A.

	Side
<i>Aarsager, flere, til en Skade</i> — § 50 Note 1	52
<i>Aarsforsikring, se Tidsforsikring.</i>	
<i>Abandonerklæring</i> — § 72 Note 3	72
<i>Afbrydelse af Transporten</i> (Vareforsikring) — § 186	160 f.
<i>Afdrag nyt for gammelt</i> — § 154	131 ff.
tages ikke i Betragtning ved Kondemnation — § 129	115
paa Skib under Bygning — § 175	150
,, Fangstbaade og Fangstredskaber — § 238	188
<i>Afsavn af Skib</i> ved midlertidig Unddragelse som Følge af Beslaglæggelse etc. (Krigsforsikring) — § 166, Klausul Nr. 130 (2)	145, 232
<i>Afstandsfragt</i> (Distancefragt) — § 72 Note 3, § 215 Note 1	73, 178 f.
<i>Aftalens Indgaaelse</i> — § 31 Note 1, § 39 Note 3	34, 40
<i>Aftalens Ophør, se Ophør, Forsikringsaftalens.</i>	
<i>Afviqelse, se Deviation.</i>	
<i>Afværgelse af Skade, se Forsikredes Pligter i Havaritilfælde og Omkostninger og Opofrelser.</i>	
<i>Agent, Assurandørens, Betydningen af hans Viden</i> — § 27 Note 1	32
Forsikringstagerens, <i>se Fuldmægtig.</i>	
<i>Alder, Skade som Følge af</i> — § 121	110
<i>Aldersafdrag, se Afdrag nyt for gammelt.</i>	
<i>Aldersberegning</i> ved Afdrag nyt for gammelt — § 154 III	135
<i>Almindelig Brug, Skade ved</i> — § 122	111
<i>Almindeligt Havari, se Havari grosse.</i>	
<i>Ammunition</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring —	
Varepolicens § 12	221
Transport af — § 167	145
<i>Andet Skib</i> end angivet, Transport med (Vareforsikring), <i>se Forandring af Skib.</i>	
<i>Anker og Ankerkæde, Afdrag nyt for gammelt</i> — § 154 I C 2	133
henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Anmeldelse om Havari</i> — § 77	77 f.

	Side
<i>Ansvar, Assurandørens</i> — §§ 50—74	50 ff.
(Se tillige under de enkelte Forsikringsarter.)	
i Almindelighed — § 50	50 ff.
for Havari grosse etc. — §§ 51—55	52 ff.
(Se endvidere <i>Havari grosse</i> .)	
„ Omkostninger og Opofrelser — §§ 56—60	58 ff.
Begrænsning til Forsikringssummen og Undtagelser herfra —	
§ 61	62 ff.
Flere Havarier — § 62	64
Begrænsninger i Ansvar, Indtræden i Rettigheder etc. — §§	
63—73	64 ff.
Fordeling af Omkostninger mellem flere Skader etc. — § 74 ...	74
for Krigsfare — §§ 75—76	74 ff.
(Se endvidere <i>Krigsfare</i>).	
<i>Ansvarets Begyndelse og Ophør</i> — §§ 39—41	39 ff.
Begyndelse, naar intet andet bestemt — § 39	39
Betydningen af Begyndelse og Ophør — § 39 Note 1	39 f.
Begyndelse og Ophør ved Tidsforsikring — § 40	41
„ før Forsikringens Tegning — § 28	32
Rejseforsikring af Kasko — § 110	101 f.
Krigsforsikring — Klausul Nr. 130 (6) ...	233
„ „ Kaskointeresse — § 169, jfr. § 110 146, jfr.	101 f.
Forsikring af Skib under Bygning — § 174	149
Vareforsikring — § 181	155 f.
Krigsforsikring — Klausul Nr. 112—113 (e)	231
Land- eller Lufttransport — § 181 Note 9	156
Forsikring af Ladningsinteresse — § 202, jfr. § 181 ... 171, jfr.	155 f.
„ „ Rejsefragt — §§ 205—206	174 f.
„ „ Fragtinteresse — § 222, jfr. § 110	181, jfr. 101 f.
„ „ Udredning — § 225, jfr. § 110	183, jfr. 101 f.
„ „ Fangst og Fangstudrustning — § 234	186 f.
„ „ Havaripenge etc. — § 242	190
Ophør i Utide:	
Manglende Præmiebetaling — § 34	36 f.
Farcforøgelse — § 42	43
Deviation — § 47	46
Forandring af Skib — § 182	156
(Se endvidere <i>Ophør</i> , Forsikringsaftalens og <i>Opsigelse</i>).	
Ansvarets Vedvaren:	
naar Skibet er paa Søen etc. — § 41	41
„ „ „ usødygtigt — § 111	103
„ „ „ under Reparation — § 111 Note 3	103
trods manglende Præmiebetaling — § 112	104
medens Totaltabsfrister løber — § 136	120 f.
ved Forsikring af Skib under Bygning — § 174	149

	Side
<i>Ansvarsforsikring</i> , Forsikringsaftalelovens Regler om — § 1 Note 1 ...	13
Reders, se <i>Protection Club</i> .	
<i>Antikviteter</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Forsikringen — § 177	151
Erstatningsbetingelserne ved Forsikring af — Varepolicens	
§§ 3 b, 4 og 5 c	219 ff.
<i>Arrest</i> , Kreditorers, se <i>Retsforfølgning</i> .	
af Regering eller Øvrighed, se <i>Beslaglæggelse</i> .	
<i>Assistance</i> , <i>Mandskabets</i> , ved Reparation (Sejlskibspolicens § 4) —	
§ 147 Note 3	128
<i>Assurancecertifikat</i> — § 31 Note 2	34 f.
<i>Assurandørens Ansvar</i> , se <i>Ansvar</i> , <i>Assurandørens</i> .	
<i>Au premier risque</i> — § 11 Note 2	21
<i>Auktion</i> , Bortsalg af beskadigede Varer ved — § 189	162 f.
Forsikring af Ladningsinteresse — § 202	171 f.
Omkostninger ved — § 194 Note 3	166
<i>Avance</i> , 10 pCt., indbefattes i Forsikringsværdien af Varer — § 178	152 f.
(Se endvidere <i>Ladningsinteresse</i>).	

B.

<i>Baade</i> , Erstatning for — § 156	138
henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Bailee Klausul</i> — § 71 Note 6	72
<i>Ballastet Skib</i> , Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade —	
§ 160 Note 7	140
Havari grosse — § 165	144
<i>Ballastrejse</i> , Fragt under — § 160 Note 7, § 205 Note 2 ...	140, 175
<i>Bedding</i> , Forsikring af Skib paa — § 2, §§ 172—175	14, 148 f.
(Se iøvrigt <i>Skib under Bygning</i>).	
Skade paa (Forsikring af Skib under Bygning) — § 175 Note 1	150
<i>Beddingsomkostninger</i> , se <i>Dokningsomkostninger</i> .	
<i>Befragters Interesse</i> — § 222 Note 1	182
<i>Befragters Rejsefragt</i>	173
<i>Begrænsning af Skade</i> , se <i>Forsikredes Pligter i Havaritilfælde</i> og <i>Omkostninger og Opofrelser</i> .	
<i>Begyndelse</i> , se <i>Answarets Begyndelse og Ophør</i> .	
<i>Behold</i> , hvad der er i, af den forsikrede Genstand ved Totaltab, se	
<i>Provenu</i> .	
<i>Beholden Ankomst, Paa</i> — § 245	191 f.
<i>Beholden Fart, Paa</i> — § 245	191 f.
<i>Bemanding, utilstrækkelig</i> (Usødygtighed) — § 114	105 f.
<i>Benefit of Insurance</i> — § 71 Note 6	72
<i>Beregning af Erstatning</i> , se <i>Erstatningens Beregning og Udbetaling</i> .	
<i>Besejling</i> (Fartomraade) — § 47	47 ff.
krigsførende og neutrale Magters Forbud mod — § 76 Note 2	77

	Side
<i>Besigtelse</i> , retslig og anden officiel — § 129 Note 7	117
ved Kondemnation af Skib — § 129	115 ff.
af partiel Skade paa Skib — § 137	121
„ beskadigede Varer — §§ 187—189	161 f.
„ „ Udredningsgenstande — § 230	185
„ beskadiget Fangst eller Fangstudrustning — § 235, jfr. § 230	187, jfr. 185
Omkostninger ved — § 60	61 f.
kan omfattes af Udtrykket „Skade paa“ en Genstand — § 107 Note 3	100
ved undtagne Skader — § 155 Note 1	136
Varsling af Assurandøren til — § 80	80
<i>Beskadigede Varer</i> , Forsikring af — § 253 Note 1	197
<i>Beskadigelse</i> af Varer, hvad der forstaas ved — § 252 Note 3 ...	196
<i>Fri for, se Fri for Beskadigelse.</i>	
Fragttab som Følge af — § 209	176 f.
<i>Beskydning</i> maa ligestilles med Ild, Eksplosion etc. — § 155 Note 3	137
<i>Beslaglæggelse</i> — § 50 Note 1	51
paa Grund af Toldsvig etc., se <i>Toldsvig etc.</i>	
af Skib — § 126 Nr. 4, § 132	112 f, 119
af Myndighederne i Skibets Hjemland (Krigsforsikring) — Klausul Nr. 130 (5)	233
Erstatning for Afsavn og Udgifter (Krigsforsikring) — § 166, Klausul Nr. 130 (2)	145, 232
af Varer — § 191 Nr. 4, § 192 Nr. 6, Varepolicens § 13	163 ff, 222
Krigsforsikring — Klausul Nr. 112—113 (b)	230
„ Udredningsgenstande — § 226, § 228	183 f, 185
„ Fangst eller Fangstudrustning — § 236	187
<i>Besparelse</i> som Følge af Havari, Fradrag for — § 73, § 208 Note 3	73 f, 176
<i>Besætning, se Fører eller Mandskab etc., Hyre og Kostpenge og Ophold i Land.</i>	
<i>Besætnings Ejendele</i> , Skibets egen, i Sammenstødstilfælde — § 161	141 f.
<i>Bevaring</i> af beskadigede Varer, Forholdsregler til — § 188	161 f.
<i>Bevaringsomkostninger</i> , om de kan henregnes til „Skade paa“ Varer — § 51 Note 14, § 197 Note 1	55, 168
<i>Bevis</i> , tilstrækkeligt — § 81 Note 1	81 f.
<i>Bevisbyrde</i> for Interessens Tilstedeværelse og Omfang — § 8	18
for, at Skaden omfattes af Forsikringen, og for dens Størrelse — § 81 Note 1	81 f.
<i>Bevisligheder</i> , naar Erstatning kræves — §§ 82—83	82 f.
Udlevering af, til Assurandøren, naar denne indtræder i Ret til Provenu — § 72	72
<i>Bjergeløn</i> , Erstatning for, udover Forsikringssummen — § 61 Note 4	63

	Side
Skade godtgjort gennem — § 119	109
allerede paaløben, medregnes ikke ved Kondemnation — § 129	
Note 6	116
for ballastet Skib — § 165	144
Vedtagelse om Kaskointeresse-Forsikrings Deltagelse —	
§ 250	195
<i>Bjergning</i> , Skibets Foretagelse af — § 119	109 f.
af Skib etc., der tilhører samme Ejer — § 123	111
Assurandørens Ret til at forsøge:	
Skib — § 127	113 f.
Kaskointeresse — § 170 Note 2	148
„Kun mod Totalforlis“ etc. — § 245 Note 2	191
Varer — § 192	164 ff.
Ladningsinteresse — § 202	171 f.
<i>Bjergningsskib</i> — § 119	109 f.
<i>Blokade</i> , Omkostninger som Følge af (Krigsforsikring af Varer) —	
Klausul Nr. 112—113 (b)	230
<i>Blokadebrud</i> — § 167	145 f.
<i>Bomuld</i> — Varepolicens § 2 b, § 5 b	218, 220
<i>Borgerlige Uroligheder</i> , se <i>Oprør</i> .	
<i>Borteblevet Skib</i> — § 130	117 f.
Varer i — § 192 Nr. 4	164 f.
<i>Bortfald af Interesse</i> , se <i>Interesse</i> .	
<i>Bortfald af Rejse</i> , se <i>Opgivelse af Rejse</i> .	
<i>Bortsalg af Varer</i> udenfor Bestemmelsesstedet — § 186, § 188, § 192	
Nr. 3	160 f, 161 f, 164 f.
paa Bestemmelsesstedet — § 189	162 f.
<i>Bortskaffelse</i> af ødelagt Ladning — § 191 Note 3	164
<i>Brand</i> , se <i>Ild eller Eksplosion</i> .	
<i>Brandfarlige Ladninger</i> — Dampskibspolicen II a, Sejlskibs-	
policen II c	204, 212
<i>Brandfarlige Stoffer</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsik-	
ring — § 177	151 f.
<i>Brandforsikring</i> , Forsikringsaftalelovens Regler om — § 1 Note 1 ...	13
<i>Brug</i> , almindelig, Skade ved — § 122	111
<i>Brugsværdi</i> , Forringelse af Skibets — § 139 Note 7, § 140	
Note 2	123, 124
<i>Bruttofragt</i> , se <i>Fragt</i> .	
<i>Bruttoværdi</i> af Varer i beskadiget og ubeskadiget Stand — § 189,	
§ 194	162 f, 166
<i>Brækage</i> , ordinær — § 185	159
Inclusive — Klausul Nr. 107	228
<i>Bugsering</i> , Skibets Benyttelse til — § 119 Note 4	109 f.
<i>Bundmaling</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I D 1	133
ved Forsikring af Skib under Bygning — § 175	150

	Side
<i>Byggekontraktsum</i> (Skib under Bygning) — § 172 Note 1,	
§ 173	148 f, 149
<i>Bygning, Skib under, se Skib under Bygning.</i>	
<i>Bøder paa Grund af Toldsvig etc.</i> — § 118	108 f.

C.

<i>C & f-Salg</i> (Farens Overgang) — § 176 Note 4	151
<i>Cementering</i> i Jern- eller Staalskibes Skrog, Afdrag nyt for gammelt	
— § 154 I A 1 b	131
<i>Cementvask</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I D 2	133
<i>Certifikat</i> (Assurancecertifikat) — § 31 Note 2	34, 35
<i>Cif-Salg</i> (Farens Overgang) — § 176 Note 4	151
<i>Co-Assurance</i> — § 11 Note 1	20
Forsikredes Meddelelser til Assurandørerne — § 77 Note 3 ...	78
<i>Cover Note</i> — § 31 Note 2	34
<i>Cross Liability</i> — § 160 Note 1	140

D.

<i>Dampskibspolice</i>	200 ff.
<i>Daiver</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Datoklausul</i> — § 28 Note 2, § 202 Note 3	32, 172
<i>Definitioner</i> (Betydningen af visse Udtryk i Konventionen) — §§ 107	
—108	99 f.
<i>Delvis Forsikring</i> — § 11 Note 1	20
<i>Delvist Totaltab, se Totaltab.</i>	
<i>Deponering af Erstatning, til Frigørelse</i> — § 90 Note 6, § 248	
Note 1—2	88, 194
<i>Depositum, Meddelelse til Assurandøren om</i> — § 77	77 f.
for Havari grosse Bidrag, Vareforsikring — § 198	168 f.
<i>Deviation</i> — § 47	46 ff.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 98 Nr. 3	92
der udelukker Ret til Havari grosse Fordeling eller Bidrag —	
§ 52	55 ff.
manglende Klausul om Ret til — § 52 Note 6	56
fra særlig foreskreven Rute ved Krigsforsikring af Varer —	
Klausul Nr. 112—113 (f)	231
<i>Diligenspligt, se Forsikredes Pligter i Havaritilfælde.</i>	
<i>Dirt Money</i> (Tillæg for Losning af beskadiget Ladning), se <i>Losnings-</i>	
<i>omkostninger.</i>	
<i>Dispache.</i>	
Havari grosse Dispache, se <i>Havari grosse.</i>	
Partikulær Dispache — § 83	82 f.
Omkostninger ved — § 60	61

	Side
<i>Dispachør</i> , Erstatningsberegning ved — § 83	82 f.
Forskudsberegning ved — § 89	86
Besikkelse og Virksomhed, Afgørelser — § 83 Note 3	83
<i>Distancefragt</i> — § 72 Note 3, § 215 Note 1	73, 178 f.
<i>Dobbeltforsikring</i> — §§ 15—18	22 ff.
Definition — § 15	22 f.
i svigagtig Hensigt — § 16	23 f.
uden svigagtig Hensigt — § 17	24 f.
Fjernelse af — § 18	25 f.
<i>Dobbelt Takst Klausul</i> — § 10 Note 2	19
<i>Dokningsomkostninger.</i>	
Doksætning og Dokleje, Afdrag som de paagældende Reparationer — § 154 III	134
Fordeling mellem Assurandøren og den Forsikrede — § 151 ...	129 f.
medregnes ved Kondemnation, hvis endnu ikke paaløbne — § 129	115 ff.
ved Dokning for Tilbud — § 143	125 f.
<i>Dokumenter</i> vedrørende Skib og Ladning, manglende, (Usødygtighed) — § 114	105 f.
Forsikredes Udlevering af, se <i>Bevisligheder</i> .	
<i>Dual Valuation</i> (Dobbelt Takst Klausul) — § 10 Note 2	19
<i>Dyr</i> , levende, omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151
Erstatningsbetingelserne ved Forsikring af — Varepolicens § 3 c	219
<i>Dyrs Død</i> — § 185 Note 3	159
<i>Dæk</i> , Udredningsgenstande paa — § 227	184
<i>Dækslast</i> , ved Vareforsikring — § 183	157 f.
Medforsikring af Dækslastrisiko — Klausul Nr. 103, 116, 119	228, 232
Fragttab ved Tab eller Beskadigelse af — § 212	177 f.

E.

<i>Egen Beskaffenhed</i> , Skade som Følge af Varens — § 185	159 f.
<i>Egen Skyld</i> , den Forsikredes, se <i>Foraarsagelse af Forsikringsbegivenheden</i> .	
<i>Eget Lands Regering eller Øvrighed</i> , Foranstaltninger af:	
Kaskoforsikring — § 132 Note 1, Klausul Nr. 130 (5)	119, 233
Vareforsikring — § 192 Note 10, Klausul Nr. 112—113 (b)	165, 230
<i>Ejerskifte</i> af Skib, Forsikringens Ophør ved — § 113	104
inden Reparation — § 139	122 f.
Hyre og Kostpenge — § 147 Note 3	128

	Side
<i>Ekspllosion</i> , se <i>Ild eller Ekspllosion</i> .	
<i>Eksplosive Ladninger</i> — Dampskibspolicen II a, Sejlskibspolicen II c	204, 212
<i>Eksplosive Stoffer</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151 f.
<i>Ekspropriation</i> , se <i>Beslaglæggelse</i> .	
<i>Ekstraophold</i> , se <i>Forlængelse af eller Ophold under Rejsen</i> .	
<i>Elektricitet</i> , Anlæg til Frembringelse af, henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Emballage</i> , Skade paa — § 195	167
mangelfuld — § 184	158 f.
<i>Embargo</i> , se <i>Beslaglæggelse</i> .	
<i>Erstatning fra Trediemand</i> , se <i>Trediemand, Krav mod og Indtræden</i> .	
<i>Erstatning til Trediemand</i> , se <i>Trediemand, Krav fra og Sammenstød</i> .	
<i>Erstatningens Beregning og Udbetaling</i> — §§ 81—92	81 ff.
Forsikredes Bevisbyrde — § 81	81 f.
Oplysninger og Bevisligheder — § 82	82
Generalregning — § 83	82 f.
Opgørelse ved Dispachør — § 83	82 f.
Erstatning for eller som for Totaltab — § 84	83 f.
Erstatning for partiel Skade i Stedet for Erstatning som for Totaltab — § 85	84
Modregning af endnu ikke forfalden Præmie — § 86	84
Omregning fra anden Mønt — § 87	84 f.
Rente af Udlæg — § 88	85 f.
Forskud — § 89	86 f.
Forfaldstid — § 90	87 f.
Forevisning og Tilbagelevering af Policen ved Erstatningsudbetaling, Kvittering, Udbetaling til Policens Ihænde-haver — § 91	88 f.
Ihænde-haverens Legitimation ved Vareforsikring — § 199 ...	169 f.
Forsikringstagerens Legitimation ved Forsikring for fremmed Regning — § 100	94 f.
Forsikredes Svig eller Forsømmelse — § 92	89 f.
Modregning ved Forsikring for fremmed Regning — § 101 ...	95
Erstatningsberegning ved partiel Skade paa Skib — § 139 ...	122 f.
Afdrag nyt for gammelt — § 154	131 f.
Erstatningsberegning ved partiel Skade paa Varer — § 194 ...	166 f.
„ „ Tab eller Beskadigelse af Udredningsgenstande — § 231	185
„ „ Tab eller Beskadigelse af Fangst eller Fangstudrustning — §§ 237—238 ...	187 f.
<i>Etiketter</i> , Tab eller Beskadigelse af — § 195 Note 2	167
<i>Europæisk Fart</i> — Dampskibspolicen I A, Sejlskibspolicen I A a	203, 210

F.

<i>Fakturabeløbet</i> lægges til Grund for Varens Forsikringsværdi — § 178	152 f.
<i>Fallit</i> , Assurandørens — § 102, § 104	95 f, 96 f.
<i>Fangst og Fangstudrustning</i> , Forsikring af — §§ 232—238	186 ff.
Forsikringens Omfang — § 232	186
Forsikringsværdien af Fangst — § 233	186
Forsikringens Varighed — § 234	186 f.
Tilsvarende Anvendelse af Bestemmelser for Kaskoforsikring, Vareforsikring og Forsikring af Udredning — §§ 235, 238	187, 188
Erstatningsbetingelser — § 236	187
Erstatningsberegning for Fangst — § 237	187 f.
Erstatning for Fangstudrustning — § 238	188
<i>Fareforøgelse</i> — §§ 42—46	43 ff.
Almindelig Regel — § 42	43 f.
fremkaldt af den Forsikredes Folk — § 42 Note 1	43 f.
Undladelse af Oplysning om — § 43	44 f.
Opsigelse paa Grund af — § 44	45
Betingelser for, at Assurandøren kan paaberaabe sig — §§ 45—46	45 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 98 Nr. 1—2	92
inden Afsejlingen (Kaskoforsikring mod Krigsfare) — Klausul Nr. 130 (7)	233
<i>Farens Overgang</i> til Køber etc. (Varer) — § 176	150 f.
<i>Farer</i> , hvilke, omfatter Forsikringen — § 2, § 50 Note 1	13 f, 51 f.
<i>Farlige Ladninger</i> — § 49 Note 2, Dampskibspolicen II a, Sejlskibspolicen II c	50, 204, 212
<i>Fartomraade</i> — § 47, Dampskibspolicen I, Sejlskibspolicen I	47 ff, 203, 210
<i>Fast Inventar</i> , se <i>Inventar</i> .	
<i>Fejl eller Forsømmelse</i> af Skibets Fører eller Mandskab etc, se <i>Fører eller Mandskab etc</i> .	
<i>Fisk og Skaldyr</i> , levende, omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151
Erstatningsbetingelserne — Varepolicens §§ 3d, 4 og 5c	219 f.
Fragttab ved Beskadigelse af levende Fisk — § 209 Note 4	177
<i>Fiskeredskaber</i> omfattes ikke af Kaskoforsikring — § 109 Note 5	101
(Se iøvrigt <i>Fangst og Fangstudrustning</i>).	
<i>Fjernelse</i> af Vrag, se <i>Vrag</i> .	
af ødelagt Ladning — § 191 Note 3	164
<i>Flaadning</i> , nødvendig eller sædvanlig paa Afskibnings- eller Bestemmellessted omfattes af Vareforsikring — § 181	155 f.
<i>Flere Aarsager</i> til en Skade — § 50 Note 1	52

	Side
<i>Flere Assurandører, se Co-Assurance.</i>	
<i>Flere Havarier</i> i Løbet af Forsikringstiden — § 62	64
<i>Flere Rejser, Forsikring for</i> — § 110, § 206	102, 175
<i>Flere Varepartier, Forsikring, der omfatter</i> — § 180	154
<i>Flytning af havareret Skib</i> — § 126 Nr. 3	112
Assurandørens Ret til, i Kondemnationstilfælde — § 129 ...	115 ff.
Kaskointeresse-Forsikring — § 170 Note 2	148
„Kun mod Totalforlis“ etc. — § 245 Note 2	191
(Se endvidere <i>Forsejlingsomkostninger</i>).	
<i>Flytning af Ladning etc. for Reparation, se Tilkomstarbejder.</i>	
<i>Fob-Salg</i> (Farens Overgang) — § 176 Note 4	151
<i>Folk, den Forsikredes, deres Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed</i>	
— § 67 Note 1	67
deres Fremkaldelse af Fareforøgelse — § 42 Note 1	43 f.
,, Forsømmelse af Pligter i Havaritilfælde — § 77 Note 5,	
§ 78 Note 6	78, 79
(Se endvidere <i>Fuldmægtig og Fører eller Mandskab etc.</i>)	
<i>Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed, den Forsikredes</i> — §§ 67—69	66 ff.
Forsikringstagerens, ved Forsikring for fremmed Regning — § 98	
Nr. 5	93
den Forsikredes Folks — § 67 Note 1	67
Førers, Mandskabs etc. — § 70	69 f.
<i>Forandring af Rejsen, se Deviation.</i>	
<i>Forandring af Risiko, se Fareforøgelse.</i>	
<i>Forandring af Skib</i> (Vareforsikring) — § 182	156 f.
Forsendelse med Skib af anden Nationalitet (Krigsforsikring) —	
Klausul Nr. 112—113 (f)	231
<i>Forbehold, Udbetaling af Erstatning eller Kvittering for, uden</i> — § 91	
Note 4	89
<i>Fordeling af Omkostninger</i> — § 74	74
Dokomkostninger etc. — § 151	129 f.
<i>Fordringer, Forsikring af, se Havaripenge, Krav for Leveringer til</i>	
<i>Skib og andre Fordringer.</i>	
<i>Fordærv, indre</i> — § 185	159 f.
<i>Foreløbig Police</i> — § 31 Note 2	34
<i>Forfaldstid for Præmie</i> — § 33	36
for Erstatning og Forskud — § 90	87 f.
<i>Forhaling eller Udsættelse af Rejsen</i> — § 48	49
<i>Forhaling af Skib til Værft eller Dok, Omkostninger ved</i> — § 146,	
§ 151 Note 1	127, 130
intet Afdrag paa — § 154 III	134
<i>Forladt Skib</i> — § 131	118
Varer i — § 192 Nr. 5	164 f.
<i>Forlængelse af Forsikring</i> (Answarets Vedvaren), se <i>Answarets Begyn-</i>	
<i>delse og Ophør.</i>	16*

	Side
<i>Forlængelse af eller Ophold under Rejsen, Skade som Følge af —</i>	
§ 185, § 252, Varepolicens § 14 e	159 f, 196, 222
ved Krigsforsikring af Varer — Klausul Nr. 112—113 (c) ...	230
,, Fragtforsikring — § 209	176 f.
<i>Fornyelse af Jern- eller Staaldele, se Jern- eller Staaldele.</i>	
<i>Fornyelsesafdrag — § 154 ... ..</i>	131 ff.
<i>Fornyelsespræmie, se Præmie.</i>	
<i>Forplantet Kollision — § 162 Note 2 ... ..</i>	142
<i>Forsejlingsomkostninger — § 144, § 138 Note 3 ... ..</i>	126, 122
medregnes ved Kondemnation, hvis endnu ikke paaløbne —	
§ 129	115 ff.
<i>Forsikrede en anden end Forsikringstageren, se Fremmed Regning.</i>	
<i>Forsikredes egen Skyld, se Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed.</i>	
<i>Forsikredes Folk, se Folk, Fuldmægtig og Fører eller Mandskab etc.</i>	
<i>Forsikredes Pligter i Havaritilfælde — §§ 77—80 ... ..</i>	77 ff.
Forsikringstagerens Pligter ved Forsikring for fremmed Regning	
— § 98 Nr. 6	93
Forsikredes Folk — § 77 Note 5, § 78 Note 6	78, 79
Meddelelse om Havari — § 77	77 f.
Afværgelse eller Begrænsning af Skade — § 78	78 ff.
ved Vareforsikring mod Krigsfare, naar Forsikredes eller Skibets	
Hjemland kommer i Krig — § 201	171
Omkostninger ved Tilvejebringelse af Penge eller Sikkerheds-	
stillelse — § 79	80
Varsling til Søforklaring og Besigtelse — § 80	80
<i>Forsikredes Pligter ved Erstatningsopgørelse, se Erstatningens Bereg-</i>	
<i>ning og Udbetaling.</i>	
<i>Forsikring for fremmed Regning, se Fremmed Regning.</i>	
<i>Forsikringens Begyndelse og Ophør, se Ansvarets Begyndelse og Op-</i>	
<i>hør, Ophør, Forsikringsaftalens, og Opsigelse.</i>	
<i>Forsikringsaftaleloven, dens Forhold til Konventionen — § 1 Note 1</i>	13
fravigelige Bestemmelser i — § 1	13
tvingende Bestemmelser i — § 1 Note 1	13
<i>Forsikringsaftalen uforbindende for Assurandøren, se Uforbindende</i>	
<i>for Assurandøren.</i>	
<i>Forsikringsaftalens Indgaaelse — § 31 Note 1, § 39 Note 3 ...</i>	34, 40
<i>Forsikringsaftalens Ophør, se Ophør, Forsikringsaftalens.</i>	
<i>Forsikringsbegivenhed, Foraarsagelse af, se Foraarsagelse af Forsik-</i>	
<i>ringsbegivenhed.</i>	
<i>Forsikringskontrakt (Generalpolice) — § 200 ... ..</i>	170
<i>Forsikringssum — § 9 Note 1 ... ..</i>	19
som Maksimum for Erstatning — § 61	62 ff.
kan overskrides ved flere Havarier — § 62	64
Udbetaling i Totaltabstilfælde — § 84	83 f.

	Side
Assurandørens Ret til at befri sig for Ansvar ved Udbetaling af Forsikringssummen etc. (Vareforsikring) — § 190	163
<i>Forsikringstageren en anden end den Forsikrede, se Fremmed Regning.</i>	
<i>Forsikringstid</i> — §§ 39—41	39 ff.
(Se iøvrigt <i>Answarets Begyndelse og Ophør</i>).	
<i>Forsikringsvirksomhed, Assurandørens Tab af Retten til</i> — § 103, § 104	96 f.
<i>Forsikringsværdi</i> — § 9	18
Skib under Bygning — § 172	143 f.
Varer — § 178	152 f.
Rejsefragt — § 204	173 f.
Tidsfragt — § 219	180
Fangst — § 233	186
Havaripenge, Fordringer — § 240	189
<i>Forsinkelse, Forøgelse af sædvanlige Omkostninger som Følge af</i> — § 63	64
<i>Forskrifter, krigsførende eller neutrale Magters, i Anledning af Krig</i> — § 76	77
(Se endvidere <i>Sikkerhedsforholdsregler, Sikkerhedsforskrifter</i>).	
<i>Forskud paa Erstatning for Udgifter</i> — § 89	86 f.
den Forsikrede ingen Ret til Forskud paa andet end Udgifter — § 89 Note 1	87
Assurandørens Indtræden i Krav mod Trediemand ved Betaling af — § 71 Note 4	71
<i>Forsætlig Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed, se Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed.</i>	
<i>Fortjeneste som Følge af Havari, Fradrag for, i Erstatningen</i> — § 73, § 208 Note 3	73 f, 176
<i>Forudbetalt Fragt, se Fragt.</i>	
<i>Forventet Handelsfordel, se Avance og Ladningsinteresse.</i>	
<i>Forældelse af Krav ifølge Forsikringsaftale</i> — § 105	97 f.
<i>Forøgelse af Omkostninger</i> — § 50 Note 1	51
som Følge af Forsinkelse — § 63	64 f.
<i>Forøget Værdi og/eller Interesse, se Ladningsinteresse.</i>	
<i>Fradrag nyt for gammelt, se Afdrag nyt for gammelt.</i>	
for Besparelse eller Fortjeneste ved Havari — § 73, § 208 Note 3	73 f, 176
<i>Fradragsfranchise, se Franchise.</i>	
<i>Fragt, Fordeling over Skib og Fragt af Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade</i> — § 160	139 ff.
Betydning af „Bruttofragt“ (Passagerpenge, forudbetalt Fragt, Net Charter, Tidsfragt) — § 160 Note 10	141

	Side
endeligt forudbetalt eller garanteret, indbefattes i Forsikringsværdien for Varer — § 178	152 f.
Told og andre Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, Forsikring af — § 179, § 196	153 f, 167
Forsikring af — §§ 204—221	173 ff.
Fragt og/eller Fragtinteresse-Policen	223 ff.
Reders Rejsefragt — §§ 204—218	173 ff.
Forsikringsværdi (Bruttofragt, Passagerpenge, endeligt forudbetalt og garanteret Fragt, Net Charter) — § 204	173 f.
Forsikringens Varighed — § 205, § 206 Note 1	174 f.
Forsikring paa Tid eller for flere Rejser — § 206	175
Tilsvarende Anvendelse af Undtagelsesregler etc. i Kasko- og Vareforsikring — § 207	175
Erstatning af Fragttab — § 208	175 f.
Omregningskurs — § 87 Note 1	85
Ingen Rente — § 88 Note 1	86
Fragttab ved Beskadigelse af Varer — § 209	176 f.
„ „ Udlevering udenfor Bestemmelsesstedet — § 210	177
„ „ Tyveri — § 211	177
„ „ Tab eller Beskadigelse af Dækslast — § 212	177 f.
„ „ Beslaglæggelse eller Konfiskation paa Grund af Toldsvig etc. — § 213	178
Erstatning i Tilfælde af præsumptivt Totaltab af Skib eller Varer — § 214	178
Fremsendelsesomkostninger — § 215	178 f.
Forøgede Losningsomkostninger — § 216	179
Erstatning til Trediemand for Sammenstødsskade — § 217	179 f.
Passagerpenge — § 204, § 218	173, 180
Reders Tidsfragt — §§ 219—221	180 f.
Forsikringsværdi — § 219	180
Erstatningsbetingelser etc. — §§ 220—221	180 f.
Bidrag til Havari grosse — § 221 Note 4	181
Befragters Rejsefragt ved Underbortfragtning	173
<i>Fragtforskud</i> (Forudbetalt Fragt), se <i>Fragt</i> .	
<i>Fragt og/eller Fragtinteresse</i> , Forsikring af — § 256	199
Policen	223 ff.
<i>Fragtinteresse</i> , Forsikring af — §§ 222—223	181 ff.
Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen	223 ff.
Definition af Fragtinteresse — § 222 Note 1	181 f.
Tilsvarende Anvendelse af Bestemmelser for Kaskoforsikring — § 222	181
Erstatningsbetingelserne — § 223	182 f.
Tab af Skibet ved Retsforfølgning — § 223 Note 1	182
Fradrag for Udredning i Erstatning — § 223 Note 1	182

	Side
Assurandøren ingen Ret til Indtræden i Havari grosse Godtgørelse eller Erstatning fra Trediemand for Tab af Skibet eller i Provenu — § 223 Note 3	182 f.
<i>Franchise</i> , Virkningen af, ved Opofrelser — § 56 Note 2	58 f.
ved Erstatning fra Trediemand — § 71 Note 1 og 3	70 f.
„ Dobbeltforsikring — § 17 Note 2	24
for Skade paa Skibsinventar — § 157	138
der indbefatter ordinært Svind, Lækage etc. — § 180 Note 4, Klausul Nr. 106	154 f, 228
Fradragsfranchiser: Kaskoforsikring — § 157, §§ 246—247	138, 192 f.
Vareforsikring — § 255, Klausul Nr. 106	198 f, 228
Minimumsfranchiser: Vareforsikring — § 254	197 f.
Varepolicens §§ 2 og 5 b	218, 220
Klausul Nr. 100—102, 105	227, 228
<i>Franco</i> , Varer solgt (Farens Overgang) — § 176 Note 4	151
<i>Fraskrivelse</i> af Ret til Erstatning fra Trediemand — § 71	70 ff.
<i>Fravigelige Bestemmelser</i> i Forsikringsaftaleloven — § 1	13
<i>Fremmed Flag</i> , Skib under — § 2 Note 1	14
<i>Fremmed Magts Beslaglæggelse etc.</i> , se <i>Beslaglæggelse</i> .	
<i>Fremmed Mønt</i> , Omregning fra — § 87	84 f.
<i>Fremmed Regning</i> , Forsikring for — § 4, §§ 93—101	15, 90 ff.
Forsikredes Forhold med Hensyn til manglende Interesse og Bortfald af Interesse — § 93	90
Over- eller Dobbeltforsikring — § 94	90 f.
Oplysningspligt — § 95	91
Forsikring tegnet uden den Forsikredes Vidende — § 96 ...	91 f.
naar Ansaret skal begynde før Forsikringens Tegning — § 97	92
Virkningen af Forsikringstagerens Forhold, naar den forsikrede Genstand er i hans Varetægt — § 98	92 f.
Forsikringstagerens Legitimation til Opsigelse af, Aftaler om og Modtagelse af Meddelelser vedrørende Forsikringen — § 99	94
Den Forsikredes Ret til Erstatningen og Forsikringstagerens Legitimation til Forhandling om og Modtagelse af den — § 100	94 f.
Modregning af Krav mod Forsikringstageren — § 101	95
<i>Fremsendelse af Varer</i> til Bestemmelsesstedet efter Transportens Afbrydelse: Vareforsikring — § 186	160 f.
Fragtforsikring — § 215	178 f.
<i>Fremtidig Fragt</i> — § 206 Note 1, § 222 Note 1	175, 181 f.
<i>Fremtidig Interesse</i> — § 6	17
<i>Fri for Beskadigelse</i> (Vareforsikring) — § 253	197
<i>Fri for Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision</i> (Vareforsikring) — § 252	195 f.
<i>Fri for de første × pCt. Beskadigelse</i> (Vareforsikring) — § 255	198 f.

	Side
<i>Fri for de første</i> × pCt. <i>Lækage, hvert Fad en Serie</i> — Klausul Nr. 106	228
<i>Fri for de første</i> × pCt. <i>Skade</i> (Kaskoforsikring) — § 246	192 f.
<i>Fri for</i> × pCt. <i>af Skaden</i> (Kaskoforsikring) — § 247	193
<i>Fri for</i> × pCt. <i>Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision</i> (Vareforsikring) — § 254, Klausul Nr. 100—102	197 f., 227
<i>Fri for</i> × pCt. <i>Lækage</i> — Klausul Nr. 105	228
<i>Frigørelse</i> , Assurandørens, ved Erstatningsudbetaling — § 91, § 90 Note 6, § 248 Note 1—2	88 f., 194
ved Forsikring for fremmed Regning — § 100	94 f.
„ Vareforsikring — § 199	169
<i>Frit</i> , Varer solgt (Farens Overgang) — § 176 Note 4	151
<i>Frustration</i> (Bortfald eller Opgivelse af Rejse) — Klausul Nr. 112 og 113 (c)	230
<i>Fuldmægtig</i> , Forsikring tegnet ved — § 4 Note 1	15
hans Oplysningspligt — § 30	33
hans Forsømmelser med Hensyn til Havarianmeldelse — § 77 Note 5	78
(Se endvidere <i>Folk.</i>)	
<i>Fører eller Mandskab etc.</i> , Fejl eller Forsømmelse af — § 70	69 f.
der udelukker Ret til Havari grosse Fordeling eller Bidrag — § 52	55 ff.
Erstatning til Trediemand for — § 65 Note 1	65 f.
Toldsvig etc. af, se <i>Toldsvig etc.</i>	
Føreren den Forsikrede selv — § 70 Note 3	69
Førerens Deviation — § 47	46 f.
„ Tilsidesættelse af Krigsforskrifter — § 76	77
„ Forsømmelse af at rapportere Havari — § 77 Note 5	78
„ „ med Hensyn til Sedygtighed — § 114	105 f.
„ Tilsyn med og Mandskabets Assistance ved Reparation (Sejlskibspolice § 4) — § 147 Note 3	128
<i>Første Risiko</i> , Forsikring paa („au premier risque“) — § 11 Note 2	21

G.

<i>Gammelt Materiale</i> , Fradrag for — § 153	131
<i>Garanteret Fragt</i> , se <i>Fragt</i> .	
<i>Garnering</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I A 1 b	131
Sejlskibspolice — § 154 Note 1	136
<i>Garneringsmaatter</i> — § 224	183
<i>Generalpolice</i> — § 200	170
<i>Generalregning</i> — § 83	82 f.
Forsinkelse med Fremsendelse af — § 88, § 92	85 f., 89 f.

	Side
<i>Genforsikring</i> — § 3	15
Oplysning om, at en Forsikring er — § 21 Note 3	27
Omkostninger udover Forsikringssummen — § 61 Note 2	62
<i>Gevinst</i> som Følge af Havari, Fradrag for, i Erstatningen — § 73	73
<i>Gode og onde Tidender</i> , Forsikring paa — § 28 Note 1	32
<i>Gods</i> , Betydning af Udtrykket — § 2 Note 2	14
<i>Groshavari</i> , se <i>Havari grosse</i> .	
<i>Grundstødning</i> , se <i>Stranding</i> , <i>Synken</i> , <i>Kæntring</i> , <i>Grundstødning</i> .	

H.

<i>Haandpumper</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Haandtering</i> af Varer under Lastning og Losning, almindelig, Skade ved — § 185	159
<i>Handelsfordel</i> , se <i>Avance</i> og <i>Ladningsinteresse</i> .	
<i>Harter Act</i> (Forholdet til Havari grosse) — § 52 Note 2	56
<i>Havarianmeldelse</i> — § 77	77 f.
<i>Havaribond</i> (= Havariindestaaelse) — § 77	77 f.
<i>Havari grosse</i> , Assurandørens Ansvar for — §§ 51—55	52 ff.
Egentlige Havari grosse Tilfælde — § 51	52 ff.
Tilfælde, hvor Ret til Havari grosse Fordeling eller Bidrag udelukkes ved særlige Forhold — § 52, § 54	55 ff, 57
Havari-grosse-lignende Tilfælde (Søl. § 218, 2. Stk. etc.) — §§ 53—54	57
Havari grosse Skade erstattes ikke efter Reglerne for partikulært Havari — § 55	57 f.
undtagen ved:	
Totaltab af Skib — § 133	119
Skade paa Varer — § 197	167 f.
Bidragsværdierne tabt eller utilstrækkelige — § 56 Note 1	58
Havari grosse Bidrag udover Forsikringssummen — § 61	62 f.
Kurs ved Omregning af Havari grosse Bidrag — § 87	85
Forskud paa Erstatning for Havari grosse Udgifter — § 89 Note 2	87
Dispache:	
Opgørelsesstedet — § 51 Note 2	53
Reglerne for Opgørelsen — § 51 Note 3 og 5	53 f.
Fejl i Opgørelsen — § 51 Note 3	53
Dispache ikke opgjort — § 51 Note 9, § 52 Note 5	54, 56
Forsikredes Pligt til at varetage Assurandørens Interesse ved Opgørelsen — § 78	79
Fordeling af Havari grosse Bidrag, naar Skibets Bidragsværdi er større end Kaskotaksten — § 163	143

	Side
Vedtagelse om Kaskointeresse-Forsikrings Deltagelse —	
§ 250	195
Havaripenge-Forsikring — § 164	143 f.
Havari grosse for ballastet Skib — § 165	144
Godtgørelse, Assurandørens Indtræden i Ret til, se <i>Indtræden</i> .	
Depositum — § 77, § 198	77 f., 168 f.
<i>Havaripenge</i> , Reders Pligt til at forsikre — § 164	143 f.
<i>Havaripenge</i> , Krav for <i>Leveringer til Skib og andre Fordringer</i> , Forsikring af — §§ 240—244	189 ff.
Police for Havaripenge, Forskud etc.	226
Forsikringsværdi — § 240	189
Havaripengeforsikring gælder i første Række Havari grosse —	
§ 241	189
Forsikringens Varighed — § 242	190
Erstatningsbetingelser — § 243	190
Assurandørens Indtræden i Fordringen — § 244	190 f.
<i>Havarirevers</i> (= Havariiindestaaelse) — § 77	77 f.
<i>Havaritegning</i> (= Havariiindestaaelse) — § 77	77 f.
<i>Havaritillæg</i> ved Losning af beskadiget Last, se <i>Losningsomkostninger</i> .	
<i>Havariudgifter</i> , se <i>Omkostninger og Opofrelser og Forskud</i> .	
<i>Havnearbejde</i> , Søforsikring af — § 2 Note 4	14
<i>Havnerisiko</i> , Tyveri under Forsikring af — § 115 Note 3, § 155	
Note 5	107, 137
<i>Havneudgifter</i> ved Reparation — § 145, § 151 Note 1	127, 130
ved Indhentning af Tilbud — § 143	125 f.
,, Forsejling — § 144	126
intet Afdrag paa — § 154 III	134
<i>Hjemland</i> , Skibets, Foranstaltninger af Myndighederne i, se <i>Eget Lands Regering eller Øvrighed</i> .	
<i>Hjælpemaskineri</i> henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Hovedassurandør</i> (ledende Assurandør), se <i>Co-Assurance</i> .	
<i>Hus til Hus, Fra</i> — Klausul Nr. 108	229
<i>Hyre og Kostpenge</i> under Reparation — § 147	127 f.
under Indhentning af Tilbud — § 143	125
,, Forsejling — § 144	126
,, midlertidig Unddragelse i Krig — § 166	145
intet Afdrag paa — § 154 III	134
I.	
<i>Ihændehavelse</i> af Policen, se <i>Police</i> .	
<i>Ild eller Eksplosion</i> , Skade paa Maskineri eller Inventar ved —	
§ 155—157	136 ff.

	Side
Beskadigelse af Varer ved — § 252, § 254	195 f., 197 f.
Fragttab som Følge af Beskadigelse af Varer ved — § 209 ...	176 f.
Skade vedrørende Udredning ved — § 226	183 f.
” ” Fangst eller Fangstudrustning ved — § 236 ...	187
<i>Imaginær Avance</i> , se <i>Avance</i> og <i>Ladningsinteresse</i> .	
<i>Ind- og Udførselsforbud</i> — § 50 Note 1	51
Skade som Følge af, undtaget ved Krigsforsikring af Varer — Klausul Nr. 112—113 (b)	230
Førers, Mandkabs eller andres Overtrædelse af, se <i>Toldsvig etc.</i>	
<i>Indgaaelse</i> , Forsikringsaftalens — § 31 Note 1, § 39 Note 3 ...	34, 40
<i>Indpakning</i> , utilstrækkelig eller mangelfuld — § 184	158 f.
Skade paa — § 195	167
<i>Indsigelse</i> mod Policens Indhold, Forsikringstagernes — § 31 ...	34
<i>Indtræden</i> , Assurandørens, i den Forsikredes Rettigheder	
ved Underforsikring — § 11	20 f.
i Krav mod Trediemand — § 71	70 ff.
Kaskointeresse — § 170	147 f.
Ladningsinteresse — § 202	172
i hvad der er i Behold i Totaltabstilfælde (Provenu) — § 72 ...	72 f.
Kaskointeresse (ingen Indtræden) — § 170	147 f.
Ladningsinteresse (ingen Indtræden) — § 202	172
i Havari grosse Godtgørelse: Skib — § 133	119
Kaskointeresse — § 170	147 f.
Varer — § 197	167 f.
Ladningsinteresse — § 202	172
i forsikrede Fordringer — § 244	190 f.
<i>Insolvens</i> , Assurandørens — § 102, § 104	95 f., 96 f.
<i>Interesse</i> , lovlig — § 3, § 5	14, 16
hvis Interesse Forsikringen omfatter — § 4	15
Vareforsikring — § 176	150 f.
Trediemands, se <i>Fremmed Regning</i> .	
manglende — § 5	16
ved Forsikring for fremmed Regning — § 93	90
Bortfald af — §§ 6—7	17
ved Forsikring for fremmed Regning — § 93	90
fremtidig — § 6	17
Overgang af — § 6 Note 1	17
(Se iøvrigt <i>Overdragelse</i> .)	
forsikret andetsteds, Oplysning om § 21, § 82	27 f., 82
<i>Interesseforsikring</i> betragtes ofte som takseret — § 10 Note 2 ...	19
deltager ikke i Provenu i Totaltabstilfælde — § 72 Note 1 ...	72
(Se iøvrigt <i>Kaskointeresse</i> , <i>Ladningsinteresse</i> og <i>Fragtinteresse</i> .)	
<i>Inventar</i> omfattes af Kaskoforsikring — § 109	101
hvad der henregnes til — § 158	139

	Side
Assurandøren ingen Ret til Bjergnings- eller Flytningsforsøg — § 170 Note 2	148
Vedtægelse om Deltagelse i Erstatning til Trediemand og Havari grosse Bidrag etc. — §§ 249—250	194 f.
<i>Kausalitetsreglen</i>	
Urigtige eller mangelfulde Oplysninger — § 24 Note 6	30
Fareforøgelse — § 42	43
Deviation — § 47	46
Forsømmelse med Hensyn til Sikkerhedsforholdsregler paalagt i Policen — § 49	49
Overtrædelse af offentlige Myndigheders Sikkerhedsforskrifter — § 116	107
<i>Kedler</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I B 1	132
henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Klasse</i> , naar Skibet trods ufuldstændig Reparation kan beholde sin — § 140	123 f.
<i>Klassifikationsselskaber</i> — § 114 Note 4, § 154 Note 2	105 f, 136
deres Gebyrer for Besigtelse — § 60 Note 2	62
<i>Klausuler</i>	
Kaskoforsikring — §§ 245—248	191 ff.
Kun mod Totalforlis, Paa beholden Ankomst, Paa beholden Fart — § 245	191 f.
Fri for de første × pCt. Skade — § 246	192 f.
Fri for × pCt. af Skaden — § 247	193
Panthavers Interesse — § 248	193 f.
Kaskoforsikring mod Krigsfare — Klausul Nr. 130	232 f.
Forsikring af Kaskointerese — §§ 249—250	194 f.
Deltagelse i Erstatning til Trediemand for Sammenstøds- skade — § 249	194
Deltagelse i Havari grosse Bidrag — § 250	195
Panthavers Interesse — § 251	195
Forsikring af Varer og af Ladningsinteresse — §§ 252—255	195 ff.
Datoklausul — § 28 Note 2	32
Fri for Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stranding, Ild eller Kollision — § 252	195 ff.
Fri for Beskadigelse — § 253	197
Fri for × pCt. Beskadigelse undtagen i Tilfælde af Stran- ding, Ild eller Kollision — § 254	197 f.
Fri for de første × pCt. Beskadigelse — § 255	198 f.
Udvidede Betingelser — Klausul Nr. 100—102	227
” ” , Dækslast — Klausul Nr. 103	228
Dækslast (Trælast) — Klausul Nr. 116	232
” (Kul) — Klausul Nr. 119	232
Tyveri — Klausul Nr. 104	228

	Side
Fri for Lækage — Klausul Nr. 105	228
Fri for de første Lækage, hvert Fad en Serie — Klausul Nr. 106	228
Inclusive Brækage — Klausul Nr. 107	228
Fra Hus til Hus — Klausul Nr. 108	229
Kun mod Totalforlis — Klausul Nr. 109	229
Minefare fra Verdenskrigen 1914—1918 — Klausul Nr. 110	229
Mine- og Torpedofare i Fredstid — Klausul Nr. 111 ...	229 f.
Inkluderung af Krigsfare m. m. — Klausul Nr. 112	230 f.
Forsikring mod Krigsfare — Klausul Nr. 113	231
Oprør etc. — Klausul Nr. 114	232
Forsikring af Fragt	
Fragt og/eller Interesse — § 256	199
<i>Koks</i> , Inkluderung af Dækslastrisiko — Klausul Nr. 119	232
<i>Kollision</i> , se <i>Sammenstød</i> .	
<i>Kondemnation</i> — § 129	115 ff.
paa Strandingsstedet — § 127 Note 1	113 f.
paa Grund af manglende Reparationsmidler — § 129 Note 12	117
<i>Kondemnationstakst</i> — § 129 Note 3	116
<i>Konfiskation</i> — § 50 Note 1	51
paa Grund af Toldsvig etc., se <i>Toldsvig etc.</i>	
<i>Konjunkturtab</i> — § 63	64
<i>Konkurs</i> , Assurandørens — § 102, § 104	95 f., 96 f.
<i>Konstruktions- eller Materialefejl</i> — § 120	110
<i>Konstruktivt Totaltab</i> , se <i>Totaltab</i> .	
<i>Kontrabog</i> ved Generalpolice — § 200 Note 1—2	170
<i>Kontrebande</i> — § 167 Note 3	145
<i>Konventionen af 2. April 1934</i> , dens Tilblivelse	11
dens Omraade — § 1	13
<i>Korn- og Frøsorter</i> lastet løst i Skibet — Dampskibspolice II b, Sejlskibspolice II a	204, 211
<i>Korttidspræmie</i> — § 7 Note 2	17
(Se endvidere <i>Ophør</i> , Forsikringsaftalens, og <i>Opsigelse</i> .)	
<i>Kostpenge</i> , se <i>Hyre og Kostpenge</i> .	
<i>Krav fra Trediemand</i> , se <i>Trediemand</i> , <i>Krav fra</i> .	
<i>Krav mod Trediemand</i> , se <i>Trediemand</i> , <i>Krav mod</i> .	
<i>Kreditorers Retsfølging</i> , se <i>Retsfølging</i> .	
<i>Krig</i> , se <i>Krigsfare</i> .	
<i>Krigsfare</i> , Assurandørens Ansvar for — §§ 75—76	74 ff.
Definition — § 75	74 ff.
undtaget i Policerne — § 75 Note 1	75
Spørgsmaal om et Havari omfattes af Krigsforsikring eller af almindelig Søforsikring — § 75 Note 2	75 f.
Overtrædelse af krigsførende eller neutrale Magters Forskrif-	

	Side
ter — § 76	77
Kaskoforsikring mod — §§ 166—168, Klausul Nr. 130	145 f., 232 f.
Afsavn og Udgifter under midlertidig Unddragelse — § 166	145
Blokadebrud og Transport af Krigsvaaben etc. — § 167 ...	145 f.
Ophør, naar Skibets Hjemland kommer i Krig — § 168 ...	146
Forøgelse af Risikoen inden Afsejlingen — Klausul Nr. 130 (7)	233
Vareforsikring mod — Klausul Nr. 112—113	230 f.
henregnes i Almindelighed ikke til sædvanlig Forsikring — § 178 Note 6	153
Forholdsregler, naar Forsikredes eller Skibets Hjemland kommer i Krig — § 201	171
<i>Krigsfornødenheder</i> til Danmarks Fjender — § 3 Note 1	15
Krigsvaaben, Ammunition etc., Transport af — § 167	145 f.
<i>Krigsførende Magter</i> , se <i>Krigsfare</i> .	
<i>Krigskontrebande</i> — § 167 Note 3	145
<i>Krigslignende Operationer</i> — § 75	74
<i>Krigsvaaben</i> , Transport af — § 167	145 f.
<i>Krydderier</i> — Varepolicens § 2 c, § 5 b	218, 220
<i>Kul</i> , Includering af Dækslastrisiko — Klausul Nr. 119	232
<i>Kul, Olie etc.</i> se <i>Udredning og Udredningsgenstande</i> .	
<i>Kulforbrug</i> og Forbrug af Olie og andre Maskinfornødenheder:	
under Reparation — § 149	128
ved Indhentning af Tilbud — § 143	125 f.
under Forsejling — § 144	126
„ Forhaling — § 146, § 151 Note 1	127, 130
intet Afdrag paa — § 154 III	134
<i>Kun mod Totalforlis</i> , se <i>Totalforlis, Kun mod</i> .	
<i>Kunst- og Museumsgenstande</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af	
Vareforsikring — § 177	151
Erstatningsbetingelserne — Varepolicens §§ 3 b, 4 og 5 c ...	218 ff.
<i>Kurs</i> ved Omregning af Udgifter til Forsikringssummens Mønt — § 87	84 f.
Fragttab — § 87 Note 1	85
<i>Kursgevinst</i> paa Erstatning fra Trediemand — § 71 Note 3	70
paa Provenu — § 72 Note 4	73
som Følge af Havari — § 73 Note 1	73
<i>Kurstab</i> paa Havari grosse Depositum — § 51 Note 10, § 198 Note 3	54, 169
paa Havari grosse Bidrag — § 51 Note 11	54
„ Erstatning fra Trediemand — § 71 Note 3	71
<i>Kvittering</i> for Præmie — § 31 Note 4	35
for Erstatning — § 91	88 f.
<i>Kæntring</i> , se <i>Stranding, Synken, Kæntring, Grundstødning</i> .	
<i>Køleanlæg</i> henregnes til Maskineri — § 158	139

L.

<i>Ladning, Forsikring af, se Vareforsikring.</i>	
Skibets egen, Erstatning i Sammenstødstilfælde — § 161	141 f.
<i>Ladningsdokumenter, manglende (Usødygtighed) — § 114 ... ..</i>	105 f.
<i>Ladningsinteresse, Forsikring af — §§ 202—203 ... ..</i>	171 ff.
Policen — § 202 Note 2	172
Forsikringens Varighed — § 202, jfr. § 181	171, jfr. 155 f.
Erstatningsbetingelserne — § 202 Note 3	172
Assurandørens Indtræden i Havari grosse Godtgørelse og Erstatning fra Trediemand; ingen Indtræden i Provenu — § 202	172
Vedtagelser om Deltagelse i Havari grosse Bidrag etc. § 203 Note 1	173
<i>Landtransport, Forsikring under — § 2 Note 3, § 252 ... ..</i>	14, 195 f.
Ansvarets Begyndelse og Ophør — § 181 Note 9	156
<i>Langskibsskodder — Dampskibspolicen II b, Sejlskibspolicen II a</i>	204, 211
<i>Lanterner henregnes til Inventar — § 158 ... ..</i>	139
<i>Laskning af Jern- eller Staaldele, se Retning, Laskning etc.</i>	
<i>Lastelinie — § 114 Note 8 ... ..</i>	106
<i>Laste- og Losseskader paa Skib — § 122 Note 2 ... ..</i>	111
<i>Lastning, Forskrifter om — § 49 Note 2, § 116 Note 1 ... ..</i>	50, 107
uforsvarlig (Usødygtighed) — § 114	105 f.
<i>Lastribber, Afdrag nyt for gammelt — § 154 I A 1 b ... ..</i>	131
Sejlskibspolicen — § 154 Note 1	136
<i>Ledende Assurandør, se Co-Assurance.</i>	
<i>Legitimation, Policens Ihændehevelse som — § 91 Note 5, § 199</i>	89, 169 f.
Forsikringstagerens, ved Forsikring for fremmed Regning — §§ 99—100	94 f.
<i>Leveret, Varer solgt (Farens Overgang) — § 176 Note 4 ... ..</i>	151
<i>Leveringer til Skib, Krav for, se Havari penge, Krav for Leveringer til Skib og andre Fordringer.</i>	
<i>Likvidation af Assurandørens Virksomhed — §§ 103—104 ... ..</i>	96 f.
<i>Lockout, se Strejke eller Lockout.</i>	
<i>Lods, Fejl eller Forsømmelse af — § 70 Note 5 ... ..</i>	69
Forskrifter om Benyttelse af — § 116 Note 1	107
<i>Logis i Land, Besætningens, se Ophold i Land.</i>	
<i>Losningsomkostninger, forøgede ved Skade paa Varer, Vareforsikring — § 194 Note 3 ... ..</i>	166
Fragtforsikring — § 216	179
<i>Lossearbejdere, Fejl eller Forsømmelse af — § 70 Note 5 ... ..</i>	69
<i>Lossebomme henregnes til Inventar — § 158 ... ..</i>	139
<i>Losseskader paa Skib — § 122 Note 2 ... ..</i>	111
<i>Lost or not lost — § 28 Note 1 ... ..</i>	32
<i>Lovlig Interesse, se Interesse.</i>	

	Side
<i>Luftens eller Vejrligets Paavirkning</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159 f.
<i>Lufttransport</i> , Forsikring under — § 2 Note 3, § 252 14,	195 f.
Answarets Begyndelse og Ophør — § 181 Note 9	156
<i>Lugt</i> , Skade paa Varer ved — § 185 Note 5	160
<i>Lægters Synken, Sammenstød etc.</i> — § 252 Note 5	196
<i>Lægtring</i> , Skibets Benyttelse til — § 119 Note 4	109 f.
nødvendig eller sædvanlig, paa Afskibnings- eller Bestemmelses-	
sted omfattes af Vareforsikring — § 181	155 f.
<i>Lækage</i> , ordinær — § 185	159
Fri for × pCt., Fri for de første × pCt. Klausul Nr. 105—106	228
<i>Løbende Forsikring</i> (Generalpolice) — § 200	170
<i>Løst Inventar</i> , se <i>Inventar</i> .	

M.

<i>Maling</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I D	133
<i>Mandskab</i> , se <i>Fører eller Mandskab, Hyre og Kostpenge og Ophold</i> i Land.	
<i>Mangelfulde Oplysninger</i> , se <i>Oplysningspligt</i> .	
<i>Manglende Interesse</i> , se <i>Interesse</i> .	
<i>Manglende Præmiebetaling</i> , se <i>Præmie</i> .	
<i>Markedstab</i> — § 63	64
<i>Maskiner</i> , Skade paa (Vareforsikring) — § 194 Note 3	166 f.
<i>Maskineri</i> omfattes af Kaskoforsikring — § 109	101
hvad der henregnes til — § 158	139
Skade paa, Erstatning ved Stranding, Ild, Kollision etc. § 155	136 f.
ved Forsikring af Skib under Bygning — § 175	150
Afdrag nyt for gammelt — § 154 I B, § 154 II B	132 f, 134
Aldersberegning — § 154 III	135
<i>Maskinfornødenheder</i> , Forbrug af, se <i>Kulforbrug</i> .	
<i>Master</i> henregnes til Inventar — § 158	139
af Jern eller Staal i Jern- eller Staalskib henregnes til Skrog —	
§ 158	139
<i>Materialefejl</i> — § 120	110
<i>Meddelelser</i> fra Assurandøren til Forsikringstageren eller den For-	
sikrede — § 106	98 f.
Forsikringstagerens Legitimation til at modtage, ved Forsikring	
for fremmed Regning — § 99	94
fra Forsikringstageren eller den Forsikrede til Assurandøren —	
§ 106	99
(Se endvidere <i>Forsikredes Pligter i Havaritilfælde</i> .)	
<i>Menneskeliv</i> , Deviation til Frelse af — § 47	46 f.
Erstatning for, i Sammenstødstilfælde — § 161	141 f.
Dansk Søforsikrings-Konvention.	17

	Side
<i>Merværdi</i> , se <i>Ladningsinteresse</i> .	
<i>Metalhud</i> , Afdrag nyt for gammelt (Sejlskibspolice) — § 154	
Note 1	135 f.
<i>Mider</i> , Skade, der skyldes — § 185	159 f.
<i>Midlertidig Reparation</i> — § 142	125
intet Afdrag nyt for gammelt — § 154 III	135
<i>Minefare fra Verdenskrigen 1914—1918</i> (Vareforsikring) — Klausul Nr. 110	229
<i>Mine- og Torpedofare</i> — § 75 Note 1	75
i Fredstid (Vareforsikring) Klausul Nr. 111, Nr. 112—113 (a)	229, 230 f.
<i>Minimumsfranchise</i> , se <i>Franchise</i> .	
<i>Modregning</i> , Erstatning fra Trediemand benyttet til — § 71 Note 1	70
af Præmie mod endnu ikke forfalden Erstatning — § 32	35 f.
af endnu ikke forfalden Præmie i Totaltabserstatning — § 86	84
af Krav mod Forsikringstageren i Erstatning ved Forsikring for fremmed Regning — § 101	95
<i>Morarente</i> af Erstatning, som Assurandøren ikke betaler i rette Tid — § 90	87 f.
<i>Motor</i> , se <i>Maskineri</i> .	
<i>Mug</i> , Skade ved — § 185	159 f.
<i>Mus</i> , Skade, der skyldes: Skib — § 121	110
Varer — § 185	159 f.
<i>Mønt</i> , Omregning til Forsikringssummens — § 87	84 f.

N.

<i>Negligence Klausul</i> (i Forhold til Havari grosse) — § 52 Note 2 ...	56
<i>Negotiorum gestio</i> — § 56 Note 3	59
<i>Net Charter</i> , se <i>Fragt</i> .	
<i>Nettofragt</i> (Net Charter), se <i>Fragt</i> .	
<i>Neutral Ejendom</i> (Vareforsikring) — § 75 Note 2	76
<i>Neutrale Magter</i> , se <i>Krigsfare</i> .	
<i>Nybygning</i> (Skib) — § 2, §§ 172—175	14, 148 f.
(Se iøvrigt <i>Skib under Bygning</i> .)	
<i>Nødhavn</i> , Forsikringens Vedvaren, naar Skib er i — § 41	41 ff.
<i>Nødhaansomkostninger</i> ved Ansvarets Ophør — § 39 Note 1	40
<i>Nødret</i> — § 56 Note 2, § 65 Note 2	59, 66

O.

<i>Offentlige Myndigheders Foranstaltninger</i> — § 50 Note 1	51
(Se ogsaa <i>Beslaglæggelse</i> .)	

	Side
<i>Offentlige Myndigheders Sikkerhedsforskrifter, Overtrædelse af</i> —	
§ 116	107 f.
<i>Olieforbrug, se Kulforbrug.</i>	
<i>Oliespild ved Flytning af Olie for Tilkøbt</i> — § 150 Note 2	129
<i>Omemballering, Værdiforringelse som Følge af</i> — § 195	167
<i>Omkostninger og Opførelser til Redning af den forsikrede Interesse</i> —	
§ 56	58 ff.
Opførelser, der bestaar i Skade paa den forsikrede Genstand —	
§ 56 Note 2 og 9	58 f., 60
Opførelser af Trediemands Ejendom — § 56 Note 2, § 65	59, 65
til Redning af andet end den forsikrede Interesse — § 56	58 ff.
Omkostninger til Sikring eller Gennemførelse af Krav mod Trediemand — § 57	60
til Forsvar mod Krav fra Trediemand — § 58	60
ved Tilvejebringelse af Penge til Havariudgifter eller til Sikkerhedsstillelse — § 59	61
Meddelelse til Assurandøren derom — § 79	80
„ Besigtelse, Erstatningsberegning etc. — § 60	61 f.
„ Sag mod Assurandøren — § 60 Note 2	62
udover Forsikringssummen — § 61	62 ff.
Fordeling af Omkostninger mellem flere Skader etc. — § 74	74
<i>Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, Forsikring af</i> — § 179, § 196	153 f., 167
<i>Omladning ved Forsikring „Fra Hus til Hus“</i> — Klausul Nr. 108	229
(Se iøvrigt <i>Fremsendelse af Varer.</i>)	
<i>Opbringelse, se Beslaglæggelse.</i>	
<i>Opgivelse af Rejse og andre Tilfælde, hvor den forsikrede Interesse helt eller delvis ikke udsættes for Fare</i> — §§ 19—20	26
efter at den er paabegyndt, <i>Ophør af Assurandørens Ansvar ved</i> — § 41 Note 3	42
<i>Rejseforsikring for Skib</i> — § 110	102
<i>Vareforsikring</i> — § 181	155 f.
Skade, der skyldes (<i>Krigsforsikring af Varer</i>) — Klausul Nr. 112 og 113 (c)	230
<i>Ophold i Land, Besætningens, i Anledning af Reparation</i> — § 148	128
intet Afdrag paa — § 154 III	134
<i>Ophold under Rejsen, se Forlængelse af eller Ophold under Rejsen.</i>	
<i>Ophør</i>	
Ansvarets, se <i>Ansvarets Begyndelse og Ophør.</i>	
Forsikringsaftalens, paa Grund af Bortfald af Interesse — § 7	17
manglende Præmiebetaling — §§ 35—36	37 f.
Assurandørens Konkurs eller Likvidation — §§ 102—104	95 ff.
Ejerskifte af Skib — § 113	104
Skibets Benyttelse til ulovligt Formaal — § 117	108

	Side
naar Skibets Hjemland kommer i Krig — § 168	146
(Se endvidere <i>Opsigelse</i> .)	
<i>Opium og Droger</i> — § 3 Note 1, Varepolicens § 11... ..	15, 221
<i>Oplagring i Land</i> — § 2, § 252	14, 195
<i>Oplysningspligt</i>	
Forsikringstagerens, ved Forsikringens Tegning — §§ 21—30	27 ff.
Pligtens Indhold — § 21	27 f.
Oplysning om andre Forsikringer — § 21	27 f.
„ „ , at Forsikring for fremmed Regning er tegnet uden den Forsikredes Vidende — § 96	91 f.
Oversigt over Virkningerne af Pligtens Tilsidesættelse — § 21 Note 4	27
Svigagtig urigtig Oplysning eller Fortielse — § 22	28 f.
Urigtig Oplysning i god Tro — § 23	29
„ „ , Mellemtilfælde — § 24	29 ff.
Undladelse af at give Oplysning, grov Uagtsomhed — § 25 ...	31
Betingelser for, at Assurandøren kan paaberaabe sig Tilsidesættelse — §§ 26—27	31 f.
naar Ansvar skal begynde før Forsikringens Tegning — § 28 ved Forsikring for fremmed Regning — § 97	32
Retten til Præmie, Ristorno — § 29	33
Forsikredes, ved Forsikring for fremmed Regning — § 95	91
Fuldmægtigs — § 30	33 f.
naar Skade kræves erstattet — §§ 82—83	82 f.
<i>Oplægning af Skib, Forsikring under</i> — § 2	14
Skibet ikke i forsvarlig Stand eller under forsvarligt Tilsyn — § 115	106 f.
Tyveri af Maskineri eller Inventar under — § 155 Note 5 ...	137
Ristorno under: Dampskibspolicen IV	205 f.
Sejlskibspolicen IV	212 f.
Kaskointeresse-Policen I	215 f.
Fragt- og/eller Fragtinteresse-Policen IV	225
<i>Opofrelser, se Omkostninger og Opofrelser.</i>	
<i>Oprør</i> — § 75 Note 1 og 3	75, 76
Medforsikring af Oprørsfare etc. ved Vareforsikring — Klausul Nr. 114	232
<i>Oprørere, Skibet taget af</i> — § 132	119
Varer taget af — § 192 Nr. 6	164 f.
Udredningsgenstande taget af — § 226, § 228	183 f., 185
Fangst eller Fangstudrustning taget af — § 236	187
<i>Opsigelse</i>	
Assurandørens, paa Grund af urigtige Oplysninger — § 23, § 29	29, 33
paa Grund af manglende Præmiebetaling — § 35, § 37	37 f., 38
„ „ „ Fareforøgelse — § 44	45

	Side
paa Grund af Rejsens Udsættelse eller Forhaling — § 48 ...	49
„ „ „ Sikkerhedsforholdsreglers Ikke-Iagttagelse — § 49	49 f.
„ „ „ Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed — § 69	68 f.
„ „ „ Svig ved Erstatningsudbetaling — § 92 ...	89 f.
„ „ „ Forsømmelse med Hensyn til Meddelelse om For- sendelse ved Generalpolice — § 200 ...	170
hvis Danmark kommer i Krig (Krigsforsikring af Varer) — Klausul Nr. 112—113 (g) ...	231
Forsikringstagerens, Legitimation ved Forsikring for fremmed Regning — § 99 ...	94
paa Grund af Assurandørens Insolvens, Tab af Ret til For- sikringsvirksomhed, Overdragelse eller Sammenslutning af hans Virksomhed, Likvidation — §§ 102—104 ...	95 ff.
(Se endvidere <i>Meddelelser</i> .)	
<i>Ordinære Omkostninger</i> , Fradrag for i Erstatningen — § 73, § 74 Note 1 ...	73, 74
<i>Ordinært Svind, ordinær Lækage eller Brækage</i> — § 185 ...	159
Franchise, der indbefatter — § 180 Note 4 ...	154 f.
<i>Orm</i> , Skade, der skyldes (Skib) — § 121 ...	110
<i>Overarbejde</i> ved Reparation — § 152 ...	130
<i>Overbordskylning</i> af Dæklast, se <i>Dæklast</i> .	
<i>Overdragelse</i> af den forsikrede Interesse — § 31 Note 2 ...	35
af Skib — § 113 ...	104 f.
„ Varer — § 176 ...	150 f.
„ Policen — § 31 Note 2 ...	35
„ Assurandørens Virksomhed — §§ 103—104 ...	96 f.
<i>Overforsikring</i> — §§ 12—14 ...	21 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 94 ...	90 f.
<i>Overførelse</i> af Interessen, se <i>Overdragelse</i> .	
<i>Overgang</i> , Interessens — § 6 Note 1 ...	17
(Se iøvrigt <i>Overdragelse</i> .)	
<i>Overlastning</i> , se <i>Lastning</i> .	
<i>Overliggedagspenge</i> — § 63 Note 1 ...	64
<i>Overskridelse</i> af Forsikringssum, se <i>Forsikringssum</i> .	
<i>Oversøisk Fart</i> — Dampskibspolicen I A ...	203
<i>Overtid</i> , Arbejde i, ved Reparation — § 152 ...	130

P.

<i>Paastemplede Bestemmelser</i> i Policen — § 31 ...	34
<i>Panteret</i> i Skib — § 4 Note 2, § 248 ...	16, 193 f.
i Varer — § 176 Note 2 ...	150
<i>Panthavers Interesse</i> (Skib) — § 4 Note 2, § 248 ...	16, 193 f.
<i>Partiel Skade</i> , Udtrykkets Betydning — § 108 ...	100

	Side
Erstatning for, i Stedet for Erstatning som for Totaltab — § 85	84
paa Skib — §§ 137—159	121 f.
„ Varer — § 194	166 f.
<i>Partikulær Skade</i> , Udtrykkets Betydning — § 108	100
Erstatning af Havari grosse Skade efter Reglerne for, se <i>Havari grosse</i> .	
Regler for, ved Vareforsikring — Varepolicens §§ 1—7, jfr.	
Noter til Konv. §§ 252 og 254	218 ff, jfr. 195 ff.
<i>Passagerers Ejendele</i> , Skibets egne, Erstatning for, i Sammenstøds-tilfælde — § 161	141 f.
<i>Passagerpenge</i> medregnes til Fragt ved Fordeling af Erstatning for Sammenstødsskade — § 160 Note 10	141
medregnes i Forsikringsværdien af Fragt — § 204	173 f.
er kun dækket for Deltagelse i Erstatning for Sammenstødsskade — § 218	180
særlig Forsikring af — § 218 Note 1	180
<i>Pejlerør</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Penge</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151
<i>Personskade</i> , Erstatning for i Sammenstødstilfælde — § 161	141 f.
<i>Pligter</i> , Forsikredes, i Havaritilfælde, se <i>Forsikredes Pligter i Havaritilfælde</i> .	
ved Erstatningsopgørelse, se <i>Erstatningens Beregning og Udbetaling</i> .	
<i>Police</i> — § 31	34 f.
Overdragelse af — § 31 Note 2	35
Forevisning og Tilbagelevering af, ved Erstatningsudbetaling — § 91	88 f.
Virkningen af Ihændehavelse — § 91	88 f.
Vareforsikring — § 199	169 f.
<i>Presenninger</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Prisedømmelse</i> af Skib — § 126	112 f.
af Varer — § 191	163 f.
<i>Prisfald</i> — § 50 Note 1	51
Værdiforringelse ved, ved Forsikring af Havaripenge etc. — § 243 Note 2	190
<i>Prisstigning</i> , der forøger Provenu — § 72 Note 4	73
<i>Procesomkostninger</i> ved Sag mod Assurandøren — § 60 Note 2 ...	62
ved Sag mod Trediemand — §§ 57—58	60 f.
Kaskointeresse-Forsikring — § 171	148
Ladningsinteresse-Forsikring — § 203	173
Fordeling af — § 74 Note 1	74
i Kollisionssager — § 160	139 f.
Fragtforsikring — § 217	179 f.
Kaskointeresse-Forsikring — § 249	194

	Side
<i>Prolongation</i> , se <i>Ansvarets Begyndelse og Ophør</i> (Ansvarets Vedvaren.)	
<i>Prolongationspræmie</i> — Dampskibspolicen III, Sejlskibspolicen III	205, 212
<i>Proratareglen</i>	
Urigtige eller mangelfulde Oplysninger — § 24 Note 8	30
Fareforøgelse — § 42	43
Forandring af Skib — § 182	157
<i>Protection Club</i>	
Uerholdelige Havari grosse Bidrag etc. — § 51 Note 14	55
Erstatning til Trediemand — § 65 Note 1, § 162 Note 2	65 f, 143
Omkostninger ved Fjernelse af Vrag — § 126 Note 4	113
<i>Provenu</i> , Assurandørens Indtræden i — § 72	72 f.
fradrages ved Afgørelsen af, om Forsikringssummen overskrides — § 61 Note 1	62
af bortsolgte Varer — § 192 Note 5	165
<i>Proviant</i> , Hovmesters Forsikring af	183
(Se iøvrigt <i>Udredning</i> .)	
<i>Præceptive Bestemmelser</i> i Forsikringsaftaleloven — § 1 Note 1 ...	13
<i>Præmie</i> §§ 32—38	35 ff.
Hæftelse for — § 32	35 f.
Modregning mod endnu ikke forfalden Erstatning — § 32 ...	35 f.
„ af endnu ikke forfalden Præmie i Totaltabserstatning — § 86	84
„ af Præmiekrav mod Forsikringstageren — § 101 ...	95
Forfaldstid — § 33	36
Manglende Præmiebetaling — §§ 34—37	36 ff.
Ristorno af, se <i>Ristorno, Oplægning og Opsigelse</i> .	
Ristornogebyr — § 38	38 f.
Kvittering for — § 31 Note 4	35
Erstatning for Forsikringspræmie ved midlertidig Unddragelse af Skib (Krigsforsikring) — § 166	145
for sædvanlig Forsikring indbefattes i Forsikringsværdien af Varer — § 178	152 f.
Forsikring af Præmie for:	
Varer — § 178	152 f.
Udredning — § 224	183
Tidsforsikring — § 239	188 f.
<i>Præmieforandringer, Præmieforhøjelser</i>	
Kaskoforsikring mod Krigsfare — Klausul Nr. 130 (7)	233
Vareforsikring mod Krigsfare — Klausul Nr. 112—113 (h) ...	231
„ „ Oprørsfare etc. — Klausul Nr. 114	232
<i>Præmietillæg</i> for Forlængelse af Forsikringstid, se <i>Ansvarets Begyndelse og Ophør</i> (Ansvarets Vedvaren) og <i>Præmie</i> .	

	Side
<i>Præsumptivt Totaltab</i> , se <i>Totaltab</i> .	
<i>Prøveture</i> (Forsikring af Skib under Bygning) — § 174	149
<i>Pumper</i> , Maskinens Pumper henregnes til Maskineri, Haandpumper til Inventar — § 158	138 f.

R.

<i>Raaddenskab</i> i Skib — § 121	110
<i>Raadighed</i> , forladt Skib, der kommer i den Forsikredes — § 131	
Note 3	118
Modtagerens, over Varer paa Bestemmelsesstedet — § 181	
Note 5	155 f.
<i>Radioanlæg</i> henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Reassurance</i> , se <i>Genforsikring</i> .	
<i>Rederansvar</i> , se <i>Trediemand</i> , <i>Krav fra</i> og <i>Sammenstød</i> .	
<i>Rederansvarets Begrænsning</i> , Virkning ved Erstatning fra Trediemand — § 71 Note 3	71
<i>Redningsforanstaltninger</i> , se <i>Forsikredes Pligter i Havaritilfælde</i> og <i>Omkostninger og Opofrelser</i> .	
<i>Redningsomkostninger</i> , se <i>Omkostninger og Opofrelser</i> .	
<i>Regn</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159 f.
<i>Regres</i> , Assurandørens, se <i>Tredimand</i> , <i>Krav mod</i> og <i>Indtræden</i> .	
Fraskrivelse af — § 71	70 ff.
<i>Rejse</i> ved Fragtforsikring — § 204 Note 1	174
ved Anvendelsen af Franchiser: Kaskoforsikring — § 157, § 246 Note 7	138, 193
Vareforsikring — § 254 Note 5	198
<i>Rejseforsikring</i> af Skib, Ansvarets Begyndelse og Ophør — § 110	101 f.
af Fragt, Ansvarets Begyndelse og Ophør — § 205	174 f.
<i>Rejsefragt</i> , se <i>Fragt</i> .	
<i>Rejsens Afbrydelse</i> (Vareforsikring) — § 186	160 f.
<i>Rejsens almindelige Gang</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159
<i>Rejsens Bortfald eller Opgivelse</i> , se <i>Opgivelse af Rejse</i> .	
<i>Rejser, flere</i> , Forsikring for — § 110, § 206	102, 175
<i>Rekonditionering</i> af Varer — § 188	161 f.
Omkostninger ved — § 194 Note 3	166
omfattes af Udtrykket „Skade paa“ en Genstand — § 107	
Note 3, § 197 Note 1	100, 168
<i>Rekvision</i> — § 50 Note 1	51
<i>Rembours</i> , Rente af — § 63 Note 1	64
<i>Rente</i> betalt for Penge til Havariudgifter — § 59	61
af Udlæg erstattes — § 88	85 f.
„ andet end Udlæg erstattes ikke — § 88 Note 1	86

	Side
bortfalder under Forsinkelse med Fremsendelse af Generalregning etc. — § 88	85 f.
af Forskud — § 89	87
„ Erstatning, som Assurandøren ikke betaler i rette Tid — § 90	87 f.
Erstatning af, udover Forsikringssummen — § 61	62 ff.
af Totaltaberstatning ved Assurandørens Bjergningsforsøg etc.	
Skib — § 135	120
Varer — § 192	165
<i>Rentetab</i> ved Havari grosse Depositum — § 198 Note 3	169
<i>Reparationsomkostninger</i> omfattes af Udtrykket „Skade paa“ en	
Genstand — § 107 Note 3	100
for Skib — §§ 137—154	121 ff.
<i>Reparationsregninger</i> skal forelægges Assurandøren — § 139	123
<i>Repressalier</i> — § 75 Note 5	77
<i>Reservegoods</i> omfattes af Kaskoforsikring — § 109	101
unødvendigt, erstattes ikke — § 159	139
Afdrag nyt for gammelt — § 154 III	135
foreskrevet i Sejlskibspolice (§ 15) — § 49 Note 2 ...	50, 210
<i>Reservekrue</i> — § 49 Note 2, Sejlskibspolicens § 15	50, 210
<i>Resterne af den forsikrede Genstand, se Provenu.</i>	
<i>Retning, Laskning</i> etc. af Jern- eller Staaldele af Jern- eller Staal-	
skibs Skrog — § 140	123 f.
Erstatning uden Afdrag — § 154 I A 1 a	131
<i>Retsfølgning, Kreditorers</i> — § 50 Note 1, § 66	51, 66
Tab af Skibet ved — § 126 Note 6	113
Kaskointeresse-Forsikring — § 170 Note 1	147 f.
Fragtinteresse-Forsikring — § 223 Note 1	182
Kun mod Totalforlis etc. — § 245 Note 4	192
Interessens Overgang ved: Skib — § 113 Note 1	104
Varer — § 176 Note 3	150
<i>Rig, Afdrag nyt for gammelt</i> — § 154 I C	133
henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Ringere Materiale eller ringere Konstruktion</i> ved Reparation af	
Skib — § 139	122 f.
<i>Risiko, se Ansvar, Assurandørens.</i>	
<i>Risikoens Overgang</i> til Køber etc. (Varer) — § 176 Note 4	150 f.
<i>Risikoforøgelse, se Fareforøgelse.</i>	
<i>Risikooplysninger, se Oplysningspligt.</i>	
<i>Ristorno</i> ved manglende Interesse — § 5	16 f.
ved Bortfald af Interesse — §§ 6—7	17 f.
„ Overforsikring — § 14	22
„ Dobbeltforsikring — § 18	25 f.
naar Interessen helt eller delvis ikke udsættes for Fare —	
§§ 19—20	26 f.

	Side
Fragtforsikringens Deltagelse — § 217	179 f.
Forsikring af Skib under Bygning — § 175 Note 1—2 ...	150
Skibets, med fast eller flydende Genstand, herunder Is:	
Skade paa Maskineri og Inventar ved — §§ 155—157 ...	136 ff.
Beskadigelse af Varer ved — § 252, 254	195 f, 197 f.
Fragttab som Følge af Beskadigelse af Varer ved — § 209	176 f.
Skade vedrørende Udredning ved — § 226	183 f.
” ” Fangst og Fangstudrustning ved — § 236	187
Sejl henregnes til Inventar — § 158	139
Sejlskibspolice	207 ff.
Selvantændelse — § 185	159 f.
Selvrisiko — § 11 Note 1	20
Betingelse for Tilladelse til at laste tunge eller farlige Ladninger	
— Sejlskibspolice II	212
Fri for × pCt. af Skaden (Kaskoforsikring) — § 247	193
Serier, Inddeling i, ved Vareforsikring — § 180	154 f.
Sikkerhedsforholdsregler, Paalæg i Forsikringsaftalen om — § 49,	
Dampskibspolice § 2 og II, Sejlskibspolice §§ 13—15	
og II	49 f, 201, 204, 210, 211
Sikkerhedsforskrifter, offentlige Myndigheders — § 116	107 f.
Sikkerhedsstillelse overfor Trediemand, Omkostninger ved — § 59,	
§ 198 Note 2	61, 169
Meddelelse til Assurandøren om — § 77, § 79	77 f, 80
ingen Pligt for Assurandøren til — § 79 Note 3	80
undtagen for Havari grosse Bidrag ved Vareforsik-	
ring — § 198	168 f.
Assurandørens, overfor den Forsikrede	
i Anledning af Insolvens eller Likvidation §§ 102—103	95 f.
for Totaltabserstatning i Tilfælde af Bjergningsforsøg etc.	
Skib — § 135	120
Varer — § 192	165
Single Liability — § 160 Note 1	140
Sjoverpenge (Mandskabets Assistance ved Reparation, Sejlskibspoli-	
cen) § 147 Note 3	128
Skade, Skade paa, Udtrykkenes Betydning — § 107	99 f.
<i>partiel</i> , Udtrykkets Betydning — § 108	100
(Se iøvrigt <i>Partiel Skade</i> .)	
<i>partikulær</i> , Udtrykkets Betydning — § 108	100
(Se iøvrigt <i>Partikulær Skade</i> .)	
<i>paa Person</i> , Erstatning for, i Sammenstødtilfælde — § 161 ...	141 f.
Skadedyr, Skade paa Varer, der skyldes — § 185	159 f.
Skadesforsikringsvirksomhed, Lov om, Nr. 155 af 2. Maj 1934 —	
§ 103 Note 1—2	96
Skaldyr, se <i>Fisk og Skaldyr</i> .	

	Side
<i>Skib</i> omfatter ethvert Fartøj — § 2 Note 1	14
under fremmed Flag — § 2 Note 1	14
Forsikring af, se <i>Kaskoforsikring</i> .	
<i>Skib under Bygning</i> , Forsikring af — § 2, §§ 172—175	14, 148 ff.
Forsikringsværdien — § 172	148 f.
Forsikringens Varighed — § 174	149
Erstatningsbetingelser etc. — § 175	149 f.
<i>Skibe, der tilhører samme Ejer</i> , se <i>Samme Ejer</i> .	
<i>Skibsdokumenter</i> , manglende (Usødygtighed) — § 114	105 f.
<i>Skibsfører</i> , se <i>Fører eller Mandskab etc.</i>	
<i>Skibssved</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159 f.
<i>Skibstilsyn</i> , Statens — § 114 Note 4	105 f.
<i>Skimmel</i> , Skade ved — § 185	159 f.
<i>Skipper</i> , se <i>Fører eller Mandskab etc.</i>	
<i>Skorsten</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I B 1	132
henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Skrevne Bestemmelser</i> i Policen — § 31	34
<i>Skrog</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I A, § 154 II A	131 f, 134
<i>Skrue og Skrueaksel</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I B 1 og 2, § 154 II B	132 f, 134
henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Skruevand</i> , Skade ved — § 162 Note 2	142
<i>Skøn</i> , se <i>Besigtelse</i> .	
<i>Slid</i> , Skade ved — § 121	110
<i>Slingreskodder</i> , løse, henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Slip</i> , Bestemmelser paaført Policen ved — § 31	34
<i>Smeltning</i> , Varers, Skade ved — § 185	159 f.
Tab ved, maa anses for Beskadigelse — § 252 Note 3	196
<i>Smugleri</i> , Skibets Benyttelse til — § 117	108
Førers, Mandskabs eller andres — § 118	108 f.
<i>Smuglervarer</i> , Transport af — § 3 Note 1	15
<i>Smykker</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151
<i>Sparede Omkostninger</i> ved Havari, se <i>Besparelse</i> .	
ved Tidsbefragtning (Omkostninger, som Tidsbefragteren skal af- holde) — § 219 Note 1	180
<i>Spil</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Stabelafløbning</i> — § 2, § 175 Note 1	14, 150
<i>Statsmagter</i> , anerkendte eller ikke anerkendte, Krig mellem — § 75	74 ff.
<i>Stevedore</i> , Fejl eller Forsømmelse af — § 70 Note 5	69
<i>Straffeekspeditioner</i> — § 75 Note 5	77
<i>Strafrente</i> (Bortfald af Rente under Forsinkelse med Fremsendelse af Generalregning etc.) — § 88	85 f.
<i>Stranding, Synken, Kæntring, Grundstødning</i>	
Skade paa Skibets Maskineri eller Inventar ved — §§ 155—157	136 ff.

	Side
Beskadigelse af Varer ved — § 252, § 254	195 f., 197 f.
Fragttab som Følge af Beskadigelse af Varer ved — § 209 ...	176 f.
Skade vedrørende Udredning ved — § 226	183 f.
” ” Fangst og Fangstudrustning ved — § 236	187
<i>Strejke eller Lockout</i> , Skade som Følge af, undtaget ved Varepolicens	
§ 13 c	222
Medforsikring af — Klausul Nr. 114	232
<i>Stuvning</i> , se <i>Lastning</i> .	
<i>Styreapparat og Styreledning</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Stødning</i> , se <i>Sammenstød</i> .	
<i>Subrogation</i> , Letter of (Overdragelseserklæring) — § 71 Note 2 ...	70
<i>Sved</i> , Skade ved — § 185	159 f.
<i>Svig</i> ved Overforsikring — § 13	22
ved Forsikring for fremmed Regning — § 94	90
” Dobbeltforsikring — § 16	23 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 94	90
med Hensyn til Oplysninger ved Forsikringens Tegning — § 22	28
ved Forsikring for fremmed Regning — § 95	91
ved Erstatningsudbetaling — § 92	89 f.
med Hensyn til Meddelelse om Forsendelse ved Generalpolice —	
§ 200	170
<i>Svind</i> , ordinært — § 185	159
<i>Syn og Skøn</i> , se <i>Besigtelse</i> .	
<i>Synken</i> , se <i>Stranding</i> , <i>Synken</i> , <i>Kæntring</i> , <i>Grundstødning</i> .	
<i>Sædvanlig Forsikring</i> , Præmie for, indbefattes i Forsikringsværdien	
af Varer — § 178	152 f.
<i>Sødygtighed</i> , se <i>Usødygtighed</i> .	
<i>Sødygtighedsattest</i> — § 114 Note 4	106
<i>Søforklaring</i> , Varsling af Assurandøren til — § 80	80
<i>Søforsikring</i> , Definition — § 2	13
hvad der er Genstand for — § 3	14
<i>Søpanteret</i> , Forsikring af Fordringer, for hvilke der haves, se <i>Havari-</i>	
<i>penge</i> , <i>Krav for Leveringer til Skib og andre Fordringer</i> .	
Bortfald af, som Følge af Havari — § 73 Note 1	73 f.
<i>Sørovere</i> , Skib taget af — § 132	119
Varer taget af — § 192 Nr. 6	164 f.
Udredningsgenstande taget af — § 226, § 228	183 f., 185
Fangst eller Fangstudrustning taget af — § 236	187
<i>Søsterskibe</i> (Skibe, der tilhører samme Ejer) — §§ 123—125	111 f.
<i>Søsætning</i> (Forsikring af Skib under Bygning) — § 175	149 f.

T.

<i>Tab af Marked</i> — § 63	64
<i>Taksation</i> af Reparationsomkostninger for Skib — §§ 137—139 ...	121 f.
<i>Takseret Police</i> — § 10	19 f.
<i>Takst</i> — § 10	19 f.
ved <i>Interesseforsikring</i> — § 10 Note 2, § 202 Note 3	19, 172
„ <i>Dobbeltforsikring</i> — § 15 Note 1	23
<i>Temperaturforandring</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159 f.
<i>The i Kasser</i> — <i>Varepolicens</i> § 2 c, § 5 b	218, 220
<i>Tidligere Skade</i> , <i>Afdrag</i> for, i <i>Totaltabserstatning</i> — § 84	83 f.
„ <i>Kun mod Totalforlis</i> “ etc. — § 245	191 f.
erstatte, selvom senere <i>Totaltab</i> ikke omfattes af <i>Forsikringen</i>	
§ 50 Note 1, § 139 Note 4	52, 123
<i>Tidsbefragter</i> , <i>Erstatning</i> til, i <i>Sammenstødtilfælde</i> — § 161	141 f.
<i>Tidsforsikring</i> , <i>Answarets Begyndelse</i> og <i>Ophør</i> — § 40	41
<i>Forfaldstid</i> for <i>Præmien</i> — § 33	36
<i>Tidsfragt</i> , se <i>Fragt</i> .	
<i>Tidstab</i> — § 63	64 f.
under <i>Indhentning</i> af <i>Tilbud</i> — § 143 Note 2	126
„ <i>Forsejling</i> — § 144 Note 5	126
i <i>Sammenstødtilfælde</i> — § 160 Note 1 og 3	140
<i>Tilbageholdelse</i> , se <i>Beslaglæggelse</i> .	
<i>Tilbehør</i> , <i>Skibets</i> , <i>dets Sammenstød</i> med <i>fast</i> eller <i>flydende Genstand</i> :	
Skade paa <i>Maskineri</i> og <i>Inventar</i> ved — § 155 Note 4,	
§§ 156—157	137 f.
<i>Erstatning</i> til <i>Trediemand</i> for — § 162	142 f.
<i>Tilbud</i> paa <i>Reparation</i> af <i>Skib</i> — § 138	122
<i>Omkostninger</i> etc. <i>foranlediget</i> ved <i>Indhentning</i> af — § 143	125 f.
<i>Forsejling</i> efter <i>Indhentning</i> af — § 144	126
og paa <i>Køb</i> af <i>Skib</i> ved <i>Spørgsmaal</i> om <i>Kondemnation</i> — § 129	115 ff.
<i>Tilkomstarbejder</i> — § 150	129
<i>Afdrag</i> nyt for <i>gammelt</i> — § 154 III	135
<i>Tillægspræmie</i> , <i>Ristorno</i> af, ved <i>Oplægning</i> af <i>Skib</i> , se <i>Oplægning</i> .	
for <i>usædvanlig Omladning</i> eller <i>Overskridelse</i> af <i>Frister</i> ved <i>Forsikring</i>	
„ <i>Fra Hus til Hus</i> “ — <i>Klausul</i> Nr. 108	229
(Se iøvrigt <i>Præmie</i> og om <i>Præmietillæg</i> for <i>Forlængelse</i> af <i>Forsikringstid</i>	
<i>Answarets Begyndelse</i> og <i>Ophør</i> (<i>Answarets Vedvaren</i>)).)	
<i>Tilsyn</i> med <i>oplagt Skib</i> , <i>mangelfuldt</i> — § 115	106 f.
<i>Førerens</i> , med <i>Reparation</i> (<i>Sejlskibspolicen</i> § 4) — § 147 Note 3	128
<i>Time Charter Hire</i> (<i>Tidsfragt</i>), se <i>Fragt</i> .	
<i>Told</i> , <i>Forsikring</i> af — § 179, § 196	153 f, 167
medregnes i <i>Almindelighed</i> i <i>Bruttoværdien</i> af <i>Varer</i> — § 189	
Note 1	162

	Side
<i>Toldsvig etc., Førers, Mandskabs eller andres:</i>	
Kaskoforsikring — § 118	103
Fragtforsikring — § 213	178
<i>Torpedofare, se Mine- og Torpedofare.</i>	
<i>Totalforlis, Kun mod: Kaskoforsikring — § 245 ... ..</i>	191 f.
Vareforsikring — Klausul Nr. 109	229
<i>Totaltab omfattes af Udtrykket „Skade paa“ en Genstand — § 107</i>	99 f.
Erstatning for Totaltab (virkeligt Totaltab) eller som for Total-	
tab (konstruktivt og præsumptivt Totaltab) (Forsikrings-	
summens Udbetaling) — § 84	83 f.
Afdrag for tidligere Skade — § 84	83 f.
Forsikredes Ret til i Stedet at kræve Erstatning efter Reg-	
lerne om partiel Skade — § 85	84
Modregning af endnu ikke forfalden Præmie i Totaltabs-	
erstatning — § 86	84
Forfaldstiden for Erstatningen — § 90	87 f.
Assurandørens Indtræden i, hvad der er i Behold (Pro-	
venu) — § 72	72 f.
Salg af, hvad der er i Behold — § 72	72 f.
delvist — § 193	166
omfattes af Udtrykket „Skade paa“ en Genstand — § 107	99 f.
omfattes ikke i Almindelighed af Udtrykket „Totaltab“ —	
§ 108 Note 2	100
Forfaldstiden for Erstatning for — § 90 Note 2	87
af Skib — §§ 126—136	112 ff.
Virkeligt Totaltab — § 126	112 f.
Konstruktivt Totaltab:	
Skibet kan ikke bjerges for rimelig Bekostning — § 127	113 f.
„ er ikke Istandsættelse værd — § 129	115 ff.
Præsumptivt Totaltab:	
Skibet ikke bjerget inden 10 Maaneder — § 128 ...	114 f.
Borteblevet Skib — § 130	117 f.
Skibet forladt af Besætningen — § 131	118
„ belagt med Embargo etc. — § 132	119
der er Havari grosse kan kræves erstattet partikulært —	
§ 133	119
ikke Afdrag for visse tidligere Skader — § 134	120
Sikkerhedsstillelse og Rente af Erstatning ved Assurandørens	
Bjergnings- og Flytningsforsøg — § 135	120
Forsikringens Vedvaren, medens Frister løber — § 136 ...	120 f.
af Varer — §§ 191—193	163 ff.
Virkeligt Totaltab — § 191	163 f.
Konstruktivt og præsumptivt Totaltab — § 192	164 ff.
Delvist Totaltab — § 193	166

	Side
som Følge af Beskadigelse — §§ 252—255	195 ff.
Fragttab ved — § 209	176 f.
<i>Tovværk</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Traadløs Telegrafering</i> , Anlæg til, henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Transitforbud</i> , se <i>Ind- og Udførselsforbud</i> .	
<i>Transport af Police</i> — § 31 Note 2	35
<i>Transportens Afbrydelse</i> (Vareforsikring) — § 186	160 f.
<i>Trediemand, Krav fra</i> (Erstatning til) — § 65	65
Omkostninger vedrørende — § 58	60 f.
Forsikredes Pligt til at varetage Assurandørens Interesse — § 78	79
Erstatning til <i>Trediemand</i> for Opofrelser — § 56 Note 2, § 61, § 65	59, 62 ff., 65 f.
for Skade ved Sammenstød, se <i>Sammenstød</i> .	
<i>Trediemand, Krav mod</i> (Erstatning fra) — § 71	70 ff.
Omkostninger vedrørende — § 57	60
Kaskointeresse-Forsikrings Deltagelse — § 171	148
Ladningsinteresse-Forsikrings Deltagelse — § 203	173
Forsikredes Pligter med Hensyn til Sikring og Gennemførelse af — § 78	79
Oplysninger og Bevisligheder af Betydning for — § 82	82
Erstatning fra <i>Trediemand</i> fradrages ved Afgørelsen af, om Forsikringssummen overskrides — § 61 Note 1	62
Assurandørens Indtræden i, se <i>Indtræden</i> .	
<i>Trust Account</i> , Indsættelse af Havari grosse Depositum paa — § 198 Note 3	169
<i>Trædele</i> af Jern- eller Staalskibes Skrog, Afdrag nyt for gammelt — § 154 I A 1 b	131
<i>Træ- og Kompositskibe</i> , Afdrag nyt for gammelt — § 154 I A 2	132
<i>Trælast</i> , Includering af Dækslastrisiko — Klausul Nr. 116	232
<i>Tunge Ladninger</i> — Dampskibspolicen II c, Sejlskibspolicen II b	204, 211
<i>Tvingende Bestemmelser</i> i Forsikringsaftaleloven — § 1 Note 1 ...	13
<i>Tyveri</i> af Maskineri eller Inventar i Skib — §§ 155—157	136 ff.
af Varer — § 252, Klausul Nr. 104	196, 228
Fragttab ved — § 211	177
<i>Tæring</i> , Skade som Følge af — § 121	110

U.

Uagtsom Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed, se *Foraarsagelse af Forsikringsbegivenhed*.

Udbetaling af Erstatningen, se *Erstatningens Beregning og Udbetaling*.

	Side
<i>Udførselsforbud</i> , se <i>Ind- og Udførselsforbud</i> .	
<i>Udgifter</i> , se <i>Omkostninger og Opofrelser, Erstatningens Beregning og Udbetaling og Forskud</i> .	
<i>Udlevering af Varer udenfor Bestemmelsesstedet, Fragttab ved</i> —	
§ 210	177
<i>Udlæg, Assurandøren ingen Pligt til, for den Forsikrede</i> — § 79	
Note 2	80
Rente af — § 88	85 f.
(Se iøvrigt <i>Omkostninger og Opofrelser, Erstatningens Beregning og Udbetaling og Forskud</i> .)	
<i>Udlækning af flydende Varer anses som Beskadigelse</i> — § 209,	
§ 252	176 f, 196
<i>Udredning, Reders, dækkes tildels af Forsikring af Fragt</i> — § 208	
Note 3	176
Fradrag af, i Erstatning for Fragt — § 208 Note 3	176
„ „, i „ „ „ „ Fragtinteresse — § 223 Note 1	182
Forsikring af — §§ 224—231	183 ff.
Forsikringens Omfang — § 224	183
Tilsvarende Anvendelse af Bestemmelser for Kasko- og	
Vareforsikring; Ansvarets Begyndelse — § 225	183
Erstatningsbetingelser — §§ 226—229	183 ff.
Genstande paa Dæk — § 227	184
Besigtelse — § 230	185
Erstatningsberegning — § 231	185
<i>Udredningsgenstande omfattes ikke af Kaskoforsikring</i> — § 109	101
Flytning eller Opløsning af, for Reparation af Skib — § 150	129
erstattes uden Afdrag — § 154 III	135
<i>Udrustning, mangelfuld (Usødygtighed)</i> — § 114	105 f.
<i>Udsættelse af Reparation</i> — § 141	124 f.
<i>Udsættelse eller Forhaling af Rejsen</i> — § 48	49
<i>Udtryk i Konventionen, Betydning af</i> — §§ 107—108	99 f.
<i>Udvidede Betingelser (Vareforsikring)</i> — Klausul Nr. 100—103	227 f.
<i>Uegentlig Stødning</i> — § 156 Note 5	138
<i>Uforbindende for Assurandøren, Forsikringsaftalen:</i>	
Ingen lovlig Interesse eller Bortfald af Interesse inden Ansvarets	
Begyndelse — §§ 5—6	16 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 93	90
Overforsikring — § 13	22
ved Forsikring for fremmed Regning — § 94	90 f.
Dobbeltforsikring — § 16	23 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 94	90 f.
Urigtige eller mangelfulde Oplysninger — § 22, §§ 24—25,	
§ 28	28, 29 ff, 32 f.
ved Forsikring for fremmed Regning — § 95, § 97 91,	92
Dansk Søforsikrings-Konvention.	18

	Side
Forsømmelse med Hensyn til Meddelelse om Forsendelse ved Generalpolice — § 200	170
(Se endvidere <i>Ansvarets Begyndelse og Ophør, Ophør, For-</i> <i>sikringsaftalens, og Opsigelse, Assurandørens.</i>)	
<i>Ufravigelige Bestemmelser</i> i Forsikringsaftaleloven — § 1 Note 1	13
<i>Ufuldstændig eller undladt Reparation af Skib</i> — §§ 139—140 ...	122 ff.
<i>Ugyldighed, Forsikringens, se Uforbindende for Assurandøren.</i>	
af Aftaler, der strider mod tvingende Bestemmelser i Forsikrings- aftaleloven — § 1 Note 1	13
<i>Uld</i> — Varepolicens § 2 b, § 5 b	218, 220
<i>Ulovlig Interesse</i> — § 3, § 5	14, 16
<i>Ulovligt Formaal</i> for Transport — § 3 Note 1	15
Skibets Benyttelse til — § 117	108
<i>Ulykkelig Hændelse</i> — § 50, § 185 Note 5	50 ff, 160
<i>Umiddelbar Følge</i> — § 209 Note 1, § 252	176 f, 195
<i>Underforsikring</i> — § 11	20
<i>Underretning, se Meddelelser og Forsikredes Pligter i Havaritilfælde.</i>	
<i>Urepareret Skade paa Skib, Erstatning for</i> — §§ 139—140	122 ff.
<i>Urigtige Oplysninger, se Oplysningspligt.</i>	
<i>Usædvanlige Betingelser</i> i Fragtkontrakt etc. — § 64	65
Fraskrivelse af Ret til Erstatning fra Trediemand — § 71 ...	70 ff.
Forpligtelse til Erstatning til Trediemand for Sammenstøds- skade — § 161	142
<i>Usødygtighed</i> — § 114	105 f.
der udelukker Ret til Havari grosse Fordeling eller Bidrag — § 52	55 ff.
Ansvarets Vedvaren i Tilfælde af — § 111	103

V.

<i>Vaaben</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — Vare- policens § 12	221
Transport af Krigsvaaben — § 167	145 f.
<i>Valorenforsikring</i> (Forsikring af Penge, Værdipapirer, Værdigen- stande), særlig Aftale nødvendig — § 177	151
<i>Vandgang, Maling af, Afdrag nyt for gammelt</i> — § 154 I D 1 ...	133
ved Forsikring af Skib under Bygning — § 175	150
<i>Vareforsikring</i> — §§ 176—201	150 ff.
Varepolicen	217 ff.
Hvis Interesse Forsikringen omfatter; Overdragelse — § 176	150 f.
Genstande, der ikke uden særlig Aftale omfattes af Forsikrin- gen — § 177	151 f.
Forsikringsværdi — § 178	152

	Side
Fragt og andre Omkostninger paa Bestemmelsesstedet — § 179, § 196	153 f., 167
Flere Varepartier, Serieinddeling — § 180	154 f.
Forsikringens Varighed — § 181	155 f.
Regler om partikulær Skade, Indskrænkninger i Assurandørens Ansvar, Varepolicens §§ 1—7 (jfr. Noter til Konv. §§ 252 og 254) og 13—14	218 ff (jfr. 195 ff), 222
Forandring af Skib — § 182	156 f.
Dækslast — § 183	157 f.
Mangelfuld Indpakning — § 184	158 f.
Ordinært Svind etc., indre Fordærv etc. — § 185	159 f.
Transportens Afbrydelse, Bortsalg udenfor Bestemmelsesstedet, Fremsendelse — § 186	160 f.
Besigtelse af beskadigede Varer, Bortsalg udenfor og paa Be- stemmelsesstedet — §§ 187—189	161 ff.
Assurandørens Ret til at befri sig for Ansvar ved Udbetaling af Forsikringssummen — § 190	163
Erstatning for og som for Totaltab — §§ 191—192	163 ff.
Delvist Totaltab — § 193	166
Erstatning for partiel Skade — § 194	166 f.
Emballageskade — § 195	167
Erstatning for Havari grosse Skade efter Reglerne for partikulær Skade — § 197	167 f.
Depositum og Sikkerhedsstillelse for Havari grosse — § 198	168 f.
Policens Ihændeavers Legitimation — § 199	169 f.
Generalpolice — § 200	170
Forsikredes Pligter ved Krigsforsikring — § 201	171
<i>Varme</i> i Varer, Skade ved — § 185	159 f.
<i>Varmeanlæg</i> henregnes til Maskineri — § 158	139
<i>Vedkommendes Regning</i> , Forsikring for — § 4, § 96 Note 1	15, 91
<i>Vejrligets Paavirkning</i> , Skade paa Varer ved — § 185	159 f.
<i>Ventilatorer</i> henregnes til Inventar — § 158	139
<i>Virkeligt Totaltab</i> , se <i>Totaltab</i> .	
<i>Videresendelse</i> , se <i>Fremsendelse</i> .	
<i>Vold</i> , Skade paa Skibets Maskineri eller Inventar ved — §§ 155—157	136 ff.
<i>Vrag</i> , Fjernelse af, Omkostninger ved — § 61 Note 2, § 126	
Note 4	62, 113
af fremmed Skib — § 160 Note 2	140
Provenu af, se <i>Provenu</i> .	
<i>Værdiforringelse</i> af Skib, Erstatning for — §§ 139—140	122 ff.
af Skib eller Gods ved Forsikring af Havaripenge etc. — § 243	190
<i>Værdipapirer</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151

	Side
<i>Værftsoophold</i> , Omkostninger i Forbindelse med, Fordeling mellem Assurandøren og den Forsikrede — § 151 Note 1	130
<i>Værneting</i> , Vedtagelse af — § 83 Note 3	83

W.

<i>Warehouse to Warehouse</i> (Fra Hus til Hus) — Klausul Nr. 108 ...	229

Y.

<i>York-Antwerpen Reglerne af 1924</i> — § 51 Note 5	54
Regel D — § 52 Note 2	56
Reglerne anvendes ifølge Dampskibspolicens § 7 ved Havari grosse for ballastet Skib — § 165 Note 2	144

Æ.

<i>Ædelstene</i> , Perler etc. omfattes ikke uden særlig Aftale af Vare- forsikring — § 177	151
<i>Ædle Metaller</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151
<i>Ælde</i> , Skade som Følge af — § 121	110
<i>Ændring af Rejsen</i> , se <i>Deviation</i> .	
<i>Ændring af Skib</i> , se <i>Forandring af Skib</i> .	
<i>Ændringer i Forsikringen</i> , Forsikringstagerens Legitimation til at af- tale ved Forsikring for fremmed Regning — § 99	94
<i>Ætsende Stoffer</i> omfattes ikke uden særlig Aftale af Vareforsikring — § 177	151 f.